

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ
ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ
ΠΡΩΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XIX.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΣΧΟΛΙΑ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ - ΕΙΚΟΝΕΣ

Πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ε' τάξεως
τῶν ἐξαταξίων Γυμνασίων κλπ.

ΑΝΤΙΤΥΠΑ 2000

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΟΔΟΣ ΤΑΚΗ 13

1939

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

XIX

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΓΛΩΣΣΙΚΑ · ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ · ΖΗΤΗΜΑΤΑ

X 1-48. 1-5 *πρέσβυς* κ. *πρεσβύτης* γέρον, *στείχω* βα-
 δίξω, *πάροιθεν* εμπροσθεν, *δόμοι* ή σκηνή του βασιλέως, *και-*
νουργῶ νέα σχέδια θέτω εις ενέργειαν, μελετώ, *τοῦμόν γῆρας* (ἔστι)
μάλ' ἄυπνον δὲν παίρνει πολὺν ὕπνον, *τοί* ὅπως γνωρίζουν ὄλοι,
ὄξὺν πάρεστιν ἐπ' ὀφθαλμοῖς οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἔχουν ὄξύτητα ἀν-
 τλήψεως, *τὸ μάτι μου κόβει*. — 6-11 *πορθμεύω* διέρχομαι, *ἀστήρ*
ὄδε ὕποκ., *τίς* κτγρ., *ποτὲ* ἐν ἔρωτ. προτ. : τέλος πάντων, *τάχα*,
ἀίσσω ἄσσω (διάρτων, αἶγες κύματα, *Αἰγαῖον*) πηδῶ, τινάσσομαι,
 τρέχω, *μεσο(σ)σῆρης* 2 ὁ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ, εἰς τοῦτο τὸ
ἔτι, ἐπτάπορος ἐπτακόμματος, ἐπτάστερος, *οὕκουν...* δι' αὐτὸ λοι-
 πὸν δὲν ἀκούονται, *θαλάσσης* κατὰ ζεῦγμα πρὸς τὸ *φθόγγος* νοη-
 τέον βοή, ὄχθος, *φλοῖστος...*, *κατ' ἔχουσι* τιμῆσις, *κατέχω* κυ-
 ριεύω, πληρῶ. — 12-6 *ἀίσσεις* 8 στρεφογυρίζεις βιαστικά, νευ-
 ρικά, *τῆδε* ἐνταῦθα, *Αὐλῆς*, αἰτ. *Αὐλίδα* κ. *Αὐλίγ*, *φυλακαὶ* οἱ
 φύλακες, ἡ φρουρά, *τείχη* ὀχυρωματικὰ ἔργα τοῦ στρατοπέδου,
ἀκίνητος ὁ μὴ δεικνύων ἔχνος κινήσεως καὶ ἀνησυχίας, κτγρ. —
 17-27 *ἐκπερῶ βίον* περῶ ὅλην μου τὴν ζωὴν, (*πάντα*,) ὅς ἐξε-
 πέρασε γνωμ., *ἀγνώσ-ῶτος* 1 ἄγνωστος, κτγρ., *ἀκλεῆς* ἀφανής, ἀση-
 μος, *ἦσον ζηλῶ* λιτ. οὐδαμῶς ζηλεύω, *οἱ ἐν τιμαῖς* οἱ κατέχοντες
 ἀξιώματα, ὑψηλὰς θέσεις, *καὶ μὴν γε* καὶ ὅμως ἴσα ἴσα, *τὸ καλὸν*
τοῦ βίου τὸ θέληματρον, ἡ γλύκα τῆς ζωῆς, (*ἔστιν*) *ἐνταῦθα* ἐδῶ
 ἔγκειται, εἰς τὰς τιμὰς, ἐδῶ ἡ ζωὴ ἔχει τὴν γλύκαν της, *γὲ* 21 ναί,
δὲ ἀλλά, *σφαλερός* ἐπικίνδυνος, *τοῦτο τὸ καλὸν ἔστι σφαλερόν*,
πρότιμος ὁ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους τιμώμενος, *τὸ πρότιμον* τὰ ἀνώτερα
 ἀξιώματα, *προσίσταμαι* ἔρχομαι πλησίον, προστίθεμαι : τὰ ἀξιώ-
 ματα εἶναι μὲν γλυκά, ἀλλ' ὅταν τὰ ἀποκτήσωμεν, μᾶς ποτίζουν
 φαρμάκια, *ὄρθῶ* κρατῶ ὑψηλά, εἰς τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, τὰ *θεῶν*

οὐκ ὀρθωθέντα ἢ μὴ ὀρθωσις τῶν θεῶν, ἢ παράλειψις τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ὀφειλομένης τιμῆς, ἢ περιφρόνησις τῶν θεῶν, **γνώμαι πολλαί** ἢ κοινὴ γνώμη, **δυσάρεστος** δυσμενής, καὶ **δυσάρεστοι** παρτάξ. ἀντί : ἐὰν δυσάρεστοι ὦσι, **κναίω** ξύω, **τρίβω** (πρβλ. κνησμός φαγούρα), **διακναίω** φθείρω, ἀφανίζω, οἱ ἄορ. γνωμ.· διὰ τί τὸ ἀσύνδ. 24;—**28-33 ἄγαμαί τινά τινος** ἢ **ἄγαμαί τινός τι** (θαυμάζω) παραξενεύομαι διὰ κάτι, τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς ἓνα, **ἀριστεύς ὁ ἐν τιμαῖς** 19 : αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν μοῦ προκαλεῖ ἐντύπωσιν προκειμένου περὶ ἀνδρός..., **φυτεύω** γεννῶ, **ἐπὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς** ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅλα νὰ σοῦ ἀποβαίνουν εὐτυχῆ, μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ τὰ εὐρίσκῃς ὅλα μέλι γάλα εἰς τὴν ζωὴν σου, **χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι** νὰ δοκιμάζῃς ἀναμείξῃ χαρὰν καὶ λύπην, **τὰ θεῶν ἔσται βουλόμενα οὕτω** οἱ θεοὶ οὕτω βουλήσονται, οἱ θεοὶ αὐτὸ θέλουν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.—**34-42 ἀναπειτάννυμι φάος λαμπτήρος** σηκώνω πολὺ τὸ φῶς τοῦ λ., **δέλτος** θ. ἐπιστολή, πρβλ. **δελτάριον**, **πρὸ χειρῶν** ἔμπρὸς σου, **συγγέω** σβήνω, **λύω** ἀποσφραγίζω, **δπίσω** πάλιν, **πεύκη** ἢ (ἐκ πεύκης) πινακίς (ἐφ' ἧς ἐγράφετο ἢ ἐπιστολή), **πέδον** (πούς) ἔδαφος, δάπεδον, **πέδω** κατὰ γῆς, **κατὰ χέων** τιμῆσις, **θαλερός** χονδρός, **ἐνδέω** ἔχω ἀνάγκην, στεροῦμαι, **ἀπορον-α** ἀπορία, ἀμηχανία, ἰδιοτροπία, παραξενιά, ἀνεξήγητα παραξένα, **μὴ οὐ** διὰ τὴν προηγουμένην ἄρνησιν : παρουσιάζεις ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς παραξενιάς, ὥστε νὰ σὲ χαρακτηρίσῃ κανεὶς ὡς τρελλόν.—**43-8 πονῶ** ὑποφέρω, **νέον** εὐφ. κακόν, **κοινῶ** ἀνακοινῶ, **μῦθος** τὸ μυστικὸν τοῦ πόνου, **ἀγαθός** τίμιος, **πέμπει** ἔδωκε, **τότε** ὅτε ἔφερες τὴν Κλ. ὡς νύμφην εἰς τὰ ἀνάκτορά σου, **φερῆν** πᾶν ὅ,τι φέρει μαζί της ἢ σύζυγος κατὰ τὸν γάμον εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου, προίξ, **συννυμφοκόμος** (νυμφοκόμος θ. ἢ στολιζουσα τὴν νύμφην) ὁ βοηθῶν τὴν νύμφην εἰς τὸν στολισμόν, ἐνταῦθα : συντροφεύων τὴν νύμφην, συνοδός, **δίκαιος** πιστός, **φερῆν-συννυμφοκόμον τε κτγρ.**

1 ὦ κρέσβυ τίς ὁ γέρον, λέγεται ἐν 458. **7 Σείριος** ὁ ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου καλούμενος **κύων τοῦ Ὀρίωνος** ὡς συνοδεύων τὸν κυνηγὸν τῶν Πλειάδων, ὁ λαμπρότατος τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων, περὶ οὗ ἰδ. Ὀμ. X 29 καὶ Σ 480 ἡμετ. ἐκδ., ὅπου ὁ λόγος καὶ περὶ τῶν Πλειάδων, **ἐπτάπορος** ἐπειδὴ ἡ Πλειὰς κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἀπετελεῖτο ἐξ 7 ἀστέρων, διέγραφεν ἐπτά τροχιάς, ὅθεν : ἑπτασώματος. **8 μεσσήρης** περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου αἱ Πλειάδες μεσουρανοῦσι κατὰ τὴν πρωΐαν. **11 εὐριπος** πορθιμός, **Εὐριπος** (κατ'

ἔξοχὴν, πρβλ. Ἰοθμός, ἄλογον...) ὁ Χαλκιδικὸς (πορθμός), τὸ στενότερον μέρος τῆς στενῆς καὶ μακρᾶς θαλάσσης, ἣτις χωρίζει τὴν ἀνατολικὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Εὐβοίας, πολυθρόνητος διὰ τὴν παλιόροϊαν. **14** *Αὐλὶς* πολίγνη τῆς Βοιωτίας, ἀπέναντι τῆς Χαλκίδος, νῦν Βαθύ, ἔχουσα δύο κόλπους, τὸν βόρειον, Μικρὸ Βαθύ, καὶ τὸν νότιον, Μεγάλον Βαθύ, χωριζομένους διὰ βουνώδους προβολῆς. Ἐκεῖ, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὸν νότιον λιμένα τῆς Χαλκίδος, εἶχε συγκεντρωθῆ ὁ στόλος τῶν Ἑλλήνων ὁ προωρισμένος διὰ τὴν Τροίαν. **34** *λαμπτήρ* ἐν Ὀδυσσεΐα πρὸς φωτισμὸν γίνεται χρῆσις λύχνων μετ' ἐλαίου (*μύξα* τὸ ἄκρον τοῦ λύχνου, δι' οὗ προέχει ἡ θρυαλλίς, ὅθεν λύχνοι *μονόμυξοι*, *δίμυξοι*...), ἰδ. ΑΑΜ Γ' ΑΨΘ. Ἄγγ. 85-8, ὅπου ἔχουν ἐκτεθῆ ποικιλώτατοι λύχνοι. **35** *δέλτος* αὐτὴ ἦτο ξύλινος πίναξ, συνήθως σχήματος ὀρθογωνίου, οὗ ἡ ἐτέρα ἐπιφάνεια ἐκοιλαινετο εἰς μικρὸν βάθος, ἀφιεμένου περὶ τὰ ἄκρα ἐξέχοντος πλαισίου, ὅπως βλέπομεν εἰς τὰς σημερινὰς σχολικὰς πλάκας τὰς φερούσας τὸ ξύλινον πλαίσιον· ἡ κοίλη ἐπιφάνεια ἐπεχρίετο διὰ λεπτοῦ στρώματος κηροῦ ἢ μαλακοῦ, *μάλθης*, μείγματος κηροῦ καὶ πίσεως, ἢ σκληροῦ (δέλτοι *σκληρόκηροι*), ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐγράφετο τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς διὰ τοῦ λεγομένου *στόλου* ἢ *γραφείου*, μεταλλίνου ὄργανου, οὗ τὸ μὲν ἐν ἄκρον ἦτο ὀξὺ πρὸς χάραξιν τῶν γραμμάτων, τὸ δὲ ἄλλο πλατὺ πρὸς ἀπάλειψιν τῶν γεγραμμένων καὶ ἰσοπέδωσιν τοῦ κηροῦ. Πολλάκις ἡ δέλτος εἶχε καὶ δύο πίνακας (*δίπτυχον*) καὶ τρεῖς (*τρίπτυχον*) καὶ πλείονας, συνδεομένους κατὰ μίαν πλευρὰν διὰ μεταλλίνων δακτυλίων ἐπεχόντων θέσιν γιγγλύμων. Ἐὰν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ἦτο ἀπόρρητον, διεπερᾶτο λινοῦν νῆμα, ὁ *θῶμιγξ*, διὰ τῶν ὀπῶν, τὰς ὁποίας ἔφερε τὸ πολύπτυχον εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις τοῦ πλαισίου, τὰ δὲ ἄκρα αὐτοῦ συνδεόμενα ἐσφραγίζοντο διὰ τῆς λεγομένης *σημαντρίδος γῆς*, εἰδικοῦ χρώματος, ἢ *ῥύπου*, κηροῦ (ὅπως κάμνομεν περίπου καὶ σήμερον εἰς τὰ ταχυδρ. δέματα). Ἄλλοτε τὰ γράμματα ἐχαράσσοντο ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ξύλου ἢ ἐγράφοντο ἐπ' αὐτοῦ διὰ μελάνης. Ἀνάλογα πρὸς τὰς δέλτους ἦσαν καὶ τὰ *γραμματεῖα*, πίνακες ἐπικεχρισμένοι διὰ γύψου καὶ διὰ τοῦτο καλούμενοι *λευκώματα* ἢ *λελευκωμένα γραμματεῖα*, ἐφ' ὧν ἔγραφον διὰ μέλανος ἢ ἐρυθροῦ χρώματος.— *Χαρακτηρισμὸς Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ προεσβύτου. Χρόνος ἐνάρξεως τῆς πράξεως. Τόπος, ὅπου ὑπόκειται ἡ σκηνή.*

49-110, 49-54 *Θεστιάς* ἡ κόρη τοῦ Θεστίου (ὁ *Θέστιος*),

βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, *ξυνάορος* (ξὺν αἰείρω (συνείρω), sero)
 conjunct, σύζυγος, *δλβίξω* (δλβος ὕλική εὐτυχία) καθιστῶ ἢ θεωρῶ
 τινά ὄλβιον, εὐτυχῆ, *οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι νεανίαι Ἑλλ.* οἱ
 νέοι τῆς Ἑλλάδος οἱ πλέον εὐτυχοσμένοι, πλούσιοι, *μνηστῆρες*
 (κτγο.) *ταύτης, ξυνίστημι* μελετῶ, μαγειρεύω· ἐκ τούτου κατὰ
 ζεῦγμα νοητέον εἰς τὸ *ἀπειλαὶ τὸ ἦσαν ἢ ἐρίγγονιο, (ὕπ' ἐκείνων)*
ὄστις περιλ. ὅσοι τυχὸν δέν, ἀναφ. ὑποθ.—*55-65 τὸ πρῶγμα*
 ἐπεξηγούμενον διὰ τοῦ *δοῦναι μὴ δοῦναι, τὲ-τὲ εἶτε εἶτε, ἀπόρως*
εἶχε Τ. ἐνέβαλλεν εἰς ἀμηχανίαν, ἔφερεν εἰς ἀδιέξοδον τὸν Τ.,
ἄπτομαι τῆς τύχης χειρίζομαι τὴν περίστασιν, βολεύω, οἰκονομῶ,
ὅπως πλ. ἔρ. ἐκ τοῦ ἀπόρως εἶχε, *εἰσέρχεται μέ (μοί) τι* ἢ ἐπέρ-
 χεται ἢ παρίσταται ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου μία ἰδέα, σκέψις,
νῖν αἰτ. τῆς τριτοπροσ. προσωπ. ἀντων. γέν. κ. ἀριθ. κοινοῦ, πρβλ.
 τὸ Ὅμηρ. *μῖν, συμβάλλομεν δεξιᾶς* συμπλέκομεν, δίδομεν τὰς δ.,
 ὑποκ. τῶν ἀπροφ. *μνηστῆρας, σπονδὰς καθήμι* χύνω κάτω σπον-
 δάς, *ἔμπυρα (τὰ ἐν πυρὶ)* τὰ καίόμενα θύματα, *δι' ἐμπύρων* διὰ
 μέσου τῶν, ἐπάνω εἰς τὰ ἔ., ἢ, ἐπειδὴ *σπονδὰς καθήμι* σπένδω·
 νὰ συνάψουν συμφωνίαν διὰ θυσίας, *ἐπαρῶμαι* ὑπισχοῦμαι μὲ
 κατάραν (ἐναντίον ἑμοῦ τοῦ ἰδίου), ἐνόρκως, *συναμνεῖν* ὅτι
 πάντες ὁμοῦ (οἱ μνηστῆρες) θὰ βοηθήσουν, *τούτω ὄτιου* ἢ γεν. ἔ.,
 τοῦ *γυνή* κτγο., *Τυνδαρίς κόρη* ὑποκ., *λαβὼν (αὐτήν)* ἀρπάσας,
 ἀπαγαγὼν, *ἀπωθῶ λέχους* βιαίως χωρίζω ἀπὸ τὴν σύζυγον, *ὁ*
ἔχων (αὐτήν) ὁ σύζυγος, *ἐπιστρατεύω τινι* ἐκστρατεύω ἐναντίον
 τινός, *ὄπλα* ἔνοπλος δύναμις, *Ἑλλην-βάρβαρος* ἐπιθ., *Ἑλληνα*
ὁμοίως βάρβαρόν τε ἀδιακρίτως εἶτε ἑλληνικὴν εἶτε βαρβαρικὴν.
 —*67-71 πιστῶ τινά* (ὄρκω) δένω τινὰ δι' ὄρκου. ποιητ. αἰτ.
ὕπ' ἀλλήλων, ὑπέρχομαι τινά φέρομαι πρὸς τινά δολίως, βάλλω
 τρικλοποδιάν, ἔξαπατῶ, *πυκνή φρεν* γνωστικά, τετραπέριστα μυαλά,
εὔ πως (λιτ.) πολὺ τεχνικά, ἀριστοτεχνικά, ἢ πρότ. παρενθ., *δί-*
δωμι δίδω τὴν ἄδειαν, ἐπιτρέπω, *θυγατρὶ* ἀντικμ., *ὄτιου* γεν.
 ἀντικμ. εἰς τὸ *προαί*: εἰς ὅποιον θὰ τὴν ἔφερε τὸ ἐρωτικὸν φύσημα
 τῆς Ἀφροδίτης, τὸ αἰτήμα τῆς καρδίας, *Μενέλαον ὅς, μὴ ὠφελε*
λαβεῖν εὐχὴ ἀπραγμ., *σφέ* νῖν.—*71-9* ἐλθὼν *ὄδε* ἐδῶ εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, ἢ: πολυθρόλυτος, πρβλ. τὴν *ἐκείνος* (Θεμιστοκλῆς *ἐκείνος*),
ὁ κρίνων τὰς θεὰς αὐτὸς ὁ κύριος, ποῦ ἔχει τὸ προνόμιον νὰ δι-
 κάζη τὰς θεὰς, *ἔχει* ἀμτβ., πρβλ., *εὔ ἔχω, οὕτως ἔχω...*: ὅπως λέ-
 γουν οἱ Ἄργ., ἢ πρότ. εἰς τὸ *ὁ τὰς θεὰς κρίνων, Δακεδαίμονα*
 ἀπλῆ αἰτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν εἰς τὸ ἐλθὼν, *ἀνθηρὸς* ὁ ἔχων

τὸ (λαμπρὸν καὶ ζωηρὸν) χρῶμα τοῦ ἄνθους, *στολή* (ὡς παρ' ἡμῖν) ἢ περιβολή, *εἶμα* (*ἐννυμι*) ἔνδυμα, ὑποκορ. *ἱμάτιον*, *στολή εἰμάτων* περίφρ., : σὰν ὠραῖον ποικιλόχρωμον ἄνθος μὲ τὴν στολήν του, *λαμπρὸς χρυσῶ* λαμποκοπῶν ἀπὸ χρυσᾶ κοσμήματα, πρβλ. *μὲν-τὲ ἀντὶ μὲν-δέ*, *χλιδήμα* χλιδή, πολυτέλεια, παρὰθ. τοῦ *χρυσῶ*, *ἐξαναρπάξω* ἀρπάξω εἰς τὸν ἄερα, *ἐρῶν ἐρῶσαν* ἐπειδὴ τὴν ἡγάπα καὶ ἀντηγαπάτο, ἐπειδὴ τὸ αἰσθημα ἦτο ἀμοιβαῖον, *βούσταθμον* βουστασίον, *λαμβάνω* ἐπιτυγχάνω, εὐρίσκω, *ἐκδημος* ὁ ἀπουσιάζων ἐκ τῆς χώρας, κτγρ. εἰς τὸ *Μενέλαον*, ὁ δὲ ὁ Μ., *οἰστράω-έω* (*οἰστρος* ἢ βοϊδόμυγα) τρελλαίνω, ἐνταῦθα ἀμτβ. : τρελλαθεῖς, *οἰστροήσας δρόμω* σὰν τρελλὸς τρέχων ἀνὰ τὴν, *μαρτύρομαι* ἐπικαλοῦμαι (μάρτυρας), ὡς εἰδ., *ἠδικημένοις* ὁ πληθ. γενικεύει.—80-6 *τοῦνιεῦθεν* τὸ *ἐνιεῦθεν* συννεπεία τούτου, *ἄσσω* 8 *δορὶ* κινήτοποιῶ γοργὰ τὰς δυνάμεις μου, *τεύχη* οὐ. ὄπλα, *βάθρον* ὁ ὄρμος, ὡς δίδων ἀσφαλῆ βᾶσιν εἰς τὰ πλοῖα, *στενόπορος* ὁ ἔχων στενὸν στόμιον, τὸ ἐπίθ. εὐαρμοστεῖ μᾶλλον εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον, ἢ ἀπλῆ αἰτ. τὴν εἰς τὸν τόπον κινήσειν, πρβλ. *Λακεδαιμόνα* 73, *ἀσκέω-ῶ* φιλοτεχνῶ, *στολίζω*, *ἐφοδιάζω*, *ἵπποις-ἄρμασιν* ἐν διὰ δυοῖν, *στρατηγῶ*; *σύγγονος* συγγενής, ἀδελφός, *σύγγονόν γε* (*ὄντα*) ἐπειδὴ μάλιστα ἐτύγχανον ἀδελφός του.—87-93 *ξυνέστηκα* εἶμαι συντεταγμένος, *ἤμαι* κάθημαι ἀδρανής, μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, *ἤμεσθα* τίνος χρόνου; *χεῶμαι ἀπλοῖα* εὐρίσκομαι εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἀποπλεύσω, πρβλ. καὶ *ἀπορία κέχρημαι* 89 ἀπόρως ἔχω, εὐρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν, *ἀναιρῶ* χρησιμοδοτῶ, *ἀνεῖλεν* (*ἡμῖν*), *σπείρω* εἶμαι ὁ πατήρ, γεννῶ, *οἰκῶ τόδε πέδον* ἔχω τὴν ἔδραν μου ἐδῶ, *ἔστι πλοῦς* εἶναι δυνατὸς ὁ ἀπόπλους, *Φρυγῶν* τῆς πόλεως τῶν Τρώων 71, *θόσασι* τίς μτχ.; *οὐκ εἶναι τάδε* ὅτι δὲν εἶναι δυνατὰ αὐτὰ ἐδῶ ἐκ τῶν τριῶν ἀπορμ. τῶν ἐξαρμομένων ἐκ τοῦ *ἀνεῖλε* τὸ πρῶτον θῦσαι εἶναι τελ., τὰ ἄλλα δύο εἰδικά, διότι τὸ *ἀνεῖλεν* ἐπὶ τούτων λαμβάνεται ὡς λεκτικόν.—94-107 *εἶπον* ἐκέλευσα, ἔδωκα ἐντολήν, ἀλλὰ δὲν λέγει πρὸς τίνα ἔδωκε τὴν ἐντολήν, *ἀφίημι* ἀφήνω τινὰ ἐλεύθερον (νὰ ἀπέλθῃ), ὑποκ. τοῦ ἀπορμ. *Ταλθύβιον*, *ὄρθιος* μεγαλόφωνος, πρβλ. *πλάγιος ἤχος*, ἢ δοτ. *κηρύγματι* ὄργ. εἰς τὸ ἀφιέναι, *τλήναι*; ὡς *οὐκ ἂν* εἰλὰς διότι δὲν θὰ εἶχον τὸ ψυχικὸν σθένος, οὗ ὅπου, ἀλλ' ἐνταῦθα χρονικῶς: ἀλλὰ τότε, *δὴ* ἀκριβῶς, *προσφέρω πάντα λόγον* μεταχειρίζομαι κάθε δυνατόν ἐπιχείρημα, πᾶν μέσον, κινῶ πάντα λίθον, *τλήναι* *δεινὰ* νὰ τολμήσω τὴν τρομερὰν πράξιν, *κἂν* καὶ ἐν, *πυγμαὶ δέλ-*

τοῦ τὰ φύλλα τῆς ἐπιστολῆς, ἰδ. 35, δάμαρ-ρος θ. (ἡ ἀραρίσκουσα τὸν δόμον) ἢ σύζυγος, **γαμοῦμαλ τινι** λαμβάνω τινὰ ὡς ἄνδρα, ὡς **γαμονμένην** μετὰ τὸ πρόσχημα ὅτι θὰ ὑπανδρευθῆ τὸν, **ἐκ-γαυροῦμαι** (γαῦρος, γαυριῶ) ἐγκωμιάζω μετὰ ὑπερηφάνειαν, **ἀξίωμα** ὑπόληψις, κοινωνικὴ περιοπή, **ἐκγαυροῦμενος·λέγων τε, οὕνεκα** ὅτι, εἰδ., **θέλοι** ὑποκ. Ἀχιλλεύς, **λέχος** ἢ νύμφη, παρ' ἡμῶν ἔμοῦ καὶ τῆς Κλ.: ἐὰν δὲν στείλωμεν ἐγὼ καὶ ἡ Κλ. τὴν νύμφην εἰς τὴν Φθίαν, **πειθῶ εἶχον τήνδε** αὐτὴν ἐδῶ τὴν πρόφασιν εἶχον, διὰ νὰ πείσω τὴν σύζυγόν μου, **συνάπτω ψευδῆ γάμον** κλείω ἀνύπαρκτον συνοικέσιον, **ἀμφὶ παρθένου** περὶ π., διὰ τὴν κόρην μου, **ἴσμεν** (ἐργ.) Κάλχας..., ὡς **ἔχει τάδε** πῶς ἔχει αὐτὴ ἐδῶ ἢ ὑπόθεσις.—107-10 **ἀ οὐ καλῶς. ἔγνων τότε** τὴν ἀτυχῆ τότε σκέψιν μου, **αὐθις μεταγράφω καλῶς πάλιν** ξαναγράφω καὶ τὴν διορθῶνω τώρα, **λύω** ἀποσφραγίζω, ἀνοίγω, **ξυνδέω-ῶ** σφραγίζω, κλείω, **εὐφρόνη** ἢ (εὐφροίνουσα) νύξ, **κατὰ νυκτὸς εὐφρόνην** μέσα εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτός.

49 **Λήδα** σύζυγος τοῦ Τυνδάρεω, βασιλέως ἐν Λακεδαίμονι, μήτηρ καὶ τῶν Διοσκουῶν, Κάστορος καὶ Πολυδεύκου. 58 Κατὰ τοὺς ὄρκους ἐγένοντο καὶ χειραφαίαι, ὧν τὴν σημασίαν ἰδ. ἐν Ὁμ. Δ 159 ἡμετ. ἐκδ. Παροιμιώδεις εἶχον ἀποβῆ οἱ Τυνδάρεω ὄρκοι. 65 Κατὰ τὸν Ἡρόδοτον I 1 καὶ βάρβαροι καὶ Ἕλληνες ἤρπαζον ἐκ τῶν χωρῶν ἀλλήλων γυναῖκας. 68 Συνήθως τὸν γαμβρὸν ἐξέλεγεν ὁ πατήρ τῆς κόρης. 71 Εἰς τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως, βασιλέως τῆς Φθίας καὶ πατρὸς τοῦ Ἀχιλλέως, μετὰ τῆς Νηρηίδος Θέτιδος εἶχον κληθῆ πάντες οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεαὶ πλὴν τῆς Ἐριδος, ἣτις χολωθεῖσα διὰ τοῦτο ἔρριψε πρὸς ἐκδίκησιν κατὰ τὸ γαμήλιον συμπόσιον ἐπὶ τῆς τραπέζης ὠραιότατον μῆλον φέρον τὴν ἐπιγραφὴν **τῆ καλλίστη**. Τρεῖς θεαὶ συγχρόνως ἤρπασαν τὸ μῆλον διεκδικοῦσαι ἐκάστη ὑπὲρ ἑαυτῆς τὰ καλλιστεῖα. Καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Διὸς ὠρίσθη διαιτητὴς πρὸς λύσιν τῆς διαφορᾶς τῶν τριῶν θεαινῶν ὁ Πάρις ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου, βασιλέως τῆς Τροίας, βόσκων τότε ἀγέλας βοῶν τοῦ πατρὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης, ὅστις προέκρινεν ὡς καλλίστην τὴν Ἀφροδίτην, δελεασθεὶς ἐκ τῆς ὑποσχέσεως τῆς θεᾶς, ὅτι θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σύζυγον τὴν καλλίστην τῶν Ἑλληνίδων.—Οἱ Τρωῆες καλοῦνται Φρύγες, διότι ἡ Τροία περιλαμβάνετο εἰς τὴν Μικρὰν Φρυγίαν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐνίοτε καὶ ταυτίζεται. 74 Οἱ βάρβαροι ἦσαν πολυθρόλυτοι διὰ τὴν χλιδὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιδεικτικίαν. Ἐν ἔργοις τέχνης ὁ Πάρις παρίστα-

ται ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς βαρβαρικῆς γλιδῆς. 76 Ὁ Μενέλαος ἀπουσίαζε τότε εἰς τὴν Κρήτην παρὰ τὸν φίλον βασιλέα Ἴδομενεά. 83 Ἰπποῖς Οἱ ἦρωες ἐχορησιμοποιοῦν ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις ἄρματα, μὴ μαχόμενοι ἔφιπποι· ἐντεῦθεν παρ' Ὀμήρω *ἰππῆες ἄρματα* τηλάτοι. 84 Ὁ Ἄγ. ἐξελέχθη ἀρχιστράτηγος μᾶλλον ὥς ὁ κραταιότατος τῶν ἡγεμόνων ἢ ὡς ἀδελφὸς τοῦ Μενελάου· κατὰ δὲ τὸν Θουκ. I 9 μᾶλλον ἢ δύναμις τοῦ Ἄγ. ἐπέβαλε τὸν πόλεμον ἢ εἰ ὄροκο τοῦ Τυνδάρεω. 88 Δὲν καθορίζεται ἂν ἡ ἄπλοια ὠφείλετο εἰς νηνεμίαν ἢ εἰς ἐναντίους ἀνέμους· ὑπὲρ τῆς νηνεμίας συνηγοροῦσι τὰ ἐν 11-2 κ. 813, ὑπὲρ τῶν ἐναντίων ἀνέμων τὰ 1323. 90 Τίς ἢ κυριολεξία τοῦ ἀνεῖλε βλέπε ἐν τῷ ἡμετέρῳ *Μαντείῳ τῶν Δελφῶν* ἐν σ. 58. 91 *Θῦσαι...* Ὁ μῦθος τῆς θυοῖας τῆς Ἴφ. εἶναι λείψανον πλαισιότητος ἐθίμου, καθ' ὃ οἱ ἄνθρωποι πρὸ στρατείας, πρὸ θαλασσίου πλοῦ κ.ἄ. ἐτέλουν ἀνθρωποθυοῖας πρὸς ἵλασμόν τοῦ θεοῦ, καθ' ἃς ὑφίσταντο βαρυτάτην θυοῖαν, προσφέροντες εἰς τὸ θεῖον τὸ βαρυτιμώτατον πάντων, ἐξ ὧσων ἔχει νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος. Τίς ἦτο ὁ παρωρογισμένος θεός, ὅστις ἔχρηξεν ἵλασμοῦ, καὶ διὰ τί, τοῦτο ἀπεκάλυπτεν ὁ μάντις, ὅστις ἐγίνωσκε τὰς βουλάς τῶν θεῶν. Ἡ Ἄρτεμις εἶχεν ἐν Αὐλίδι ἱερὸν καὶ ἐτιμᾶτο τὰ μέγιστα ἐκεῖ. 95 *Ταλβύθιος* κήρυνε τοῦ Ἄγ. 107 Ὁ Κάλχας ἐγίνωσκε τὸ μυστικὸν ὡς ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς μαντείας, ὁ Ὅδ. ὡς ὁ εἰσηγητὴς τῆς δολερᾶς προφάσεως τῶν γάμων, ὁ Μεν. ὡς ὁ κύριος ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς στρατείας.—*Τίς ἢ σημασία τοῦ τιμ. 49 110 διὰ τὴν τραγοδίαν;*

111-63. 111-4 εἶα παρακελ. ἐμπρός, χάρις πρὸς Ἄργος κατὰ τὸ Ἄργος, λόγῳ προφορικῶς, *κεῦθω* κρύπτω, *δόμοι* οἰκογένεια.—115-23 *σημαίνω* ἀνακοινῶ, *σύντονος* σύμφωνος, *γλώσση* λόγῳ 113, *πέμπω* 99, *ἔρνος* οὐ. βλαστάρι, τρυφερὰ κόρη, *πρὸς ταῖς πρόσθεν δέλτοις* μετὰ τὴν προηγουμένην μου ἐπιστολήν, *Ἰνις-νιν* ἄ. θ. υἱός, θυγάτηρ, *πέτρυνε* προσεσοχή, *κολπώδης* πολύπλοκος, *Αὐλιν* ἐπεξ., τὸ μέρος παρὰ τὸ ὄλον *πιέρυγα*, *ἀκλυστος* 2 κ. 3 (*κλύω* κατακλύζω, *σκεπάζω* μὲ τὰ κύματα) ἀκύμαντος, *γαλήνιος*, *δαίνυμι* παρέχω συμπόσιον (*δαίς*, *δαιτυμών*), *ὕμεναιος* ἄ. γαμήλιον ἄσμα, γάμος, *δαίνυμι ὕμεναιους* τελῶ τοὺς γάμους, *παιδὸς* θ., *εἰς ἄλλας ὥρας* εἰς ἄλλην ἐποχὴν.—124-32 Ἄχιλεύς διὰ τὸ μέτρον, *ἀμπλακίσκω*, ἀόρ. ἡμπλακον, ἁμαρτάνω, στερεοῦμαι, *ἀπλακὼν* χάριν τοῦ μέτρον, *ἐπαίρω θυμόν* δίδω φωτιὰν εἰς τὸν θυμόν, ἀνάπτω ἀπὸ θυμόν, *μέγα φυσῶ* φουσκώνω πολὺ, *καὶ*

127 πράγματι, ὄντως: ἐδῶ πράγματι εἶναι ὁ φόβος, *ὄ,τι φῆς* πλ. ἔρ.: λέγε τί ἔχεις νὰ εἴπῃς, *παρέχων ὄνομα οὐκ ἔργον* δίδων εἰς τὴν ἱστορίαν, σκηνοθεσίαν αὐτὴν μόνον τὸ ὄνομά του, οὐχὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν του, *οὐκ οἶδε γάμους* δὲν ἔχει ἰδῆσαν γάμου, *ὄ,τι πράσσομεν* τί μαγειρεύομεν, *ἐπιφημίζω* καὶ *φαιρίζω* 135 ὑπισχυνοῦμαι, *ἐκδίδωμι λέκτροις* δίδω εἰς γάμον, *νυμφεῖτος* νυμφικός, *ἀγκῶν* ἀγκάλη, *εἰς νυμφεῖτους εὐνάς ἀγκῶνων* διὰ συζυγικὰς περιπτύξεις ἐπὶ τῆς γαμηλίου κλίνης.— 133-7 γὰρ ναί, *ὄς αἰτ., φατίζω ἐπιφημίζω* 130, ἢ μτχ. ἐνδ., *τῷ τῆς θεᾶς* (Θέτιδος) (*γόμφ*), *ἄλοχον* κτγρ., ἦγες ὁ πρτκ. τὸ ἐπιχειρούμενον: ἐσχεδιάζεις νὰ τὴν φέρῃς, *σφάγιον* θῦμα κτγρ., *Δαναοῖς χαρ.*, *ἐξίσταμαι γνώμης* ξεμουαλλίζομαι, χάνω τὸ λογικόν μου, *αἰαῖ* σχετλ. ἐπιφ. τρομάρα μου, *ἄτη* τύφλωσις τοῦ νοῦ, ἁμάρτημα, (ἐνταῦθα) τιμωρία: καὶ διὰ τοῦτο τιμωροῦμαι τώρα.— 138 52 *ἐρέσω* (κωπηλατῶ) *πόδα* κινῶ δυνατὰ τοὺς πόδας, παίρνω δυνατὸν δρόμον, *ὑπείκω γῆρα* ὑποκύπτω εἰς τὸ γῆρας: χωρὶς ποσῶς νὰ σὲ βάλῃ κάτω τὸ γῆρας, *νύ(ν)* λοιπόν, *ἴζομαι κρήνας* σύστ. ἀντὶ ἴζομαι ἕδρας κρηνῶν κάθημαι εἰς κρήνας, *ἀλσώδης* σκιερὸς, *θέλγομαι ὕπνω* τὸν παίρνω γλυκά, παραδίδομαι εἰς τὴν γλύκαν τοῦ ὕπνου, *θροέω-ῶ* λέγω, *εὐφημος* ὁ λέγων καλοὺς καὶ εὐδοίωνους λόγους καὶ ἀπέχων δυσοίωνων λέξεων, ὁ τηρῶν ἄρα σιγὴν, *εὐφημα* εὐδοίωνοι λέξεις, σιγῇ, *εὐφημα* θροεῖ σιώπα, θεὸς φυλάξοι! δὲν εἶναι δυνατόν ἐγὼ νὰ ὑποπέσω εἰς τοιοῦτον σφάλμα, μὴ με προσβάλλῃς, *πάντη* παντοῦ, *ἀμείβω* περνῶ, ἢ μτχ. χροιν., *σχιστὸς πόρος* διασταυρώσις ὁδῶν, σταυροδρόμι, *λεύσσω* (λευκός) βλέπω, *φυλάσσω* προσέχω, κοιτάζω προσεκτικὰ, *ἀπήνη* τετραίτροχος ἄμαξα στρομένη ὑπὸ ζεύγους ἵππων ἢ ἡμιόνων: *ἀπήνη κομίζουσα παῖδα ἐνθάδε* πρὸς ναῦς *Δαναῶν*, *παραμείβομαι* προσπερνῶ, ἢ μτχ. ἐκ τοῦ *λάθη*, *ὄχος* ἄ. (veho) ὄχημα, *τροχαλὸς* ταχύς, *ἐξόρμα* πέρανα ἔξω καὶ δίνε του, *δὲ* λοιπόν, *κλήθρα* θύρα, *σὺν ἀντήσῃ*: τμησις, *πομπή* ἢ ἀποστολή, ἢ συνοδεία, ὁ πληθ. διότι τὴν συνοδείαν θάπαιτέλουν πολλὰ πρόσωπα, *ἐξορμῶ* *πάλιν* γυρίζω αὐτὴν βιαστικὰ ὀπίσω, *σεῖω χαλινούς* δουλεύω σύντονα τοὺς χαλινούς, *ἴημι* κατευθύνω τὴν συνοδείαν, τὴν ἁμαξάν της, *θυμέλη* (θύω) βωμός, *θυμέλαι* **Κ.** τὰ ἱερὰ τὰ περιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν Κυκλωπέων τειχῶν, ἢ ἀκρόπολις τῶν Μυκηνῶν ἢ περιβαλλομένη ὑπὸ τοιούτων.— 153-63 *φράσας* *τάδε* μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῶν ἐδῶ, *πιστὸς* πιστευτός: *πῶς ἔσομαι πιστὸς παιδί* σέθεν..., *φύλασσε σφραγίδα*

πρόσεχε μήπως χαλάσης τήν, *λάμπουσα* Ἡὼς τὰ φωτῆματα τῆς Ἀδύτης, *πῦρ τε τεθρίππων* καὶ τὸ πύρινον τέθριππον, *λευκαίνει ἤδη τόδε φῶς* ἀπλώνουν τώρα τὸ λευκὸν των φῶς, *συλλαμβάνω μόχθων* δίδω καὶ ἐγὼ χεῖρα βοηθείας εἰς τὰ βάσανα, *ὄλβιος* 51 εὐτυχῆς (ἀπὸ ὕλικῆς ἀπόψεως), *εἰς τέλος* μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, *εὐδαίμων* ὁ μὴ δοκιμάζων δυστυχίαν μέχρι τοῦ θανάτου: *οὐδεις θνητὸς (ἔστιν) ὄλβιος εἰς τέλος.*

112 Ἄργος ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγ., *πρὸς Ἄργος*, οὐχὶ *εἰς Ἄργος*, διότι ἦτο πιθανὸν πρὶν φθάσῃ εἰς Ἄργος νὰ συναντήσῃ τὴν Κλ. καθ' ὁδὸν ἐρχομένην εἰς τὸ στρατόπεδον κατόπιν τῆς πρώτης ἐπιστολῆς. **120** Διὰ τὸν προσπλέοντα ἀπὸ Ν. ἡ Εὐβοία προεξέχει ὡς πτέρυξ καὶ καθόλου ἡ Εὐβοία πρόσκειται εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ὡς πτέρυξ. Οἱ ὄρμοι τῆς Αὐλίδος εἶναι ἄκλυστοι καὶ ἐκ τῆς παλληρορίας καὶ ἐκ τῆς τρικυμίας. **143** *εὐφημα* ἐν ἱεροπραξίαις ἔπρεπε πάντες οἱ παριστάμενοι νὰ λέγωσι λέξεις εὐοιονίστους, εὐφήμους, *εὐφημεῖν, εὐφημα φωνεῖν* ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτο δυνατόν ἀκουσίως νὰ ἐκφυγῇ ἐκ τοῦ στόματος κακὴ λέξις, προτιμότερον ἦτο οἱ παριστάμενοι νὰ σιωπῶσιν ὅθεν *εὐφήμει εἶτε, fave-ete ore, lingua σιωπάτε, καὶ εὐφημία* ἱερὰ σιγή· ἐνταῦθα *εὐφημα θροεὶ σιώπα* τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγεις; εἶναι δυνατόν ἐγὼ νὰ ὑποπέσω εἰς τοιοῦτον ἀμάρτημα;—**152** *Κυκλώπες* νοοῦνται ἐνταῦθα μυθικὸς λαὸς τεκτόνων, ἐκ Λυκίας κατὰ τοὺς ἀρχαίους προερχομένων, ἐχόντων γιγαντώδεις σῶμα, οἵτινες δῆθεν ἔκτισαν ἐν Ἑλλάδι τὰ προϊστορικὰ τεῖχη τῶν Μυκηνῶν, Τίρυνθος κλπ. ἐκ πελωρίων ἀκανονίστων λίθων, τὰ κληθέντα διὰ τοῦτο *κυκλώπεια*. Ἐπειδὴ τὰ ἱερὰ τῶν πόλεων εὐρίσκοντο συνήθως ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐκάστης, διὰ τοῦτο *θεμέλαι Κυκλώπων* εἶναι ἡ ἀκρόπολις τῶν Μυκηνῶν.—*Συμπληρωματικὸς χαρακτηρισμὸς Ἀγαμέμνονος καὶ προεβύτου. Τίνα διαφέροντα πράγματα ἐμάθομεν ἐκ τοῦ ὅλου τμ. I-163; περὶ τίνα πράξιν θὰ παιχθῇ ἡ τραγωδία; ποῖον τὸ ἐλαττήριον τῆς πράξεως; τίνα τὰ κατέχοντα ἡμᾶς συναισθήματα; πῶς θὰ ὀνομασθῇ τὸ τμήμα ὡς τὸ πρῶτον μέρος τῆς τραγωδίας; πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; ὑποδιαρεῖται εἰς σκηνάς; γλῶσσα, μέτρον.*

164-302. 164-84 *βλώσκω, ἔμολον* (μολῶν λαβέ, αὐτόμολος), ἐρχομαι, ὁ ἐν. διότι ἐκάστη γυνὴ τοῦ Χο. ὀμιλεῖ περὶ ἑαυτῆς, *ψάμαθος* θ. ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἡ ἄμμονδιὰ, *ἀμφὶ παρακτίαν ψ.* γύρω ἀπὸ τὴν ἄμμονδιάν τῶν ἀκτῶν, *ἐνάλιος* (ἐν

ἀλλί) παράλιος, κέλλω ἀμτβτ. προσορμίζομαι, καταπλέω, **χεῦμα** ῥεῦμα, **σιενόπορθμος** ὁ τοῦ στενοῦ πορθμοῦ, : διὰ μέσου τῶν στενῶν ῥευμάτων τοῦ Εὐρύπιδου, **πόλις** πατρίς, **τροφὸς** ἢ τροφοδοτοῦσα, **ἀγγιᾶλος** (ἄγγι ἄλως) παραθαλάσσιος, **Ἀρέθουσα** πηγὴ, : **τροφὸν ὑδάτων** Ἀρεθούσας, **εἰσορῶμαι** παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ὡς ἐσ. τελ., **πλάτη** (διὰ τὸ πλατὺ κάτω ἄκρον) κόπη, **ναυσιπόρος** ὁ κάμνων τὰ πλοῖα νὰ πορεύωνται, **πλάτη ναυσιπόρος** ἀντὶ ναῦς **κωπήλατος**, **ἠίδεος** ἄγαμος νέος, παλληκῆρι, θ. **παρθένος**, ἀγαυὸς (ἀ (ἐπιτ.) γαίω, γαῦρος) εὐμενής, ὑπερήφανος, **πόσις-ιος** ἀ. σύζυγος, **ἐν(ν)έπω** λέγω, **στέλλω** ἐτοιμάζω, ἄγω, κινητοποιῶ, ὑποκ. τοῦ ἀπρμφ. **Μενέλαόν τε Ἀγαμέμνονά τε, εὐπατριδης** ὁ ἐξ εὐγενῶν πατέρων, εὐγενής, οὗς ἀντικμ. τοῦ **στέλλειν**, **ἐλάτη** συνεκδ. τὸ ἐξ ἐλάτης πλοῖον, **χιλιόναυς** χιλίων νεῶν, **ἐλάται χιλιόναες** χιλιαὶ νῆες ἐλάτης (-ναι), **ἐπὶ τὰν Ἑλέναν** πρὸς ἀνάκτησιν τῆς Ἑλένης, **ἀν** (ἦν) **ἔλαβε Πάρις ἀπ' Εὐρώτα, δονακοιρόφος** (δόναξ (δονεῖν) κάλαμος), δῶρον **Ἀφροδίτας** γεν. ὑποκ., **Κύπρις-ιδος** ἢ Ἀφροδίτη (ὡς λατρευομένη ἐν Κύπρῳ), **ἔχω ἔριν μορφῆς** διαγωνίζομαι εἰς ἀγῶνα καλλονῆς, εἰς καλλιστεῖα, **κρηναῖαι δρόσοι** δροσεραὶ κοῆναι, πηγαί, **δε' ἔσχεν ἔ.** μετὰ τὰ καλλιστεῖα.—185-205 **δρομένα** μ. ἀόρ. τοῦ **δρυνσθαι** ἐγείρεσθαι : πεταχθεῖσα βιαστική, πεταχτά, **ἄλλσος** τόπος κατάφυτος ἀφιερωμένος εἰς θεόν, **πολύθυτος** ὅπου προσφέρονται, δὲν λείπουν πολλὰ θυσίαι, **δι' ἄλλσος** ἀντὶ δι' ἄλλσους, **φοινίσσω** κογκινίζω μτβτ., **παρηγίς-ἦς-ῆδος** παρειά, **αἰσχύνη** αἰδώς, αἰδημοσύνη, **νεοθαλής** νεανικός, : μετὰ τὸ ἐρύθημα τῆς αἰδοῦς εἰς τὴν νεανικὴν παρειάν, **θέλουσα ιδέσθαι**, **ἔρυμα** (ἐρύω σύρω, ἐρύομαι προφυλάττω) προφυλακτήριον, ἀμυντήριον, **ἀσπίς** περιλ. ἀσπιδοφόροι ὄπλιται, **ἔρυμα ἀσπίδος** οἱ ὄπλιται, τὸ προπύργιον τῆς πατρίδος, αἱ μάχιμοι δυνάμεις τῶν ὄπλιτῶν, **κλισία** σκηνή, **ὄπλοφόρος** ὁ φέρων ὄπλιτας, **κλισίαι ὄπλοφόροι** Δ. σκηναὶ τῶν ὄπλιτῶν Δ., **ὄχλος ἵππων** τὸ πλῆθος τῶν ἄρμάτων, **σύνεδρος** συγκαθήμενος, ἀχώριστος, **στέφανος** ἢ δόξα, τὸ ἄστρον, **θάκος κ. θῶκος** ἀ. (θαάσσω κάθημαι) ἔδρα, **ἐπὶ θάκοις** εἰς τὸ **σνέδρω**, ὕπερ νοητέον καὶ περὶ τοῦ Πρωτεσιλάου καὶ περὶ τοῦ Παλαμήδους, ὡς δεικνύει ἢ μτχ. **ἠδομένους**, **πessoι** εἶδος παιδιᾶς, ἀναλόγου πρὸς τὸ ζατρίκιον, **ἠδομένους**.. διασκεδάζοντας μετὰ τοὺς πολυπλόκους συνδυασμοὺς τῶν **Ποσειδᾶν** δωρ. (καὶ **Ποι(ε)ιδᾶν**) Ποσειδῶν, **παῖς ὁ Π** ὁ Ναύπλιος, **κεχαρημένος** (χοίρειν) διασκεδάζων, **παρὰ** ἐπιρ. πλησίον, **δῖος** ἀ. βλαστός, φυντάνι, **θαῦμα βροτοῖσι** προκαλοῦντα

τὸν γενικὸν θαυμασμόν, **τόκος** ἄ. τέκνον, υἱός, **Δαέρτα** δωρ. ἀντὶ **Δαέρτου**, **νησαῖα ὄρη** ὄρεινὴ νῆσος, πρβλ. **κηναῖαι ὄροισι** 182, **Νιρεὺς**, - **οῖα** ἦ.—206-30 **εἶδον** Ἀχιλῆα, **λαιψηρὸς ταχίς**, **λαιψηροδρόμος** ποδώκης, **Ἰσάνεμος** τρέχων ὡς ἄνεμος, ἐπιθ. διορ. τοῦ **λαιψηροδρόμου** Ἀχιλῆα, **ποδοῖν** δοτ. τῆς ἀναφ., **ἐκπονῶ** μορφώνω τελείως, ἐκπαιδεύω, **δρόμον ἔχω σὺν ὄπλοις** τρέχω ἔνοπλος, **αἰγιαλὸς** ἀκρογιαλιά, **αἰγιαλοῖσι** τοπ., **κροκάλαι** τὰ χαλίκια τῆς θαλάσσης (κατ' ἄλλους : **παρ' αἰγιαλοῖσι κροκάλις** τε ἐν διὰ δυοῖν), **ἀμιλλαν πονῶ ποδοῖν** (ὄργ.) ἀμιλλῶμαι, διαγωνίζομαι πεζός, **τέτρωρος** (τετράρορος, αἰέρω, εἶρω, **συνείρω**, **σετο**) τέθριππος, πρβλ. **ξυρωρίς**, **ἐλίσσω**, ἀμτβτ. ἐλίσομαι, στρεφογυρίζω ἐπάνω κάτω (περὶ τὰ τέρματα), **περὶ νίκας** (-ης), **Φερητιάδης** ὁ ἕγγονος τοῦ Φέρητος, **βοῶμαι** βοῶ, φωνάζω ἐρεθίζω (τοὺς ἵππους), **χρυσοδαίδαλος** χρυσοποίκιλτος, χρυσοστόλιστος, **στόμιον** χαλινός, : τοὺς στολισμένους διὰ χρυσῶν χαλινῶν, **θείνομαι** πλήττομαι, ἢ μτγ. κτγρ. εἰς τὸ εἶδον, **κέντρον** ῥάβδος μὲ ὀξεῖαν αἰχμῆν, δι' ἧς κεντοῦν τοὺς ἵππους, **θίνομαι κέντρον** μαστιγοῦμαι, **ζύγιοι ἵπποι** οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἐν μέσῳ ἔξευγμένοι ἐκατέρωθεν τοῦ ἑνθμοῦ (τημονιοῦ), **βαλίδς** παρδαλός, κτγρ., : παρδαλὸς ἀπὸ λευκὰ στίγματα τοῦ τριχώματος, **σειροφόροι** κ. **σειραφόροι** κ. **σειραῖοι** οἱ δύο ἄκροι ἵπποι τοῦ τεθρίππου, οἱ διὰ **σειρῶν** (σχοινίων) προσδεδεμένοι εἰς τὸ ἄρμα, τὰ γεντέκια, **ἀντήρεις** ἀντίθετοι, ἀναπτύσσοντες ὁ καθεὶς ταχύτητα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὸν ἄλλον, ἰδ. Πραγμ., **κομπαῖσι** τοπ. κατὰ τὴς στροφῆς (περὶ τὸ τέρμα καὶ τὴν ἀφετηρίαν τοῦ ἵπποδρόμου), **πυρσὸθριξ** ξανθότριχος, κοκκινοτρίχης, **ποικιλοδέρμων** παρδαλός, τὰ δύο ἐπιθ. κτγρ., **σφυρὰ** οἱ ἀστράγαλοι, **μονόχα(η)λος** (χηλαὶ τὰ νύχια) μόνοπλος, **οἷς** μὲ αὐτοὺς λοιπόν, **παραπάλλομαι** παρατρέχω πάλλων τὰ ὄπλα, **ἀντιξ** θ. τὸ μέτωπον τοῦ δίφρου τοῦ ἄρματος, **συριγξ** θ. τὸ χωνὶ τοῦ τροχοῦ, ὅπου εἰσέρχεται τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος.—231-41 **ἔρχομαι εἰς ἀριθμὸν ναῶν** μετρῶ τὰ πλοῖα, **ἀθέσφατος** (ἀ(στ.)-θέσφατος, **θεὸς φημι**) ἀπερίγραπτος, : ἀπῆλυσσα θέαμα ἀπερίγραπτον, **ὡς** τελ., **πλήπλημι** ἱκανοποιῶ, **ῥψις** ὄρασις, ὁ **γυναικεῖος ὀμμάτων** γυναικεῖα φιλοπεριέργεια, **ἡδονή** ἀπόλαυσις παρὰθ., **μείλιος** (μέλι) γλυκὺς ὡς μέλι, **Μυρμιδῶν Ἄρης Φθιώτας** (-ης) αἱ μάχιοι δυνάμεις τῶν Μυρμιδόνων τῆς Φθίας, **ἦν ἔχων** περιφρ. εἶχε, **πλάτας** (-ης), **πλάτη** 172, ἐνταῦθα περιληπτ. :

ὁ στόλος, **θοῦρος-ιος** (θρώσκω) ὀρητικός, πολεμικός, **Νηρηῆδες** Νηρηίδες, **κατ' ἄκρα** εἰς τὰ προεξέχοντα ἄκρα τῆς πρῦμνης, **εἰκόσι** τροπ. μετὰ τὰ ἀγάλματά των, **σῆμα** ὡς σῆμα, ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ, **πρῦμναις** τοπ.—242-52 **πέλας** πλησίον, πρβλ. **πελάζω**, ἐκ τούτου **ταῖσδε** ταῖς τοῦ Ἀχιλλέως, **νάες Ἀργείων**, **ἰσῆρευτος** ὁ ἔχων ἴσα ἔρευτὰ (ἐρέσσω) κόπας, **ἰσῆρευτοι** (ἀλλήλαις), **κατ' ἄλλους** : ἰσάριθμοι νῆες κωπήρεις, **ὦν στρατηλάτας** (ης) ἦν ὁ παῖς **Μηκιστέως**, ὁ Εὐρύαλος, **δν** Μηκιστέα, **τρέφει** ἴστορ. ἀνέθρεψεν, **παῖς Θησέως** ὁ Δημοφῶν, **ναυλοχέω-ῶ** (ναύλοχος ὁ τὰς ναῦς λέχων κοιμίζων, ἀναπαύων) ἔχω ἀγκυροβολήσει, **ἔξῃς** (ἔχομαι) **κατὰ** σειράν, συγκρατητὰ (πρὸς τὰς ναῦς τῶν Ἀργείων), **Ἀτιτίδος** (γῆς) ἄφαιρ. ἐκ τῆς Ἀττικῆς, **μῶνυχος**, ὄμηρ. **μῶνυξ**, μόνοπλος, πρὸς τὸ ἄρμα ἀντὶ πρὸς τοὺς ἵππους τοῦ ἄρματος, **Παλλάδα ἐν..** τὴν Παλλάδα ἐπιβαίνουσαν ἄρματος μονόπλων πτερωτῶν ἵππων, **φάσμα σῆμα** 241, κτηρ., **θειδὸς** τοποθετημένος, σιτημένος, **εὐσημος** εὐδιάκριτον, **θειδὸν εὐσημόν τε** —253-64 **πόντιος** ὑπερπόντιος, ὁ διὰ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν προωρισμένος, πρβλ. σήμερον τὰ **ὑπερωκεάνια**, **σημεῖα** σήματα, **ὄπλισμα** αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις, **Κάδμος** ὑποκ., ἦν (σῆμα κτηρ.), **κόρυμβος** ἄ., πλ. **οἱ κ. -α**, τὸ προεξέχον καμπύλον ἄκρον τῆς πρῦμνης, **νάιος** (νήιος) **στρατὸς** ὁ στόλος· οἱ ἐκπεσόντες μετὰ τὸν 261 δύο στίχοι περιέγραφον τὰς δυνάμεις τῶν Φωκῶν καὶ τοὺς ἀρχηγούς, **Ἵοιλεύς κ. Οἰλεύς**, **τόκος** Ὁ. Αἴας ὁ Λοκρός, ἦν **ἄγων**, πρβλ. ἦν **ἔχων** 235, **ἴσας τοῖσδε** βραχυλ. ἀντὶ ἴσας ταῖς τῶνδε (Φωκῶν), **Θροναῖας πόλις** τὸ Θρόνιον.—265-76 **πέμπω** στέλλω 178, **ναυβάτης** ὁ ἐπιβαίνων τῆς νεώς, ἐπιβάτης, **ἀθροῦζω** ἀθροίζω, **Μυκῆνη-αι**, **Μυκῆνας** ἄφαιρ., πρβλ. **Ἀτιτίδος** 247, **Κυκλωπία** ἡ ἔχουσα τὰ Κυκλώπεια τείχη, **σὺν** ἐπιρ. συγχρόνως, **ταγὸς** (τάτιω) ἀρχηγός, **σὺν ταγὸς..** συστράτηγος μετ' αὐτόν, **ὡς λάβοι Ἑλλάς** τελ., **πρᾶξις** (πράττομαι εἰσπράττω τὸ ὀφειλόμενον) ἐκδίκησις, **τᾶς φηγούσας** τῆς φυγούσης, αἰτ., **μέλαθρον-θρα** οἶκος, **βάρβαροι γάμοι** γάμοι μετὰ βαρβάρων, ὁ πληθ. γενικεύει, **Γερήνιος** ὁ ἐκ τῆς πόλεως Γερηνίας, **σῆμα πρῦμνας** (-ης), **ταυρόπουν** οὐ. ἐπιθ. διορ. τοῦ **σῆμα**, **δρᾶν** τὸ κατὰ τι εἰς τὸ **ταυρόπουν** : κατὰ τὴν μορφήν, **Ἀλφε(ι)ός**, **πάροικος** γείτων.—277-87 **δωδεκάστολοι** **νάες** στόλος δώδεκα νεῶν, **δυνάστηρ** ὁ κυρίαρχος, κατακτητῆς, **πέλας δὲ τῶνδε** ἦσαν **δυνάστορες** Ἡλιδος, **πᾶς** λεὼς ὅλος ὁ κόσμος, **λευκήρευτος** Ἀρης ναυτικαὶ δυνάμεις ἀπὸ λευκὰ πλοῖα, **Τάφιος** ὁ ἐκ

τῆς νήσου Τάφου, *λόχευμα* (λοχεύω γεννῶ, λεγῶ) τέκνον, *ἀπρόσφορος* ἀπροσπέλαστος, επικίνδυνος.—289-302 *ἐντρομος Σ.* ὁ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐντὸς τῆς Σ., τὸ γέννημα καὶ θρέμμα τῆς, *ξυνάγω* συνδέω, *λαῖος* β (laevus) ἀριστερός, *τῶν ὄν*, ἀναφέρ. εἰς τὸ δεξιὸν κέρας, ὁ πληθ. διότι τὸ κέρας περιληπτ., ἡ γεν. ἐκ τοῦ *ἄσον* πλησίον (*ἄγχι, ἄγχιστα*), *ὀρμέω ᾧ* ἔχω ἀγκυροβολῆσει, *συμπλέκω* συνδέω, *πλάτη* 172, : σχηματίζων τὸν σύνδεσμον τοῦτον τοῦ ἀριστεροῦ του κέρατος πρὸς τὰ τελευταῖα τοῦ δεξιοῦ διὰ δώδεκα εὐστροφωτάτων πλοίων του, (ἐκθέτω τὰ πράγματα) ὡς ὅπως, *αἰώ* ἀκούω, πρβλ. 301, : σύμφωνα μὲ τὰς πληροφορίας μου καὶ τὴν προσωπικὴν μου ἀντίληψιν, ἢ ὅλη πρότασις παράθεσις εἰς τὴν προηγηθεῖσαν περιγραφὴν, *ᾧ* εἰς τὸν *ναυβάτην λεών*, πρὸς τοῦτον λοιπόν, *προσαρμόττω* φέρω εἰς ἐπαφὴν, προκαλῶ συγκρουν, *βάρις-ιδος* θ. αἴγυπτ. λ. βαρβαρικὸν πλοῖον, *ἀποφέρομαι νόστιον* κερδίζω τὸν νόστιον, κατορθῶνω νὰ γυρίσω ὀπίσω, *οἶον* ἐπιφ. ὅτι τοῖον, *νάιον πόρευμα* στόλος, : ὅπως εἶδον ἐδῶ τὸν στόλον, μὲ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις ποῦ εἶδον ἐδῶ, *τὰ δὲ ἀπ' ἐτέρου, δέ, κλύουσα* παρὰ τῶν συζύγων 176, εἰς τοῦτο *κατ' οἴκους* μέσα εἰς τὰς κατοικίας μας, *μνήμη* *σῶζομαι* διατηρῶ ἐν τῇ μνήμῃ μου, *σύγκλητος* ὁ πανταχόθεν προσκληθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συγκεντρωμένος, : κατὰ τὴν προσωπικὴν μου ἀντίληψιν ἐδῶ ἐκ τοῦ στόλου καὶ κατὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἔχω λάβει κατ' οἶκον καὶ τὰς ὁποίας ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ περὶ τοῦ συγκεντρωμένου στρατοῦ, δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ σωθῇ ὅστις μὲ τὸν βαρβαρικὸν στόλον συγκρουσθῇ πρὸς τὸν Ἑλλήν. στόλον.

167 *κέλσασα* διὰ λέμβων. 170 *Ἀρεθούσας*. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἔφερον πολλαὶ πηγαὶ ἐν Ἑλλάδι, ὧν ὀνομαστοτάτη ἦτο ἡ ἐν τῇ νήσῳ τῶν Συρακουσῶν Ὀρτυγία. Ἡ τῆς Χαλκίδος εἶναι ἴσως ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν παρὰ τὸν Ἅγιον Στέφανον 20' μακρὰν τῆς Χαλκίδος παρὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος-Ἐρετρίας. 174 *χιλιόναυσιν* διὰ τὸ στρογγύλον τοῦ ἀριθμοῦ, ὅπως καὶ ὁ Θουκυδίδης I 10, 4 ἀναβιβάζει τὰς ναῦς εἰς 1200, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἐν Ὀμ. Β *Κατάλογον τῶν νεῶν* αὗται ἦσαν 1186. 182 *ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις* ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἰδης, ὅπου εἶχε τὰ βουστάσια ὁ Πάρις καὶ ὅπου ἐλούσθησαν αἱ τρεῖς θεαί, καλλύνασαι τὰ σώματά των πρὸ τῆς κρίσεως. 184 *Κύπρις* Ἐκαλεῖτο καὶ Παφία ἐκ τῆς πόλεως τῆς Κύπρου Πάφου, ὅπου ἐλατρεύετο. 191 *ἵππων ὄχλον* οἱ ἦρωες τῆς μνηκν. περιόδου ἐχρησιμοποιοῦν ἄρματα, οὐχὶ ἵπτικόν. 192

Ἐκ τούτων ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος Τελαμώνος ἔκαλετο μέγας, ὁ μείζων, Τελαμώνιος, -ιάδης, ὁ Σαλαμίνιος, ὁ ἀνδρείοτατος τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὸν Ἀχιλλέα, ἔρκος Ἀχαιῶν, ὁ ἕτερος ἦτο υἱὸς τοῦ Ὀϊλέως, βασιλεὺς τῶν Λοκρῶν, ὁ μείων κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πρῶτον. **195 Πρωτεσίλαος** υἱὸς τοῦ Ἰφίκλου ἐκ Φυλάκης τῆς Θεσσαλίας, ὁ πρῶτος περὶ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν εἰς τὴν Τροίαν ἀπόβασιν αὐτῶν. **196 πεσσῶν** περὶ τῆς πεσσείας καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς ἰδ. Ὅμ. α 107 ἡμετ. ἐκδ. Τὴν παιδιὰν λέγεται ὅτι εὗρε κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ ἐν Αὐλίδι ὁ Πυλαμῆδης, υἱὸς τοῦ Ναυπλίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεδίδοντο καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐφευρέσεις. Περὶ τοῦ βιαίου αὐτοῦ θανάτου ἰδ. Πλάτ. Ἀπολ. Σ. 32... Τὸ ὄνομα τούτου φέρει τὸ ὠχυρωμένον βουνὸν τοῦ Ναυπλίου Πυλαμῆδ(ε)ιον. **199 Διομήδης** υἱὸς τοῦ Τυδέως, βασιλεὺς τοῦ Ἄργους. **201 Μηριόνης** θεράπων τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης Ἰδομενέως. Οἱ τέσσαρες ἦρωες ἀπὸ τοῦ Διομήδους βῆλλουσι τὸν δίσκον. **203 Ἡ Ἰθάκη** εἶναι πετρώδης καὶ ὄρεινῆ, ἔχουσα τὸ ὄρος Νήριτον. Ταύτης ἐβασίλευεν ὁ Λαερτιάδης Ὀδυσσεύς. **205 Νιρεὺς** ἐκ Σύμης τῶν Δωδεκανήσων ὁ κάλλιστος μετὰ τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλ' ἄγων μόνον τρεῖς ναῦς. **209 Χίρων** ὁ δικαιοτάτος τῶν Κενταύρων, εὐρετῆς πολλῶν τεχνῶν, τῆς ἰατρικῆς, ἱππικῆς κ. ἄ., περιώνυμος παιδαγωγὸς μεγάλων ἠρώων, ὡς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ Ἰάσονος. **217 Εὐμηλος** υἱὸς τοῦ Ἀδμήτου καὶ τῆς Ἀλκησιδός, ἔγγονος τοῦ Φέρητος, εἶχε τοὺς ἀρίστους ἵππους ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων Ὅμ. Β 763. **224 Ὁ χῶρος** τῶν ἵπποδρομιῶν (ἱπόδρομος), ὁμαλὸς καὶ ἀναλεπταμένος, εἶχε δύο σταθερὰ τέρματα, τὴν ἀφετηρίαν, ἄφρσιν ἢ ἱπλάφρσιν, καὶ τὴν ῥύσσαν ἢ καμπιῆρα, περὶ τὴν ὁποίαν τὰ ἄρματα ἔκαμνον στροφὴν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἵνα ἐπανέλθουν εἰς τὴν ἀφετηρίαν. Κατὰ τὴν στροφὴν ὁ μὲν ἄρκρος ἀριστερὸς ἵππος τοῦ τεθρίππου διέγραφε βραχὺ τόξον, ὁ δὲ ἄρκρος δεξιὸς ὄφειλεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ νὰ διαγράψῃ μέγιστον τόξον, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἠνίοχοι τὸ μὲν ἀριστερὸν σειραῖον συνεκράτουν διὰ τῶν ἠνίων, ἀφρῆνον δὲ ἐλεύθερον νὰ τρέχῃ καὶ ἐκέντουν τὸν δεξιὸν σειραῖον, οὕτως ὥστε οἱ δύο σειραῖοι ἐξεπροσώπων τὰς δύο ἄρκρας ἀντιθέσεις ἐν τῇ ταχύτητι, ἦσαν ἀντήρεις κατὰ τὴν στροφὴν. Λεπτομερείας περὶ τῶν ἵπποδρομικῶν ἀγῶνων ἰδ. Σοφ. Ἥλ. 701. **238 θουρλαῖς**. Ὁ Εὐρ. ἀναχρονιστικῶς καλεῖ τὰς ναῦς ταχύπλους, ὅπως ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αἰ πολεμικαὶ νῆες καὶ τριήρεις, αἵτινες

χάριν μείζονος ταχύτητος κατεσκευάζοντο στεναί και μακραί, ἐν ᾧ τὰ ἐμπορικὰ εἶχον μέγα κοίλωμα, καλούμενα διὰ τοῦτο *νήες κοίλαι*· κατὰ τοὺς μυκηναϊκοὺς χρόνους τὰ πλοῖα ἦσαν μόνον μεταφορικά, οὐχὶ πολεμικά. **239** *κατ' ἄκρα*. Τὰ προεξέχοντα ἄκρα τῆς πρύμνης, ὡς και τὰ ἐπ' αὐτῶν κοσμήματα, ἐκαλοῦντο *ἄφλαστον-α*, τὰ δὲ ἀντίστοιχα τῆς πρύμνης ὡς και τὰ κοσμήματα *ἄκροστόλια*. **Νηρηίδες** αἱ πεντήκοντα θυγατέρες τοῦ θαλασσίου θεοῦ Νηρέως, ὧν μία ἦτο και ἡ Θέτις. **243** *Ἰσήμεοι*. Αἱ νῆες τῶν μυκην. χρόνων φαίνεται ὅτι ἦσαν μᾶλλον πεντηκόντοροι, ἀλλ' αἱ τῶν Βοιωτῶν ἐν Ὀμ. Β 509-10 εἶχον ἐκάστη ἐκατὸν εἴκοσιν ἄνδρας. **244** *Μημιστεὺς* υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ, ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἀδράστου, πατὴρ τοῦ Εὐνάλου, ἐταίρου τοῦ Διομήδους. **246** *Καπανεὺς* Ἀργεῖος ἦρως, εἷς τῶν ἐπὶ ἐπὶ Θήβας. **Σθένελος** θεράπων τοῦ Διομήδους. Κατὰ τὸν Ὅμηρον βασιλεὺς τοῦ Ἄργους εἶναι ὁ Διομήδης. Παρὰ τραγικοῖς συνήθως τὸ Ἄργος ταυτίζεται πρὸς τὰς Μυκίνας. **248** *ὁ Θησέως παῖς* ὁ Δημοφῶν. Καθ' Ὅμηρον Β 552 τῶν Ἀθηναίων ἠγεῖται ὁ Μενεσθεὺς ἄγων 50 ναῦς· ὁ Εὐρ. κολακεύων τοὺς Ἀθηναίους ἀξάνει αὐτὰς εἰς 60. **256** *Κάδμος*, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης Ἀγήνορος, κτίσας τὴν Καδμείαν, ἀκρόπολιν τῶν ἔπειτα κτισθεισῶν Θηβῶν, ἐν ἣ εὐρέθησαν τὰ ἴχνη τῶν ἀνακτόρων του· οὗτος εἶχε φονεύσει δράκοντα ἐν Θήβαις, τοῦ ὁποῖου τοὺς ὀδόντας ἔσπειρε και ἐξ αὐτῶν ἀνεδόθησαν ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, ἐξ ὧν ἐπέζησαν πέντε, γενάρχοι τῶν ἀριστοκρατικῶν οἰκῶν τῶν Θηβῶν, ὧν τὰ μέλη ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο *δρακοντογενεῖς* ἢ *Σπαρτοί* τοιοῦτος (γληγεῆς) ἦτο και ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Λήγιος. **264** *Θροιάδα*. *Θρόνιον* ἡ πρωτεύουσα τῶν Ἐπικνημιδίων Λοκρῶν παρὰ τὸν Μαλιακὸν κόλπον. **274** *Γεργήνιος* ὁ Νέστωρ ὡς γεννηθεὶς και ἀνατραφεὶς ἐν τῇ Μεσογῆν. πόλις Γεργήνη. **275** *ταυρόπων*. Οἱ ποταμοὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παρίσταντο ταυρόμορφοι και διὰ τοὺς ἐλιγμούς αὐτῶν, οὔτινες ἐκαλοῦντο *κέρατα*, και διὰ τοὺς μυκηθμούς. Ὁ Ἀλφειὸς ἀπετέλει τὰ βόρεια ὄρια τοῦ κράτους τῆς Πύλου. **277** *Αἰνιᾶνες* ἀρχαιότατον Ἑλληνικὸν φύλον, κατοικοῦν κατὰ τὸν Ὅμηρον τὴν περὶ τὴν Δωδώνην χώραν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκατεστάθησαν ἐν τοῖς νοτίοις τῆς Θεσσαλίας, ὁπόθεν ἐξεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Λαπιθῶν. **280** *Ἥλις* ἡ χώρα, διότι ἡ ὁμώνυμος πόλις συνφιρίσθη μετὰ τὰ Μηδικά. **284** *Ἡ Τάφος* ἦτο ἡ μεγίστη τῶν Ἐχινάδων νήσων τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελφοῦ, και μία τῶν Ταφίων νήσων τῶν μεταξὺ Λευκάδος και Ἀκαρνα-

νίας· οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἦσαν περιβόητοι πειραταί. 296 Ἀναχρονισμός, διότι ναυμαχίαι ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις δὲν ἐγίνοντο. — Ἐκ πόσων καὶ τίτων ἀποτελεῖται ὁ Χορός; πῶς συντεταγμένος καὶ διὰ τίνας παρόδου παρέρχεται; μαριτεύετε εἰς τί θὰ ἐχρησίμευσαν οἱ ἀνάπαιστοι .. 155-63; διὰ τί παρέρχεται ὁ Χορός; τὰ χορικά συνήθως τί ἐκφράζουσι; τί παράδοξον παρατηροῦμεν ἐνταῦθα; τίνα θὰ ἐμμύθη ἐν τούτῳ ὁ Εὐρ., διὰ τί ἐνδιατροῖβει περισσότερον περὶ τὸν Ἀχ.; πῶς θὰ κληθῆ τὸ χορικὸν ὡς ἀδόκιμον ὑπὸ τοῦ Χο. κατὰ τὴν πάροδόν του; τίς ἢ γλῶσσα καὶ διὰ τί; τίνα τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τοῦ χορικοῦ καὶ τίς ἢ γενικὴ ἐντύπωσις;

303-75. 303-16 *χερῶν* (ἦν) *χοῖν*, ἀπελθε φύγε ἀπ' ἐδῶ, κρημνίσου, χάσου, *ἐξονειδίζω* ἐκστομιζῶ ἕβριν, *καλὸν κτερο.* *κλαίεις* ἂν πιθανὸν νὰ χύσης μαῦρα δάκρυα, *λύω δέλτον* παραβιάζω τὴν σφραγίδα, ἀνοίγω τὴν ἐπιστολήν, *οὐδέ γε...* ναί, ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν ἔπρεπε, *ἀμιλλῶμαι ἄλλοις ταῦτα* εἰς αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια τὰ παραδείχνω μὲ ἄλλους (Ἀγ.), *ἀμιλλῶ* β' ἐν. προσκτ., *μεθίεμαι τινος* ἀποσύρομαι, ἀφήνω, ἄρα χάριν τοῦ μέτρου ἀντὶ ἄρα τότε λοιπόν, *τάχα ταχέως*, ἀμέσως, *τοὶ ὅπως εἶναι πασιγνώστον, δεσποτῶν ὑπερ.* *μέθες* (τὴν δέλτον), *ἀδικούμεσθα* ἐγὼ καὶ σὺ, *οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει* δὲν θέλει ποσῶς νὰ ἀκούῃ τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου. — **317 34** *ἔα* ἐπιφ. καταπλήξεως: μᾶ, *ποτε* (ἐν ἔρωτ. προτ.) *τάχα*, τέλος πάντων, *ἐν πύλαισιν* ἔξω εἰς τὴν εἴσοδον, *οὐμὸς μῦθος* (ἔστι) *κυριώτερος λέγειν* ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀρμοδιώτερος (ὁ μᾶλλον δικαιούμενος) νὰ ὀμιλῶ, *τῷδε τῷ* πρεσβύτῃ, *ἄγεις* (αὐτὸν) *σύρεις, ταύτας* καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ κτερο. ἀρχάς ἀντὶ τοῦτο, τὸ ζήτημα τῆς δέλτου,: διὰ νὰ ἀρχίσω τὸν λόγον μου ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτό, *μῶν* (μὴ οὖν) *μήπως*, ἐν ἔρωτ., ἧς προσδοκᾶται ἀποφατικὴ ἀπόκρισις, *ἀνακαλύπτω βλέφαρον* ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς, *τρέω* τρομάζω ἐκ φόβου, πρβλ. *τοὺς τρέσαντας*, *γεγῶς* ἐνδ.: *μήπως* θὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς ἐκ φόβου, ἐν ᾧ εἶμαι..., *ὑπηρέτις κακίστων γραμμάτων* ἔξυπηρετοῦσα, ὄργανον κακοηθεστάτου περιεχομένου, *ἧ γὰρ* ἀλήθεια λοιπόν, *καιρὸς* (ἔστι) εἶναι ὥρα, ἐπίκαιρον, συμφέρει, πρέπει, *ἀνίημι σήμαντρα* χαλαρώνω, *λύω*, καταστρέφω τὴν σφραγίδα, *γὲ ναί*, *ἀνοίξας* (αὐτὴν οἶδα) *τὰ κακά*, ἢ *σὺ ἠοράσω λάθρα*, *ὥστε σ' ἀλγῦναι* ὥστε μὲ τοῦτο (τὸ ἄνοιγμα) νὰ σὲ φαρμακώσω, πρὸς δυστυχίαν σου, δι' ἰδικά σου φαρμάκια, *εἰς τὸ ἀνοίξας*, *ποῦ πῶς*, *κάλαβες* καὶ ἔλαβες, *νῖν* τὴν δέλτον, *σῆς* ἄ. φρενὸς αἷτ. εἰς τὴν ἀναφώνησιν ᾧ *θεοὶ* ὡς εἰ ἀντὶ τούτου

ἔκειτο φεῦ, οἴμοι κλπ. : μετὰ τὴν ἀναισχυντίαν σου, *σὴν παῖδα* πρόβλ. ἀντί : *εἰ ἀφίξεται σὴ παῖς, σιγάτευμα* πρόβλ. *Μακεδαίμονα* 73, *βάθρα* 81, *φυλάσσω* παραφυλάττω, *τάμα* τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μου, *τόδε οὐκ (ἔστιν) ἀναισχύντου* αὐτῆ ἐδῶ ἢ πρᾶξις δὲν εἶναι χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ἀναισχύντου ἀνθρώπου, *τὸ βούλεσθαι* ἢ βούλησις, *κνίζω* γαργαλίζω, ἐμβάλλω εἰς πειρασμόν : διότι μετὰ ἐγαργάλιζεν εἰς τοῦτο μία προσωπικὴ μου ἐπιθυμία, αὐτὸ ἤθελα καὶ αὐτὸ μετὰ ἐγαργάλιζε, *οὐχὶ δεινὰ ἐστὶ (τάδε), ἔάσομαι* παθ. θὰ ἀφεθῶ ἐλεύθερος, *οἰκῶ οἶκον* διευθύνω οἰκογένειαν, (οὐ) *φρονεῖς γάρ, πλάγιος* δόλιος, ἀνίθ. τοῦ *εὐθύς*, *φρονῶ* πλάγια πονηροῦμαι, *τὰ μὲν τὰ δὲ τὰ δὲ* ἀναφ. ὡς πρὸς ἄλλα μὲν..., *τὰ δὲ αὐτίκα* ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἢ ὅλη φράσις : παντοῦ καὶ πάντοτε, *κομψεύσομαι* ὀμιλῶ κομψά, χαριτωμένα, *σοφῆ γλώσσα πονηρῶν (ἔστιν) ἐπιφθονον* ἢ σπουδασμένη γλώσσα τῶν πονηρῶν προκαλεῖ τὴν ζηλοτυπίαν τῶν ἄλλων, εἰρων. : τὴν σιχαίνεται ὁ κόσμος, *νοῦς δὲ μὴ βέβαιος* νοῦς, ὁ ὁποῖος δὲν ἐμμένει εἰς τὰς σκέψεις του, *παλίμβουλος, ὁ ἀνεμόμυλος, (ἔστιν) ἄδικον κτήμα* προκαλεῖ ἀδικίας, ζημίας, *γὰρ ναί, ἔξαῖρον τὴν ἀντίθεσιν τοῦ δέ, σαφῆς* ἀξιόπιστος.— 335-42 *ἐξελέγχω* ἀποκαλύπτω, ἔσοκαπάζω, *ἀποτρέπομαι τάληθες* ἀποστρέφομαι τὴν ἀλήθειαν, κλείω τὰ αὐτιά μου πρὸς, *δρηγῆς ὑπο* ἀπὸ θυμόν, *κατατείνω ἴλαν* τεντώνω πολὺ τὸ σχοινί, γίνομαι πολὺ ἐπιθετικὸς, *οἶσθα ὡς ταπεινὸς ἦσθα πᾶσι...* πόσον ἐταπεινοῦσθ ἐνώπιον ὄλων, *σπουδάξω ἄρχειν* σπουδαροῦ, ψηφοθηροῦ, ἐπιδιώκω μετὰ ὄλα μου τὰ σοβαρὰ τὴν ἀρχιστρατηγίαν, *Δαναῖδαι* Δαναοί, ἢ δοτ. τοπ. κατὰ τὸ ὄμηρ. *ἀνάσσειν Δαναοῖς*, ἢ χρον. πρότ. εἰς τὸ ὡς ταπεινὸς ἦσθα, *τῷ δοκεῖν οὐ χεῖρῶν* κατὰ τὸ φαινόμενον μὴ ἐπιδιώκων, *τῷ βούλεσθαι θέλων* κατὰ βάθος θέλων, αἰ. μτχ. τροπ., *προσθιγγάνω δεξιᾶς (χειρὸς)* χαιρετίζω διὰ χειραψίας, *θύρας* τῆς οἰκίας σου, *ἄκλῆστος* ἀνοικτὸς ἡμέραν καὶ νύκτα, κτγρ., *τῷ θέλοντι* νὰ σὲ ἴδῃ, *δημόται* πολῖται, *δίδωμι πρόσθῃσιν πᾶσι* προσάγορεύω, χαιρετίζω ὄλους (ἢ : προκαλῶ τὰ φιλοφρονήματα ὄλων), *ἐξῆς* κατὰ σειρᾶν, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον, *ὠνοῦμαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου* ἀγοράζω τὸ ἀντικείμενον τῆς φιλοδοξίας μου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς μέσον (εἰς τὴν ἀγορᾶν) καὶ προσίτον εἰς ὄλους τοὺς ὑποψηφίους, *τοῖς τρόποις* διὰ τῶν τοιούτων τρόπων, πολιτικῆς, δημοκοπίας.— 343-8 *κάτα* καὶ εἶτα, *κατέχω ἀρχὰς* λαμβάνω εἰς χειρὰς μου τὸ ἀξίωμα, κερδίζω τὴν ἐκλογὴν, *μεταβάλλω ἄλλους τρόπους*

πρόλ. μεταβάλλω τοὺς τρόπους μου καὶ δέχομαι ἄλλους, ἀλλάσσω τακτικὴν, *οὐκ ἦσθα φίλος τοῖς πρὶν φίλοισι* (τοιούτοις) ὡς πρόσθεν, (ἀποβὰς) *δυσπρόσιτος* ἀπροσπέλαστος, *ἔσω κλήθρων σπάνιος* σπανίως δεχόμενος ἐντὸς τῆς οἰκίας σου, *ἀγαθὸς* εὐγενής, *πράσσω μεγάλα* ἔχω μεγάλας βλέψεις, ἀποβλέπω εἰς τὴν πολιτικὴν, ἢ : κατέχω μεγάλην θέσιν, *μεθίστημι* μεταβάλλω, *βέβαιος* σταθερός, καὶ *μάλιστα βέβαιον*, τότε *ἦνίκα* ὅτε, *εὐτυχῶν* ὡς εὐρισκόμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν (εἰς τὰ πράγματα), ὡς ἰσχύων.—*349-57 ἐπέρχομαι* *τινα* προσβάλλω, θίγω τινά, *ἴνα* τοπ. ἀναφ. ὅπου, ἀναφέρ. εἰς ταῦτα πρῶτα, *κακὸς* ἀξιόμειπτος, *αὐθις* ἔπειτα, μετὰ τὸ *πρῶτα μὲν*, *χῶ* καὶ ὁ, *χῶ Π.* στρατὸς μετὰ τοῦ ὅλου στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων, *οὐδὲν ἦσθα* ἐφάνης ἐν μηδενικόν, *ἐκπλήσσομαι* τὰ χάνω, *τῆ τύχῃ τῆ τῶν θεῶν* ἀπὸ ἐν ὅλως τυχαῖον γεγονός, *σπανίζω* ἔχω σπάνιν, ἔλλειψιν, *πομπή* ἀποστολή, συνοδεία, : διότι ἔστρεψο τῆς συνοδείας οὐρίων ἀνέμων, *Δαναΐδαι* οἱ ἡγεμόνες τῶν Δαναῶν, *διαγγέλλω* δίδω διαταγὰς (διὰ διαγγελέων), *ἀφήμι ναῦς* 95, *μάτην πονῶ* ματαιοπονῶ, *ῥμμα* πρόσωπον, *ἀνολβος* δυστυχής, ἀξιοθρήνητος, : πόσον ἀξιοθρήνητον ἦτο τὸ πρόσωπόν σου καὶ πῶς τὰ εἶχες χάσει, *ἐμπίμπλημι* *δορὸς* καταπλημμυρῶ, πνίγω μὲ τὰς μαχίμους δυνάμεις, *ἄρχων* ἐνδ., : διότι δὲν θὰ ἐπνιγες τὴν..., *παρακαλῶ* ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τινος, *δράσω* ὑπκτ. ἀπορ., *πόρος* διέξοδος, : *τίνα πόρον εἶρω ἀπορῶν*, ὥστε *μὴ ἀπολέσαι*, *στερομαι* στεροῦμαι, *στερεῖς* στερηθεῖς, *στερέντας* (ἡμᾶς).—*358-65 ἐν ἱεροῖς* ἐν ἱεροσκοπίᾳ, παρατηρῶν τὰ ἱερά, τὰ θύματα, *εἶπε* πρὸς τελ. καὶ εἰδ. ἀπρμφ. συγχρόνως, *ὕφισταμαι* ὑπισχνοῦμαι, *πέμπεις* (γράμματα), *μὴ τοῦτο λέξης* μὴ τολμήσης νὰ εἴπης αὐτὸ (ὅτι διὰ τῆς βίας)..., *πρόφασιν* προεξαγγ. παρὰθ. μετὰ τὸ πρόσχημα, *δῆθεν*, *τάχα*, *γαμοῦμαι* 100, *ὑποστρέφω* ἀνακρούω πρῦμναν, *παλινωδῶ*, ἀναθεωρῶ τὴν πρώτην ἀπόφασιν, *λέληψαι* εἴληψαι, ἔχεις συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφώρῳ, *μεταβάλλω ἄλλας γραφὰς* 343 γράφω ἄλλα γράμματα, ὅτι δηλ..., *μάλιστα* γὰ καὶ *μάλιστα*, *οὗτος αἰθῆρ*, *ὅστις ἦκουσε σέθεν τάδε*, *ἐστὶν ὁ αὐτὸς* ἐδῶ εἶναι μάρτυς ὁ αἰθῆρ, χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ, ὁ ὁποῖος..., *τάδε* τὰς ὑλοσχέσεις σου.—*366-9 τὰ πράγματα* ἢ πολιτικὴ, : ἀμέτρητοι δὲ ἔχουν πάθει αὐτὸ (τὸ ὁποῖον ἔχεις πάθει καὶ σύ.) μετὰ τὴν πολιτικὴν, *ἐκπονοῦσιν* ὑποβάλλονται εἰς πολλοὺς κόπους (διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἐκλογέων καὶ τῆς πολιτείας), *ἐκχωρῶ* ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι (τῆς πολιτικῆς), ὁ ἀόρ.

γνωμ., *κακῶς κακῶς ἔχοντες, ἀσύνητος γνώμη* ἄδικος κρίσις, *ὑπὸ γν. ἀ. ἀναγκ. αἰτ., ἐνδίκως* δικαίως, ἀπὸ δικαίαν κρίσιν, *ἀδύνατοι γεγῶτες* ἐπειδὴ ἔχουν δειχθῆ ἀνίκανοι, *διαφυλάττομαι πόλιν* προστατεύω τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μου, *αὐτοὶ διὰ τῆς προσωπικῆς των ἀξίας, ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος.*—370-2 *στένω* κλαίω, *Ἑλλάδος αἰτ. διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, ἢ αἰτ., θέλουσα* ἐνδ., *κεδνός* σοβαρός, *ἐξανίημι καταγελῶντας* (αὐτῆς) (κτγρ. μτγ.) ἀφήνω νὰ περιγελῶσιν, ἀνέχομαι τοὺς ἐμπαιγμούς των, *οἱ οὐδένης* οἱ οὐτιδανοί.—373-5 *τίθεμαι προστάτην χθονός* ἐκλέγω ἄρχοντα τῆς πατρίδος μου, *ἄρχων ὄπλων* στρατηγός, *ἔκατι*+γεν. ἔνεκα, *γένος* ἢ εὐγενῆς καταγωγή, *ὡς διότι, πᾶς ἀνῆρ* (εἶη ἄν) *ἄρχων πόλεως, ἦν...* ἐὰν μόνον, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχη νοῦν.

309 *ἄλλοις ἀμιλλῶ.* Ὁ Εὐρ. ὑπαίνισσεται ἀναχρονιστικῶς τὴν ἔριστικὴν τῶν σοφιστῶν, ἧς δείγματα ἦσαν αἱ σοφιστικαὶ *διαλέξεις, ἀντιλογίαι, ἀγῶν* ἢ *ἀμιλλα λόγων*, ῥητορικοὶ διαξιφισμοί, διεξαγόμενοι ἐν γλώσση ἐξεζητημένα, ἧτις ἔβριθε σοφισμάτων καὶ εὐφρολογιῶν, ὡς βλέπομεν ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ Δικαίου καὶ Ἀδίκου Λόγου ἐν ταῖς Νεφέλαις τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ ἐν πολλοῖς τραγωδίαις τοῦ Εὐριπίδου καὶ δὴ ἐν τῇ προκειμένῃ ῥητορικῇ μονομαχίᾳ Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος. 311 Τὸ σκῆπτρον ἐχρησιμοποιοῦν οἱ βυσιλεῖς καὶ ὡς βακτηρίαν, πλήσσοντες δι' αὐτοῦ τοὺς ἀκοσμοῦντας. 333 *εὐ κεκόμψευσαι* ἰδ. 309. 337 Διὰ τί ὁ Ἀγ. ἐξελέχθη ἀρχιστράτηγος ἰδὲ ἐν στ. 84. Ὁ Εὐρ. παρέχει ἀναχρονιστικῶς εἰκόνα τοῦ συγχρόνου ἐν Ἀθήναις πολιτικοῦ βίου, πῶς ἐψηφισθῆρουν οἱ ὑποψήφιοι ἄρχοντες. 339... Οἱ Ῥωμαῖοι ὑποψήφιοι ἐν ταῖς ἐκλογικαῖς περιοδείαις συνωδεύοντο ὑπὸ δούλων λοχυρᾶς μνήμης καὶ γνωριζόντων τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν ἐκλογέων, οἱ ὁποῖος καθ' ἦν στιγμὴν ὁ ὑποψήφιος ἔμελλε νὰ συναντήσῃ ἐκλογέα παρῆχον εἰς αὐτὸν χωρὶς νὰ φαίνωνται τὸ ὄνομα τοῦ ἐκλογέως καὶ ἄλλαι λεπτομερείαι τοῦ βίου του, ὥστε ὁ κύριος νὰ ἐμφανίζεται γινώσκων τὰ πάντα καὶ ἐνδιαφερόμενος περὶ πάντων. Οἱ τοιοῦτοι δεῦλοι ἐκαλοῦντο *nomenclatores*, ὀνομακλήτορες. 348 Τὰς αὐτὰς ἀρχὰς εἶχε καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς λέγων Πλουτ. Ἀριστ. 2 *Μηδέποτε ἐγὼ εἰς τοῦτον καθίσαιμι τὸν θρόνον, ἐν ᾧ πλεον οὐδὲν ἔξουσιν οἱ φίλοι παρ' ἐμοὶ τῶν ἄλλοτριῶν.*—Χαρακτηρισμὸς Μενελάου καὶ πρεσβύτου. Διὰ τίνας παρόδου παρέρχονται καὶ πῶς; Πῶς λέγεται ἐν τῇ τραγωδίᾳ ὁ διάλογος δύο προσώπων, τὰ ὁποῖα διαλέγονται

ἐκάστοτε δι' ἑνὸς στίχου; Πότε γίνεται χρῆσις τοῦ εἶδους τούτου τοῦ διαλόγου; Ἀπὸ τοῦ στ. 317 τίνος μέτρου γίνεται χρῆσις καὶ διὰ τί; Διὰ τί ὁ Ἄγ. δὲν προσέβλεπε κατὰ πρόσωπον τὸν Μεν. 320; Τίς ἄλλος ἀνὴρ ἐφρόνει τὰ αὐτὰ πρὸς τὸν Εὐρ. περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἄρχοντος 374-5;

376-414. 376-7 λόγοι μάχαι τε λογομαχίαι, ἐν διὰ δυοῖν.— 378-80 λέγω κακῶς λέγω κακὰ λόγια, εὖ ἔξ ἀγαθῆς ὁμως προαιρέσεως, διὰ τὸ καλὸν σου, ἄγω λίαν ἄνω τὰ βλέφαρα ἔχω λίαν ἐπηρμένας τὰς ὄφρῦς, εἰς τὰ ναιδιδῆς μέχρι βαθμοῦ ὥστε νὰ ἀποβάλλω πᾶσαν ἐντροπήν, σωφρονεσιτέρως μὲ ὀλίγον μετριοπαθῆ τρόπον, μὲ ὀλίγην μετριοπάθειαν, ὡς ἀδελφὸν ὄντα ἔχων ὑπ' ὄψιν μου ὅτι εἶσαι ἀδελφός, χρηστός εὐσυνείδητος, φιλῶ + ἀπροφ. συνηθίζω.— 381-7 φυσῶ δεινὰ ὄουθουνίζω τρομερά, πνέω μένεα, αἱματηρὸν ὄμμα κατακόκκινοι, ἀναμμένοι ὀφθαλμοί, κέχερμαι χρῆζω; τί σοῦ λείπει; χρηστὰ λέκτρα τιμῆ σὺζυγος, ἦρχες κακῶς ἐκείων, ἃ ἐκτήσω ἐδειχθῆς ἄσημος κύριος πρὸς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν εἶχες, δίκην δίδωμι τιμωροῦμαι, σὰ κακὰ τὰ ἰδικὰ σου ἐλαττώματα, σφάλματα, ἢ γεν. αἰτ., σφάλλομαι (κλονίζομαι νὰ πέσω) πταίω, τὸ φιλότιμον ἢ φιλοδοξία, δάνκω πειράζω, χρῆζεις ἔχειν ἐν ἀγκάλαις, εὐπρεπῆς εὐειδῆς, παρήμι δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου, παραβλέπω, τὸ λελογισμένον ἢ φρόνησις, τὸ καλὸν τὰ ἠθικὰ κάλλη, τὰ ἠθικὰ στολίσματα τῆς ψυχῆς, ἠθικαὶ ἀρεταί, κακὸς αἰσχροῦς, πονηρὸς φαῦλος, ποταπός, ἢ γεν. κτηρ.— 388-95 γιγνώσκω οὐκ εὖ λαμβάνω μίαν κακὴν ἀπόφασιν, μετατίθεμαι τι μεταβάλλω, διορθῶνω, σὺ (μαίρη), μᾶλλον τοῦναντίον, ὅστις αἰτ., λέχος ἢ σύντροφος, ἢ σὺζυγος, δίδωσί σοι τὴν τύχην εὖ σοῦ τὰ φέρει ὅλα εὐνοϊκά, ἢ μτχ. αἰτιολ., κακόφρων μωρός, φιλόγαμος ὁ διψασμένος διὰ γάμον, ἢ ἔλπις ἢν εἶχεν ἕκαστος τῶν μνηστήρων ὅτι θὰ προτιμηθῆ αὐτός, οἶμαι μὲν κατὰ τὴν ἰδικὴν μου τοῦλάχιστον γνώμην, θεὸς (ἔστι), ἐκπράττω πραγματοποιῶ, αὐτὸ τὸ ὁμοῖαι τὸν ὄρκον, ἢ ἔλπις μᾶλλον ἢ σὺ..., τὸ σὸν σθένος τὰ ἰδικὰ σου μέσα, οὗς τούτους λοιπὸν (τοὺς μνηστῆρας), ἔχει συνιέναι εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνη ἔαν δύνανται νὰ ἔχουν κῆρος ὄρκοι..., πῆγγνυμι ὄρκους συνομολογῶ ὄρκους, καταναγκάζω ἐπιβάλλω διὰ τῆς βίας· τὸ γὰρ αἰτιολ. τὸ μωρὰ φρενῶν.— 396-401 τὸ σὸν εὖ ἔσται αἱ ἰδικαί σου ὑποθέσεις θὰ τακτοποιηθοῦν, παρὰ δίκην παρὰ τὸ δίκαιον, τιμωρία ὄργ., εὖνις·ιδος θ. σύνενυος, ἐμὲ συνετήξουσι νύκτες δακρύοις ἐγὼ συντηξομαι δακρύοις

νύκτας... ἢ ἄρν. **οὐ** εἰς ἀμοιτέρας τὰς προτάσεις τὰς διὰ τοῦ **μὲν** **δέ**: δὲν θὰ ἐπιτρέψω, δὲν ἐννοῶ σὺ μὲν νὰ τακτοποιήσης..., ἐγὼ δὲ νὰ..., **ἄνομα δρῶ καὶ δίκαια** μεταχειρίζομαι μὲ τρόπον παράνομον καὶ ἄδικον, **ἐγεινάμην** ἐγέννησα, **παῖδας** ὁ πληθ. διὰ τὴν γενίκευσιν, **σοὶ** ἀντικμ. τοῦ **λέλεκται**, **ῥάδιος** εὐνόητος, ἀπλοῦς, **εὖ φρονῶ** σκέπτομαι λογικά, **τίθημι καλῶς** διευθετῶ, τακτοποιῶ, **τάμὰ** τὰς προσωπικὰς μου ὑποθέσεις.—**402-3 οἶδ' αὖ** (μῦθοι) (εἰσὶ) **διάφοροι τῶν λελεγμένων πάρος** τὰ ὅσα πάλιν ἐλέχθησαν τώρα εἶναι ἀντίθετα ἀπὸ τὰ προηγουμένως λεχθέντα, **καλῶς δ' ἔχουσι...** εἶναι δὲ ὠραῖον αὐτό, ποῦ ὑποστηρίζουν, νὰ πονηῖ κανεὶς διὰ τὰ τέκνα του.—**404-14 ἄρα**+πρτκ. ὀριστ. σημαίνει ὅτι ὁ λέγων τώρα μανθάνει ἀλήθειαν, τὴν ὁποῖαν τέως ἠγγόνει, (**κέκτησαι φίλους**), **εἰ μὴ θέλεις ἀπολλύναι, τοὺς φίλους** τοὺς ὑπάρχοντας, ὅτιους τώρα ἔχεις, **ποῦ δὲ δείξεις μοι γεγῶς; ἐκ ταυτοῦ πατρὸς** εἰς ποῖαν δὲ ἄλλην εὐκαιρίαν, ἂν μὴ εἰς τὴν προκειμένην, θὰ δείξης ὅτι εἶσαι ἀδελφός μου, **συνσωφρονῶ σοὶ** συμμερίζομαι τὴν φρόνησίν σου, **συννόσῳ σοι** συμμερίζομαι τὴν νόσον σου (τὰς μωρίας σου), **ἐς κοινὸν τοῖς φίλοιισιν ἀλγῶ** συναλγῶ τοῖς φίλοις, συμμερίζομαι τὸν πόνον τῶν, **παρακαλῶ** 35b, **εὖ δρῶν..** ὅταν πρόκειται νὰ μοῦ κάμνης καλὸν καὶ ὄχι ὅταν πρόκειται νὰ μὲ πικράνης, **οὐ δοκεῖ σοὶ πονεῖν τάδε** δὲν εἶσαι διατεθειμένος νὰ ὑποστῇς αὐτὴν ἐδῶ τὴν θυσίαν, **σὺν Ἑλλάδι** μὲ τὰς θυσίας, ποῦ ὑφίσταται ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς, **νοσεῖ σὺν σοὶ** ἀνοηταίνει ὅπως καὶ σὺ, **κατὰ θεὸν τινα** κατὰ τὴν θέλησιν κάποιου θεοῦ, ἀπὸ ὀργὴν κάποιου θεοῦ, ὁ δὲ 411: εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν θὰ τὸ ἔκαμνα αὐτό, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Ἑλλάς..., **αὐχέω-ῶ** κανχῶμαι, : κάθισε τώρα καὶ καμάρωνε τὴν ἀρχιστρατηγίαν σου μετὰ τὴν προδοσίαν (ἀπιστίαν) τοῦ ἰδικοῦ σου ἀδελφοῦ, **εἶμι ἐπ' ἄλλας μηχανάς τινας...** θὰ καταφύγω εἰς τίποτε ἄλλα μέσα καὶ θὰ ἀναζητήσω ἄλλους φίλους.—**Τίς ὁ Τινδάρειος ὄρκος; Τίς ἡ στάσις τοῦ Χοροῦ; Ὁλος ὁ χορὸς ὁμιλεῖ; Ποίας φύσεως εἶναι τὰ ἐπιχειρήματα ἀμοιτέρων τῶν ἀδελφῶν; Πῶς χαρακτηρίζουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοί; Τί γινώσκωμεν περὶ ἀμοιτέρων ἐκ τῶν ὁμηρ. ἐπῶν; Πῶς ἐμφανίζει τοὺς ἥρωας ὁ Εὐρ.; Ποία ἡ ἐκ τούτου ἐντύπωσίς σας;**

414-68. 414-9 **δμαρτέω-ῶ** (δμαρτῆ (ὁμοῦ ἀραρίσκω) συγχρόνως) συνοδεύω, **δέμας** οὐ. σῶμα, Κλ. **δέμας** περίφρ. Κλυταιμῆστρα, **τερφθείης** (ἄν), **ἐκδημος** ὁ ἔξω, ὁ ἀπουσιάζων τῆς χώρας, ὁ ἀποδημῶν, ὠν τίς μετ. ;—**420-3** ὡς ἐπειδὴ, **τείνω** μα-

κράν (ὄδον) διατρέχω βιαστικά μακρὸν δρόμον, ἀναψύχω δροσίζω, βάσις πόδες, θηλύπους θήλυς, : τοὺς γυναικίους πόδας των, ἑαυτάς, εὖρυτος καλλίρους, πῶλος 220, καθίημι καταβιβάζω, ἀπολύω κάτω, χλόη λειμώνων γλοεροὶ λειμώνες, αὐτὰς τὰς πόλους, βορὰ (βιβρώσκω) τροφή.—424-34 πρόδρομος πρωτοπόρος, κίτρο., πρωτοπορεία, σῆ; παρασκευῆ; χάριν διὰ νὰ λάβῃ; καιρὸν νὰ ἐτοιμάσῃ; ὑποδοχὴν, πέπυσται; διάσω (αἴσω) 8 διέρχομαι πτερωτός, ταχύς, ἢ πρότ. ταχεῖα φήμη παρενθ., ὄμιλος τὰ πλήθη τοῦ στρατοῦ, προβλ. ὄμιλος-ἴδωσι, δρόμῳ τροχάδην, ὅπως ἴδωσιν ἔπεξ. τοῦ εἰς θέαν, οἱ εὐδαίμονες οἱ εὐτυχημένοι, οἱ μεγάλοι μεγάλοι, (εἰσὶ) κλεινοὶ καὶ περιβλεπτοὶ, ἐν πᾶσι βροτοῖς εἰς τὰ βλέμματα ὕλου τοῦ κόσμου, κατὰ τὴν κρίσιν..., λέγουσιν ὁ στρατός κατὰ σύνεσιν, ὑμέναιος 123, τί πράσσεται τί ψήνεται, μαγειρεύεται, συμβαίνει, τῶν δὲ (ὡς εἰ προηγήθη τῶν μὲν) ἀπό-ἄλλους δὲ θὰ ἤκουες τὰ ἑξῆς, προτελίξω τὴν νεάνίδα Ἄριέμιδι πρὸ τοῦ γάμου φέρω τὴν μνηστὴν ἐνώπιον τοῦ βωμοῦ τῆς Ἄ., ἀφιερώνω τὴν κόρην εἰς τὴν Ἄ., ἰδ. Πραγμα., ἄνασσα θεά, πολιοῦχος, ἄγομαι ὀδηγῶ τὴν νύμφην εἰς τὸν οἶκόν μου, λαμβάνω σύζυγον, ποτέ;—435-9 εἶα 111, ἐξάρχομαι κανᾶ ἐτοιμάζω τὴν γαμήλιον τελετὴν ἀρχίζω ἀπὸ τὰ κάνιστρα, κάμνω ἀρχὴν τῆς τελετῆς ἀπὸ τὰ κάνιστρα, τάπῃ τοισίδε (τοῖσδε) τὰ ἀπαρίτητα διὰ τὴν τελετὴν αὐτὴν ἐδῶ, στεφανοῦσθε πρὸς τὸν Ἄγ. καὶ Μεν., κρᾶτα τὸ ἢ κεφαλή, εὐτερεπίξω ὑμέναιον μερμινῶ διὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου (ὡς παράνυμφος ἢ πάροχος) ἢ : μερμινῶ διὰ τὴν γαμήλιον διασκέδασιν, λωτός αὐλὸς (ἐκ λωτοῦ, Ὀδ. ι 63 ἡμετ. ἐκδ.), βοάσθω ᾄ; βουύξῃ, ἄς τὸ λέγῃ, τόδε φῶς ἡ σημερινὴ ἡμέρα, μανάριον ἤκει ἔχει φέρει τὴν χαρὰν (τῆς χαρῆς).—440-5 ἐπαινώ ἐπιδοκιμάζω : καλὰ καλὰ (σὲ ἤκουσα), περὶ τοῦ ἄορ. ἰδ. Μηδ. 223, ἔσται καλῶς θὰ τελειώσουν καλὰ, λούσης τῆ; τύχης ὅπως πηγαίνει ἢ τύχη, μὲ τὸν δρόμον ποῦ ἔχει πάρει ἢ τύχη, ἀρξομαι ἀντί ὑπικτ. ἀπορ., ζεῦγμα ζυγός, παγίς, ἀνάγκη ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἄκαπτος μοῖρα, δαίμων κακός τις δαίμων, ὑπέρχομαι 67 ὑπονομεύω, στήνω παγίδα, ὥστε... (ἀφ' οὗ ἀνεμείχθη δαίμων,) φυσικὴ συνέπεια τούτου εἶναι νά, : φυσικὰ πονηρότερος ἀπὸ τὰ ἰδικά μου τεχνάσματα.—446-53 ἡ δυσγένεια ἡ ἄσχημος, ἡ ταπεινὴ καταγωγὴ, ὡς ἔχει τι χρήσιμον πόσον πολὺ χρήσιμος, πολύτιμος εἶναι, ἑαδίως ἔχει εἶναι εὐκόλον, αὐτοῖς τοῖς δυσγενέσι, ἅπαντα ὅ, τι θέλουν, ἀνολβος ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν εὐτυχίαν, πρὸς τὸ μεγα-

λείον, πρὸς τὴν κοινωνικὴν του θέσιν, πρὸς οἱ εὐδαίμονες 428, *γενναῖος* εὐγενής, *φύσις* ἡ καταγωγή, *ὄγκος* τὸ ὕψος τῆς θέσεώς μας, *ἔχομεν προστάτην τοῦ βίου* προβάλλομεν ἔμπρὸς εἰς τὴν ζωὴν μας, κυριαρχεῖ τῶν σκέψεων τῆς ζωῆς μας, ἡ σχέσις τῶν δύο προτ. ἀντιθετικῆ, γὰρ π. χ.—454·9 *εἶεν* ἔστω, ἄς δεχθῶμεν ὅτι ἀνοίγω τὸ στόμα μου, πρὸς 442, *συμβάλλω ὄμμα* (τῷ δάμαρτος ὄμματι) ἀτενίζω, *ἐπὶ κακοῖς, ἃ μοι πάρα* (πάροστι) ἔκτος τῶν ἄλλων βασάνων, τὰ ὅποια ἔχω, ὡς νὰ μὴ ἦρκουν τὰ ἄλλα κακά, τὰ ὅποια μὲ εὔρον, *εἰκότως* μὲ ὄλον τὸ δίκαιον, καλὰ ἔκαμε καί, *νυμφεύσουσα* (αὐτήν), *δώσουσα* (Ἀχιλλεῖ), ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν τὸ δίνω περὶ συνοικεσίου, *τὰ φίλτατα* τὴν φίλτατην κόρην, ἕνα ὄλου, *ἡμᾶς* ὁ πληθ. τῆς μεγαλειότητος.—460·4 *εἰ* (λέγω) *παρθένον* εἰ παρθενολογῶ, *νυμφεύω* νυμφεύομαι, *τάχα* ταχέως, αἱ δύο προτ. *εἰ παρθένον τάχα* κείνται παρενθ., *οἰκτιρίζω* αἰσθάνομαι συμπάθειαν, ὁ ἀόρ. 440, ἀντικμ. *τὴν παρθένον, νιν* ὄλοκ., (μὲ) ἀντικμ., *γῆμειας* κατάραν, *αὐτὸς χῶρις...* σὺ καὶ οἱ φίλοι σου.—465·8 *παρῶν ἐγγύς* πλέον., *εὐσύνεια* εὐήτητα εἰς τὴν ψυχὴν μου, τῶν ὁποίων τὸ νόημα ἡ καρδία μου ἀντιλαμβάνεται καί, *ἀσυνέτως* ἀσυνειδήτως χωρὶς νὰ ἐννοῇ ὅ, τι λέγει, εἰς τοῦτο τὸ γὰρ, ὡς μ' ἀπώλεσε Πάρις ὁ Πρ. γήμας τὸν Ἑλένης γάμον, ὅς εἰργασται τάδε, ἐπιφ.

433 Τὰ προτέλεια, τελούμενα τὴν προτεραίαν τοῦ γάμου, καλουμένην προαύλια, ὅπως ἐπαύλια ἔκαλεῖτο ἡ ὑστεραία τοῦ γάμου, ἦσαν ἐορτάσιμοι τελεταὶ καὶ θυσίαι, καθ' ἃς ὁ πατήρ τῆς νύμφης ἀφιέρωνε τὴν κόρην αὐτοῦ εἰς τὴν Ἥραν Τελείαν ἢ Ἀρτεμιν Τελείαν, ἡ δὲ παρθένος ἀποκόπτοσα τρίγας τῆς κόμης ἢ βοστρύχους καθωσίου αὐτὰ εἰς τὴν θεάν, ὡς καὶ τὰ παιδικὰ αὐτῆς ἀθύσματα καὶ ἄλλα πράγματα, τύμπανα, σφαίρας, κόρας (πλαγγόνας), τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, τὸν κεκρύφαλον, πρὸς δὲ τὰ κανᾶ, ἐν οἷς ἦσαν τὰ πρὸς θυσίαν καὶ δι' ὧν ἄλλοτε ὡς παρθένος κανηφόρος εἶχε προσφέρει εἰς τὴν θεάν κατ' ἐπισημοῦς ἐορτὰς διαφόρους προσφορὰς, διότι μετὰ τὸν γάμον δὲν ἐδικαιοῦτο πλέον νὰ εἶναι κανηφόρος. Τὰ προτέλεια περιελάμβανον καὶ τὸ γαμήλιον τοῦ μνηστῆρος καὶ μάλιστα τῆς μνηστῆς λουτρόν, οὗ τὸ ὕδωρ λαμβανόμενον τὴν ἐσπέραν ἐξ ὠρισμένης ἱερᾶς πηγῆς τοῦ τόπου, ὡς ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς Ἐννεακρούνου Θουκ. II 15,5, ἐκομίζετο διὰ τῆς *λουτροφόρου* ὑπὸ παιδὸς ἀμφιθαλοῦς, ἢ τὸ λουτρόν ἐτέλειτο ἐν τῷ ὕδατι ποταμοῦ, ὡς αἱ Τροφάδες παρθένοι ἐλούοντο ἐν τῷ Σκαμάνδρῳ, αἱ τῆς

Μαγνησίας ἐν τῷ Μαιάνδρῳ, αἱ τῶν Θηβῶν ἐν τῷ Ἴσμηνῷ καὶ ἄλλων ἀλλαγῷ. **Τέλος-η** ἐκαλεῖτο ὁ γάμος ὡς τελείωσις καὶ συμπλήρωσις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, **τέλειοι** οἱ ἔγγαμοι, ἀτελεῖς οἱ ἄγαμοι, **ἡμιτελής οἶκος** οὗ ἀπέθανεν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων. **438 λωτὸς Δίβυς** 1036. **457 εἰκότως**. Ἦτο προσφιλεστάτη καὶ ἱερωτάτη ὑποχρέωσις τῆς μητρὸς νὰ παρασκευάζῃ τὸ γαμήλιον λουτρὸν διὰ τὴν κόρην, νὰ κοσμήῃ τὴν νύμφην μετ' ἄλλων γυναικῶν καὶ νὰ συνοδεύῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ φέρουσα γαμήλιον δῶδα. — *Διὰ τίνας παρόδου παρέρχεται ὁ Ἄγγελος; Τί νομίζει ὅτι θὰ προκαλέσῃ διὰ τῆς ἀγγελίας καὶ τί πράγματι προκαλεῖ; πῶς λέγεται τὸ τοιοῦτον; Τίς ἢ σχέσις τοῦ λόγου αὐτοῦ πρὸς τὴν πραγματικότητα; πῶς καλεῖται τὸ τοιοῦτον ἐν τῇ τραγωδίᾳ; Χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἄγ.*

469-542. 469-70 κἀγὼ ὡς ὁ Ἄγ., κατοικτίζω αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπάθειαν, ὡς ἐφ' ὅσον, **καταστένω** χύνω πικρὰ δάκρυα, **ὑπὲρ συμφορᾶς** αἰτ., **τύραννοι** τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ἢ βασιλ. οἰκογένεια. — **471-6** σὸν τὸ κράτος σὺ εἶσαι ὁ νικητής, σὺ ἐκέρδιες, γίνεται ἡ ἰδική σου γνώμη, **ἄθλιος** δυστυχής, **κατόμνυμι Π.** ὀρκίζομαι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Π., **Πέλοπα-Ἄτρεά τε**, ἐκλήθη ὑπῆρξε καὶ ὡς τοιοῦτος ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα, **ἧ μὴν** (ὅτι) ὄντως, **τὰπὸ καρδίας** ὅ,τι ἔχει μέσα τῆς ἢ καρδία μου, **σαφῶς** εἰλικρινῶς, **καὶ μὴ** (ἔρεῖν) **μηδέν, μηδέν ἐπίτηδες** τίποτε ἐπίπλαστον, **ὅσον φρονῶ** ὅσα ἔχω μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου. — **477-84** ὄτσοι-ων ἂ., Ὅμ. ὄσσε (oculus), ὀφθαλμοί, **ἀνταφίγημι** (δάκρυ) χύνω καὶ ἐγὼ δάκρυα, **σοι** χαρ. συμπονῶν διὰ σέ, **ἐξαφίσταμαι παλαιῶν λόγων** παραιτοῦμαι, ἀνακαλῶ τὰ παλαιὰ μου λόγια, **οὐκ εἰς σέ δεινὸς** χωρὶς νὰ ἔχω πάθος μαζί σου, **εἶμι οὐπερ εἶ** σὺ νῦν ἔρχομαι ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τὴν ἰδικὴν σου, συμφωνῶ τώρα ἀπολύτως μαζί σου, **ἀνθελέσθαι τοῦμόν** νὰ προτιμήσῃς τὸ ἰδικόν μου συμφέρον ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ σου, **ἐνδικος** δίκαιος, **τάμὰ ἠδέως ἔχειν** ἐμὲ ἠδεσθαι, χαίρειν, **ὄρῳ φάος** ζῶ. — **485-94** τί βούλομαι τί θὰ κερδίσω, **γάμοι** σύζυγος, **ἱμεῖρομαι** ποθῶ, διψῶ, **έχρηῖν** (ἀπολέσαι), **ἦμισια** οὐδαμῶς, **τὸ κακὸν ἀντὶ τάγαθοῦ** τὸ δηλητήριον ἀντὶ τοῦ μέλιτος, **ἧ** πρτκ. α' προσ. τοῦ εἶναι, **νέος νέος** ἀπειρος, **πρὶν ἐσεῖδον τὰ πράγματα σκοπῶν ἐγγύθεν** ἕως ὅτου ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἀντελήφθην ἐκ τοῦ σύνεγγυς, **οἶον ἦν...** τί ἐσήμαινε τό' διὰ τί ὁ πρτκ. ἦν; **ἄλλως τε** ἀλλὰ πρὸ πάντων, **ἔλεος εἰσέρχεται με** με κατα-

λαμβάνει συμπάθεια, *κόρης* γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ ἔλεος, *ἐννοοῦμαι* ἔχω ἐν νῶ, ὑπ' ὄψει μου, ἢ δοτ. ἀντί αιτ. πρὸ τὸ μέ, διότι λέγεται καὶ *εἰσέρχεται* μοι ἔλεος, ἢ αιτ., *ἔκατι; μέτα* μέτεστι, πρβλ. *πάρα* πάρισσι 456: τί *σχέσιν* ἔχει ἡ ἰδική σου κόρη μετὴν Ἑλένην; — 495-9 *στρατεία* στρατιά, *ἴτω διαλυθεῖσα* ἄς διαλυθῆ καὶ ἄς ὑπάγη κατὰ διαβόλου, *τέγγω* βρέχω, *παρακαλῶ* εἰς προκαλῶ, *παρασύρω* εἰς, *θέσφατον* (θεὸς φησί) μαντεία, *μέτεστί σοι θεσφάτων*, *κόρης* γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ *θεσφάτων*: ἂν δικαιούσαι νὰ ἔχῃς γνώμην ἐπὶ τῆς μαντείας τῆς κόρης σου, ἐγὼ ἄς μὴ δικαιούμαι τὰ ἰδικά μου δικαιώματα ἐκχωρῶ εἰς σέ. — 500-3 ἀλλὰ (ἔνστασις) ἀλλὰ θὰ μοῦ εἴπετε, *ἀπὸ δεινῶν λόγων* ἀπὸ τὰς ἀστραπῆς καὶ βροντᾶς ποῦ ἔκαμα εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπὸ τὰ φοβερά καὶ τρομερά, ποῦ εἶπα εἰς τὴν ἀρχήν, *εἰς μεταβολὰς ἤλθον* μετεβλήθην, ἤλλαξα τακτικὴν τώρα, *εἰκὸς πέπονθα* τὸ πάθημά μου εἶναι φυσικόν, *μεταπίπτω* παθ. τοῦ μεταβάλλειν, *στέργω* ἀγαπῶ, *ὁμόθεν* ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων, τίς *μτχ.* τὸ *στέργων*; *τρόποι* τοιοῦδε τοιαύτη τακτικὴ, ὅπως αὐτῆ, τὴν ὁποίαν ἀκολουθῶ τώρα, *χεῖσθαι* ἐτεξ., *τοῖσι βελτίστοις* οὐ., τὰ βέλτιστα, ἢ φρονιμωτάτη σκέψις, *ἀεὶ* ἐκάστοτε, *οὐ κακοῦ ἀνδρὸς* (ἐστὶ) δὲν εἶναι χαρακτηριστικόν ἀνοήτου ἀνθρώπου. — 504-5 *γενναῖος* εὐγενής, ἱπποτικός. — 506-12 *αἰνῶ* ἐπαινῶ, εὐχαριστῶ, εὐγε, *ὑποτίθημι τοὺς λόγους ὀρθῶς* στηρίζω τοὺς λόγους μου εἰς ὀρθὴν βάσιν, εἰς ὀρθὰς ἀρχάς, *παρὰ γνώμην ἐμὴν* παρὰ τὰς προσδοκίας μου, *σοῦ ἀξίως* ἀνταξίως σοῦ, *ταραχὴ ἀδελφῶν γίννεται* αἱ ἀδελφικαὶ σχέσεις διαταράσσονται, *δι' ἔρωτα* δι' ἔρωτικoὺς λόγους, *διὰ πλεονεξίαν δωμάτων* διότι θέλει ἕκαστος νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἰδικὴν του γνώμην εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἀπὸ φιλοπρωτίαν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, ἢ: ἀπὸ τὸν περυσίον νὰ πάρουν ἕκαστος τὰ περισσότερα ἀπὸ τὴν πατρικὴν περιουσίαν, ἀπὸ πλεονεξίαν κληρονομικὴν, *τὲ τὲ* εἶτε-εἶτε, *ἀποπιτύω* σιχαίνομαι, ὁ ἀόρ. 440, ἀλλ' (αἱ ἀγαθὰ προθέσεις σου εἰς οὐδὲν ὠφελοῦν) *ἤκομεν γάρ, ἀναγκαῖαι τύχαι* ἢ σιδηρὰ ἀνάγκη, *ἐκπράττω* φέρω εἰς πέρας, ἐπιτελῶ. — 513-21 *τὴν σὴν* ἐπὶ τῆς ὁποίας σὺ μόνος ἔχεις δικαιώματα, *σύλλογος* τὸ σύνολον, *νῖν* τὴν κόρην σου, *πάλιν* ὀπίσω, *λάθοιμ'* ἂν τοῦτο εἰς τοῦτο πιθανὸν νὰ μὴ με ἀντιληφθοῦν, *ἐκεῖνο* ἐπέξ. ἐν 518, *ταρβῶ* φοβοῦμαι, τρέμω, *θάνη* (παθ.) ὁ Κάλχας, *εὐμαρῆς* εὐκόλος, τὸ *μαντικὸν σπέρμα* ἢ σπόρα, τὸ στοιχεῖον τῶν μάντεων, *κακὸν πληγὴ*, κτγρ., *φιλότιμος* 385, (τὸ σπέρμα ὑποκ.) *παρὸν* (ὑποθ.) *ἐστὶν οὐδὲν ἄχρηστον οὐδὲ χεῖρι-*

μον ἢ παρουσία των δὲν εἶναι οὔτε ἀχρηστος οὔτε χρήσιμος.—
522-35 οὐμ' ὁ ἐμέ, εἰσέρχομαι ὅτ', πῶς ἂν ὑπολάβοιμι ἔπος
 ὃ σὺ μὴ φράξεις πῶς νὰ φαντασθῶ, νὰ μαντεύσω τὸ πρᾶγμα, ἐὰν
 σὺ δὲν τὸ λέγεις, τὸ **Σισύφειον σπέρμα** τοῦ Σισύφου ἢ σπόρα,
 ὁ Σισυφόσπορος, οὐκ ἔστι (τι) ὄν, εἰς οὐδέν, **πημαίνω** (πῆμα,
 πάσχω) βλάπτω, **πέφυκε ποικίλος** εἶναι φύσις ἄλλοπρόσαλλος,
 Πρωτεύς, **τοῦ τ' ὄχλου μέτα** (ἔστι) καὶ πάντοτε πηγαίνει μὲ τὸν
 λαόν, εἶναι δημαγωγός, **μὲν μὴν**, ἀλήθεια, πάντως, **ἐνέχομαι φιλο-**
τιμία εἶμαι ἔνοχος φιλοτιμίας, ἔχω τὸ ἐλάττωμα τῆς, **δόκει φαν-**
τάσου, ἴσταμαι ἐν λαμβάνω τὸν λόγον ἐν μέσῳ, ἃ **Κ. θέσφατ'**
ἐξηγήσατο τὴν μαντείαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Κ. ἐξηγῶν τὴν
 θέλησιν τῶν θεῶν, **κᾶμ'** καὶ ἐμέ, ἀρὸλ., **ὑφίσταμαι** ὑπισχοῦμαι,
 ἐκ τούτου τὸ **θύσειν**, εἰς ὃ τὸ **θύμα**, ὡς εἶδ. ἐκ τοῦ λέξιν: καὶ
 ὡς ἐπέστην ἐγὼ θύσειν θῦμα Ἄρτεμιδι κᾶτα ψεύδομαι ἢ οὐντ.
 κανονικώτερον ἔδει νὰ ἔχη: καὶ ἐγὼ ὑποστὰς θύσειν Ἄ. θῦμα
 ὅμως ψεύδομαι, ὅς αὐτὸς λοιπόν, **ξυναρπάξω** διὰ τῆς ὀητορικῆς
 γοητείας, διὰ τῶν τερατολογιῶν παίρωμαζι μου, τὸ ὅ. ἐν χρήσει
 καὶ παρ' ἡμῖν, **κελεύσει Ἄργείους**, ἀποκτείναντας σὲ καὶ ἐμέ, σφάζει
 κόρη, **συναρπάσουσί (με) αὐτοῖς** τείχεσι θὰ μὲ περιαρπάξουν
 εἰς τὸν ἀέρα μὲ αὐτὰ..., **κατασκάπτω γῆν** δὲν ἀφήνω λίθον ἐπὶ
 λίθον.—**536-42** ὡς ἠπόρημα πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε εἰς ποίην
 ἀμνηγίαν μὲ ἔχουν φέρει σήμερον οἱ θεοὶ μὲ αὐτὰ ἔδω, **φυλάττω**
 145, **μοὶ χαρ.**, **ἀνὰ στρατὸν ἔρχομαι** περιέρχομαι τὸ στρατόπεδον,
 ὅπως ἂν... πλ. ἐρ. ἐπεξ. τοῦ ἐν, **προστίθηναι** παραδίδω, **πρὶν** (ἂν)
 προσθῶ, ὡς τελ., **κακῶς πράσσω**; ἐπ' ἐλάχιστοις **δακρυοῖς** μὲ
 ἐλάχιστα δάκρυα, **ὑμεῖς** τοῦτο λέγει πρὸς τὰς γυναῖκας τοῦ χοροῦ,
φυλάσσω σιγὴν τηρῶ σιγὴν.

473 Πέλοψ υἱὸς τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, ὅστις
 γενόμενος τὸ πρῶτον βασιλεὺς τῆς Πισατίας ἐν Ἥλιδι κατέκτησε
 κατὰ μικρὸν ὅλην τὴν χερσονήσον, κληθεῖσαν ἐξ αὐτοῦ Πελοπόν-
 νησον. Τούτου υἱὸς ὑπῆρξεν ὁ Ἄτρεὺς καὶ τούτου υἱοὶ οἱ Ἄτρεϊ-
 δαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος. **524 Σισύφειον σπέρμα**. Κατὰ
 νεώτερον μῦθον ὁ Ὀδυσσεὺς δὲν ἦτο υἱὸς τοῦ Λαέρτου, ἀλλὰ τοῦ
 πανουργοτάτου βασιλέως τῆς Κορίνθου Σισύφου, περὶ οὗ ἰδ. Δυρ.
 Ἄνθ. 39,4 ἡμετ. ἐκδ. **533 Ἄργος** αἱ Μυκῆναι, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Ἄγ.
 ἐννεαῖ τὴν ὅλην ἐπικράτειάν του.— **Χαρακτηρισμὸς τοῦ Χοροῦ καὶ**
τῶν δύο ἀδελφῶν. Τί σπουδαῖον παρατηροῦμεν εἰς τοὺς χαρακτῆρας
ἀμφοτέρων; τὸ τι. 303 542 ὡς διαδραματιζόμενον εὐθύς μετὰ τὴν

πάροδον (εἴσοδον) τοῦ Χο. πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῆ καὶ πρὸς τὴ σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ κατὰ τὴν σειρὰν του; Ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται; Πῶς ἐξελλίσσεται ἤδη ἢ προῖξιν ἐν αὐτῶ; τίς ἢ κρατοῦσα διάθεσις ἡμῶν :

543-606. 543-57 μάκαρες (εἰσὶν) οὐ μετέσχον (γνωμ.) ὑποκ., θεοῦ τῆς Ἀφροδίτης, μετρίας κτηρ., ἐν μέτρῳ, λέκτρα Ἀφροδίτας τὰ θέληττα τῆς κλίνης, σωφροσύνη περίσκεψις, ἐγκράτεια, μετὰ σωφροσύνας τηροῦντες φρόνιμον μέτρον· ἡ πρότ. μετέσχον τε λέκτρον Ἀφροδίτας μετὰ σωφροσύνας διασαφεῖ τὴν πρώτην μετέσχον μετοίας θεοῦ, γαλήνεια θ. γαλήνη, χρωμαί γ. τηρῶ γαλήνην, εἶμαι ἀπαθής, ἀδιατάρακτος, οἶστρος ἄ. (βοϊδόμυγα) τὸ ἔρωτ. πάθος, ἡ γεν. ἀντικμ. εἰς τὸ γαλαεῖζ, μανιάς-άδος 1 μανιώδης, μαινόμενος, παράφορος, ὅθι δὴ ὅτε ἀκριβῶς, καθ' ἦν ἀκριβῶς στιγμῆν, διότι εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ ἀκριβῶς, ἐντείνομαι ἐντείνω κατὰ βούλησιν, κατὰ τὴν ἀρέσκειάν μου, δίδυμα τόξα χαρίτων δύο εἶδη ἔρωτικῶν βελῶν, πότμος ἄ. (πίπτω) ἡ μοῖρα, προβλ. casus, εὐαίωον εὐτυχής, : τὸ ἐν διὰ βίον εὐτυχή, βιοτῆ βίος, ἐπὶ συγχύσει β. πρὸς τρικυμίαν τῆς ζωῆς, διὰ νὰ κάμη ἄνω κάτω τὴν συζυγικὴν ζωὴν, ἀπενέπω ἀπαγορεύω, δὲν ἐπιτρέπω τὴν εἴσοδον, νῖν τὸν ἔρωτα τὸν ἐντείνοντα τὸ δεύτερον τόξον, ἢ τὰ βέλη τοῦ δευτέρου εἶδους, θάλαμος ὁ συζυγικὸς θάλαμος, χάρις τὰ θέληττα τὰ ἐπισύροντα τὸν ἔρωτα, πόθοι ἔρωτος, ὄσιος ἄγνος καὶ ἐν τῷ προσήκοντι μέτρῳ ἀποιθήμεαι τὴν πολλὴν Α. ἀπορρίπτω, ἀποφεύγω τὰς καταχρήσεις τῶν ἀφροδισίων.—558-72 φύσις ἡ φυσικὴ διάπλασις, διάφοροι κτηρ., τρόποι οἱ χαρακτηῖρες, τὸ ὀρθῶς ἐσθλὸν ἢ πραγματικὴ (καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως) ἀρετῆ, τὸ χρηστὸν ἦθος, (ἐστὶ) σαφὲς αἰεὶ προσπίπτει πάντοτε εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρώπων, παιδευόμεναι τροφαὶ ἡ ἀγωγή τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἢ διὰ τῆς παιδείας, μέγα φέρω συντελῶ μεγάλως, εἶμαι μέγας παράγων, εἰς τὰν ἀρετὰν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀρετῆς, εἰς τὴν δημιουργίαν χρηστοῦ ἦθους, τὸ αἰδεῖσθαι ὁ ἀμοιβαῖος ἠθικὸς σεβασμὸς, αἱ ἠθικαὶ ἕξεις, τὸ ἠθικὸν συναίσθημα, ὑποκ., (ἐστὶ) σοφία εἶναι σοφία, γνῶσις τοῦ ἀγαθοῦ, καρπὸς τῆς παιδείας, κτηρ., ἔχει παρέχει, ὑποκ. ἡ σοφία ἡ ἀγωγή τῆς παιδείας, ἐξαιλάσσουσα χάρις τὸ ἐξαιρετικὸν χάρισμα, ἐσορᾶν τὸ δέον νὰ διαβλέπωμεν τὸ καθῆκον, ἐλεξ. τοῦ χάριν, ὑπὸ γνώμας (-ης) συνεπεῖα κατανοήσεως ὅτι εἶναι καθῆκον, μετὰ νοήσεως, συνειδητῶς, ἐνθα ὅτε, καὶ τότε, δόξα ἡ κοινὴ γνώμη, φέρει... προσφέρει,

προσπορίζει εἰς τὴν ζωὴν μας, **θηρεῦω ἀρετὴν** ἐπιδιώκω τὸ χρη-
 στὸν ἦθος, τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀρετῆς, (ἔστι) **μέγα τι** (λιτ.) ἔχει πολὺ
 μεγάλην σημασίαν, **γυναιξὶ μὲν** (γιγνομένην), **κατὰ Κύπριν κρύ-
 πτῶν** εἰς τὴν πιστὴν πλήρωσιν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων, εἰς τὴν
 συζυγικὴν πίστιν ἐν τῷ σκότει τοῦ συζυγικοῦ θαλάμου (χωρὶς
 μισθὰ ἐπιθυμία νὰ εἰσδύῃ ἐκεῖ), **ὁ ἔνδον κόσμος** τὰ ἐσωτερικὰ
 (ψυχικὰ) χαρίσματα, ἢ εὐλαβῆς τήρησις τῶν δικαιωμάτων καὶ κα-
 θηκόντων ἡμῶν, ἢ ὅποια δημιουργεῖ τὴν ἠθικὴν εὐκοσμίαν, **ὁ
 μυριοπληθῆς** ἐὰν ταῦτα (τὰ χαρίσματα) εἶναι ἔμφυτα εἰς τὴν με-
 γάλῃν πλειοψηφίαν τῶν ἀνθρώπων, **μείζω** κτγρ. προλ. : προάγει
 τὸ μεγαλεῖον τῆς πόλεως· ἢ σύντ. ἐνταῦθα μετεβλήθη, διότι ἀνεμέ-
 νομεν : **ἀνδράσι δ' αὖ κατὰ κόσμον ἔνδον τὸν μυριοπληθῆ, μείζω
 πόλιν αὐξοῖα**, παράθεσιν εἰς τὸ ἀρετὰν 568 κατὰ τὸ α' μέλος τῆς
 ἀντιθέσεως 559·70.—**573·89 ἦ τε** ἐκεῖθεν ἦ, ὅπου, **γὰρ** ναί,
τρέφομαι μεγαλώνω, ἀναπτύσσομαι, **βουκόλος** κτγρ., **μόσχος** θ.
 δάμλις, ἀγέλας, **ἀργεννός** λευκός, **Ἰδαῖος** ὁ τῆς Ἰδης, **συρίξω
 βάρβαρα** παίζω μὲ τὴν σύριγγα βαρβαρικὰ κομμάτια, **πνεύων
 καλάμοις μιμήματα Φρυγίων ἀδλῶν Ὀλύμπου** παίζων μὲ τὰ σου-
 ραῦλια ὅπως ὁ Ὀλυμπος μὲ τοὺς Φρυγίους αὐλοὺς, ἀπομιμούμενος
 τὸ παίξιμον τοῦ Ὀλύμπου μὲ τοὺς Φρ. αὐλοὺς, **εὐθηλος** (θηλή)
 ὁ ἔχων ὠραίους μαστοὺς, **τρέφοντο ὄθι** ἐκεῖ ὅπου, **θεῶν** γεν. πλ.
 τοῦ θεά, **μαίνω** τρελλαίνω, : κρῖσις **θεῶν** ἐμηνέ σε, ἃ ἦ, αἴτ., **Ἐλ-
 λάδα** 73 Λακεδαιμόνα, 328 στρατεύμα, **πάροιθεν δόμων** ἔμπροσθεν
 τῶν ἀνακτόρων (τοῦ Μεν), **ἐλεφαντόδετος** ἐλεφαντοκόσμητος,
 πολυτελής, **σὲ ὅς, δίδωμι ἔρωτα** ἐμπνέω ἔρωτα, **ἀντωπὸς** ὁ ἀντι-
 βλέπων, ὁ ἀτενίζων κατὰ πρόσωπον, : μέσα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς
 Ἑλ., τοῦ σὲ ἐκοίταζον κατὰμματα, **πτο(ι)έομαι** κ. **πτο(ι)άομαι·
 ὦμαι** συγκινοῦμαι, αἰσθάνομαι τὴν λαχτάραν (τοῦ ἔρωτος), **ὄθεν**
 συνεπεία τοῦ ἔρωτος τούτου, **ἔρις** (τῶν θεαινῶν), **ἄγει Ἑλλάδα**
 (ἐπιθ.) **ἔριν** ἐπιφέρει πόλεμον τῆς Ἑλλάδος, **Πέργαμος** θ., -ον-α
 ἢ ἀκρόπολις τῆς Τροίας, εἶτα πᾶσα ἀκρόπολις, φρούριον. 590-
 7 **ἰὼ ἰὼ** σχετλ., ἄχ ἄχ, **μεγάλοι** οἱ τρανοί, **εὐδαιμονία** **μεγάλων**
 (ὑποκ.) **εἰσι μεγάλοι**, **ἴδετε** κοιτάξατε π. γ., ἐφαρμογὴ τῆς γενι-
 κῆς παρατηρήσεως εἰς τὴν προκειμένην εἰδικὴν περίπτωσιν, **ἢ τοῦ
 βασιλέως ἀνασσα** ἢ βασιλόταις, **Τυνδάρεως** ἀττ., **Τυνδάρεος** ἰων.,
 αἰ αἰτ. προλ., **ὡς ἐκ μεγάλων ἐκβλαστήσασι** πόσον μεγάλων οἰκο-
 γενειακῶν δένδρων βλαστοὶ εἶναι, **εὐμήκης** εὐμεγέθης, μέγας, **ἐπι
 (ὡς) εὐμήκεις τύχας ἤκουσιν** εἰς πόσον ὑψηλὰ τῆς μοίρας σκαλο-

πάτια ἔχουν ἀναβῆ, (οἱ) *κρείσσους* οἱ ἰσχυροί, οἱ κατέχοντες τὰς ὑψηλὰς θέσεις, οἱ ἔστεμμένοι, ὑποκ., *οἱ δόλοφόροι* οἱ ὀλβιοί, οἱ πλούσιοι, *κρείσσους οἱ τ' δόλοφόροι*, (εἰσὶ) *θεοὶ* κτγρ., *τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι* (λιτ.) δοτ. κρίσ. εἰς τὰ βλέμματα, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν.—598-606 *στῶμεν* ἄς σταματήσωμεν, ἄς διακόψωμεν τὸν χορὸν, *ἐκγονος* ὁ γεννηθεὶς ἐκ τινος, *ἐκγονα θρέμματα* γεννήματα καὶ θρέμματα, *βασιλεία* θ. βασίλισσα, *ἄχος* 146, *δεξώμεθα ἄχων ἀπο ἐπὶ γαῖαν* ἄς ὑποδεχθῶμεν τὴν βασίλισσαν κατερχομένην ἀπὸ τὸ ἄρμα κάτω εἰς τὴν γῆν, *μὴ σφαλερῶς* οὕτως ὥστε νὰ μὴ σφαλῆ, νὰ μὴ ὀλισθήσῃ, *ἀγανὸς* ἤτιος, μυιακός, γλυκός, *ἀγανῶς* (δεξώμεθα) *χεροῦν* μυιακὰ ἄς τὴν πάρωμεν εἰς τὰς χεῖράς μας, *μαλακῆ γνώμη* μὲ τρυφερὰ αἰσθήματα, *ταρβῶ* 517, *παρέχω θόρυβον καὶ ἐκπληξιν* ἐνοχλῶ καὶ ταράττω.

548 *Ἔρως* υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεως ἢ Διὸς ἢ Ἐρμοῦ κατ' ἀρχὰς παρίστατο ὡς χαριέστατος πρόσθηος νεανίας, εἶτα ὡς ὠραῖον πονηρὸν καὶ ὑπόπτερον παιδίον, φέρον τόξα καὶ βέλη ἐντὸς φαρέτρας ἢ καὶ δῶδα. Ἡ ψυχὴ, ἣς κρατεῖ ὁ Ἔρως, παρίσταται ὡς ψυχὴ πτερυγίζουσα ὑπὲρ τὴν δῶδα αὐτοῦ, ἄλλοτε δ' ὡς νέα κόρη ἔχουσα ψυχῆς πτερὰ. 575 *Ἰδαίαις*. Ἡ Ἰδη ὄρος τῆς Τροίας πρὸς ΝΑ τοῦ Ἰλίου. 576 *βάρβαρα*. Κατὰ τὸν Ὅμηρον ὁ πολιτισμὸς τῶν Τρώων εἶναι ὁ αὐτὸς σχεδὸν πρὸς τὸν τῶν Ἀχαιῶν. Παρατηρεῖται μόνον ὅτι οἱ μὲν Ἀχαιοὶ προσέρχονται εἰς μάχην ἐν σιγῇ, οἱ δὲ Τρῶες θορυβοῦντες, καὶ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑρίσταται μονογαμία. Κατὰ τὸν Εὐριπίδην οἱ Τρῶες παρίστανται ὡς βάρβαροι κατὰ τὴν ἀρχὴν *Πᾶς μὴ Ἕλλην βάρβαρος*. 577 *Ὀλυμπος* ἀρχαῖος περιώνυμος ἀθλητῆς καὶ μουσικός, μαθητῆς τοῦ Φρυγῶς ἀθλητοῦ Μαρσίου, τοῦ ἐκδαρέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ τοῦ Πανός, πλουτίσας τὴν μουσικὴν διὰ πολλῶν ἰδίων ἐφευρέσεων καὶ δημιουργήσας οὕτως ἰδίαν μουσικὴν παράδοσιν καὶ σχολήν. Τὰ ἔξσηματα τούτου τὰ τονισμένα εἰς αὐτὸν ἔπαιζεν ὁ Πάρις διὰ τῆς σύριγγος. 582 Ὁ Εὐρ. ἔχει ὑπ' ὄψιν τὴν ὀμηρ. περιγραφὴν τῶν ἀνακτόρων Μενελάου δ 72·3 *Χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δῶματα ἠχήμεντα Χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρον ἠδ' ἔλεφαντος*.—*Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; τί οἷς ἦρεσεν ἐξ αὐτοῦ περισσότερον; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ Χοροῦ; τίνα ἄλλον σκοπὸν πληροῦσι τὰ χορικά διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὁρχήσεώς των; Πῶς καλεῖται τὸ α' μετὰ τὴν Πάροδον χορικόν, ὅπερ ὁ Χορὸς ψάλ-*

λει ἔχων καταλάβει θέσιν (στάσιν) ἐν τῇ Ὀρχήστρα ; Ἐλευθέρα ἀπόδοσις.

607-34. 607-10 ποιοῦμαι θεωρῶ, ἐκλαμβάνω, ὁ πληθ. διότι ὁμιλεῖ ἐξ ὀνόματος τῆς οἰκογενείας ἢ καὶ τῆς Ἰφ., **τόνδε** καθ' ἔλαξιν πρὸς τὸ ὄρνιθα ἀντὶ τὸδε ἀντικμ., **ὄρνιθα αἴσιον** κτηρ. ὡς αἴσιον οἰωνόν, ὡς καλὸν σημεῖον, **τὸ σὸν χρησιτὸν** τὴν φιλόφρονα, καλόκαρδον προὔπλάνησίν σου, **εὐφημία λόγων** εὐρημοὶ λόγοι, εὐσώα λόγια, ἀμφοτέρω ἐπέξ. τοῦ **τόνδε, ἔχω ἐλπίδα** εἶμαι αἰσιόδοξος, **τινά** λιτ., **νυμφαγωγὸς** ὁ συνοδεύων τὴν νύμφην, **ὡς πάρεμι ε. δ. γάμοις** ὅτι ὁ γάμος, διὰ τὸν ὁποῖον ἔχω ἔλθει, εἶναι αἴσιος, καλορροϊκός.—**610-20 πορεύω** ἔξω ἐξάγω, καταβιβάζω, **πορεύετε** πρὸς τοὺς συνοδεύοντας αὐτὴν δούλους, **φερνή-ναι** ὅ,τι φέρει μαζί της κατὰ τὸν γάμον ἢ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἢ προῖξ. προβλ. **πολύφρονος, πέμπω** φέρω, **μέλαθρον** ἡ σκηνὴ τοῦ Ἄγ., **εὐλαβοῦμαι** πιάνω καλά, προσέχω, **λεῖπε ὄχους** ἀφηνε τὴν ἄμαξαν, **κατάβα, πωλικὸς** ὁ συρόμενος ὑπὸ πόλων, ἵππων, **κῶλον** πούς, **τίθημι κῶλον** πατῶ, **ἄβροδ** λεπτός, ἑλαφρός, χαριτωμένος, **ἀσφαλῶς** προβλ. **μὴ σφαλερῶς** 600, **πορεύω ἐκ** προβλ. **πορεύω** ἔξω 611, **ἐνδίδωμι** **χερὸς σιτηρίγματα** δίδω τὴν χεῖρα ὡς σιτηρίγμα, **ὡ;** **ἀν ἐκλίπω** τελ., **θᾶκος** 195, **ἀπήνη** 174, **οἱ δὲ ἄλλαι δέ, εἰς τὸ πρόσθεν πωλικῶν ζυγῶν** ἔμπροσθεν τῆς ἀμάξης, **ὄμμα πωλικόν** οἱ ὀρθήκμοι τῶν ἵππων, **φοβερός** παθ. εὐφοβός, δειλός; τρομάζουν εὐκόλα, **ἀπαράμυθος** ὁ μὴ ἐπιδεκτικός παραμυθίας, ἀκαταπόνητος; καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναται κανεὶς νὰ τοὺς καθησυχᾷ εὐκόλα.—**620-30 λάζομαι-ζυμαι** λαμβάνω, **δάμναμαι ὄχω** ζαλίζομαι ἀπὸ τὰς κινήσεις τῆς ἀμάξης, **ἔγειρε** ἀμτβτ. ἐγείρου, **ἐφ' ὕμναιον ἀδελφῆς** διὰ τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς, **εὐτυχῶς τύχη ἀγαθῆ** μὲ καλὴν τύχην, καλορροϊκός νὰ εἶναι, **κῆδος** κηδεστία, συγγένεια ἐκ συμπεθεριοῦ, **ἀγαθός** εὐγενής; θὰ κάμης συμπέτερον (γαμβρόν) ἄνδρα εὐγενῆ, **ἐσθλὸς** εὐγενής, γαλαζοαίματος; ὅπως καὶ σὺ εἶσαι τοιοῦτος, **γένος** γόνος, υἱός, **καθίσταμαι** τοποθετοῦμαι, **καθίστω** πρστκτ. ἀντὶ **καθίστασο, δεῦρο** προαρεκλ. εἰς τὸ **καθίστω, ἐξῆς ποδός μου** δίπλα ἀπὸ τὰ πόδια μου, **δίπλα μου, πρὸς μητέρα** εἰς τὸ πλευρόν τῆς μητρός, **δός με** **μαναρίαν ξέναισι** κάμε με εὐτυχισμένην, ζηλευτὴν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ξένων, νὰ μὲ καλοτυχίζουν αἱ, **προσαγορεύω** χαιρετίζω.—**631-41 ὑποτρέχω** **τινά** προτρέχω, προλαμβάνω **τινά, ὄργισθῆς δὲ μὴ** παρενθ., **προσβάλλω** **στέρνα** πρὸς **στέρνα** ἐναγκαλίζομαι, **σέβας**

ἔμοι μέγιστον τρισέβαστε, πολυσέβαστε, οὐκ ἀπιστῶ λιτ. προ-
 θυμῶς συμμορφοῦμαι, ἐφευμῆ (ἐφήμι) παραγγελία, ὑποθέω
 (-τρέχω) τρέχω, σπλεύδω, προσβάλλω τὰ σά στέρνα ὡς 632, διὰ
 χρόνου ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρὸν, ποθῶ ὄμμα σὸν εἶχα καὶ μὴ
 νὰ σὲ ἴδω, χοῆ (προσβαλεῖν), ἔτεκον τῷδε μὲ τὸν πατέρα σου ἔδῶ,
 πολλῶ χρόνῳ διὰ χρόνον 636, καὶ πατήρ (ἔσειδέ) σε, τόδ' ἴσον
 ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις αὐτό, τὸ ὅποιον λέγεις, ἰσχύει ἐξ ἴσου καὶ διὰ
 τοὺς δύο.—642-55 εὖ ἐποίησας ἀγαθῶν κατὰ ἔκαμες καὶ μὲ
 ἔφερες, οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ δὲν γνωρίζω ἂν
 ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ εἶπω ναὶ ἢ ὄχι, ἔα 317 περιεργον, ἔκη-
 λος ἡσυχος, ὡς οὐ βλέπεις ἔκηλον ἐπιφ. μὲ τί ἀνήσυχον βλέμμα
 μὲ βλέπεις, ἄσμενός μ' ἰδῶν ἐν φ, ὅπως εἶπες (641), μὲ εἶδες
 μὲ χαρὰν, γίγνομαι παρά τινι συγκεντρῶνω τὴν προσοχὴν μου
 εἰς τινα, οὐ τρέπομαι ἐπὶ φρονιίδας δὲν μὲ ἀπορροφοῦν αἱ
 φροντίδες, μεθίημι ὄφρυν χαλαρῶνω τὰς ὄφρυν, παύω νὰ εἶμαι
 συνωφρωμένος, σκυθρωπός, ἐκτείνω ὄμμα ἐξανοίγω τὸ πρόσω-
 πον, γίνομαι εὐθυμος, γηθέω ᾧ (gaudeo) χαίρω: ἰδοὺ χαίρω, ὅπως
 χαίρω, τὴν στιγμὴν, ποῦ σὲ κοιτάζω, καὶ ἔπειτα ἐν ἐρωτ. δηλοῖ
 κατάπληξιν, λείβω χύνω, ἢ ἐπιούσα ἀπουσία ὁ χωρισμός μας,
 ποῦ θὰ ἀκολουθήσῃ κατόπιν, (ἔσται) μακρά, ἡμῖν ἡθ., οὐκ οἶδά
 θ' ὅ,τι φῆς καὶ οἶδα καὶ ἐννοῶ καὶ δὲν ἐννοῶ τί θέλεις νὰ εἴπῃς,
 ἄγω μᾶλλον εἰς οἶκτον συγκινῶ περισσότερον, νῦν χάριν τοῦ μέ-
 τρου ἀντὶ νῦν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ... ἐὰν πρόκειται μὲ ἀνοησίας νὰ
 σὲ εὐχαριστήσω, παπαῖ ἐπιφ. σχετλ. φρικῆ, φρικτόν, σέ δ' ἤνεσα
 ὄφρῖα, συμφωνῶ μαζί σου.—656.71 ἐπὶ τέκνοις σέθεν πλησίον
 τῶν τέκνων σου, θέλω γε ναί, τὸ θέλω, οὐκ ἔχων τὸ θέλειν
 ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ θέλω, ἐπειδὴ τὸ νὰ τὸ θέλω
 ἔξαρτᾶται ἀπὸ ἄλλους, ἀλύνομαι ἀλγῶ, λόγχοι τὰ ὄπλα, οἱ πό-
 λεμοὶ, τὰ κακὰ Μενέλεω ἢ ἀνώμαλος κατάστασις, ἦν ἐδημιούρ-
 γησε τὸ πάθημα τοῦ Μ., διολέσαντ' ἔχει περιφρ. προκμ. συνήθης
 παρ' Ἀττικοῖς (Ἀτικὸν σχῆμα) δηλῶν διάρκειαν καταστάσεως ἢ
 ἐνεργείας ὡς ἐνταῦθα, πρβλ. τὰ λατ. cognitum, dictum, auditum
 habeo, ἢ ἐμὲ διολέσαντ' ἔχει... ὅ,τι ἔχει καταστρέφει ἐμὲ θὰ κα-
 ταστρέφῃ καὶ ἄλλους προηγουμένως, ὡς πολὺν... ἐπιφ., μυχθὸς ὁ
 βαθὺς κόλπος, ἴσχει τί με κάτι μὲ κρατεῖ, μὲ ἐμποδίζει, στέλλω
 σιραιδὸν 178 κινητοποιῶ, δίδω τὴν διαταγὴν τοῦ ἀπόπλου, οἰκί-
 ζομαι ἔγω κατοικίαν, ἐγκαθίσταμαι, (ἐκεῖ,) οὗ ὅπου, ἀπαίρω μα-
 κρὰν (ὁδὸν) παίρνω μακρινὸν δρόμον, κάμνω μακρινὸν ταξείδιον,
 Δ. Ν. Γουδῆ.—Εὐρύπιδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι. Ἐκδοσις Δ' 3

εἰς ταῦτόν ἤκεις σὼ πατρί ἔχεις καταλήξει εἰς τὸν αὐτὸν παρονομαστὴν μὲ τὸν πατέρα σου, ἔχεις περιέλθει εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μὲ... πῶς; εἴθ' ἦν καλόν μοι σοὶ τε... εἶθε νὰ ἦτο εὐπροεπὲς (νὰ μὴ ἦτο ἄσχημον) καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ σὲ νὰ μὲ εἰλαιονες μαζί σου εἰς τὰ πλοῖα, ἔπεστι καὶ σοὶ πλοῦς ἐλίκεται καὶ διὰ σέ, ἔχεις καὶ σύ, πρόκειται καὶ σύ νὰ ταξειδεύσης, ἵνα μνήσῃ πατρὸς ὅπου θὰ ἔχῃς ζωντανὴν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πατρὸς, *μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς* πλεον., *οἰκίζω* ἀποκαθιστῶ : τάχα δὲν μὲ ἀποκαθιστῆς εἰς ἄλλην οἰκογένειαν; δὲν πιστεύω νὰ μὲ... — 672-85 *σπεῦδ' ἐκ...* ἔλα γρήγορα ἀπὸ τὴν Φ., *εὐ τίθεμαι* διευθετῶ, τακτοποιῶ, *σκοπῶ τὸ εὐσεβὲς* ἀποβλέπω εἰς τὴν εὐσεβῆ πλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν τύπων, διατυπώσεων, *ἐξ ἰεροῖς* μαζί μὲ τὴν θυσίαν, *εἴση (εἰδέναι)* σὺ ἔχε ὑπομονήν, θὰ τὰ ἴδῃς ὅλα, *χέρνιψ θ.* τὸ ἡγιασμένον ὕδωρ (δι' οὗ ἔνιπτον τὰς χεῖρας), ὁ ἁγιασμός, ἐνταῦθα καί : ὁ βωμός, *τὸ μηδὲν φρονεῖν* ἡ παντελὴς ἄγνοια, ἡ τελεία ἀνυποψία, αἰτ. : ζηλεύω σὲ περισσότερον διὰ τὴν παντελῆ ἄγνοιάν σου παρὰ τὸν ἑαυτὸν μου, ποὺ τὰ γνωρίζω ὅλα, *δφθῆναι κόραις* διὰ νὰ σὲ ἴδουν τὰ κορίτσια, διὰ νὰ μὴ σὲ βλέπουν παραμένουσαν ἐδῶ ἔξω οἱ ἄνδρες, *μέλλουσα* αἰτ., *ἀποικῶ πατρὸς* κατοικῶ μακρὰν τοῦ, *δαρὸς κ. δηρὸς* 3 (διῆ, δῆν) μακρός, *παρηγίης θ.* παρειά, *ἄχθος* φόρτωμα, βάρος : τί ἐφιάλτης ἐφάνη διὰ σᾶς, *νοτῖς-τίδος θ.* ὑγρασία, *νοτῖς* ὀμμάτων δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν, *διώκει με* μὲ βάλει ἐμπρός : διότι μόλις σὲ ἐθώπρευσα, ἀμέσως τὰ δάκρυα μὲ ἐπῆραν ἐμπρός. — 685-90 *παραιτοῦμαι* τινα τάδε παρακαλῶ τινα νὰ μὲ συγχωρήσῃ διὰ τὴν στάσιν μου αὐτὴν ἐδῶ, *κατοικίζομαι* αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπάθειαν, ἡ πρότ. αἰτιολ., ἔλεξ. τοῦ τάδε, *ἐκδίδωμι* ὑπανδρεύω, *ἀποστολή* ἡ ἀποκατάστασις κόρης, *μακάριαι* εὐτυχὲς γεγονός, εὐτυχεῖς στιγμαὶ τῆς ζωῆς, *δάκνω* λυπῶ, συγκινῶ, προκαλῶ πόνον, *μοχθήσας* διὰ τὴν ἀνατροφὴν. — 691-4 *νουθετῶ* (συμβουλεύω) κάμνω ὑποδείξεις, παρατηρήσεις, *ὥστε μὴ σε νουθετεῖν* τὸ μὴ πλεον., διότι, ἐὰν ἡ πρότασις ἐτίθετο εὐθύς μετὰ τὸ *οὐχ ᾧδ' ἀσύνειτός εἰμι*, θὰ εἶχε : *ὥστε σὲ νουθετεῖν, δόκει (σαντῶ)* νόμιζε, *πείσεσθαι* τοῦ πάσχειν, εἰς τοῦτο ἡ χροιν. πρότ., *ὅταν...*, *τάδε* ὅ,τι πάσχεις καὶ σὺ τώρα δά, *ὁ νόμος* ἡ καθιερωμένη συνήθεια, *τῶ χρόνῳ* ἡ δοτ. ἐκ τῆς συν- τοῦ *συνισχναεῖ* : ὁ νόμος σὺν τῶ χρόνῳ ὁ νόμος ὅπως καὶ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου, *ἰσχνάινω* μαραίνω, μετριάζω, ἀφανίζω, *αὐτὰ* τοὺς θρήνους.

610 *νυμφαγωγὸς* καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς νύμφης ὡς συνοδεύ-

ουσα τὴν κόρην αὐτῆς, ἀγομένην ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ, καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἀπὸ τῆς οἰκίας τῆς μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ, ἐν τιμητικῇ θέσει καὶ φέρουσα δῶδα, ὅπως καὶ οἱ μετέχοντες τῆς γαμηλίου ταύτης τελετῆς, τελουμένης τὴν νύκτα. Νυμφαγωγὸς ἐκαλεῖτο κυρίως ὁ συνοδεύων τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἐὰν οὗτος ἦρχετο ἤδη εἰς δευτέρον γάμον. 675 *χερνίβων*. Πῶς ἠγγιάζεται τὸ ὕδωρ καὶ περὶ τοῦ τυπικοῦ τῆς θυσίας ἰδ. Ὅμ. Α 449 ἡμετ. ἔκδ.—*Ἀναπαράστασις τῆς σκηρῆς τῆς παρόδου τῶν ἡγεμονίδων ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν*. Στάσις τοῦ Ἄγ. καὶ τῶν δύο γυναικῶν ἵνα παράδοξα παρατηροῦμεν καθ' ὅλην τὴν σκηρῆν; τί διακρίνει τὰς ἀποκρίσεις τοῦ Ἄγ.; ἦτο ἀνάγκη ὁ Ἄγ. νὰ δικαιολογήσῃ πρὸς τὴν σύζυγον τὰ δάκρυά του; πῶς σᾶς φαίνεται ἡ σκηρῆ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν;

695-750. 695-715 *καταινῶ* δίδω τὸν λόγον μου, τὴν συγκρατάθεισίν μου, μνηστεύω, *παῖδα* θ.,: *οἶδα τοῦνομα* (ἐκεῖνον,) *ὄτιρ* παῖδα κατήγεσας, κατ' ἄλλους: *τοῦνομα* τὸ κατά τι εἰς τὸ οἶδα, τὸ δὲ *ὄτιρ*... πλwg. ἐρ., ἀντικμ. τοῦ οἶδα, *χῶπόθεν* καὶ ὀπόθεν (ἐστίν) ὁ γαμβρός, *τίς θνητῶν*, *ζεύγνυμι* καὶ συνήθως *ζεύγνυμαι* λαμβάνω σύζυγον, *πρόμος* ἄ. (πρό, primus) πρῶτος, βασιλεύς, *Οινῶνη* ἡ νῆσος Αἴγινα, *τίς δὲ παῖς Αἰακοῦ*, *κατέσχε δώματα* ἔμεινε κύριος τοῦ πατρικοῦ οἴκου, ὁ Αἰακὸς ποῖον ἀφῆκε κληρονόμον τοῦ οἴκου, *θεοῦ* τοῦ Νηρέως, *διδόντος* ἐκόντος, *βία θεῶν* παρὰ τὴν θέλησιν τῶν, *ἐγγνώω-ῶ* (περὶ τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος) μνηστεύω, *κύριος* ὁ ἀρμόδιος (νὰ διαθήσῃ αὐτήν), ὁ πατήρ, *ποῦ γαμεῖ νιν* ποῦ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετ' αὐτήν, *οἶδμα* (οἶδέω-ῶ πρήσκομαι) κῦμα, περιληπτ., (ἐκεῖ,) *ἵνα* ὄπου, *βάθρα* βάσεις, θεμέλια, *σεμνός* ἱερός, *οὐ* ἐκεῖ ὄπου, *φνίσθαι* 662, *δαίνυμι γάμους* παραθέτω τὸ γαμηλίων συμπόσιον, *φεν* θαυμάσια, *χῶ* καὶ ὁ, ὁ *διδούς* (τὸν παῖδα) ὁ Πηλεὺς, *τοιόσδε ἀνὴρ* ἔσται πόσις τῆς παιδός, *οὐ μεμπιδός* μὴ ἔχων ἐλάττωμα, λιτ., ἀξιόλογος, ἔξαιρετος, *ὄρος* ἄ. ὄριον, σύνθορον, *finis*, *ὄροι* γῶρα, *finis*, *ἀπάγω* συνοδεύω ἀπὸ τῆς πατρικῆς στέγης, *ὁ κεκτημένος* ὁ κύριος.—**716-24** *εὐτυχοῖτην* τὴν εὐχήν μου, καλὴν τύχην νὰ ἔχουν, ὕποκ. Ἄγ. κ. Ἰφ., *γαμεῖ* μέλλ. θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του, *κύκλος σελήνης* ἡ πανσέληνος, *εὐτυχῆς* φέρων εὐτυχίαν, μετ' τὸ καλόν, *προτέλεια* (ἱερὰ) παιδός ἢ προκαταρκτικὴ διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης θυσία, ἰδ. 433, *μέλλω* τὸ ἔχω ὑπ' ὄψει μου, εἰς τὸν νοῦν μου, *ἐπὶ ταύτη* καὶ *καθέσταμεν* *τύχη* αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ζήτημα

μὲ ἀπασχολεῖ τώρα, *δαίνυμι γάμους* 707, (*δαίω*) *θύσας γε...*, *θόλην* εὐωχία, *τίθημι θ.* παραθέτω συμπόσιον, *ἡμεῖς* ἐγὼ καὶ σύ, *πλάτη* 172 ναῦς, *καλῶς ἀναγκαίως τε* καὶ ὠραία καὶ ἄσχημα κατ' ἀνάγκην, ἀφ' οὗ καλύτερα (διαφορετικὰ) δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ, *συνενέγκοι δ' ὅμως* ἐν τούτοις ἄς τὰ φέρῃ καὶ ὁ θεὸς δεξιὰ.-- 725-41 *οἶσθ' ὁ δρᾶσον οἶσθα ὁ βούλομαι δρᾶσαι σε*; ἡ σύνταξις αὕτη προστακτικῶς ἐν ἔρωτ. προτ. ἀπαντᾷ παρὰ τραγικοῖς καὶ Ἀριστοφάνει, *χεῖμα* πρᾶγμα, *πείθομαι τινος* κατὰ τὸ (*ἐπ*)ἀκούω *τινός*, *ὁ νυμφίος* ὁ λόγος διακοπῆς ὑπὸ τῆς Κλ. συνεχίζεται ἐν 729, *χωρὶς μητρός, τί (ἐκείνων) δράσετε ἂ ἐμὲ...*, *τυγχάνω* (ὄν) εἶμαι, εὐρίσκομαι, *τηνικαῦτα* χρόν. ἐπίρ. τότε, *τημελῶ* φροντίζω, περιποιῶμαι, *προβλ. ἀτημέλητος, (χωρήσομαι) λιποῦσα παῖδα, ἀνέχω φλόγα* κρατῶ ὑψηλὰ τὴν γαμήλιον λαμπάδα, *ὁ νόμος* 694 ἡ καθιερωμένη τάξις, τὸ *οὔτις* καθ' ἕξ. πρὸς τὸ κτγρμ. ὁ νόμος: οὐ τοῦτό ἐστιν ὁ νόμος ἢ τάξις δὲν εἶναι αὐτή, *φαῦλος* ἀσήμαντος, *ἐξομιλοῦμαι* ἀναστρέφομαι, *γυρίζω ἔξω* τοῦ οἴκου μέσα εἰς τὸν κόσμον, *ἐν ὄχλῳ στρατοῦ* 191, *τεκοῦσαν* ἐγὼ, ἡ ὁποία τὰ ἐγέννησε, (*καλὸν*) *καὶ τὰς ἐν οἴκῳ...*, *φρουροῦμαι* φυλάττομαι ἀσφαλῶς, *παρθενῶνες* τὰ διαμερίσματα τῶν παρθένων, οἱ θάλαμοι τῶν π., *ὄχυρός* ἀσφαλής, (οὐ *πείθομαι*) *μὰ τήν, ἐλθῶν προᾶσσε...* πῆγαινε καὶ νὰ ἀπασχολῆσαι μὲ τὰς ἔξω τῆς οἰκίας ὑποθέσεις, νὰ κοιτάξῃς τὰ ἔξω, ἐγὼ δὲ θὰ μερομνήσω διὰ τὰς μέσα, *παρεῖναι* νὰ εἶναι ἔτοιμα, *παρθένος νυμφίος* ἢ μελόνυμφος.— 742-50 *ἄσσω* 8 σπεύδω: ἀδίκως ἐβιάσθην, *ἀποσιέλλω ἐξ ὀμμάτων* ἀπομακρύνω, διὰ νὰ μὴ βλέπω: *ἦξα θέλων ἀποσιεῖλαι, ἀποσφάλλομαι ἐλπίδος* διαψεύδονται αἱ ἐλπίδες μου, ἢ *πρότ. παρενθ., σοφίζομαι* διαρκῶς μηχανεύομαι, *πορίζω τέχνας* ἐρευρίσκω τεχνάσματα, *ἐπὶ τοῖς φιλάτοις* διὰ τὸ κακὸν τῶν φ., *πανταχῇ νικῶμαι* πανταχοῦ ἀποτυγχάνω, τρώγω τὴν χυλόπηταν, *ἐξιστορῶ* ἐξερευνῶ, ἐξετάζω, *κοινῇ σὺν Κ.*, *θυηπόλος* ὁ ἀσχολούμενος περὶ θυσίας, ἱεροσκόπος, μάντις, *τὸ τῆς θεοῦ φίλον* τὴν θέλησιν τῆς θεᾶς, *ἐμοὶ οὐκ εὐτυχές* κακὸν τῆς κεφαλῆς μου, *μοχθον Ἑλλάδος* παρὰθ. βάσανα τῆς Ἑλλάδος, *χάειν τῆς Ἑ.*, *σοφός* ὁ ἔξυπνος, *τρέφω* ἔχω, *χρησιδός (χρησθαι)* βολικός, πειθαρχικός, *ἀγαθός* περιορισμένος (διότι ἀρετὴ τῆς γυναικὸς ἐν Ἀθήναις ἐθεωρεῖτο ὁ περιορισμὸς αὐτῆς ἐντὸς τῆς γυναικωνίτιδος), ἢ εἰ δὲ μή.

697 Ἀσωπὸς ποτάμιος θεός, υἱὸς τοῦ Ὠκεανοῦ. 699 Οἰ-

νώνη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ἢ νῆσος Αἴγινα. **703** ἠγγύησε ἵνα συναφθῇ γάμος, ὄφειλε νὰ προηγηθῇ τούτου ἢ ἐγγύη ἢ ἐγγύησις, συμβόλαιον μεταξὺ τοῦ μνηστῆρος καὶ τοῦ πατρὸς τῆς μνηστῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, τοῦ κυρίου, εἰς ὃν ἢ κόρη ἦτο ὑπεξούσιος, συναπτόμενον ἐνώπιον μαρτύρων ὡς ἀραβῶν τοῦ γάμου. Ὁ πρῶτος ἐν ταύτῃ ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὴν κόρην σύζυγον: *ἐγγυᾶται τινα, κατὰ τοὺς νόμους ἔξειν (δάμαρτα) γυναῖκα* ἢ ἀπλῶς: *ἐγγυᾶται τινα*, ὁ δεύτερος ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ αὐτὴν εἰς ἐκεῖνον ὡς γυναῖκα: *ἐγγυᾶ τί τινα γυναῖκα εἶναι κατὰ τοὺς νόμους* ἢ ἀπλῶς: *ἐγγυᾶ τί τινα θυγατέρα*. Ἡ μνηστὴ καλεῖται τότε *ἐγγνωμένη* ἢ *ἐγγυητή*, μετὰ δὲ τὸν γάμον ἐκαλεῖτο *γαμετὴ* ἢ *ἐκδεδομένη*. Κατὰ τὴν ἐγγύησιν καθορίζετο καὶ ἡ προίξ: ὁ δεινα *ἐγγυᾶ τὴν θυγατέρα τῷ δεῖνα ἐπὶ τετραράκοντα μναῖς*. Ὡς τεκμήριον τῆς νομιμότητος τῶν τέκνων ἐζητεῖτο εἶναι ἐξ ἀστῆς καὶ ἐγγυητῆς *γυναϊκός*. Διὰ τί ὁ Ζεὺς ἔδωκε τὴν Θέτιν εἰς τὸν Πηλεῖα ὡς κηδεμὸν ἰδ. Ὅμ. Α 516 ἡμετ. ἐκδ. **705** *Χίρων* 209. *Πήλιον* δασῶδες ὄρος κατὰ τὰ ἀνατολικά τῆς Θεσσαλίας Ν. τῆς Ὀσσης. **706** Περὶ *Κενταύρων* ἰδ. Ὅμ. Α 263-8 ἡμετ. ἐκδ. **711** Οἱ γονεῖς πρὸ τοῦ συναικεσίου συνήθως ζητοῦν νὰ ἐξακριβώσουν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν γαμβρὸν ἢ τὴν νύμφην. **713** *Ἀπιδανός* παραπόταμος τοῦ Θεσσαλικοῦ Πηνειοῦ. **717.721.722**. Οἱ γάμοι ἀπεφεύγοντο κατὰ τὴν φθίνουσαν σελήνην, τελούμενοι δὲ κατὰ τὴν πανσέληνον (ἐν Ἀθήναις τοῦ Γαμηλιῶνος (Ἰανουαρ.) μηνός) ἐθεωροῦντο αἰσιοί, ὅπως σήμερον οἱ τελούμενοι κατὰ τὰ δίσεκτα ἔτη θεωροῦνται δυσοίωνοι. Τὸ κύριον τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου ἀπετέλει τὸ γαμήλιον συμπόσιον καλούμενον *γάμος-οι*, *γαμικὴ θοῖνη* ἢ *γαμοδαΐσια*, ὅπερ παρετίθετο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης πρὸς τιμὴν τῶν γαμηλίων θεῶν, Διὸς Τελείου, Ἴηρας Τελείας ἢ Ἀρτέμιδος Τελείας. Τούτου μετεῖχε καὶ ἡ νύμφη φέρουσα τὴν γαμήλιον περιβολήν, ἀλλὰ κεκαλυμμένη διὰ τοῦ γαμηλίου πέπλου καθημένη ἐν ἰδίᾳ τραπέζῃ καὶ περὶ αὐτὴν ἡ *νυμφεύτρια*—ἢ ἐπιφανεστάτη νυμφαγωγός—, φίλαι καὶ συγγενεῖς αὐτῆς. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ συμπόσιου (ἢ κατὰ τὰ ἐπαύλια) ἡ νύμφη ἀπεκαλύπτετο καὶ τότε ὁ γαμβρὸς προσέφερεν εἰς αὐτὴν *ἀνακαλυπτήρια δῶρα*. Τὸ συμπόσιον κατέκλειον σπονδαὶ καὶ εὐχαί.—Περὶ τὴν ἐσπέραν ἀργὰ ἦγετο ἢ νύμφη ἐν *πομπῇ* καὶ ἐν *κόμῳ* μετὰ δάδων καὶ αὐλῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἐπιβαίνουσα μετὰ τούτου ἀμάξης, συρομένης ὑπὸ ἡμιόνων ἢ βοῶν ἢ (ὑστερον) ἵππων, παρὰ δὲ τοῦς

νεονύμφους καὶ δὴ παρὰ τὴν νύμφην (παράνυμφος) ἐκάθητο ὁ πάροχος, φίλος ἢ συγγενὴς τοῦ γαμβροῦ. Τῆς γαμηλίου ταύτης πομπῆς μετεῖχεν ἀπαραιτήτως ἡ μήτηρ τῆς νύμφης ἀνέχουσα γαμηλίον δᾶδα. Τὰ γαμήλια ἔθιμα παρήλασσαν κατὰ τόπους καὶ χρόνους. **732 τίς ἀνασχῆσει φλόγα** ἰδ. 610. **739 Ἄργειαν θεῶν** τὴν Ἥραν, προστάτιν τοῦ Ἄργου καὶ τοῦ γάμου. **750** Κατὰ τὰ κρατοῦντα ἐν Ἀθήναις ἡ γυνὴ ἔπρεπε νὰ ζῆ αὐστηρῶς ἀπομεμονωμένη ἐν τῇ γυναικωνίτιδι, ἀποφεύγουσα τὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν, ἀσχολουμένη περὶ τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, ἐξερχομένη μόνον κατὰ τὰς ἐορτὰς ἐν συνοδείᾳ θεραπεινίδων πρὸς θεησκευτικούς σκοπούς, καὶ κατὰ τὸν Περικλέα ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ II 45,2 θεωροῦσα ὡς ἀρετὴν τῆς νὰ μὴ γίνεται περὶ αὐτῆς ποσῶς λόγος ἐν τῇ ἀγορᾷ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν εἴτε διὰ καλὸν εἴτε διὰ κακόν. — *Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐρωτήσεων τῆς Κλυτ. τί διαβλέπετε ; πῶς φαίνεται ὁ Ἄγ. ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ; διὰ τί ἡ Κλυτ. ἀπορρίπτει καὶ πῶς τὴν ἀξίωσιν τοῦ Ἄγ. νὰ ἐπαλέθῃ εἰς τὰς Μυκήνας ; ἡ Κλυτ. παραμένει μέχρι τέλους τῆς σκηνῆς ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ; πῶς οὖν φαίνεται ἡ σκηνή ; διὰ τί ὁ Εὐρ. μετεχειρίσθη τὴν συχομυθίαν καὶ εἰς τὰς δύο σκηνάς ; Τὸ τιμ. 607-750 πῶς θὰ κληθῆ καὶ πρὸς τί μέρος σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ ; Ἐκ πόσων καὶ τίτων σκηνῶν ἀποτελεῖται ; ἡ προᾶξις τίνα ἐξέλιξιν ὑφίσταται ἐν αὐτῷ ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν ;*

751-800. 751-61 ἄγυρις θ. (ἀγείρω, ἀγορά) συγκέντρωσις, τὸ σύνολον, **ἄγυρις στρατιᾶς** ὁ συγκεντρωθεὶς στρατός, ἦξει δὴ ἤδη, ἐντὸς ὀλίγου, **Σιμόεις** ποτ. τῆς Τροίας, **δίμη** στρόβιλος τοῦ ὕδατος, **Σιμόεντα καὶ δίνας** ἐν διὰ δυοῖν ἀντὶ **δινῆεντα** Σιμόεντα, ἡ αἰτ. τὴν εἰς τόπον κίνησιν, **ἀνά ναυσίν** ἐπιβαίνουσα τῶν πλοίων, **ὄπλα** αἱ περὶ αἰκὸν ὀπλιτικαὶ δυνάμεις, ἡ φράσις : στόλος καὶ στρατός, **Ἴλιον** ἐπεξ. τοῦ Σιμόεντα..., ἀκριβέστερος διορισμός, **δάπεδον** τὸ ἔδαφος, ἡ χώρα, **Φοιβῆιος** Φοῖβειος, ὁ διατελῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Φοῖβου, **ἵνα** τοπ., **ἀκούω** ἀντὶ προκμ., **ὄριππο** τινάσσω γύρω, **χλωρόκομος** ὁ ἔχων χλωρὰν κόμην, φύλλωμα, ὁ καταπράσινος, **δάφνας** (-ης) γεν. ὕλης, **μαντόσυνος** μαντικός, μ. ἀνάγκαι θεοῦ ἢ ἀσυγκράτητος μαντικῆ πνοῆ (ἐμπνευσις) τοῦ θεοῦ, ἡ μαντικὴ διέγερσις, **πνέω** ἐμπνέω, ἐμβάλλω εἰς ἐνθουσιασμόν. — **762-72 ἴσταμαι** λαμβάνω θέσιν, παρατάσσομαι, **πέργαμα** 589, **Ἄρης** αἱ πολεμικαὶ δυνάμεις (τῶν Ἑλλ.), **πόντιος** 253 ὁ ἀπὸ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης ἐρχόμενος, **εἰρσεσία** (ἐρτέης) κωπηλασία, **πλάτη** ; **εὐπρόωροισι πλάταις** - **εἰρσεσία** ἐπιμερ. διὰ κωπηλασίας τῶν καλλι-

πρόρων πλοίων, *ὄχετοί* τὰ ρεύματα, *τὰν* (κασιγνήταν) *τῶν*, ἐκ (γῆς) *Πριάμου*, *δορίπονος* (ὁ πονῶν ἐν δορί, μάχη) πολεμικός, *θέλων κομισαί τὰν...* ἐκ *Πρ...*—773-83 *κυκλώσας* (Ἄρης 764), *Ἄρει φονίῳ* διὰ φονικῶν, αἰμοχαρῶν μαχητῶν, *πόλις* ἀκρόπολις, *λάινος* (λάης ἄ. λίθος) λίθινος, *σπῶ* ἀποσπῶ, *λαιμότομος* παθ. ὁ ἀπὸ τοῦ λαμοῦ ἀποκοπεῖς, *πέρθω* ἐκπορθῶ, *πέσας* χρόν. εἰς τὸ σπάσας: μετὰ τὴν ἐκπόρθησιν..., *πόλισμα* ἢ ἀκρόπολις, *κατ' ἄκρας* ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, *πόλιν* ἢ λ. μετὰ τὸ *πόλισμα* εἶναι περιττή· ἐὰν σημαίνει τὴν πόλιν, ἔπρεπε νὰ συνδεθῇ πρὸς τὸ *πόλισμα* διὰ τοῦ *καί*, *τίθηναι* ποιῶ, *κόρας* τῆς Τροίας, *πολύκλαυστος* ὡς καὶ 782 ἐνεργ. ὁ χύνων ἄφθονα δάκρυα, κτηρ., *ἐσεῖται* δωρ. μέλλ. τοῦ εἶναι, *προλείπω* καταλείπω προδοτικῶς, ἀπίστως, ἢ μτγ. αἰτιολ.—783-92 *ἐλπὶς* φόβος, *μὴ ἔλθοι...* νὰ μὴ εὔρη ποτὲ μήτε..., *τέκνοις τέκνων*, *οἶαν* εἰς τὸ *ἐλπὶς ἄδε*, *οἶαν στήσουσι* ὅπως θὰ κορυφωθῇ, μὲ τὰς διαστάσεις τοῦ θὰ λάβῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῶν, *παρ' ἱστοῖς* ὅταν θὰ κάθηται, θὰ ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀργαλειούς, *μυθέω·ομαι* λέγω, *ἀπολωτίζω* ἀποκόπτω, ἀποσπῶ ἄνθος τοῦ λωτοῦ, εἰς τοῦτο *πατρίδος*, : ποῖος θὰ μὲ ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τὴν πατρίδα μου σὰν ἄνθος ἀπὸ τὸν βλαστόν, *τανύω* τεντώνω, ἐξασπλώνω κάτω, *θῦμα* (ἐρύω σύρω) σύροισμον, ουστ. ἀντκμ. τοῦ *τανύσας*: σύρων με ἀπὸ τὰ μαλλιά τεντωμένην κάτω κατὰ τρόπον προκαλοῦνται δάκρυα, θέαμα προκαλοῦν...—793 800 *διὰ σέ* αὐτοτελῶς ὡς ἀναγιώνησις: ὅλα αὐτὰ γίνονται ἐξ αἰτίας σοῦ, Ἐλένη, *ἡ γόνος* ἢ κόρη (κατ' ἄλλους: *τὰν* (οὔσαν) *γόνον*, *δολιχαύχην* ὁ ἔχων δολιχόν, μακρὸν λαμόν, *φάτις* θ. ἢ ἀήμη, ὁ μῦθος, ὑλοκ., *ἔειμνος* (εἰμὶ) ἀληθής, κτηρ., *δὴ ὄντως*, ὡς *ἔτεκεν*... εἰδ. πρῶτ. ἐκ τοῦ *φάτις*, *ὄρνιθι* μὲ τὸν κύκνον, *πιαμένω* (πέτεσθαι) ὅταν ἐπέταξεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς, *Διὸς δέμας* περίωρ. ὁ Ζεὺς, *ἀλλάχθη* μετεμορφώθη (εἰς ὄρνιν), *εἶτε* μετὰ τὸ εἰ 794 ἀντι *εἶτε-εἶτε*, *μῦθοι* τὰ μυθολογήματα, τὰ παραμύθια, *ἦνεγκαν τάδε* διέδωκαν αὐτά, *Πιερίδες* αἱ Μοῦσαι ὡς καταγόμεναι ἐκ Πιερίας, χώρας τῆς Μακεδονίας, ἐναυθὰ ἐπιθ.: ποιητικά, *Π. δέλοισι* οἱ πάπυροι τῶν ποιητῶν, ἢ ποιήσεις, *ἐν+δοτ.* ὄργ., *ἄλλως* μάτην, ἀερολογήματα, *παρὰ καιρὸν* τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν λογικὴν.

751 *Σιμόεις* ποταμὸς τῆς Τροίας μικρός, πηγάζων ἐκ τῆς Ἰδης καὶ ἐκβάλλων Β. τοῦ Ἰλίου εἰς τὸν Σκάμανδρον. 756 *Φοιβήιον* ὁ Φοῖβος ἦτο πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου, ἔχων ναὸν ἐν τῇ ἀκρόπολει, κτίσας μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. 757

Κασσάνδρα ὠραιότατη θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, ἣτις ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ δῶρον τῆς μαντικῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὸν ἔρωτα αὐτοῦ καθ' ἣν εἶχε δώσει υπόσχεσιν, ὁ θεὸς κατηράσθη αὐτὴν νὰ μαντεύη μὲν ἀληθῆ, ἀλλὰ νὰ μὴ πιστεύεται. Ὁ χορὸς φαντάζεται αὐτὴν ἐνταῦθα ἐν μαντικῇ ἐκστάσει. Περὶ τῶν ἐκστάσεων τῆς Κασσάνδρας ἰδὲ τὸ ἡμέτ. **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν** σ. 20'. **759** Ἡ δάφνη ἦτο ἱερά τοῦ Ἀπόλλωνος. **768-9 τῶν ἐν αἰθέρι δισσῶν Διοσκούρων** ἐννοεῖται ὁ ἀστερισμὸς τῶν Διδύμων, ὅστις ἐπιφαινόμενος ὑπεράνω πλοίου ἐν τρικυμία ἐθεωρεῖτο ὡς αἴσιος οἰωνός. Διόσκουροι ἐκαλοῦντο καὶ δύο φωτεινὰ σημεῖα προκαλούμενα ἐξ ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων μετὰ θύελλαν, τὰ ὅποια ἐμφανίζονται εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἰσθμῶν τῶν πλοίων, θεωρούμενα ὡς αἴσιος οἰωνός (σήμερον: **τελώνια**). **786 πολύχρυσοι**. Περὶ τῆς βαρβαρικῆς γλιδῆς ἰδ. 74. Ἡ Λυδία ἦτο ὄντως πολύχρυσος διὰ τὸν χρυσορροῶν Πακτωλὸν καὶ οἱ Λυδοὶ ἦσαν διαβόητοι ὡς τρυφηλοὶ καὶ ἡδοναθεῖς. **795 Ἀῆδα** 49 ἐκ τοῦ Διὸς μεταμορφωθέντος εἰς κύκνον ἐγέννησε δύο ῥά καὶ ἐκ τοῦ ἑνὸς μὲν ἐξεκολάφθη ἡ Ἑλένη, ἐκ τοῦ ἑτέρου δὲ ὁ Καστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι. **798 Πιερίσιν** ὁ Πίερος εἶναι ὄρος τῆς Μακεδονίας πρὸς Β. τοῦ Ὀλύμπου, ἐξ οὗ ἡ περὶ αὐτὸν χώρα ἐκλήθη Πιερία καὶ Πιερίδες αἱ Μοῦσαι ὡς λατρευόμεναι ἐκεῖ.—**Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως; ποῖον τὸ συναίσθημα τοῦ χοροῦ; τί σῆς ἀρέσκει περισσότερον ἐκ τοῦ χορικοῦ; πῶς θὰ ὀνομασθῆ κατὰ τὴν σειρὰν του; διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὀρχήσεως του τί ἄλλο ἐπεδιώκον οἱ ποιηταί; ἐλευθέρᾳ ἀπόδοσις.** Ὁ Εὐρ. διαρκῶς ἐπιρρίπτων τὴν εὐθύνην τῶν κακῶν εἰς τὴν Ἑλένην τί ἐπιδιώκει; διὰ τί ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ μύθου, καθ' ὃν ἡ Ἑλένη ἦτο κόρη τοῦ Διός; πῶς δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ διὰ τοῦτο;

801-84. 801-9 ὁ στρατηλάτης τῶν Ἀχαιῶν, ποῦ ἐνθάδε διὰ τοῦ ἐνθάδε δηλοῦται ὅτι ὁ Ἄγ. εὐρίσκεται ἐδῶ, ἐν Αὐλίδι, διὰ δὲ τοῦ ποῦ ζητεῖται νὰ καθορισθῆ εἰς ποῖον ὠρισμένως μέρος ἐδῶ εὐρίσκεται, **πρόσπολος** θεράπων, **τίς προσπόλων**, **τίς φράσειεν ἂν** ἐρώτησις, ἐκφράζουσα ἐν ἀττικῇ ἀβρότῃ εὐχὴν: ποῖος θὰ εὐαρεστηθῆ, θὰ λάβῃ τὴν καλωσύνην νὰ ἀναγγεῖλη, **ζητοῦντα** κτηρ. μτχ. ἐκ τοῦ φράσειεν ἂν, **Ἀχιλλέα τὸν Πηλέως παῖδα**, ὑποκ., **νὶν** Ἀγαμέμνονα, ἀντικμ., **ἐν πύλαις** ἔξω εἰς τὴν εἴσοδον τῆς σκηνῆς του, πρβλ. **θυραῖος** ὁ ἐν τῇ θύρῃ ἢ ἔξω τῆς θύρας, ὁ ἀπὸν ἐκ τῆς οἰκίας, (εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν ἴδω) **οὐ γάρ, μένομεν**

πάντες ἡμεῖς οἱ στρατεύοντες, ἐξ Ἰσου ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας, πέλας Εὐρόπου, ἄζυγες γάμων οἱ τραγικοὶ ἀντὶ τῆς προθ. ἀνευ μεταχειρίζονται λέξιν σύνθετον μετὰ τοῦ στερ. ἀ·, ἢς τὸ β' συνθ. εἶναι συνώνυμον πρὸς τὴν γεν., ἥτις θὰ ἐξηγοῦται ἐκ τοῦ ἀνευ· ἀνευ γάμων, ἄγαμοι, θ(α)άσσω κάθημαι, πρβλ. ὁ θῆκος 195, εὐ- νις-ιδος 397, δεινὸς ἔρωσ ὑπερβολικὸς ἐνθουσιασμός, ἐκ τούτου στρατείας, ἐμπέπτωκεν Ἑλλάδα ἀντὶ Ἑλλάδι, οὐκ ἀνευ θεῶν ὄχι χωρὶς τὴν θέλησιν τῶν θεῶν, ὄχι χωρὶς θεῶν δάκτυλον.—810-8 τοῦμόν δίκαιον τὸς ἰδικάς μου ὀρθὰς ἀπόψεις, ὁ χρῆζων ὅποιος θέλει, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην, αὐτὸς μόνος του, ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει θὰ ἐκθέσῃ τὰς προσωπικὰς του ἀπόψεις, γάρ; Φάρσαλος θ., ἐπὶ λεπταῖς ταισιδε (ταῖσδε) πνοαῖς μετὰ τὸ ἀσθενὲς αὐτὸ φύσημα τοῦ φυσῶ, ἐδῶ ὅπου μόλις φυσοῦν αἱ ἀσθενεῖς αὐταὶ ἐδῶ αὐραὶ, ἴσχω συγκρατῶ, πρόσκειμαι πιέζω, στενοχωρῶ (μετὰ παρακλήσεις ἢ πικράς, ὀκληρὰς πιέσεις), πόσον χρόνον χρῆ ἐκμετρηῆται ἔτι πόσον καιρὸν ἀκόμη πρέπει νὰ φήσωμεν νὰ περάσῃ, πρὸς στόλον Ἰ. μέχρι τοῦ ἀπόπλου διὰ τὸ Ἴλιον, ἢ γεν. ἀντικμ., δρᾶ εἶ τι δράσεις κάμνε ὅ,τι ἔχεις νὰ κάμῃς. ἢ εἰ δὲ μή, ἄλλως, μένω ἀναμένω, μέλλημα ἀργοπορία, ἀναβολή.—819-30 πότνια αἰδῶς ἁγία, ἱερά αἰδημοσύνη, τήνδε ἀντικμ., τίνα κτηρ. : τίς ἐστιν ἦδε, ἦν, ποτὲ τάγα, προσήκω τινὶ συγγενεῦ πρὸς τίνα, πάρος πρότερον, αἰνῶ ἐπαινῶ, εὔγε, τὸ σωφροεῖν ἢ σωφροσύνη, ἢ αἰδῶς, σύλλογος τὸ συγκεντρωμένον στρατόπεδον, μουστὶν μοί ἐστιν, τὰ καιρία τὰ ἀπαραίτητα συστατικά, συμβάλλω λόγους γυναιξὶ ἀνοίγω ὀμίλῃν μετὰ γ., αἰσχρὸν μοι ἐντρέπομαι.—831-42 συνάπτω δεξιὰν χειρὶ κάμνω χειραψίαν, δίδομεν τὰς δεξιὰς, ἀρχὴ προοίμιον, ἀρραβῶν, νυμφεύματα πανδρολογήματα, ἀποκατάστασις, γάμος, ἐγὼ σοι (συνάψω), θέμις (ἐστὶ) ἔξεστι, ὦν μὴ μοι θέμις (ψαύειν), θέμις μάλιστα καὶ πολὺ μάλιστα ἐπιτετραμμένον, γαμεῖς μέλλ., ἀφασία μ' ἔχει δὲν ἠξεύρω τί νὰ εἶπω, εἰ μὴ ἐκτὸς εἶν, καινουργῶ λόγον τερατολογῶ, λέγω ἀκατανόητα πράγματα, παρανοῶ παραφρονῶ, ἀπὸ κάποιαν διανοητικὴν παράκρουσιν, πᾶσι τόδ' ἐμπέφυκε αὐτὸ ἐδῶ ἢ φύσις τὸ ἔχει δώσει εἰς ὅλους, φυσικὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι παθαίνουν αὐτὸ ἐδῶ, αἰδεῖσθαι ἐπεξ. τοῦ τότε, μένημαι γάμου κάμνω μνεῖαν τοῦ γάμου, πιάνω εἰς τὸ στόμα μου, ὀμίλῶ διὰ τὴν ὑπανδρείαν, ὀρῶσι (δοτ.) μεμνημένους φυσικὴ δημοτικὴ σύνταξις ἀντὶ; φίλοι συγγενεῖς, μνηστεύω μνηστεύομαι, ἤλθέ μοι λόγος γάμων μοῦ ἔγινε πρότασις συνοικε-

σίου.—843·54 *τί δῆτι* ἄν εἴη* τότε λοιπὸν τί εἶναι δυνατόν νὰ συμβαίῃ ἐδῶ, *ἐμοὶ θαύματ* ἔστι τὰπὸ σοῦ* (λεγόμενα) τὰ λόγια τὰ ἰδικὰ σου ἀφήνουν καὶ ἐμὲ μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα, *εἵκαζε* κάμνε εἰκασίας πρὸς λύσιν τοῦ μυστηρίου, φρόντισε νὰ τὸ λύσης μὲ διαφοροῦς εἰκασίας, *κοινόν ἔστιν εἰκάζειν τάδε* καὶ οἱ δύο ἔχομεν τὸ ἐνδιαφέρον νὰ λύσωμεν αὐτὸ ἐδῶ τὸ αἰνίγμα, νὰ διαφωτίσωμεν τὴν παρεξήγησιν, *ἄμφω οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως* καὶ οἱ δύο ἐξ ἴσου λέγομεν τὴν ἀλήθειαν, *ἀλλ* ἢ πέπονθα δεινὰ* ἀλλὰ τάχα εἶμαι θῦμα τρομερῆς ἀπάτης, *μνηστεύω γάμους οὐκ ὄντας* ἀρραβωνίζω μὲ ἀνύπαρκτον γαμβρόν, *εἴξασιν* ἄτ. ἀντὶ *εὐκασι*, : ὅπως φαίνεται, *τάδε* διὰ τὸ πάθημά μου αὐτό, *κεριομέω-ῶ* (κέρτομος ὁ ἔχων κείρον στόμα, δηκτικός) πειράζω, : ἠθέλησε νὰ πειράξῃ, *ἀμελία δίδωμί τι* ἀδιαφορῶ διὰ τι, *φαύλως φέρω* τὸ παίρνω ἐλαφρά, *οὐκ ὀρθοῖς ὄμμασιν εἰσορῶ* ἀτενίζω μὲ χαμηλωμένους ὀφθαλμοὺς (ἐξ ἀσχύνης), *ψευδῆς γενομένη...* μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀπάτης μου καὶ μετὰ τὸ ἀναξιοπρεπὲς πάθημά μου, *τόδε* τὸ χαῖρε, : καὶ οὐ χαῖρε (κατ' ἄλλους : τὸ ἴδιον ἔχω πάθει καὶ ἐγὼ ἀπέναντί σου, δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀτενίζω), *να(σ)τεύω* ζητῶ.

804... Κατὰ τὸν Ἀχ. ἐκ τῶν πολεμιστῶν οἱ μὲν εἶναι ἔγγαμοι, περὶ τοῦ οἴκου τῶν ὁποίων μεριμνῶσι τὰ ἀπομείναντα μέλη τῆς οἰκογενείας, οἱ δὲ ἄγαμοι, ὧν ὁ οἶκος ἔχει ἀφεθῆ εἰς ξένας χεῖρας. 809 *οὐκ ἄνευ θεῶν*. Τοῦτο ὑπομιμνήσκει τὸ σχέδιον τοῦ Διὸς, ὅστις κατὰ τὰ *Κύπρια ἔπη* τοῦ Στασίνου, ἔπος τοῦ ἐπικού κύκλου, βλέπων τὴν γῆν σιενάζουσαν ὑπὸ τὸ ἄχθος τοῦ ὑπερπληθωρισμοῦ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπήγαγε τὸν μακρὸν καὶ ὀλέθριον Τρωικὸν πόλεμον, ἵνα διὰ τῆς μεγάλης ἀνθρωποσφαγῆς ἀνακουφίσῃ αὐτήν. 813 Τοῦτο ἀντίκειται πρὸς 1323. 815 Καὶ ἐν Ὀμ. II 200 οἱ Μυρμιδόνες παρίστανται γογγύζοντες κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως διὰ τὴν ἀδράνειαν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωικῷ πεδίῳ μετὰ τὴν ἀποχὴν ἐκείνου διὰ τὴν μῆνιν.—*Διὰ τίνος παρόδου παρέρχεται ὁ Ἀχ. ; ἀνεμένετο ἢ πάροδος του ; τίνα σιάσιν τηρεῖ ἀπέναντι τῆς Κλυτ. ; τὰ φαδρὰ τῆς συναντήσεως ; πῶς φαίνεται ἐν τέλει ἡ Κλ. ;*

855-916. 855·64 *γένεθλον* ἔγγονος, *παροίγω-γυνμι* ἡμιοιόγω, *ταρβέω-ῶ* 517, *δοῦλος* ἀπόκρισις εἰς τὸ τίς, *ἀβρύνομαι* ὑπερηφανεύομαι, *καμαρώνω*, *τῶδε* τῷ δοῦλος εἶναι, διὰ τὸν τίτλον μου αὐτὸν ἐδῶ, *τίνος* (δοῦλος) μὲν, ἄνευ δέ, *τουλάχιστον*, *χωρὶς τὰμὰ...* ἄν εἶσαι τοῦ Ἀγ. δοῦλος, δὲν ἔχεις καμμίαν σχέσιν μὲ ἐμέ, διότι τὰ πράγματά μας τὰ ἔχομεν ὁ καθείς χωριστά, *τῆσδε* ἀπό-

κρσις εἰς τὸ τίνος (δοῦλος), τῆς (ἰσταμένης), *πάροινθεν οἴκων* πρὸ τῆς βασιλικῆς σκηνῆς, *εἰ χρεῖσεις τι* (ἐκείνων) ὧν ἔνεκα, *ἐπέχασταματῶ* μτβ., *ἐφίσταμαι* ἵσταμαι πλησίον, *λέγοις ἂν* ἀττ. λεπτότης ἀντιπρστικ., (νῶν δοτ. δυϊκ. τῆς προσωπ. ἀντων. α' προσ., πρβλ. λατ. no-s.): ναί, εἴμεθα μόνοι ἡμεῖς οἱ δύο καὶ δύνασαι ἐλεύθερα νά, *ἡμῆ* ἢ *ἐμῆ*.— 865-72 *ἀναφέρω* ἀναφέρομαι, *ὄκνος* ἀνησυχία: τὰ λόγια σου ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον' ἀλλ' ὅμως προκαλοῦν κάποια ἀνησυχίαν, *δεξιᾶς* *ἔκαι* ἔνεκα τῆς δεξιᾶς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν, ἐὰν θέλεις ὡς ἐγγύησιν τῆς ἀσφαλείας σου τὴν δεξιάν μου, νά (καὶ προτείνει εἰς αὐτὸν τὴν δεξιάν τη-), *μέλλω* διατάζω, φοβοῦμαι, ὧν κτγρ. μτχ. εἰς τὸ ἔφην πλεονάζουσα: γνωρίζεις τί πρᾶγμα εἶμαι καὶ πόσον εὐνοϊκῶς διαθέσεις τρέφω πρὸς, *λάτρεις* *ιος* γ. κοιν. ὑπηρέτης, δοῦλος, *χῶι* καὶ ὅτι, ἐκ τοῦ οἶσθα, *ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς*... μέσα εἰς τὴν προῖκά σου ἔλαβε καὶ ἐμὲ ὁ Ἄγ., *ἐμός* πιστός μου, *ἐκκαλύπτω* ἀποκαλύπτω, *στέγω λόγους* κρύπτω μυστικά.— 873-85 *μέλλω* σχεδιάζω, σκέπτομαι, (κτείνω) *αὐτόχειρ* διὰ τῆς ἰδίας χειρός, *ἀποπιτύω*: φιοῦ, φιοῦ (δι' αὐτά, ποῦ εἶπες κλούβια καὶ ἄπιαστα ὅσα εἶπες), *εὖ φρονῶ* ἔχω σῶας τὸς φρένας, εἶμαι εἰς τὰ καλά μου, (μέλλει κτεκεῖν) *φονεύων*, *δέρη* ὁ λαιμός, πρβλ. περιδέραιον, *φάσγανον* (σφάτιω) ξίφος, *ἀρτίφρων* (ἔσι) ἔχει ἀρτίας (πρβλ. ἀρτιμελής), σῶας τὰς φρένας, *πλὴν* εἰς σέ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα πλὴν εἰς τὰς σχέσεις του με σέ, *τοῦτο οὐ φρονεῖ* εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ἔχει σῶας τὴς φρένας του, *ἐκ τίνος λόγου* (μέλλει κτεκεῖν) διὰ ποῖον λόγον, *ἀλάστωρ-ορος* ὁ κακὸς δαίμων, ὁ δαίμων τῆς τυφλώσεως, (ἔστιν) *ὁ ἐπάγων* ὁ ἐξωθῶν αὐτὸν εἰς τοῦτο, (ἐπάγει αὐτὸν) *θέσφατα* 879 ἢ θέλησις τῶν θεῶν, *ἵνα πορευῆται* διὰ νά κατορθώσῃ νά κινηθῆ ὁ στρατός, ἀπόκρισις εἰς *ἐκ τίνος λόγου*, *ποῖ* διὰ ποῦ, *δῶματα* ἢ καθέδρα, ἢ αὐλή, *νόστος* Ἑλένης ἢ στρατεία, ὁ πλοῦς διὰ τὴν Ἑλένην (διότι νέσομαι σημ. καὶ ὑπάγω, ἔρχομαι), *ἦν πεπρωμένος* ἦτο πεπρωμένον νά γίνῃ, *εἰς Ἴφ.* διὰ τὸ κακὸν τῆς Ἴφ., *ἔχω* γνωρίζω, *παρεῖχε πρόφασιν* τοῦ παρεῖχε τὴν ποθητὴν ἀφορμὴν, τοῦ ἐχρησίμευεν ὡς πρόφασις.— 886-95 *ἐπ' ὀλέθρῳ* διὰ τὸν θάνατόν σου, *δειὰ* *εἴλη* ἐτόλμησε τρομερὸν πραξικόπημα, *οἴχομαι* εἶμαι χαμένη, *στέγω* συγκρατῶ, *νάμα* ῥεῖθρον, *ἦπερ* ὅπως πράγματι, *φῆς εἰδέναι* τάδε πεπυσμένος (αἴτ.) *πόθεν*, πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα 115 ἀντίθετον πρὸς τὴν προηγούμενην ἐπιστολήν, *οὐκ ἔων* θέλων νά με ἐμποδίσης, *ξυγκελεύων* θέλων νά με παρακινήσης, ἐνθαρρύνῃς μαζί του, *μὴ μὲν οὖν ἄγειν* τὸ

μὲν οὖν ἐνισχύει τὴν ἄρνησιν: ὄχι, ὄχι διὰ τὰ φέρης, τότε ὅτε ἔγραφε τὴν δευτέραν ἐπιστολὴν, *εὖ φρονῶ; φέρων* ἐνδ.— 896-916 *ἔκλυον* ὁ ποικ. ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤρχισαν αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ γέροντος, *ἄθλιος* 472, *οὐ φαύλως φέρω τὸ ἐμὸν* φέρω βαρῶς τὴν προσωπικὴν μου προσβολήν, *δολῶ-ω* ἔξαπατῶ, παγιδεύω, *οὐχ ἀπλῶς οὕτω φέρω* δὲν τὸ παίρνω ἑλαφρὰ ἄνευ περαιτέρω συνεπειῶν, *ἐπαιδοῦμαι; θνητὸς* θ., *γεγῶτα* κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ σὸν γόνυ σέ, *σεμνύνομαι* ἀβρύνομαι 858, πρὸς τί τὰ ὑπερηφανεύομαι; *σπουδάζω* ἐνδιαφέρομαι σοβαρῶς, *τῇ ἐμῇ δυσπραξίᾳ* ἐμοὶ κακῶςπρακτούση, *τῇ λεχθείσῃ δάμαρι σῆ* ἢ ὁποία μόνον τὸν τίτλον τῆς ἰδικῆς σου συζύγου ἔλαβε, ψιλῶ ὀνόματι ὠνομάσθη, *μάτην* ψευδῶς, *ἀλλ' ὅμως* (λεχθείσῃ), *καταστρέφω* ἐπιθέτω τὸν νυμφικὸν στέφανον, πρὸς τὸν νυμφικὸν στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, *γαμουμένην* (μελλ.) σοί, *νῦν* δὲ εἰσάγει τὴν πραγματικότητα ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθῆν, *ὄστις* αἴτ., *εἰ μὴ* εἰ καὶ μή, *γοῦν* τοῦλάχιστον, *πρὸς γενειάδος* (ἰκετεύω) ἐν ὀνόματι τῆς γ., *ἀμυναθεῖν* ποιητ. ἀφρ. τοῦ *ἀμύνειν*, πρὸς τὸ ὅποιον ὀφείλεις τὰ ἰκανοποιήσης, *τὰ Ἄγ.* ἢ στάσις τοῦ Ἄγ., *πάντολμος* θρασύτατος, ἀναιδέστατος, *γυνή* μία γυναῖκα, *ναυτικὸν στρατεύμα* τὴν εἰς τόπον κίν.: εἰς ναυτικὸν στρατόπεδον, *ἄναρχος* ἀπειθάρχητος, *θρασὺ ἐπὶ τοῖς κακοῖς* ἀναιδὲς εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου, *χρησίμος* εὐχρηστος, πειθαρχικός, 750, *θέλωσι* κατὰ σύνεσιν, *ὑπερτείνω τινὸς τὴν χεῖρα* κρατῶ τὴν χεῖρά μου ἀπ' ἐπάνω ἑνός, προστατεύω.

860 *Τυνδάρεω δόντος* 46 κέ. 878 *ἀλάστωρ* κακὸς δαίμων προκαλῶν τὴν τύφλωσιν τοῦ ἀνθρώπου (ἄτην), τὸ ἀμάρτημα καὶ τέλος τὸν ὄλεθρον αὐτοῦ. 881 *Δαρδάνος* υἱὸς τοῦ Διός, πατὴρ τοῦ Ἴου τοῦ οἰκιστοῦ τοῦ Ἰλίου, ἰδρυτῆς τῆς πόλεως Δαρδανίας ἐπὶ τῆς Ἰδης, γενάρχης τῶν Δαρδάνων, συγγενῶν τῶν Τρώων. Δώματα Δαρδάνου εἶναι ἢ Τροία ἢ τὸ Ἴλιον. 900 Τὸ λαμβάνεσθαι τῶν γονάτων (*γοννοῦσθαι* καὶ *γοννάζεσθαι*), τοῦ γενείου καὶ τῆς δεξιᾶς ἦτο σημεῖον ἰκεσίας. 914 Ὁ Εὐριπίδης εἶχεν ἴσως ὑπ' ὄψει τοῦ σύγχρονα σχετικὰ γεγονότα ἐκ τῆς πατρίδος του.— *Ἄς ἀναπαραστήσωμεν ἐν τῇ ὀρχήστρῳ τὸν Πρῆσβύτερον* διὰ τί αἱ πολλὰ προφυλάξεις τον; διὰ τί ἀναβάλλει ἐπὶ πολὺ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ μυστικοῦ; πῶς φαίνεται ὁ χαρακτήρ του; χαρακηρισμὸς τῆς Κλυτ... πῶς ἐμφανίζεται ἡδῆ αἴτη;

917-74. 917-8 *τὸ τίκειν* ἢ μητρότης, (ἐστὶ) *δεινὸν ὑπερφνές*, μυστηριῶδες, *φέρει φίλτρον μέγα...* γεννᾶ μέσα εἰς τὰς

καρδίας τῶν μητέρων, ὄλων ἀνεξαιρέτως, λοχυρὸν φίλτρον, ὥστε νὰ ὑποφέρουν ὑπερβολικὰ χάριν τῶν τέκνων των.—915-24 **θυμὸς** ἢ ψυχὴ, **ὑψηλόφρων** κτγρ. προλ. ὥστε νὰ ἔχη ὑψηλὰ αἰσθήματα, **πρόσω** πέραν τῶν ἐσκαμμένων, εἰς ἀνωτέρας σφαίρας, ὀρίζοντας, **ἀσχολάω** ὦ κ. **ἀσχάλλω** λυποῦμαι, στενοχωροῦμαι, **τὰ κακὰ** ἢ δυστυχία, **τὰ ἐξωγκωμένα** ἢ μεγάλη εὐτυχία, **μετρίως** ἐν μέτρῳ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἀπρμφ., **λελογισμένοι εἰσὶν ὀρθῶς** ἔχουν κάμει τὴν ὀρθὴν σκέψιν, **διαζῶ τὸν βίον μετὰ γνώμης** περνῶ τὴν ζωὴν μου μὲ φρόνησιν, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς, **ἔστιν ἵνα** ἔστιν ὅπου, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, **λιαν φρονῶ** εἶμαι ὑπερβολικὰ σοφός, **γνώμην ἔχειν** ἢ φρόνησις, ὀρθὴ κρίσις.—926-31 **ἐν** (τόποις, χερσὶ, δώματι) Χίρωνος, **ἡγοῦμαι καλῶς** ἀσκῶ καλῶς τὰ ἡγεμονικά μου δικαιώματα, **παρέχω ἐλευθέραν φύσιν** παρουσιάζω ἀνεξαρτησίαν γνώμης, τηρῶ τὴν αὐτοτελείαν μου, **ἐνθάδε ἐν Τροίᾳ τε, κοσμῶ** τιμῶ.—922-42 **κατασιέλλω** τινὰ καταπραῖνω, καθησυχάζω, **περιβάλλω οἶκτον** περιβάλλω μὲ συμπάθειαν, **τοσοῦτον ἂ δὴ καὶ ἄνδρα...** ἀφ' οὗ οὐ σὲ περιέβαλον μὲ τόσην συμπάθειαν, ὅσην ἠδύνατο νὰ παράσχη εἰς νέος, πρὸς ὅσην μόνον εἰς νέος εἶναι ἱκανός..., **ὦ σχέλεια παθοῦσα πρὸς τῶν φ.** ἔ σὺ, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐφέρθησαν σκληρὰ οἱ φίλτατοι (ὁ σύζυγος), **φαιρίζω τινὶ** 135 μνηστεύομαί τινι, **παρέχω** ἐπιτρέπω, **ἐμὸν δέμας** ἐμέ, **ἐμπλέκω πλοκάς** τυλίγω εἰς πλεκτάνας, μηχανορραφίας, **αἴρομαι σίδηρον** ἀνασύρω τὸ ξίφος, **ἢ δεινὰ ἐλᾶσα κοῦκ ἀνεκτὰ** τὸ θῦμα τρομεροῦ καὶ ἀφορήτου κακουργήματος.—943-7 **ἀτιμάζομαι ἀνάξια** ὑφίσταμαι προσβολήν, τῆς ὁποίας δὲν εἶμαι ἄξιος, ἀναξιοπρεπῆ, **θαυμασιὰ ὡς ἀντι θαυμασιῶς ἢ θαυμασίως ὡς** κατὰ τρόπον ἐξαιρετικὰ καταπληκτικόν, ἐπίτ. τοῦ **ἀνάξια, ἦν ἄρα** 404, **κάκιστος** προστυχώτατος, **τὸ μηδὲν** τὸ μηδενικόν, (**ἀνῆρ**) **ἐν ἀνδράσιν, ὡς γεγῶς οὐχὶ Π.** ὡς νὰ μὴ ἦμην υἱὸς τοῦ Π., **ἀλάστωρ** 878, **φονεῦει σῶ πόσει** εἶναι μάχαιρα, δήμιος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ συζύγου σου.—948-58 **τέθραμμαι διὰ κυμάτων** ἔχω μεγαλώσει μέσα εἰς τὰ κύματα, **φυτουργὸς πατήρ, οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρα** οὐδὲ μὲ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου του, **προσβάλλω** (χεῖρα) **πέπλοις** πλησιάζω, ἐγγίζω τοὺς, ἢ εἰ δὲ μή, ἄλλως, **Σίπυλος ἔσται πόλις** ἢ Σίπυλος θὴ φέρη τὸ ὄνομα πόλεως, **ὄρισμα** περιφέρεια, χῶρα, **ἴθην πεφύκασι γένος** ἐκ τῆς ὁποίας ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν των οἱ, **κεκλήσεται** θὰ ἀκούεται, θὰ μνημονεύεται, **ἐνάερχομαι** κ. **κατάρχομαι** κ. **ἐξάερχομαι** 435, **προχύται** οὐλοχύται, κρι-

θάλευρα, *χρόνιψ* 675, : με μαῦρα κριθάλευρα καὶ ἀγιασμοὺς θὰ ἀρχίσῃ τὰ προκαταρκτικὰ τῆς θυσίας, *μάντις* ὑποκ., *τίς ἀνὴρ κτρω.* τί εἶδους ἄνθρωπος εἶναι, *δς αἴτ.*, *τυχῶν* εἰς τὴν τύχην, εἰς τὸ *ὀλίγ'* ἀληθῆ λέγει, *τύχη* ἐπιτύχη, *διοιχομαι* γίνομαι ἄφαντος διολισθαίνων. — 959-67 *ἔκατι* 373, *θηρώσι λέκτρον τοῦμόν ἐπιδιώκουν* τὸν γάμον μου, ἢ πρῶτ. παρενθ., *ὑβρίζω* προσβάλλω, ἐξευτελίζω, *τοῦμόν ὄνομα* τὴν ἄδειαν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα, *θήραμα* δόλωμα, *παράθ.*, *ἔμοι μάλιστ'* ἐπέισθη ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα πρωτίστως παρεπίσθη, τὸ ἰδικόν μου ὄνομα ὡς συζύγου τῆς θυγατρὸς τῆς τὴν ἐπλάνευσε, *ἐκδοῦναι ἔμοι* (πόσοι κτρω.), κ. *ἐπέισθη ἔμοι...*, *ἔδωκα ἂν* (τὴν ἄδειαν), *τῶν τοι ἂν*, *Ἐλλῆσι χαρ.*, *νόστος πρὸς Ἴλιον κάμνει ἐν τῷδε* ἡ στρατεία πρὸς τὸ Ἴλιον προσκρούει εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον, *αὔξω τὸ κοινόν* (ἐκείνων), *μεθ'* ὧν προάγω, ἐξυπηρετῶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐκείνων, με τοὺς ὁποίους. — 968-74 *οὐδὲν εἰμι παρά γε τοῖς σ.* οὐδεμίαν σημασίαν ἔχω εἰς τὴν συνείδησιν τῶν στρατηλατῶν τοῦλάχιστον, *εὐμαρῆς* εὐκολος, *ἐν εὐμαρεῖ* (ἔσει) εἶναι εὐκολὸν διὰ τοὺς στρ., *δραῖν καὶ μὴ δραῖν καλῶς* νὰ με μεταχειρίζονται καὶ καλὰ καὶ ἄσχημα, *τάχ'* εἴσεται (εἰδέναι) *σίδηρος* τοῦτο (ἐὰν ἔχουν τοιοῦτον δικαίωμα) ταχέως θὰ ἐξακριβώσῃ τὸ ξίφος μου, *χραίνω* μολύνω, *κηλῖσιν αἵματος φόνου*, *πρὶν ἐλθεῖν* (με), *ἐξαιροῦμαι* ἀποσπῶ, *μέγιστος* πανίσχυρος, *οὐκ ὦν* ἐνδ.

927 *Χίρων* 209. 952 *Σίπυλος* θ. πόλις τῆς Φρυγίας, ἣς ἐβασίλευεν ὁ Τάνταλος ὁ γενάρχης τῶν Πελοπιδῶν. Σίπυλος ἀ. κ. *Σίπυλον* ὄρος ἐν τοῖς ὄρεσις Φρυγίας καὶ Λυδίας. 956 Παρὰ τραγικοῖς ἀπαντῶσι πολὺ πικραὶ κρίσεις περὶ τῶν μάντεων, οἱ ὁποῖοι πολὺ ἐδυσφημῆθησαν μετὰ τὴν ἀτυχῆ μάλιστα στρατείαν τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τὴν Σικελίαν Θεουκ. VIII 1, 1. Πλείονα περὶ τούτων ἴδ. ἐν τῷ ἡμετ. *Μαντιῶ τῶν Δελφῶν* σ. 26 7 μετὰ τῶν σημ. — "As χαρακτηρίζωμεν τὸν Ἀχ. ὅπως αὐτὸς χαρακτηρίζει ἑαυτὸν ποῖα τὰ διαφέροντα σημεῖα τοῦ χαρακτηρισμοῦ καὶ πῶς ὁ Εὐρ. χαρακτηρίζει αὐτόν; ὁμοιάζει ὁ Εὐρ. Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὀμηρικόν;

973-1033. 975-6 *σεμνὸς* 705. — 977-82 *φεῦ* εὐγε, *ἐπαινῶ* ἴλιαν λόγους ἔ. με ὑπερβολικὰ λόγια, *πῶς ἂν...* 802, *μηδὲ* καὶ μὴ, *ἀπόλλυμι* τὴν χάριν χάνω τὴν δύναμιν νὰ εὐχαριστήσω, δὲν κατορθώνω νὰ εὐχαριστήσω, *ἐνδεῶς τοῦδε* (τοῦ ἐπαινεῖν) με ἀνεπαρκῆ πρὸς τοῦτο λόγια, με πολὺ περιορισμένους ἐπαίνους *ἀγαθοὶ* οἱ ἀγαθοί, *αἰνῶ* ἐπαινῶ, *αἰνῶ ἄγαν* εἶμαι ὑπερβολικὸς

εις τοὺς ἐπαίνους, *παραφέρω* προβάλλω (εις τὸ μέσον) ὡς ἐπιχείρημα, φέρω, *οἰκτρὸς* ὁ προκαλῶν οἶκτον, *ἰδία νοσῶ* πάσχω προσωπικῶς, ἢ μτγ. αἰτιολ., *ἀνοσος κακῶν* ἀπληλαγμένος συμφορῶν. — 983-91 *ἀλλ' οὖν ἀλλ' ὅμως, ἔχει τι σχῆμα* κάμνει ἀσφαλῶς κολλῆν ἐντύπωσιν ὁ χορηγός, *κἂν ἀπωθεν ἤ* (τῶν κακῶν) καὶ ἂν εἶναι μακρὰν τοῦ κακοῦ, καὶ ἂν εἶναι ξένος πρὸς τὸ κακὸν μὴ θιγόμενος ὑπ' αὐτοῦ, *ἢ αἰτ., οἴηθείσα* ἐνδ., *κατέχω κενὴν ἐλπίδα* βλέπω τὰς ἐλπίδας μου ματαιουμένως, *θανοῦσα* ὑποθ., *τάχα* ἴσως, *ὄρνις* κακὸς οἰωνός, κτγρ., *τοῖς μέλλουσι γάμοις* διὰ τὸν μέλλοντα γάμον σου, *εὖ ἀρχὰς εἶπας...* ὠραῖα ἠγοήσεις καὶ ὠραῖα ἐτελείωσες. — 992-7 *νῦν* τὴν θυγατέρα μου, ὑποκ. τοῦ περιπτύξαι, *ἀπορθένευτος* ἀπρηλὴς εἰς παρθένον, *ἔχω δι' αἰδοῦς ὄμ'* ἐλεύθερ, *ρον* ἔχω τὴν αἰδημοσύνην εἰς τὸ βλέμμα ὡς ἐλεύθερος, ὡς ἀρμόζει εἰς τὸν ἔχοντα ἐλευθεροπρεπὴ ἀνατροφὴν, *ταῦτά τεύξομαι* θὰ ἐπιτύχω τὸ αὐτὸ πράγμα, τὸν οἶκτόν σου, *οὐ παρούσης* καὶ μὲ τὴν ἀπουσίαν της, *σεμνὰ σεμνύνεται* ἢ σεμνότης εἶναι σεμνότης, ἔχει πάντοτε τὴν ἀξίαν της, *ὅσον γε δυνατόν...* ἀλλ' ὅμως μία γυναῖκα πρέπει νὰ κάμνη χοῆσιν τῆς αἰδημοσύνης ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ, ἐφ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτοσέπουν, καὶ ἡ αἰδημοσύνη πρέπει νὰ ἔλῃ τὰ ὅρια της. — 999-1007 *ἐξάγω εἰς ὄψιν* παρουσιάζω ἔξω ἐνώπιον, *ἐρχομαι εἰς ὄνειδος*, πίπτω, ἐκτίθεμαι, εἰς τὴν κακογλωσσίαν τῶν ἀνθρώπων, *ἀμαθῆς* παθ. ἀπρόβλεπτος, ἀνυπολόγιστος, τοῦ ὁποίου τὰς διαστάσεις δὲν δυνάμεθα νὰ υπολογίσωμεν (ἢ ἐνεργ. : κακογλωσσίαν ἀγοοῦσαν τὰ πράγματα, τὸ σκάνδαλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν τυλιχθῆ), *ἀργὸς τῶν οἴκοθεν* ὡς ἀπληλαγμένος οἰκιακῶν ἀπασχολήσεων, *λέσχη* (λέγω) φλυαρία, : τὰ πονηρὰ σχόλια καὶ τὴν κακογλωσσίαν, *ἱκετεύοντες* (τροπ.) εἶτε ἄνικετεύτως εἶτε μὲ ἱκεσίας εἶτε χωρὶς ἱκεσίας, *ἤξτε εἰς ἴσον* θὰ καταλήξετε εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, *εἰς ἐμοί ἐστ' ἀγὼν μέγιστος* δι' ἓνα πράγμα σοβαρότατα θὰ ἀγωνισθῶ, *ἐξαπάλλαξαι* ἐπεξ., ὡς αἰτιολ. συνδέον ἐνταῦθα ἀσθενῶς καὶ δυνάμενον νὰ παραλειφθῆ, *ἐν ἀκούσασα ἴσθι* ἐν μόνον πράγμα ἄκουε καὶ μάθε, *μὴ ψευδῶς μ' ἔρειν* ὅτι θὰ τηρήσω τὸν λόγον μου, δὲν θὰ σᾶς ἀπατήσω, ἐπεξ. τοῦ ἐν, *ἐγκερτομῶ κερτομῶ* 849, περιγελῶ, αἰ μτγ. ὑποθ. μάτην μὲ λόγια τοῦ ἀέρος. — 1008-23 *δύναμαι ὠφελῶμαι* ἀόρ. *ὠνήμην*, εὐκτ. *ὄναιμην*, *ὄναιο* εἶθε νὰ χαρῆς ὅ,τι ἀγαπᾷς, *συνεχῶς ὠφελῶν* οὐχὶ παροδικῶς, *ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς* διὰ νὰ πάρῃ ἓνα καλὸν δρόμον ἢ ὑπόθεσις, *τί τοῦτ'*

ἐλεξας τί ἐστι τοῦτο, ὃ ἐλεξας τί θέλεις νὰ εἴπῃς μὲ αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπες, ὡς αἴτ., *πειθόμεν* ὃ ἐνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον, *βέλτιον φρονῶ* σκέπτομαι καλύτερον, *κακός τις* κατὰ λιτ. ἐπιτείνει τὸ κακός δειλός, *καταπαλαίω* καταβάλλω, *βάλλω* κάτω, *ἐλπίς ψυχρά* ἢ ἐλπίς μου αὐτὴ εἶναι παγωμένη, *ἀντιβαίνω* ἀντιλέγω, *ἐπίθετο* μ. ἀφορτοῦ *πειθεσθαι*: εἰάν ἤθελε πεισθῆ εἰς ὅ,τι τοῦ ἐζητεῖτε, εἰς τὸ αἰτημά σας (κατ' ἄλλους: *ἐπίθετε* σὺ καὶ ἡ κόρη σου), *οὐ τοῦμόν χρεῶν* (ἦν) *χωρεῖν* δὲν θὰ παρίστατο ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς μου ἐπεμβάσεως, *τοῦτο* τὸ πιθέσθαι, *ἔχει* παρέχει: ἡ συγκατάθεσίς του ἐξασφαλίζει τὴν σωτηρίαν, *ἀμείνων* εὐγενέστερος (ἢ εἰάν ἐπενέβαινον), *πράσσω* τὰ *πράγματα* διεξάγω τὰς ὑποθέσεις μου, *λελογισμένως* μὲ περισκεψίην, *σθένει* διὰ τῆς πυγμῆς, *κραίνω* κ. *κραιαίνω* ἐκτελῶ: ὅταν τὰ πράγματα λάβουν καλὸν τέλος' ἢ μτχ. ἔδει νὰ εἶναι κατ' ὄνομα συμφωνοῦσα πρὸς τὸ ὑποκ. *τάδε*, ἀλλ' ἐτέθη κατὰ γεν. ἀπόλ. χάριν ἐμφάσεως: *τάδε γένοιτ' ἂν πρὸς ἡδονὴν φίλοις* ('Αγ.) *σοί τε* τὸ καλὸν τέλος αὐτοῦ ἔδω τοῦ ζητήματος εἶναι δυνατὸν νὰ χαροποιήσῃ... τὸ *ἂν* δίς, *καὶ χωρὶς ἐμοῦ* καὶ *χωρὶς* τὴν ἰδικήν μου ἐπέμβασιν.—1024-32 *δραστέον* (μοι), *ποῖ ἐλθοῦσαν*, *ἡμεῖς...* (δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλθῃς πρὸς ἀναζήτησίν μου) ἐγὼ θὰ παρακολουθῶ ὅπου πρέπει τὴν ὑπόθεσίν σου καὶ ἐν δυσμενεῖ τροπῇ τῆς θὰ εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, *χωρὶς* νὰ μὲ ζητήσῃς, ὁ πλῆθ. τῆς μεγαλειότητος, *μὴ τις* ἵνα μὴ τις, *στείχουσαν* δι' ὄχλον, *Δαναῶν* καὶ ἐκ τοῦ *τις* καὶ τοῦ ὄχλου, *ἐπτοημένην* τροπ. εἰς τὸ *στείχουσαν*, *αἰσχύνω* προσβάλλω, *μηδὲ αἰσχυνε* παράταξ. ἀντὶ *μηδὲ αἰσχύνης...* καὶ οὕτω προσβάλλῃς τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς πατρικῆς οἰκογενείας σου, *κακῶς ἀκούω*; *μέγας* (ἦν) εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν.—1033 5 *ἄρχω* προηγοῦμαι, ὑποδεικνύω τὸ πρακτέον. ὦν αἴτ., *κυρῶ* τυγχάνω, *κυρῶ ἐσθλῶν* (οὐ.) ἀμείβομαι, *τί δι᾽ πονεῖν* τίς ἢ ἀνάγκη νὰ ἰδρῶνῃ τις χάριν τοῦ δικαίου;—*Συμπληρωματικὸς χαρακτηρισμὸς τοῦ Ἄχ.* Πῶς θὰ κληθῆ τὸ *τριῆμα* τῆς τραγωδίας 801-1035 ὡς πρὸς τὴν *θέσιν* του; πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ; ἐκ πόσων καὶ *τίνων* σκηνῶν ἀποτελεῖται; *τί πάσχει ἢ προᾶξις ἐν αὐτῷ*; τίνα τὰ *συναισθήματα* ἡμῶν; ἀπὸ 855... ποῖον εἶναι τὸ *μέτρον* καὶ διὰ τί ἢ *μεταβολή*; ὁμοιάζει ὁ Εὐριπ. Ἄχιλλεὺς πρὸς τὸν Ὅμηρικόν;

1036-97. 1036-57 *ὕμναιος* 123, *ἴστημι* *λαχὴν* στήνω, ἀφήνω, ἐκβάλλω βοήν, ἀντηγῶ, *λωτός* 438, διὰ *λωτοῦ* ὑπὸ τοὺς ἦχους *λωτοῦ*, *Λίβυς* Λιβυκός, ὁ ἐκ Λιβύης, *φιλόχορος*

κιθάρα ἢ φιλενάδα τοῦ χοροῦ, ἢ εἰδικὴ διὰ χορόν, *σῦριγξ* 576, ἐπὶ *συρίγγων* ἢ πρόθ. τὴν συνοδείαν, *καλαμόεις* ὁ καλάμινος, ἀπὸ καλάμια, : σὺν τί τάχα νὰ ἦτο τὸ γαμήλιον ἄσμα, τὸ ὁποῖον ἀντήχησεν ἐν συναυλίᾳ μέ, *αἱ Πιερίδες* αἱ Μοῦσαι, *δαῖς* θ. συμπόσιον, πρβλ. *δαιτυμών*, : ἐπάνω εἰς τὸ γαμήλιον συμπόσιον τῶν θεῶν, *ἔχνος* ἢ πατοῦσα τοῦ ποδός, ὁ πούς, *κλέω* κλείζω, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, *Αἰακίδης* ὁ υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, ὁ Πηλεὺς, *Θέειν Αἰακίδα*ν τε, *ἄχνημα* ἤχημα, ἄσμα, *μελωδός* μελωδικός, *ἕλη* τὸ δάσος, *Πηλιάς* ἢ τοῦ Πηλίου, : κίτω εἰς τὸ δάσος τοῦ Πηλίου, ἐπεξ. τοῦ ἀν' ὄρος *Κενταύρων*, *Δαρδανίδας* ὁ υἱὸς ἢ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, ὁ Γανυμήδης, *τρυφήμα* (*τρυφᾶν*) ἡ γλύκα, ἢ γλυκεῖα ἀγάπη, *ἀφύσσω* ἀντλῶ, *λοιβή* σπονδή, νέκταρ, *γύαλον* κοιότης, ἐν γ. κρατήρων μέσα ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῶν κρατήρων, *χρυσέοισι* καθ' ὑπαλλαγὴν πρὸς τὸ γνάλοισ ἀντὶ πρὸς τὸ κρατήρων, *εἰλίσσομαι* εἰλίσσομαι, εἰ. κύκλια στρεφογυρίζω εἰς κύκλον, *λευκοφαῆς* ὁ φέγγων ἐκ λευκότητος, *χορεύω γάμους* πανηγυρίζω, ἐορτάζω τοὺς γάμους διὰ χορῶν. — 1058-79 *θίασος* ὁ ὄμιλος, ἢ συνοδεία, *ἱπποβάτας* ὁ ἱπποπόδαρος, καθ' ὑπαλλαγὴν πρὸς τὸ ὄμιλος ἀντὶ πρὸς τὸ *Κενταύρων*, *ἀναβλώτω* ἔρχομαι ἐπάνω, *ἐπὶ κρατήρα Βάνχου* εἰς τοὺς κρατήρας τοὺς γεμίτους ἀπὸ οἶνον, ἡμεῖς : εἰς τὰ βαρέλια τοῦ Βάνχου, *ἐλάται* κλάδοι ἐλάτης, *στεφανώδης χλόη* στέφανος ἐκ πρασινάδας, αἱ δοτ. τροπ. μὲ ἐλατόκλαρα (ὡς λόγγας) καὶ μὲ... (κατ' ἄλλους ἀν' ἐλάταισι... ἀνεστεμμένοι μὲ στεφάνους ἐξ ἐλάτης καί...), ἢ : στηριζόμενοι ἐπάνω εἰς ἐλατόκλαρα), *ἀνακλάζω*, ἀν. ἀνέκλαγον κ. ἀνέκλαγξα, φωνάζω δυνατά, *μέγα* μεγαλοφώνως, *φοιβὰς μοῦσα* ἢ θεόπνευστος γλώσσα, ἢ μαντικὴ τέχνη, : *Χίρων μάντις* ὁ εἰδὼς *φοιβάδα μοῦσαν*, *ἐξονομάζω* ὀητῶς λέγω, ἀποκαλύπτω, ἐκ τούτου *γεννάσειν* ἀντὶ *τέξεσθαι*, ὑποκ. σέ, ἀντικμ. *παῖδα*, *φῶς* σωτηρία, χαρά, δόξα, αἴγλη, παρὰθ. τοῦ *παῖδα*, *Θεσσαλία* χαρ., *ἀσπιστής* ἀσπιδοφόρος, ὁ κλίτης, *λογγήρης* (λ. ἀραρίσκω) ἐφωδιασμένος διὰ λόγγης, λογγοφόρος, δορατομάχος, *ἐκπυρόω-ω* πυρπολῶ, ἐξαφανίζω, : *ἤξει κλεινὰν χθόνα Προιάμοιο* σὺν *λογγήρῃσιν ἀσπισταῖς Μυρμιδόνων ἐκπυρώσων* (γιν), *κορύσσομαι* (φορῶ τὴν κόρυν) ὀπλιζομαι, πρβλ. καὶ *θωρήσσομαι*, *ἐνδυτὸν* κυρ. ἐπίθ. (*ἔσθημα*) ἐνδυμα, *ἐνδυτὰ ὄπλων* φορετὰ ὄπλα, *Ἐφαιστόπονος* Ἐφαιστότευκτος, ἔργον τοῦ Ἐφ., *δαίμονες* οἱ θεοί, *τίθημι* κάμνω, καθιστῶ, *μακάριον* κτηρ., *εὐπατρις* ἢ ἔχουσα εὐγενεῖς πατέρας, γονεῖς, *πρώτη* ἢ ἐπιφανεστάτη, ἢ πρεσβυτάτη. — 1080-Δ. Ν. Γουῶν. — Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι. Ἐκδοσις Δ'

97 σὲ δὲ ἀντιθέτως, τοῦναντίον σέ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν Θέτιν, **ἐπιστέφω** στεφανῶ, **καλλικόμης πλόκαμος** πλόκαμοι τῆς ὠραίας κόμης· ἐὰν δεχθῶμεν τμησιν ἐπὶ στέφουσι, τότε ἔχομεν διπλοῦν ἔπιμερισμόν: **καλλικόμαν πλόκαμον** κᾶρα σὲ ἀντι **καλλικόμαν πλόκαμον** κρατὸς σοῦ· ἄλλως θὺ συντάξωμεν: **στέφουσι καλλικόμαν πλόκαμον** σὲ (σοῦ) ἐπὶ κᾶρα, **ὥστε μόσχον** (θ.) ὡτὰν δάμαλιν, πρὸς τὸ στέφουσι σέ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ αἰμάσσοντες λαιμὸν σὲ (σοῦ) ὥστε **μόσχον** (ὥστε λαιμὸν μόσχον), **βαλιῶς** 222, ὄρειος ὄρεσίβιος, **ἀκήρατος** ἀγνός, ἀμόλυντος (ἐκ ταύρου), **πετραῶς** (πέτρα βράχος) βραχώδης, ἀτόκημος, **αἰμάσσω** κυλίω εἰς τὸ αἶμα, σφάζω, **βρότειος** ἀνθρώπινος, **τραφεῖσαν** (σέ) ἐνδ. ἐν ᾧ δὲν ἔμεγάλωσες μέσα εἰς τὴν μουσικὴν τῶν σουραυλιῶν, **χοῖβδησις** (χοιβδέω συρίζω, χοῖζος) σύριγμα, **παρὰ δὲ ματέρι** ἀλλὰ πίησιον, εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς σου, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ οὐ σύριγγι **τραφεῖσαν...**, **γάμον** παρὰθ. εἰς τὸ σέ, νύμφην, σύζυγον, **νυμφόκομος** (κομῖω-ᾶ περιποιεῖμαι, πρβλ. **νοσοκόμος**, **ἵπποκόμος**, **νυμφοκόμος** ἢ στολιζουσα τὴν νύμφην) παθ. νυμφοστολισμένη, **Ἰναχίδαί** οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰνάχου παλαιοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους, : στολισμένη ὡς νύμφη διὰ γάμον μὲ ἕνα ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰνάχου, μὲ ἕνα τῶν ἐπιφανῶν Ἄργείων, **τὸ πρόσωπον** τῆς αἰδοῦς... **ἔχει σθένειν τι** ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ, νὰ ἀσκήσῃ τὴν σημαντικὴν του δύναμιν, **ὁπότε** καθ' ἣν στιγμὴν, εἰς πόνηράς ἡμέρας καθ' ἧς, **ἀσεπιον** ἢ ἀσέβεια, **ἔχει δύνασιν** ἰσχύει, **ἀμλεῖται** **θνατοῖς** **κατόπισθεν** περιφρονεῖται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι στρέφουν πρὸς αὐτὴν τὰ νῶτά των, **κρατεῖ** κρείσσειν ἐστὶ, ἔχει μεγαλυτέραν ἰσχύν, **καὶ** (ὁπότε) **μὴ, μὴ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς** (ἐστὶ) οἱ ἄνθρωποι δὲν καταβάλλουν κοινὰς προσπαθείας πρὸς ἠθικὴν ἐξυγίανσιν, **φθόνος θεῶν** ἢ ὄργῃ τῶν θεῶν, : πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὄργῆς τῶν θεῶν.

1041 Πιερίδες 798. **1053 Γανυμήδης** Τρωὺς ἔφηβος, υἱὸς τοῦ Δαρδάνου ἢ Ἴλου ἢ Τρωὺς ἢ Λαομέδοντος, ἀρπασθεὶς διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν καλλονὴν του ὑπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα ἐκεῖ διὰ τοῦ κάλλους του θέλγῃ τοὺς θεοὺς καὶ οἰνοχοῇ εἰς τὴν τράπεζαν αὐτῶν. **1059 ἵπποβάτας** διότι οἱ Κένταυροι κατὰ τὸ κάτω ἥμισυ ἦσαν ἵπποι. **1071** Ὁ χορὸς ἐννοεῖ τὰ ὄπλα τοῦ Ἀχιλλέως, τὰ ὅποια ὁ Ἡραϊστος κατεσκεύασε, κατὰ παράκλησιν τῆς Θέτιδος, ἐκ τεσσάρων μετάλλων, χρυσοῦ, ἀργύρου, κασιτέρου καὶ χαλκοῦ· ὁ Ὅμηρος ἐν Σ 468 κέ. περιγράφει διὰ μακρῶν τὴν κατασκευὴν καὶ διακόσμησιν αὐτῶν. **1088 Ἰναχος** ὁ ποτάμιος

θεός, ἀπαλλάξας διὰ τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους ἀπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ Λευκαλιωνείου κατακλυσμοῦ, συνόρισε τὴν πόλιν Ἄργος, ἣς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος βασιλεὺς. Ἐντεῦθεν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ καὶ οὐλήθηδον οἱ Ἄργεῖοι καλοῦνται Ἰναχίδαι. Ἄλλ' ὁ Ἄγ. δὲν ἦτο Ἰναχίδης, ἀλλὰ Πελοπίδης.—*Τὸ χορικὸν ἐκφύεται ἐκ τῆς πράξεως ; πῶς θὰ ὀνομασθῆ ὡς πρὸς τὴν σειράν του ; τίνα τὰ συναισθήματα τοῦ χοροῦ ; τίνας αἱ ἀρεταὶ τοῦ χοροῦ ; πῶς φαίνεται ἐξ αὐτοῦ ἡ ἠθικὴ προσωπικότης τοῦ ποιητοῦ καὶ ἡ θρησκευτικὴ ;* ἔλευθέρᾳ ἀπόδοσις.

1098·208. 1098 105 προσκοποῦμαι πόσιν κοιτάζω ἀναμένουσα τὴν προσεχῆ ἄφιξιν τοῦ συζύγου, χρόνιος ὁ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, ἀπὸ πολλῆς ὥρας, *ἐν δακρύοισιν* (ἔστι), *ἴημι μετὰβολὰς ὀδύρματων* ὀδύρομαι κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, μεταβάλλω πολλάκις τὸν τόνον τῶν θρήνων, ἀκούσασα τίς μτχ.; δ' ἄρα... ἀλλ' ἴδου περιέργως σύμπτωσις' ὁ Ἄγ., τὸν ὁποῖον εἶχον εἰς τὸν νοῦν μου, ἴδου ἔρχεται ἐδῶ πλησίον, *εὐρίσκομαι* ἀποκαλύπτομαι.—**1106·14** *γένεθλον* γόνος, κόρη, *ἐν καλῷ* εἰς κατάλληλον στιγμήν, *παρθένου χωρὶς* χωριστὰ ἀπὸ τὴν κόρην, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς κόρης, *γαμούμεναι* αἱ μελλόνυμφοι, *ἀντιλάξο(υ)μαι* ἀντιλαμβάνομαι : ἀλλὰ τί συμβαίνει, τοῦ ὁποῖου ἡ εὐκαιρία σὲ κρατεῖ κολλημένον εἰς αὐτὸ—τί πρᾶγμα προκαλεῖ τὴν πρόσοχὴν σου, τοῦ ὁποῖου τὴν εὐκαιρίαν δὲν θέλεις νὰ χάσης, *ἐκπέμπω* μετακαλῶ ἔξω : φώναζε τὴν κόρην ἔξω καὶ ἄφησέ την νὰ πηγαίνη μαζί μὲ τὸν πατέρα (εἰς τὸν βωμόν' αὐτὸ ἔννοεῖ ὁ Ἄγ.), *πάρεισιν* εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν μας, *εὐτρεπίζω* εἰτομάζω, *προχύται* 955, *βάλλειν*... διὰ νὰ θαντίζωμεν διὰ τῶν χειρῶν μας ἐπάνω εἰς τὸ πῦρ, *καθάρσιος* καθαρτικός, πρὸς καθαρισμόν, ἁγιασμόν, *θεᾶ* χαρ., *φυσήματα*... φυσῶντες μαῦρον αἶμα ἐκ τοῦ λαμοῦ των κατὰ τὴν σφαγὴν, παρὰθ. εἰς *ἡς πεσεῖν χρεῶν*.—**1115·21** *ὀνόματα* λέξεις, ὅπως πλ. ἐρ. εἰς τὸ *ὀνομάσασαν*, *εὐ λέγω* χαρακτηρίζω ἐπιτυχῶς : ἀλλὰ τὰς πράξεις σου δὲν γνωρίζω πῶς νὰ τὰς ὀνομάσω, διὰ νὰ εὔρω τὴν κυριολεξίαν, *ἃ μέλλει* (δρᾶν) τὰ βουλευμάτα, εἰς τοῦτο ἢ γεν. *πατρός*, *ὑπὸ τοῖς πέπλοις* σκεπασμένον μὲ τὸν πέπλον σου, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ, *τὰ ἄλλα* ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἄποιν τοῦ ζητήματος, *πρὸ τῆσδε* ὑπὲρ τῆσδε, ἢ : ὡς ἀντιπρόσωπος τῆσδε.—**1122·6** *ἠδέως δρῶ* τὸ βλέμμα μου εἶναι χαρωπόν, *ἐρείδω* στηρίζω, καρφώνω, *πρόσθε* (ὄμματος) *ἔχεις πέπλους*, φεῦ αἰσχός, *τίνα* ἀντικμ. καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ κτγρ. ἀρχήν

ἀντὶ τί: ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω τὴν ἱστορίαν τῶν συμφορῶν μου, **πάρα** πάρεστιν, εἶναι δυνατόν, **ἅπασιν** ἄντκμ., **πρώτοι**σι κτγρ., **κᾶν** καὶ ἐν, **κᾶν** ὑστάτοι... καὶ ἂν αὕτη εἶναι εἴτε μεταξὺ τῶν τελευταίων εἴτε μεταξὺ τῶν μέσων, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εἶναι.— **1227-45** ὡς ἐπιφ., **εἰς ἐν ἦκετε** εἶσθε σύμφωνοι, ἔχετε συνεννοηθῆ, **σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων** παρουσιάζοντες (-ουσαι) μίαν σύγχυσιν καὶ ταραχὴν τοῦ βλέμματος, **εἴφ'** εἰπέ, **γενναίως** εἰλικρινῶς, **ἂν ἂ ἂν, μ' μέ,** ἀντὶ μοί, **ἔα** οὐφ, ἐπιφ. σχετλ., **τλήμονα** τολμηρά, τραγικά, **ὑπονοῶ** βάλλω μὲ τὸν νοῦν μου, ὑποψιάζομαι, **ἔχ' ἥσυχος** μένε ἥσυχος, μὴ ταρατίττομαι, **ἀπόκριναι πάλιν**... φρόντισε νὰ δώσης ἄλλην ἀπόκρισιν (ὄχι ὑπεκφυγῆς) εἰς τὴν πρώτην μου ἐκείνην ἐρώτησιν 1131, **εἰκότα** λογικά, **οὐκ ἄλλ'** ἐρωτῶ δὲν διατυπώνω ἄλλην ἐρώτησιν καὶ σὺ εἰς αὐτὴν μόνον νὰ ἀπαντήσης, μὴ λέγων ἄλλα ἀντ' ἄλλων, **πότνια** θεία, **δαίμων ἐμός** ὁ κακός μου δαίμων, **δυσδαίμων** δύσμοιρος, **πεύθομαι** πυνθάνομαι, **νοῦς ὄδε τυγχάνει οὐκ ἔχων αὐτὸς νοῦν** τὸ νόημα αὐτῶν ἐδῶ τῶν λόγων σου αὐτὸ τὸ ἴδιον δὲν ἔχει κανένα νόημα, ἢ ἐξυπνάδα αὐτὴ τῆς ἐρωτήσεώς σου (ἂν μοῦ ἔχεις κάμει κανὲν κακὸν) δυνατόν νὰ ἔχη κάθε ἄλλο χάρισμα, ἀλλὰ νοῦν δὲν ἔχει, εἶναι μωρά, **τὰ κρυπιά** τὰ μυστικά, **τὸ σιγᾶν** (σε) **καὶ τὸ στενάζειν** (σε) **πολλά, ἐσὶν ὁμολογοῦντός σου** εἶναι ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς σου, **μὴ κάμης λέγων** λέγε χωρὶς νὰ κουρασθῆς, εἰρων.: ὅσα καὶ ἂν εἴτης δὲν σὲ ὠφελοῦν, μὴ ὑποβληθῆς εἰς τὸν κόπον νὰ ὀμιλῆς, μὴ χάνης τὰ λόγια σου, **προσλαμβάνω τῇ συμφορᾷ** τὸ ἀναίσχυντον προσαποκτῶ ἐκτὸς τῆς συμφορᾶς (ὡς νὰ μὴ μου ἦρκει ἢ συμφορὰ) καὶ τὸν τίτλον τοῦ ἀναισχύντου.— **1146-52** ἀνακαλύπτω λόγους ὀμιλῶ ἀνοιχτά, καθαρά καὶ ξάστερα, ἄνευ περιστροφῶν, **αἰνιγμα** ὑπαινιγμός, **παρῶδός** ὁ παρὰ τὸ ἄσμα ἄδων σκωπτικῶς, εἰρωνικός, ἀκροβολιστικός, **προσουδίζω** ὄριπτο πρὸς οὐδας κατὰ γῆς, **πέδω** πλέον.— **1153-6** τῷ Διὸς παῖδες οἱ δύο Διόσκουροι, **σύγγονος** ἀδελφός, **μαρμαίρω** ἀπαστρέπτω, **μαρμαίροντε ἵπποισιν** ἐλιβαίνοντες καταλεύκων ἵππων, **ἐπιστρατεύω** τινὰ (ἢ τινί) ἐκστρατεύω ἐναντίον τινός, **ῥύομαι** σφῆξω (ἀλλὰ ῥῆσαι ἡμᾶς), **ἔσχεσ** αὐτὰ μὰ λέχη μὲ ἔλαβες ἐκ νέου σύζυγον.— **1157-65** οὗ θ' τότε, **συμμαρτυρῶ** μαρτυρῶ καὶ ἐγώ, **καταλλάσσομαι** διλλάττομαι, ἧ (α' προσ. πρτκ.) **γυνὴ ἀμεμπτος** περὶ σέ, **σωφρονῶ** εἰς Ἀφροδίτην εἶμαι πιστὴ σύζυγος, **αὖξω μέλαθρον** πολλαπλασιάζω τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας, **θύραζε** ἔξω, : ὥστε σε

χαίρειν τε εἰόντα εὐδαιμονεῖν τε ἐξίοντα θύραζε, **θήρευμα** ἀποκτημα, εὐρημα, **σπάνις-εως** θ. ἄλλειψις, **φλαῦρος**, θ. φλαύρα, εὐτελής, ἔλεεινός, **ἐπὶ τρισὶ** κατόπιν τῶν τριῶν, ἕκτος τῶν, **τόνδε** τὸν παρόντα Ὁρέστην, ὧν διαιρ. εἰς τὸ **μῆς**, **τλημόνω**ς μὲ σκληρὰν καρδίαν.—**1166-70** τὰ σὰ τὴν ἰδικήν σου ἀπολογίαν, τὰς ἰδικὰς σου δικαιολογίας, **ἀποτίνω**, **τέλω**, πληρώνω, **μισθός** ἀντίποινα, **ἐκ** τούτου **κακῆς** γυναικὸς τῆς αἰσχροῦς διαγωγῆς ἀνηθίκου γυναικός, **καλόν γε τοι** ναί, εἶναι ὠραῖον ἀλήθεια, εἰρων., **ὠνούμεθα** ὁ ἔνεστ. τὸ ἐπιχειρούμενον : ζητοῦμεν νὰ ἀγοράσωμεν, **τὰ ἐχθίστα** τὰ μισητότατα, τὰ πλέον σιχαμερὰ (*Ἐλ.), **τοῖς φιλιτάοις** (*Ἰφ.) ὄργ.—**1171-82** **στρατεύσῃ** β' προσ., **γίγνομαι** διὰ **μακρᾶς ἀπουσίας** ἀπουσιάζω ἐπὶ μακρόν, **ἐκεῖ** ἐν Τροίᾳ, **θρόνοι** **τῆσδε** τὰ καθίσματα αὐτῆς ἐδῶ, **παρθενῶν** 738, **ἐπὶ** **δακρῦοις** **δακρῶουσα**, **ἄλλη** ξένη ὁ στ. 1179 εἶναι ἀκατανόητος ἴσως εὐθύς πρὸ αὐτοῦ ἢ μετ' αὐτὸν ἐξέλεσε στίχος τις **βραχεῖας προφάσεως** **ἔδει** ἐχρευσζόμεθα μικρὰν ἀφορμὴν, **ἐφ' ἧ** διὰ τὴν ὁποίαν, **δέχομαι** **δέξιν** παρασκευάζω ὑποδοχὴν, **ἦν σε δέξασθαι** **χρεῶν** ἢ ὁποῖα σοῦ ἐχρεοιάζετο, σαρκαστ.—**1183-4** **κακῆ** ὡς παρ' ἡμῖν, **μήτ' αὐτὸς γένη** (κακὸς περὶ ἐμέ).—**1185-90** **εἶεν** ἄλλ' ἔστω, πολὺ καλὰ ἄς δεχθῶμεν ὅτι θὰ θυσιάσῃς τὴν κόρην σου· διὰ τούτου ὁ λέγων δηλοῖ συγκατάθεσιν εἰς τὰ εἰρημένα, ἵνα μεταβῇ εἰς τὰ ἐφεξῆς· **ἔνθα** τότε, κατὰ τὴν θυσίαν, **κατεύχουαι** εὐχόμαι, **σοι** ἀντιστυφ' : ποίας καλὰς εὐχὰς θὰ κάμῃς διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, **νόστος** **πονηρός** πολὺ βασανισμένη, περιπετειώδης ἐπάνοδος, **αἰσχροῦς** **ἰών**... καθ' ἦν στιγμὴν ἢ ἀναχώρησίς σου ἀπὸ τὴν πατρίδα εἶναι ἐπαίσχυντος, **δίκαιον** (ἔστιν) **εὐχεσθαι** ἐμὲ **ἀγαθόν τί σοι** δικαιουμαι ἐγὼ νά..., **ἦ τοι ἄρα** τότε λοιπὸν χωρὶς ἄλλο, **ἴημι εὐφρονα** (ἔπη) ἐκστομιζῶ εὐνοϊκῶς εὐχὰς, **αὐθένειης** κ. **αὐτοένειης** ὁ αὐτουργὸς τοῦ φόνου.—**1191-3** **προσπίπτω** **τέκνοις** πίπτω εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν, ἐναγκαλιζόμαι τὰ, **προσβλέπω** ἀτενίζω, **προσιεμαί** **τινα** σύρω τινά, **δέχομαι** εἰς τοὺς κόλπους μου, **αὐτῶν** εἰς τὸ **τινά** : διὰ νὰ φονεύσῃς κανὲν ἐξ αὐτῶν μετὰ τὸν ἐναγκαλισμόν.—**1194-201** **ἔρχομαι** **τι** **διὰ λόγων** διαλογίζομαι, **βασανίζω** **τι**, **διαφέρω** σ. κινῶ τὸ σκ. δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ (διὰ νὰ δείξω ὅτι εἶμαι ἀρχιστράτηγος), **δεῖ** **διαφέρειν** ἐνδιαφέρεσαι νά, **ὄν** ἄλλὰ τοῦτον, ἀντὶ ὃ, καθ' ἔλξιν πρὸς τὸ **δίκαιον λόγον**, : ἄλλὰ τοῦτο ὄφειλες νὰ εἴπης..., τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο μία πρότασις δικαία, **τίθεμαι** **κλήρον** βάλλω κλήρον, **ὅτιον** **παῖδα**... τίνος ἢ κόρη πρέπει νὰ θυσιάσῃ, τότε ἦν **ἐν ἴσῳ** ἴσον,

δίκαιον, τόδε ἢ πρότασις αὐτῇ ἔδω, τόδε ἀλλὰ μὴ παρασχεῖν σε, σφάγιον κτγρ., **ἐξαίρετον** ἐπίλεκτον, κατ' ἐκλογὴν, **Δαναΐδαισι** χαρ.. πρὸ μητρὸς ἀντὶ τῆς μητρὸς, διὰ τὸ ἁμαρτήμα τῆς μητρὸς, οὐ περὶ τὸ πρᾶγμα ἦν τὸν ὁποῖον ἐνδιέφερε τὸ ζήτημα.—**1202-5** σφῶς λέκτρον φυλάττω ἀγνήν τὴν κλίνην, τηρῶ εὐλαβῶς τὴν συζυγικὴν τιμὴν, ἢ **ἐξαμαρτούσα** (εἰς τὸ λέκτρον) ἢ ἁμαρτωλή, ἢ μοιχαλὶς, **κομίζω** περιποιοῦμαι, τρέφω, ἔχω, πρβλ. καὶ **κομέω** 1087, **νυμφόκομον**, **ὑπόροφος** ὁ ὑπὸ τὴν ὄροφὴν, ἐν τῷ οἴκῳ, **εὐτυχῆς γενήσεται** θὰ ἔχη τὴν καλὴν τύχην νὰ μὴ τὴν χάσῃ.—**1206-8** ἀμείβομαι ἀποκρίνομαι, **εἴ τι τούτων**.

1113 Πρβλ. 433 κ. 718. **1118** πέπλος ἔνδυμα τῶν γυναικῶν, πλατὺ καὶ μακρὸν, περιβαλλόμενον περὶ τὸ σῶμα, πορπούμενον ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ ζωννύμενον, ἔγχρωμον. **1150** Τάνταλος ὁ υἱὸς τοῦ Θυέστου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἄτρείως. Ἄδελφον ἂν ὁ Εὐρ. ἐπενόησο τὸν πρῶτον γάμον τῆς Κλ. μετὰ τοῦ Ταντάλου ἐκ ποιητικῆς ἀνάγκης ἢ ἂν εὗρεν ἤδη ὑπάρχοντα. **1154** Οἱ Διόσκουροι παρίσταντο συνήθως ἔφιπποι ἢ ἰστάμενοι παρὰ τοὺς ἵππους αὐτῶν. **1164** Ὁ Ὅμηρος μνημονεύει τρεῖς θυγατέρας, τὴν Χρυσόθεμιν, Λαοδίκην καὶ Ἰφιάνασσαν, οἱ κατόπιν τὴν Ἰφιγένειαν, Ἡλέκτραν καὶ Χρυσόθεμιν. **1182** Ὑπαινίσσεται τὴν δολοφονίαν τοῦ συζύγου κατὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀνάκτορα. **1201** **Ἐρμιόνη** θυγάτηρ τοῦ Μενελάου καὶ τῆς Ἑλένης.—**Διὰ τί ἡ Κλ. ἀναμένει τὸν Ἀγ.** ἔξω τῆς σκηπῆς; τίνα σιάσιν μετέρχεται πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀγ.; πῶς ἀπαντᾷ ἡ Κλ.; ἐκ τοῦ λόγου αὐτῆς ἃς ἐξαχθῆ ὁ χαρακτηρισμὸς Ἀγ. καὶ Κλ. εἰς τίνας βιάσεις στηρίζονται τὰ ἐπιχειρήματά της; τί σκοπίμως ἀποσιωπᾷ;

1209-73. 1209-10 **συνσφῶ** καταβάλλω ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείας πρὸς σωτηρίαν.—**1211-15** **λόγος** ἡ γλῶσσα, τὸ χάρισμα τῆς φωνῆς, **ἐπάδω** ἴδω, **ὄμαρτῶ** ἀκολουθῶ, **κηλῶ** θέλω, γοητεύω, μαγεύω, **πέθειν κηλεῖν** ἐπέξ. τοῦ τὸν Ὁ. λόγον, **ἐνταῦθα ἔρχομαι** τοῦτο τὸ μέσον χρησιμοποιοῦ, **παρέχω** χρησιμοποιοῦ, **τὰπ' ἐμοῦ σοφά** τὸ μόνον μέσον ποὺ γνωρίζω, τὴν μόνην τέχνην ποὺ ἔχω.—**1216-9** **ἐξάπτω** ἔξαρτῶ, κρεμῶ, ἐκ τούτου τὸ **σέθεν**, **ἱκετηρία** (ἐλαία) κλάδος ἐλαίας περιτετυλιγμένος διὰ λευκῶν ἐρίων, σύμβολον τῶν ἱκετῶν, ἱκετήριος κλάδος κτγρ., **γόνασιν** χαρ. διὰ τὴν ζώην σου, ὄλη ἢ πρότ. παρενθ. ὡς τὸ **ἱκετεύω**, **ἄωρος** νέος, **τὰ ὑπὸ γῆς** ὁ ἄδης.—**1220-32** **καὶ σὺ πρῶτην** (ἐμὲ) **παῖδα**, **δοῦσα σῶμ' ἐμὸν** παροδοθεῖσα, καθίσασα, **χάριτες** θωπεῖται, ἐν δό-

μοισιν ἀνδρὸς συζύγου, **θάλλω** εἶμαι εὐτυχής, **οὐμὸς λόγος** ὁ λόγος ἐμοῦ, **ἐξαρτωμένης** κρεμαμένης, **ἀντιλάξυμαι** 1109 πιάνομαι ἀπό, **πὶ** (ὄφρομαι) σὲ πῶς θὰ σὲ ἴδω, **ὑποδοχαὶ** δεξιώσεις: μὲ καλὰ δεξιήματα, **δόμων** γεν. ὑποκ. εἰς τὸ ὑποδοχαῖς, **τροφαὶ πόνων** ἐπίπονος ἀνατροφή, **ιθηνὸς** (θάω θηλάζω, **θηλή**, **ιθίγη** τροφὸς) ὁ τρέφων: ἀνταποδίδουσα εἰς σὲ τὰς κουραστικὰς μερίμνας σου διὰ τὴν ἀνατροφήν μου.—**1233-40 μὴ** (ἀποκτείνεις), **πρὸς σε Π.** πρὸς Π. (**ἱκετεύω**, **γουννοῦμαι**) σε, **ὠδίνω** ἔχω ὠδίνας (πόνους τοῦ τοκετοῦ), **κοιλοπονῶ**, μὲ πόνους γεννῶ, **ὠδὶς ἴνος** θ. (ἐνταῦθα) ἄλγος, ὀδύνη, **τί μέτεσί μοι** τί σχέσιν ἔχω μέ, **τί πταῖω**, **πόθεν** (πῶς συνέβη νὰ ἔλθῃ) διὰ τί, **ἦλθε** (Πάρις), **δμμα** βλέμμα. ματιά, **ἵνα** (εἰ μὴ τι ἄλλο), **ἀλλὰ τοῦτο ἵνα** τοῦτο τοῦλάχιστον, **μνημεῖον** ἀνάμνησις.—**1241-5 σὺ** (εἶ) **μικρὸς** κτγρ., **ἐπίκουρος φίλοις** διὰ νὰ βοηθῆς, φανῆς χρήσιμος εἰς φιλικὰ πρόσωπα (τὴν ἀδελφὴν σου), **ἱκετεύω πατρὸς** κατὰ τὸ **δέομαι** ἢ **χρηίζω** τινός, **καὶ νηπίου...** καὶ τὰ νήπια ναὶ (γὰρ) συναισθάνονται ἀσφαλῶς τὰ κακά, **λίσσομαι** (λιτή, λιτανεύω· **νεία**) παρακαλῶ.—**1246-52 αἰδεσάι με** σεβάσου τὴν δυστυχίαν μου, λάβε ἐνδιαφέρον δι' ἐμέ, **κατοικίρω βίον** φεῖδομαι τῆς ζωῆς ἐκ βαθείας συμπαθείας, **ἄντομαι** παρακαλῶ, ἱκετεύω, **νεοσσὸς** τὸ νεογνὸν τῶν πτηνῶν, τὸ μικρὸ πουλάκι, **τροφερὸν βλαστάρι**, **ηὔξημένη** ἀνεπτυγμένη, **συντέμνω** συντομεύω, **πάντα λόγον** πᾶν ὅ,τι εἶχον νὰ εἴπω, **ἐν** εἰς ἓνα λόγον, εἰς ἓν σημεῖον, **νικήσω** θὰ κερδίσω, θὰ πείσω, **τὰ νέρθε** (ἐνερθε) τὰ κάτω, τὰ ἐν "Αἰδου, **οὐδὲν** (ἔστι) δὲν ἀξίζουσι τίποτε.—**1253-4 τλήμων** (ἡθ.) ἄθλιος, ἐλεεινός, **μέγας ἀγὼν ἦκει** σοβαρὸς διαπληκτισμὸς ἔχει ἐνσκήρει, ἀνάψει.—**1255-8 συνετός εἰμι** συνήμι, ἀντιλαμβάνομαι, συναισθάνομαι, εἶμαι εὐαίσθητος εἰς, **τὰ οἰκτρά** τὰ προκαλοῦντα συμπάθειαν, τὰ ἄξια συμπαθείας, **μαινοίμην ἂν** (εἰ μὴ φιλοίην), **δεινῶς ἔχει μοι** ἡ θέσις μου εἶναι φοβερὰ δύσκολος, **ταῦτα** τὴν θυσίαν, ἐπίσης **τοῦτα** 1258.—**1259-68 ὄσον** (ἔστι), **ναύφρακτος** ὁ διὰ νεῶν πεφραγμένος, ὠπλισμένος, ἐφωδιασμένος, ναυτικός, **ν. στρατεύμα** ναυτικὸν στρατόπεδον, ὑποκ., **ὄσοι τ' (εἰσι)**, **ἀναξ κύριος**, **ἀνακτες** χ. ὄπλων ὀπλιται, ὑποκ., **οὐκ ἔστι νόστος Ἴλιον** εἶναι ἀδύνατος ὁ πλοῦς εἰς τὸ Ἴλιον, **πύργοι** τὰ πυργωτὰ τείχη, **ἐξαιρῶ** κυριεύω, **βάθρον** καθέδρα, πρωτεύουσα, **ἀφροδίτη** (φιλοπόλεμος) ἔρως, ἐνθουσιασμός, **τις** λιτ. ἐπιτ., **στρατῶ** τοπ., **παύω** θέτω τέρμα, **ἀρπαγαὶ ἑλληνικῶν λέκτρων** ἀρπαγαὶ ἑλληνίδων συζύγων, οὗ αὐτοὶ λοιπὸν (οἱ "Ἕλληνες),

μετὰ τὸ περιληπτ. *στραιῶ*, λύω *θέσφατα* (κατὰ τὸ λύνει νόμον) ἀθετῶ, δὲν ἐκκληρῶ τὴν θέλησιν...—1269·75 *καταδεδούλωται με* μὲ ἔχει μεταβάλει εἰς τυφλὸν ὄργανόν του, τὸ *βουλόμενον* ἢ βούλησις : οὐδὲ ἔχω ὑποκύψει εἰς τὰς ὁρέξεις ἐκείνου, οὐ *Μενέλεως ἀλλ' Ἑλλάς*, ἢ χαρ., *καθέσταμεν ἥσσονες* ἔχομεν ὑποκύψει εἰς, *τούτου* τῆς σκληρᾶς ταύτης ἀνάγκης, *νῖν* τὴν Ἑλλάδα, *ὄσον ἐν σοὶ κάμοι* ὅσον ἐξαορτᾶται ἐκ σοῦ..., *συλῶ* σκυλεύω, ἀπογυμνῶνω (πρβλ. *ιερόσυλος*), *συλῶμαι λέκτρα* ἀπογυμνοῦμαι ἀπὸ τὴν σύζυγον, μοῦ ἀρπάζουν τὴν.

1211 Ὀρφεὺς υἱὸς τῆς Μούσης Καλλιόπης, μυθικὸς ἥρωας, ἦτο πολυθρόλυτος ποιητῆς καὶ μουσικός, διὰ τῆς λύρας καὶ τοῦ ὄσματος συγκινῶν καὶ μαλάσων τὰ ἄγρια θηρία, κινῶν δένδρα καὶ λίθους καὶ ἀναστέλλων τὸν ῥοῦν ποταμῶν, μαλάξας καὶ αὐτὸν τὸν ἀμείλικτον Πλούτωνα. 1216 Τὴν ἰκετηρίαν ἢ κατέθετον ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ θεοῦ, ὃν ἰκέτευον, ἢ ἤπτοντο διὰ ταύτης τῶν γονάτων ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἰκέτευον.—*Διὰ τί ἡ Ἰφ.* κλαίει πρὸ τοῦ θανάτου ; τίνα τὰ ἐπιχειρήματά της καὶ ποῖον τὸ ἰσχυρότερον ; *δυναμέμεθα γὰρ τὴν παραβάλωμεν πρὸς τὴν Σοφ.* Ἀντιγόνην ; τίνα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Ἀγ. ; τίς ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν λόγων του ; τίς ὑπῆρξεν ἡ ψυχολογικὴ ἐξέλιξις τοῦ Ἀγ. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς τραγωδίας ὡς πρὸς τὴν ἄνοιαν τῆς κόρης ;

1276·335. 1276·8 οἷ (ἐπιφ. σχετλ.) ἐγὼ οἴμοι, ὄμε, μέλεος ὁ δυστυχῆς, θανάτου αἷτ., *παραδούς σε*.—1279 82 *ταῦτον μέλος τύχης πέπτωκεν εἰς ἄμφω* διότι τὸ ἴδιον μοιρολόγι τῆς τύχης ἔχει λάχει καὶ εἰς τὰς δύο (οἷ γὰρ·οἷ γὰρ), *οὐκέτι μοι* (ἔστι) *φῶς*.—1283·99 *νάπος* οὐ. καὶ *νάπη* διασώδης κοιλίας, φάραγξ (λαγγάδια), *νυφόβολος* χιονόβλητος, *ὄθι* ὄπον, *βάλλω* πετῶ, ἐκθέτω, *βρέφος* ἀντικμ., *ἀπαλὸς* τρυφερός, *Πάριν* ἐπεξ., *νοσφιζῶ* (νόσφι μακρὰν) ἀπομακρύνω, ἀποχωρίζω, ἐκ τούτου *ματρός*, *ἀποπρὸ* μακρὰν, *μόρος* ἄ. μοῖρα, *θανατόεις* θανάσιμος, ἐπὶ *μόρφῳ* θ. μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἀποθάνῃ, *ἐν πόλει Φρυγῶν* ἐν τῷ Ἰλίῳ, *ὠφέλε* (Πρίαμος), *οἰκίζω* ἐγκαθιστῶ, *τὸν τραφέντα ἀμφὶ βοῦσι* (μέσα εἰς τὰ βόδια), *βουκόλον* κτηρ. λευκὸς κατακάθαρος, *κοῆναι* αἰπηγαί, *θάλλον* θαλερός, *χλωρός* (χλόη) τρυφερός, *ρόδοεντα ἀνθη* ἄνθη ῥόδων, ῥόδα.—1300·11 *ἐνθα* ἐκεῖ, *ἐπὶ πόθῳ* τρυφῶ καμαρώνω διὰ τὴν ἐρωτικὴν δύναμιν, διὰ τὰ ἐρωτικὰ φίλτρα, *βασίλις* ἐπιθ., *εὐναῖσι* β. ὡς βασιλικὴ σύνευνος τοῦ, *ἐπὶ κρίσιν ἐρινθάνατον* τελ. αἷτ., *στυγνὸς* φρικτός, ἀπαίσιος, *ἐμοὶ* ἀντίχ. ἢ ἡθ. :

διὰ θάνατον δὲ ἰδικὸν μου, οἱ στ. 1310-1 ἐφθαρμένοι. — 1312-8 *δυσελένη* ἢ ἀπαισία Ἐλένη, ἢ βρωμοελένη: ἀφ' οὗ μὲ ἐφαρμάκωσεν ἢ. — 1319-29 *πρύμναι ναῶν* νῆες, *χαλκεμβολάδες* ὀπλισμένοι διὰ χαλκῶν ἐμβόλων, *ἐλάτη* ναῦς, στόλος (ἐκ ξύλου ἐλάτης), *πομπαῖος* ὁ πέμπων, ὁ συνοδεύων (τοὺς Ἑλληνας), ἐκ τούτου εἰς *Τροίας*, *ἐλάταν* π. παρὰθ. εἰς τὸ *πρύμνας ναῶν*: στόλον, ὅστις θὰ συνώδευε τοὺς Ἑλληνας εἰς Τροίαν ἢ σειρὰ τῶν λ.: ἴδε αὐτὴς μὴ ὄφελε δέξασθαι εἰς τούτῳ ὁρμους *πρύμνας ναῶν* γ., *ἐλάταν πομπαίαν* εἰς Τροίαν, *πομπή* συνοδεία, ὁ (συνοδεύων) ἄνεμος, αὔρα, *ἀνταῖος* ἐναντίος, *Εὐρύπῳ* τοπ.: *μηδ' (ὄφελε) Ζεὺς πνεῦσαι ἀνταῖαν πομπῶν Εὐρύπῳ, μειλίσσω* γλυκαίνω, *μειλίσσω* αὔραν στέλλω γλυκεῖαν αὔραν εἰς, *ἄλλαν* διάφορον, *λαῖφος* οὐ. ἰστίον, εἰς τοῦτο *θνητῶν, χαίρειν* πρὸ αὐτοῦ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ τοῖσι δὲ πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸ τοῖσι μὲν: ὥστε ἄλλα μὲν (πλοῦι) νὰ χαίρουν, *ἀνάγκα* ἢ τις ἀναγκάζει αὐτὰ νὰ ἀποκλείωνται ἐν λυμένῃ ἢ νὰ ἀποπλανῶνται εἰς ἄλλους τόπους, *στέλλω* (τὰ ἰστία) μαζεύω τὰ πανιὰ (ἀδυνατῶν νὰ ἀποπλεύσω), *ἀναστέλλω* τὸν ἀπόπλουν (ἢ *στέλλω (ναῦν)* ἐτοιμάζω τὸ πλοῖον δι' ἀπόπλουν), *μέλλω* ἀναβάλλω τὸν ἀπόπλουν: ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ὅλου νοήματος, ἢ μτχ. *μειλίσσω* εὐαρμοστέϊ μόνον πρὸς τὸ *χαίρειν ἐξορμῶν*, ἐν ᾧ διὰ τὰς ἐννοίας: *λίπαν-ἀνάγκαν-στέλλειν-μέλλειν* πρέπει νὰ νοηθῇ κατὰ ζεύγμα ἀντίθετος ἐννοία ἢ νὰ τεθῇ γενική τις εὐαρμοστούσα εἰς πάντα, π. γ. *ἀλλάσσω ἄλλαν* αὔραν *ἄλλοις λαίφει θνατῶν, τοῖς μὲν...* ἐξαποστέλλων ἐκάστωτε εἰς τὰ πλοῖα διάφορον αὔραν μὲ διάφορα ἀποτελέσματα, γλυκεῖαν μὲν καὶ εὐπρόσδεκτον δι' ἄλλα ἰστιοφόρα ναυτίλων, φαρμακερὴν δὲ δι' ἄλλα, ὥστε ἄλλα νὰ ὑποκύπτουν εἰς τὴν ἀνωτέραν βίαν, ἄλλα νὰ ἀποπλέουν, ἄλλα νὰ διπλώνουν τὰ πανιὰ, ἄλλα νὰ ἀναβάλλουν τὸν ἀπόπλουν. — 1330-2 *ἀμέριος* ἐφήμερος, *γένος ἀμεριῶν* οἱ ἐφήμεροι ἄνθρωποι, *πολύμοχθος* πολυβασανισμένος, *ἄρ' ἦν* 404, *τὸ χρεῶν* ἢ μοῖρα, *δύσποτμος* δυστυχής, κτγρ., *τί κατὰ* λιτ. ἐπιτ. τὸ *δύσποτμον*: ἢ μοῖρα δὲ τῶν ἀνθρώπων εὐρίσκειται πολὺ δυστυχής. — 1333-5 *τίθημι* προκαλῶ, *ἰὼ τιθεῖσα* ἐπιφ., *πάθειαι* συμφοραί, *ἄχρα* φαρμάκια.

1284 κέ. Κατὰ τινὰς μύθους ἢ μάντις Κασσάνδρα, κόρη τοῦ Πριάμου, ἐπροφήτευσε κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Πάριδος ὅτι οὗτος θὰ γίνῃ ὁ ὀλετήρ τῆς πατρίδος καὶ διὰ τοῦτο ἐπιμόνως ἤξίου νὰ φονευθῇ τὸ βρέφος πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου. Κατ' ἄλλους μύθους ἢ Ἐκάβη, φέρουσα ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸν Πάριν, εἶδε καθ' ὕπνον

ὅτι ἐγέννησε φλεγόμενον δαυλόν, οἱ δὲ ἐξηγηταὶ τῶν ὀνειρώτων προ-
βλέποντες ὅτι τὸ γεννηθησόμενον παιδίον θάπείβαινε ὁ ὀλετῆρ τῆς
πατρίδος ἠξίωσαν τὸν φόνον αὐτοῦ. — Ἀτυχῶς ὁ Πριάμος ἀντὶ τὰ
φονεύσῃ ἐξέθηκεν αὐτὸ ἐν χαράδρῳ τῆς Ἰδης, ὅπου ποιμένες εὐ-
ρόντες ἐνέθρεψαν αὐτό. Ὑστερον ὁ Πριάμος ἀναγνωρίσας αὐτὸν
ἐδέχθη καὶ πάλιν εἰς τὴν οἰκογένειάν του παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τῆς
Κασσάνδρας. 1292 Ὁ Πριάμος φανταζόμενος αὐτὸ ὡς βουκόλον,
οὐχὶ ὡς βασιλοπαιδα, ἔστειλεν αὐτὸν εἰς τὰ λιβάδια τῆς Ἰδης πρὸς
βοσκὴν τῶν βοῶν, παραχωρήσας εἰς αὐτὸν πρὸς κατοικίαν θέτιν
παρὰ τὰς γνωσιὰς κρήνας. 1299 **ὕακινθος** τὸ ὠραῖον εὐῶδες
ἄνθος, ὅπερ κατὰ τοὺς μύθους ἀνεβλάστησεν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ
περικαλλοῦς νεανίου Ἰακίνθου, ὅστις παίζων μετὰ τοῦ φίλου του
θεοῦ Ἀπόλλωνος δίσκον ἐβλήθη κατὰ λάθος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἐφο-
νεύθη. Ἐπὶ τοῦ ἄνθους αὐτοῦ διακρίνονται τὰ ἀρχικὰ γράμματα
τοῦ ὀνόματός του V κ. VA 1302 Ὁ Ζεὺς ὀρίσας ὡς διατητηὴν
τῆς διαφορᾶς τῶν τριῶν θεαινῶν τὸν Πάριον διέταξε τὸν Ἐρμῆν
νὰ συνοδεύσῃ αὐτὰς μέχρι τῶν βουστασιῶν του. 1319 **χαλκεμ-
βολάδων** ἀναχρονισμός. 1324 **μειλίσσων** Τοῦτο ὑπενθυμίζει τὸν
μειλίχιον Δία. Ὁ νεφεληγερέτα καὶ ἀστεροπητῆς Ζεὺς, ὁ ἀγίολχος,
ὁ ἄμβροιος καὶ ἕτιος, ὁ εὐάνεμος, ὁ ταμίης τῶν ἀνέμων, εἶναι γενι-
κῶς ὁ θεὸς τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων. — *Τὶ παρατηρεῖτε εἰς
τὸν θρηῆνον τῆς Ἰφ.* ; ὁ θρηῆνος εἶναι ἐπικὸν ἢ λυρικὸν στοιχεῖον ;
πῶς λοιπὸν θὰ ἐξετελέσθῃ τὸ τμ. 1283-335 ; πῶς θὰ ὀνομασθῇ διὰ
τοῦτο ; τίνος θεοῖν ἐπέχει ἐν τῇ τραγωδίᾳ ;

1336-68. 1336-7 **οἰκίρω** σε τυχούσαν συμφορᾶς
κακῆς. — 1338-44 **ὄχλος ἀνδρῶν** πλήθη στρατοῦ, **τόν τε τῆς
θεᾶς παῖδα** (εἰσορῶ), **ᾧ χαρ.**, **διαχαλῶ** (χαλαρώνω τοὺς μοχλοὺς
τῆς θύρας) ἀνοίγω, **ὡς τί δὴ** διὰ τί τάχα, **τὸ δυστυχεῖς τῶν γά-
μων** ὁ ἀτυχῆς, ὁ μαιταιωθείς γάμος, **οὐκ ἐν ἀβρότητι κείσαι
πρὸς...** μὲ τὸ κατάντημά σου τὸ σημερινὸν δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ
δεικνύης λεπτότητα τρόπων, **ἀν(α)δύομαι** ἀποσύρομαι, δεικνύω
αἰδημοσύνην, **οὗ σεμνότητος ἔργον** ἐκεῖ ὅπου ἡ σεμνότης (αἰδη-
μοσύνη) ἔχει τὴν θέσιν τῆς. — 1345-68 **θροῶ** λέγω, **δεινὰ βοᾶται**
ἐν φοβερὰ βοή ἀκούεται μέσα εἰς, **τίνα βοήν** ὡς εἰ προηγεῖτο Ἀρ-
γεῖοι βοῶσι δεινὰ, **σημαίνω** λέγω, δίδω ἐξηγήσεις, **ἀμφὶ παιδὸς**
περὶ τῆς, διὰ τὴν κόρην σου, **πονηρὸς** κακός : αὐτό, τὸ ὁποῖον
εἶπες, εἶναι κακὸν σημεῖον διὰ τὴν εἰδησιν, τὴν ὁποίαν φέρεις, (**βοᾶ-
ται**) ὡς χρεῶν..., **ἤλυθον εἰς θόρυβον** ἐξετέθη ἐν θορυβῶδεις

ἀποδοκίμασις, προεκάλεσα..., **λεύω** (λάσ α. λίθος, λατόμος) λιθοβολῶ, τὸ ἀπορφ. ἐκ τοῦ ἤλυθον εἰς θόρον, διότι ὁ ὄλλος διὰ τῶν ἀποδοκίμασιῶν ἤξιον τὸν λιθοβολισμόν μου, **πέτρος** α. λίθος, **πέτρα;** **μῶν** 321, **σῶζων** τὸ ἐπιχειρούμενον, **δι' ὀλώλαμεν** τμησας, **ἤσσω** τῶν γάμων δοῦλος, ὄργανον τῆς μνηστῆς, **ὑποκρίνομαι** ἀποκρίνομαι, **εὐνή** ἡ σύζυγος, **φημίξω** κ. **φατίξω** 130, 135, **πατήρ** ὁ Ἄγ., **πέμπομαι** μεταπέμπομαι, **κίργόθεν** καὶ Ἀργόθεν, **νικῶμαι** τινος κατὰ τὸ **ἠτιῶμαι** τινος, **κεκραγμὸς** κραυγαί, τὸ πολὺ ὁ ὄλλος, **ἀρήγω** βοηθῶ, **μαχῆ** β' προσ. μέλλ., **ὄναιο** 1008 τῶν φρενῶν νὰ χαρῆς τὰ εὐγενῆ σου αἰσθήματα, **ὀνησόμεσθα**; γὰρ 1392 νά, **ὄστις ἄψεται** ἀναρ. τελ., **γόνος** υἱός, **ἴδια πράσσων...** ἐνεργῶν ἐξ ἀτομικῆς του πρωτοβουλίας ἢ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατοῦ, **αἰρεθεὶς** ἐκὼν κατόπιν ἐκλογῆς, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει του, **πονηρὰν γ' αἵρεσιν** (αἰρεθεὶς) νά, κάτι πονηρὰν ὑστεροβουλίαν εἶχεν ἢ ἐκλογὴ του, **μιαίφρονῶ** διαπράττω μιὰν φόνον, **σχῆσω** θὰ ἐμποδίσω, **ἄγω** ἀπάγω, **δῆλα δὴ** προφανῶς, **ἐθειρα-ραι** τριγες, κόμη, (ἀρπάσας) ξ. **ἐθείρας** πρὸς γεν. ὡς ἀφῆς, **ἀντέχομαι** πιάνομαι, κρατοῦμαι ἀπό, ὡς αἴτ. (ἦ: ὑπάρχει βεβαιότης τότε ὅτι δὲν θὰ...), **τοῦ δ' εἵνεκα** ὅσον δι' αὐτό, ὅσον ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ (ἐὰν τὴν πιάσω σφιγκτά), **εἰς τοῦτό γ' ἤξει** τὸ πρᾶγμα θὰ καταλήξῃ εἰς τοῦτο, **εἰς τὴν σφαγὴν**, (ἦ: ἀλλ' ὅμως ὁ Ὀδ. θὰ ἔλθῃ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν, νὰ σφάξῃ).

1350 λευσθῆναι **πέτροισι** παλαιότατον εἶδος θανατικῆς ποινῆς, ἣν ὑπέστη ὑστερον ὁ Παλαμήδης συκοφαντηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῦς. Τὴν ποινὴν ταύτην εἶχεν ὀρίσει καὶ ὁ Κρέων, ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, διὰ πάντα, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ θάρῃ τὸν νεκρὸν τοῦ Πολυνεϊκοῦς. **1362 ὁ Σισύφου γόνος** 524.—**Τίνα τεκμήρια τοῦ τόνου, καθ' ὃν διεξάγεται ὁ διάλογος, ἔχομεν; τί τὸ κρίσιμον ἀγγέλλει ὁ Ἀχιλλεύς;**

1368-401, 1368-73 **εἰσακούσατε** σὺ καὶ ὁ Ἀχιλλεύς, **μάτην** ἀδίκως, ἀνωφελῶς, εἰς τὸ **θυμουμένην**, **καρτερῶ τὰ ἀδύνατα** ἐπιμένω εἰς τά, **προθυμίας** γεν. διὰ τὰς καλὰς του διαθέσεις, **διabάλλομαι** εἰς **τινα**, **τινὶ** γίνομαι μισητὸς εἰς **τινα**, προκαλῶ τὸ μῖσος, **πλέον πράττω** κατορθώνω.—**1374-84** **οἷα εἰσηλθέν μ' ἐννοουμένην** ποῖαι σκέψεις μοῦ ἐπῆλθον καθ' ὃν χρόνον ἐβασάνιζα τὸ πρᾶγμα, **καίθανεν δέδοκται** ὁ στρατὸς ἔχει λάβει τὴν ἀπόφασιν τῆς θανατώσεώς μου, **μοι** ἀντιχαρ., **παρήμι** τὸ δυσγενὲς παραμερίζω κάθε ταπεινὸν συναίσθημα, σκέψιν, **ἐκποδὼν** ἐκ τοῦ

μέσου, ὡς καλὸς... εἶδ., ἡ **μεγίστη** ἢ κραταιοτάτη (ἢ ἡ ἀπέραντος), **καὶν** καὶ ἐν, ἐν **ἔμοι** (ἔστι) **πορθμὸς** ἐξ ἔμοι ἐξαρτᾶται ἢ διαπεραιώσις, **πορθμὸς κοτασκαφαί-μῆ εἶν**, τὰς **μελλούσας γυναῖκας** τὰς γυναῖκας τοῦ μέλλοντος, **ἦν τι δρῶσιν** ἐὰν ἀποπειρῶνται κανὲν πραξικόπημα, **ἐκ τὰς δόλβιας Ἑλλάδος, τίνω** 1169 τιμωρῶ, ὁ **Ἐιένης ὄλεθρος** περιφρ. ἡ χαμένη Ἑλένη, : μετὰ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν, **ῥύομαι σφῶ, κερδίζω, ταῦτα πάντα** 1379..., **μακάριος** ἀθάνατος.—**1385-91** **καὶ γὰρ οὐδὲ** καὶ πρὸς τούτοις ἔχω καὶ ἓνα ἄλλον λόγον νὰ μὴ..., **φιλοψυχῶ** ἀγαπῶ τὴν ζωὴν μου, **κοινὸν κοινὸν ἀγαθόν, κτγρ., Ἑλλησι χαρ., πεφραγμένοι** πρβλ. **ναύφρακτος** 1259, **ἔρετμὸν** (ἔρέσσω) κώπη, **ἔρετμὰ ἔχοντες** κωπηλάται, **ψυχὴ ἡ ζωὴ**, πρβλ. **φιλοψυχεῖν, μία οὔσα...** ἐγὼ δὲ μὲ μίαν ζωὴν, ποῦ ἔχω, θά, **τί τὸ δίκαιον...** ποίαν ἀρά γε εὐλογον ἀντίρρησην δυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν εἰς ταῦτα ; —**1392-401** **καὶ ἐπ' ἐκεῖνο** καὶ εἰς ἓν ἄλλο, τὸ ἐξῆς, **διὰ μάχης βλώσκειν** (ἵεσαι) μίχεσθαι, **ὄρω φάος ζῶ, κρείσσω** (ἔστι) σύντ. προσωπ. : **κρείσσω** (ἔστιν) ἓνα ἄνδρα **ὄραν φάος ἢ μυριάς γυναῖκας, γίγνομαι ἐμποδῶν** ἐμποδίζω, **ἀμήχανος** ἀδύνατος, **ταῦτα** ἢ θυσία μου καὶ τὰ βαρυσήμαντα ἀποτελέσματά της, **μνημεῖα** ὡς παρ' ἡμῖν : τὸ **μνημεῖον** τοῦ ἀγνώστου **στρατιώτου**, τοῦ ἀφανοῦς **ναύτου**, κτγρ., **διὰ μακροῦ** ἐπὶ μακρὸν χρόνον, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, **οὔτοι καθ' ἕλξ.** πρὸς τὸ παῖδες ἀντὶ ταῦτα ἐπαναλαμβάνον τὸ **ταῦτα** 1398, : αὐτὰ θὰ εἶναι τὰ παιδιὰ μου..., **τὸ μὲν** τὸ βαρβαρικόν.

1400. Οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πολὺ ὑπερέτερου πολιτισμοῦ των κατεφρόνουν ὡς βαρβάρους πάντας τοὺς μὴ Ἕλληνας καὶ ἠξίουσαν νὰ ἄρχωσιν ἐκείνων ταυτίζοντες βαρβάρους καὶ δούλους. Πρβλ. τὸ ἡμέτ. **Μαντεῖον τῶν Δελφῶν** ἐν σ. 142-3.— **Τί παρατηροῦμεν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἰφ.** ; **τίνες λόγοι συνετέλεσαν εἰς τοῦτο ; τίνα ἄξια λόγου ἔχει ἡ ὁμιλία αὐτῆς ; τί συναίσθημα προκαλεῖ ἐν ἡμῖν ;**

1402-33. **1402-3** τὸ **ὄν** ἢ ἰδική σου στάσις, **ἔχει γενναίως** εἶναι εὐγενής, τὸ **τῆς τύχης...** ἢ θέλησις τῆς τύχης..., **νοσεῖ** δὲν εἶναι ὀρθή, δικαία.—**1404-15** **τίθημι** καθιστῶ, **σοῦ Ἑλλάδος** αἰτ., **ἀπολείπω** ἀφήνω κατὰ μέρος, **τὸ θεομαχεῖν** ἢ θεομαχία, ἢ ἀντίδρασις κατὰ τῶν θεῶν (θεᾶς), **ὃ σου ἐκράτει** ἢ ὁποῖα ἐπλήρου τὴν ψυχὴν σου, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας διετελεῖς, **ἐκλογίζομαι τὰ χρηστά..** σκέπτομαι κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀνάγκης, **μᾶλλον εἰσέρχεται με πόθος** σῶν λέ-

κτρων ὁ πόθος μου νὰ σὲ ἀποκτήσω σύζυγον ἀποβαίνει ἰσχυρότερος, ἐπιτείνεται, *βλέπω εἰς τὴν φύσιν* ἀποβλέπω εἰς τὸν χαρακτῆρα, *γενναῖος* 1482, *ὄρα δὲ κοίταζε δὲ αὐτά*, ποῦ θὰ σοῦ εἴπω, *ἄχθομαι* αἰσθάνομαι βάρος, φέρω βαρέως, *ἴστω* (εἰδέναι) ἔστω μάρτυς, *ἔρχομαι διὰ μάχης τινὶ* ἔρχομαι εἰς χεῖρας, μάχομαι, *ἀθρῶω ὦ* κοιτάζω μετὰ προσοχῆς, προσέχω, *κακὸν οὔσ.*, *δεινὸν* ἐπίθ.— 1416-20 *οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη* χωρὶς νὰ συστέλλωμαι ποσῶς πρὸ οὐδενός, ἢ *Τυνδαρις παῖς* ἢ κόρη τοῦ Τ., ἢ Ἐλένη, *ἀρκεῖ τιθεῖσα* ἢ σύντ. προσοπ. ἀντὶ ἀπροσ. ἀρκεῖ *τιθέναι* ἀρκεῖ ὅτι ἢ Τ. διὰ τὸ κάλλος τοῦ σώματος προκαλεῖ..., *ἦν δυνώμεθα* ὁ πληθ. διότι καὶ ὁ Ἀχ. θὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο συμβάλλον εἰς τὴν θυσίαν τῆς Ἴφ.— 1421-32 *λῆμα* (λάω θέλω, αἶ δὲ λῆς) θέλησις, διαθέσις, αἰσθημα, ψυχὴ, καρδιά, *ἄριστος* εὐγενέστατος, *οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτο λέγειν* δὲν δύναμαι νὰ ἀντιλέγω εἰς τοῦτο, *γενναῖα φρονῶ* ἔχω εὐγενῆ αἰσθήματα, *τί γὰρ τάληθές οὐκ εἶποι τις ἂν* διότι διὰ τί νὰ μὴ ὁμολογῇ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν, *μεταγινώσκω* τάδε μεταβάλλω τὰς παρούσας σκέψεις, ὡς *οὐν ἂν εἰδῆς...* διὰ νὰ κατανοήσῃ; λοιπὸν τὴν εἰλικρίνειαν τῶν λόγων μου, ὡς *οὐκ ἔασων* σε μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, *χρῶμαι τοῖς λόγοις τινός* συμμορφοῦμαι μετὰ τὰς συστάσεις, ὑποδείξεις τινός, *δέρη* 875, *ἀφροσύνη* ἀγνοία, ἀπειρία (τῆς φρίκης τοῦ θανάτου), *καραδοκέ-ω* ἀναμένω.— Πῶς χαρακτηρίζει ὁ Ἀχ. τὴν κόρη; τίς ἢ πρὸς αὐτὴν στάσις του; *ἐγεννήθη ἐν τῇ ψυχῇ του* ἔρωσ πρὸς τὴν κόρη; **1434-46**. 1434-46 *τέγγω* 496, *πρόφουςις* ἀφορμή, *κακίζω τινὰ* κάμνω τινὰ δειλόν, ἀποθαρύνω, ἐκ τούτου τὸ μέ, *παῦσαι κακίζέ με* παῦσαι κακίζουσά με, μή με κάκιζε, ἢ Κλ. ἐκλαμβάνει τὸ κακίζειν ὀνειδίζειν, ἐντεῦθεν *ἀδικήση* β' πρὸς. ἐν παθ. σημ., *ἀδικοῦμαι* πάσχω κακόν, πλόκαμος *τριχὸς* ὕλης, *ἀμπέχομαι*, ἀό. ἡμπεσχόμην, περιβάλλομαι, πρβλ. *ἀμπέχορον*, *τί τόδ' εἶπας τί* ἐστὶ τόδε, ὁ εἶπας, *ἀπολέσασά σε* ὁ λόγος διακοπεῖς ὑπὸ τῆς Ἴφ. 1441 συνεχίζεται ἐν 1442 μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἀντὶ: *ἀπολέσασά σε πενήσω*, *οὐ σύ γε* (ἀπόλεσας), *κατ' ἐμὲ* ἔξ αἰτίας ἐμοῦ, *ψυχῇ* 1385, 1390, *ἦκιστα* (δεῖ πενεῖν) ἐλάχιστα, οὐδαμῶς, *χώννυμι τύμβον* ἐγείρω τάφον, *νομίζεται* συνηθίζεται, συνηθῶς ἐγείρεται, *βωμὸς θεᾶς τῆς Διὸς κόρης* (ἔσται) μοι μνήμα, *γὲ ναί*, (λέγω εἶ) ὦ; *εὐτυχοῦσα...* διότι ἡ τύχη μου εἶναι λαμπρὰ καὶ εἶμαι...— 1447-57 *σοῦ* περὶ σοῦ, ἢ ἐκ τοῦ *κασιγνήταισι*, *ἐξάπτω* περιάπτω, περιβάλλω, *χαίρειν γε ναί*, μάλιστα, χαιρετισμούς,

ἄνδρα κτηρ. προλ. ὅστε νὰ γίνῃ ἄνθρ, προσέλκομαι περιπτύσσομαι, ὅσον εἶχες ὅσον ἠδύνασο, ἔστι (τι) ὅ, τι δρωσα (ὑποθ.) κατ' Ἄργος, φέρω σοι χάριν σὲ εὐχαριστῶ, στυγῶ μισῶ, ἀμὸς ἐμός, ἀμὸς ἡμέτερος, θέω ἀγῶνας ὑφίσταμαι ἀγῶνας, Ἑλλάδος ἐπιθ., δόλω δὲ ἀλλὰ δολίως, ἀγεννῶς κατὰ τρόπον πρόστυχον.—1458-66 εἶσιν ἄξων με θὰ ἔλθῃ νὰ με ὀδηγήσῃ, πρὶν σπαράσσεσθαι κόμησ 1356 πρὶν μὲ πιάσουν ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ μοῦ τὰ μαδήσουν σύροντες, μὴ σὺ γ' (ἴθι), ἔχομαί τινος κρατοῦμαι ἀπὸ τινος, (εἶμι) ἔχομένη... πέμπω συνοδεύω, ὅπου σφαγήσομαι ἀναφ. τελ., οὐ μὴ+ἀόρ. ὑπκτ. ἢ ὀρ. μέλλ. σημαίνει ἔντονον ἄρνησιν, οὐ μὴ μόλω πάλιν ὀριστικῶς δὲν θὰ γυρίσω ὀπίσω, (λείπω σε) οὐκ ἀξίως ἐν ᾧ δὲν ἦσο ἀξία αὐτῆς τῆς τύχης τῆς κόρης σοι, ἔχω μένω, σταματῶ, προλείπειν κατὰ τὸ προδιδόναι.—1467-74 ἐπευφημῶ παιᾶνα παιανίζω, ὑμῶν μὲ παιᾶνα, τῆμῃ συμφορᾷ αἰτ., εὐφημία ἱερὰ σιγή, ἔτω ἄς διαχυθῆ, ἄς ἐπακολουθήσῃ, ἐνάρχομαι κανᾶ 435 κάμνω ἀρχὴν τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἀπὸ τὰ κίνιστρα, αἰδομαι καίομαι : ἄς ἀναοριπίζεται τὸ πῦρ, προχύταις καθαρσίοισι 1112 ὄργ., ἐνδεξιῶμαι βωμὸν περιέρχομαι ὀλόγυρα τὸν βωμὸν βαδίξων (τρέχων) δεξιᾶ.

1438 Οἱ ἀρχαῖοι ἐν πένθει ἔκειροντο τὴν κόμην καὶ περιεβάλλοντο μέλαν ἱμάτιον. 1443 Περὶ τύμβων ἰδ. Ὀμ. Ζ 418 ἡμετ. ἐκδ. 1464 Ἡ Ἄρτεμις ὡς θεὰ τῆς φύσεως ἐλατρεύετο ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐντὸς λειμώνων, ἄλσων, παρὰ πηγὰς κλπ. 1469 παιᾶν ἔσμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος (συνήθως), ἐνταῦθα τῆς Ἄρτεμιδος, πρὸς ἀποτροπὴν κακοῦ (τῆς νηνεμίας ἐν τῷ Εὐρίπω).—1470 εὐφημία 143.—1473 Ὁ θύων περιήρχετο τὸν βωμὸν θαίνων αὐτὸν δι' οὐλοχυτῶν καὶ ἀγιασμοῦ, βαίνων γοργῶς ἢ τρέχων πρὸς τὰ δεξιᾶ.—Διὰ τί ἡ μήτηρ καὶ οἱ οἰκεῖοι δὲν πρέπει νὰ πενθήσωσι ; τίς ἡ στάσις τῆς Κλ. καὶ τί προαγγέλλει ;

1473-309. 1475 86 ἐλέπιολις Φρυγῶν ἡ κυριεύουσα τὴν πόλιν ἢ τὰς πόλεις τῶν Φρυγῶν, Ἰλίου καὶ Φρυγῶν (ἴσως) ἐν διὰ δυοῖν : τοῦ Φρυγικοῦ Ἰλίου, στέφος οὐ. στέφανος, περίβολος παθ. ὁ περιβαλλόμενος, ὁ περιστρέφων (τὴν κεφαλὴν), δίδοτε (μοί), πλόκαμος ὅδε (πάρεστι)... Ἰδοὺ εἶναι ἔτοιμοι οἱ πλόκαμοί μου (ἢ κόμη μου) διὰ τὴν στέφιν μου, ἢ πρότ. κεῖται διὰ μέσου, χερνίβων πηγαὶ χέρνιψ, ἀγιασμὸς ἀπὸ ὕδωρ πηγῆς, ἐλίσσω Ἄρτεριν .. τιμῶ τὴν Ἄρτ. διὰ κυκλίου χοροῦ περὶ τὸν ναόν, μάκαιρα θ. τοῦ μάκαρ, ἐξαλείφω θέσφατα ἐξοφλῶ τὸν χρησμὸν

σβήνων διὰ τοῦ αἵματός μου τὴν ὀφειλὴν, πληρῶ, **αἵμασι-θύμασι** ἔν διὰ δυοῖν: διὰ τῆς αἵματηρᾶς θυσίας μου.—**1487-99 δίδωμι δάκρυα** προσφέρω δ., **οὐ πρέπει** (δακρύνειν), **ἰὼ ἰὼ** ἐμπρός ἐμ- πρὸς **συνεπαιίδω** ψίλλω ὁμοῦ, **ἀντίπορος X.** ἡ τιμωμένη πέραν τοῦ πόρου ἡς Χαλκίδος (ἐν Αὐλίδι), **ἵνα τε ἵνα**, ὅπου (ἐν Αὐλίδι), **δόρατα** ξύλα (προβλ. δούρειος ἵππος), **πλοῖα** (προβλ. ἔρρει τὰ κᾶλα), **δαίος** δῆσιος, πολεμικός, **μέμονα** (μένω) παραμένω ἐν ἀδρανεῖα, **στενόμορος S1** ὁ ἔχων στενὸν στόμιον, **δι' ἐμὸν ὄνομα** περιέφο- δι' ἐμέ (ἄλλοι: διὰ τὰ τιμηθῆ τὸ ὄνομά μου), **γῆ Πελασγία** τὸ Ἄργος, **μήτηρ** πατρίς, **θεράπνη** ἐκ τοῦ θεράπεινα, κατοικία, ἔδρα. —**1500·9 καλῶ** ἐπικαλοῦμαι, **πόλισμα** πόλις, π. **Περσέως** αἱ Μυκῆναι, **πόνος** ἔργον, **τρέφω** ἀναπτύσσω, μεγαλώνω, ὑποκ. σὺ (**πόλισμα II.**), **φάος** χαρά, σωτηρία 1063, κτηρ: πρὸς εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος, **ἀναίνομαι** ἀρνοῦμαι, **οὐκ ἀναίνομαι** θανοῦσα κτηρ. μιχ. κατὰ τὰ ψυχ. πάθους σημ. ὅ. **ἄχθεσθαι, ἀγανακτεῖν:** δὲν μοῦ κακο- φαίνεται ὁ θάνατος, **οὐ μὴ λίπη** 1465, **λαμπαδοῦχος** ἡ ἔχουσα τὴν λαμπάδα τοῦ ἡλίου, ἡλιόφωτος, ἡλιόλουστος, **οἰκῶ αἰῶνα καὶ μοῖ- ραν** περὶ ζῶην καὶ τύχην.

1477 Τὰ θύματα πρὸ τῆς θυσίας ἐστέφοντο. **1490** Μόνον εἰς τὸν Ἄϊδην προσῆκον θοῖνοι καὶ δάκρυα, οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ εἶναι πάντοτε φαιδροὶ καὶ ἴλαροί. **1498** Οἱ πρῶτοι κάτοικοι τοῦ Ἄργους ἐλέγοντο ὅτι ἦσαν Πελασγοί, ὡς μαρτυροῦσι καὶ αἱ λ. Ἄργος κ. Λάρισα, ἀμφοτέραι Πελασγικάι. **1500** Αἱ Μυκῆναι ὤκισθησαν κατὰ τοὺς μύθους ὑπὸ τοῦ Περσέως, ὅστις ἤγειρε καὶ τὰ τεῖχη αὐτῶν διὰ τῶν Κυκλώπων τῶν τευχισάντων καὶ τὴν Τί- ρυνθα. Ἐφρατζίζοντο αὐτοὺς ὡς ἄνδρας γιγαντώδους ὤμης, δια- κροινόμενους διὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν δεξιότητα περὶ τὴν ἔγερσιν τευχῶν διὰ πελωρίων λίθων. Ἰδ. καὶ 265.

1510-31. 1510-20 στείχουσαν κτηρ. μιχ., **βαλομένην** χρον. ἀφ' οὗ ἔβαλε, **δίαιμος κ. διαίμων** αἱματηρός, αἱματοβαφής; **ῥαντίσιν αἰμορρῦτοις** μέσα εἰς ῥαντίσματα αἱμάτων, **σφαγεῖσαν** ὑποκ. Ἰφ., **δέσπην** δηλοῖ τὸ μέρος μετὰ τὸ ὄλον, **εὐφυῆς** ὠραῖος; ἴδεσθε **στείχουσαν βωμόν** **δαίμονος** θεᾶς **θανοῦσαν σφαγεῖσαν,** **πηγαὶ χέρσιβές τε** ἐν διὰ δυοῖν; **εὐδροσοὶ πατρῶαι** **πηγαὶ χέρσι- βές τε μένουσί σε** σὲ ἀναμένει ὁ πατήρ σου μὲ ἀγιασμόν ἀπὸ δρο- σερᾶ νερᾶ πηγῆς.— **1521-31 κληίζω-κλήζω** κλειίζω, ἀνυμνῶ, **ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ** μὲ τὴν προῖλόθεσιν, τὴν πεποιθήσιν ὅτι αὐτὰ ἐδῶ θὰ ἔχουν εὐτυχῆ ἔκβασιν, **βροτήσιος** βρότειος, ἀνθρώ-

πινος, χαρεῖσα θύμασι βροτησίους ἦτις εὖρες εὐχαρίστησιν εἰς τὰς ἀνθρωποθυσίας, ἔδος ἔδρα, **δολόεντα** ὑπαλλ. πρὸς τὰ ἔδη ἀντιπρὸς τὸ Τροίας Τρώων, **ἀμφιτίθηναι** περιβάλλω, **Ἑλλάσι** ἐπιθ., δὸς Ἄγαμέμνονα ἀμφιθεῖναι κλεινότατον στέφανον Ἑλλάσι λόγχαϊς κλέος τε ἀείμνηστον ἐὼν κἀρα δὸς ὁ Ἄγ. νὰ περιβάλῃ καὶ τὰς λόγχας τῶν Ἑλλήνων μὲ ἐνδοξότατον στέφανον καὶ τὴν κεφαλὴν του μὲ δόξαν ἀείμνηστον.

1527 δολόεντα ἴσως διὰ τοὺς δόλους, οὓς μετήρχοντο οἱ βάρβαροι πρὸς ἀρπαγὴν Ἑλληνίδων.— **Τὸ ἔσμα 1510-31 ἀντίτινος** κεῖται ἐν τῇ τραγωδίᾳ; μήπως ἔχει σχέσιν, καὶ τίνα, πρὸς προηγούμενον τιμῆμα; **Ποῖα τὰ συναισθήματα τῆς Ἰφ.;** πῶς λοιπὸν θὰ ἐξετελέσθῃ τὸ τι. 1475-509; **πρὸς τί σημερινῆς τραγωδίας ἀντιστοιχεῖ;** ποῦ εὐρίσκεται ἡ προᾶξις ἐν αὐτῷ; τίνα τὰ συναισθήματα ἡμῶν; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται;

1532-629. 1532-9 φθογγή φωνή, ταρβέω φοβοῦμαι, τρέμω, **ἐκπλήσσομαι** τρομάζω, **σημαίνω** ἀναγγέλλω, δεινὰ παράδοξα, καταπληκτικά, **μὲν οὖν** ἐπανορθ. ὄχι συμφορὰν, ἀλλ' ἀντιέτως..., **μέλλω** βραδύνω.— **1440 50 σαφῶς** λεπτομερῶς, **σφάλλεται γνώμη** σφάλλει τὸ λογικόν, ἢ μνήμη, **ταράττω γλώσσαν** μπερδεύω, συγχύζω τὴν ἔκθεσιν, **λεῖμαξ** θ. λειμών, ἵνα τοπ., **σύλλογος** ὁ ὠρισμένος τόπος πρὸς συγκέντρωσιν τῶν Ἀχαιῶν, ἢ διμηρ. ἀγορή, **ἐμπαλιν** πρὸς τὰ ὀπίσω, **προάγω** ἀπολύω.— **1551-62 πάρεμί σοι** εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, **θῦσαι (ὁμᾶς) ἄγοντας** πρὸς βωμόν, **ἐστὶ θέσφατον** εἶναι θεόθεν γραμμένον, ἢ θέλησις τῆς θεᾶς, **τὸ ἐπ' ἐμὲ ὅσον** ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ, **τυγχάνω** δορὸς νικηφόρου διεξιᾶω νικηφόρον πόλεμον, **πατρίδα** ἐπιθ., **πρὸς ταῦτα** ἀπέναντι, συνεπεῖα τῆς ἀποφάσεώς μου αὐτῆς, ὅθεν, **σιγῇ** ἀδιαμαρτύρητα, **εὐκαρδίως** μὲ γενναίαν καρδίαν, **ἀρετῇ** εὐγένεια.— **1563-7 ᾧ τόδ' ἦν μέλον** (ἔμελε) ὅστις εἶχε τὸ καθήκον αὐτὸ ἐδῶ, **ἀναγορεύω** εὐφημίαν κηρύττω νὰ τηρήσουν ἱερὰν σιγὴν, **σπῶ** ἀνασπῶ, ἀνασύρω, **κολεός** ἄ. ἢ θήκη τοῦ ξίφους, **χειρὶ** εἰς τὸ σπάσας, **χρυσήλατος** ὁ ἐκ χρυσοῦ σφυρηλάτου.— **1568-76 λαβὼν κανοῦν χερνιβὰς** τε, **ἔθρεξεν** ἄωρ. τοῦ **τρέχειν**, **εἰλίσσω** περιφέρω, **φάος** (τῆς σελήνης), **εὐφρονή** ἡ (εὐφραίνουσα) νύξ, **ἄχραντος** (χρᾶίνω μολύνω), **δέρη καλλιπάρθενος** δέρη ὠραίας παρθένου, **ἀτήμων** (πῆμα, πάσχω) ἀβλαβής, ἀνευ ζημιῶν, **πέργαμα;**— **1577-89 βλέπων** εἰς γῆν, **ἱερεὺς** διάφορος τοῦ Κάλχαντος, **ἐπεύχομαι** ἀναπέμπω εὐχὴν, **ἐπισκοποῦμαι** παρατηρῶ μετὰ προσ-

οχῆς, *ἵνα πλήξειεν* ἂν εἰς ποῖον μέρος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ κυπήσῃ, *ἄλλος εἰσῆι φρενὶ* ἢ καρδία ἠσθάνετο πόνον, *ἐμοὶ φρενὶ* ἐπιμερ., *κάστην* καὶ ἔστην, *νεύω* κλίνω τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν γῆν, δὲ 1583 ἀλλά, *τὴν παρθένον* πρόλ., *οὗ γῆς εἰσέδου* εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς κατεχωνιάσθη, *ἐπηχῶ* ἐπαναλαμβάνω τὴν βοήν, *στρατὸς εἰσιδόντες*, *φάσμα* φαινόμενον, θαῦμα, *ἄελπτος* ἀπροσδόκητος, ἀφάνταστος, ἀπίστευτος, *οὗ γε...* τὸ ὅποῖον μάλιστα, καὶ ἂν τὸ ἔβλεπε κανεῖς, ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ πιστεύσῃ, μεγίστη *ἰδεῖν* εἰς τὴν θέαν, *διαπρεπὴς τὴν θέαν* ὑπέροχος, μεγαλειώδης (μεγαλειῶν) εἰς τὴν θεωρίαν, ἧς *αἵματι*, *βωμὸς* θεοῦ, *ἄρδην* ὀλόκληρος, καθ' ὀλοκληρίαν (ἢ *αἵματι ἄρδην* ἐκ τοῦ αἵματος ἐξακοντιζομένου ὑψηλά).—1590·601 *ἐν τῷδε* ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς αὐτῆς καταπλήξεως, *πῶς δοκεῖς* τί φαντάζεσαι, παρενθ., *κοίρανος* στρατηγός, *θυσιά* θῦμα, *προϊθήμι* ὀπίτω ἐμπρός, *βώμιος* ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, *ὄρειδρὸμος* ὄρεσιβίος, *ἀσπάζεται μάλιστα* τῆς κόρης σύμπυξις δύο συντάξεων, *ἀσπάζεται μάλιστα* καὶ *ἀσπάζεται μᾶλλον* τῆς κόρης προτιμᾶ κατ' ἐξοχήν, περισσότερον ἀπὸ τὴν κόρην, *εὐγενὴς φόνος* φόνος εὐγενοῦς θύματος, *τοῦτο* τὸ θῦμα, *ἐπιδρομαὶ Ἰλίου* ἐκστρατεία ἐναντίον τοῦ Ἰ., *πρὸς ταῦτα* 1550, *αἶρω θάρσος* παίρνω θάρσος, ἀναθαρῶ, *οἶδμα* 68, 704, *Αἴγαιος* ὁ τοῦ Αἰγαίου.—1601·3 *Ἐφαισιος* τὸ πῦρ, *εὐχομαι τὰ πρόσφορα* ἀναπέμτω τὴν ἐπικάριον, κατάλληλον εὐχήν, *νόστιος* 882.—1604·8 *ὥστε φράσα* ἐν τελ. σημ., *ὁποίας μοίρας κυρεῖ ἐκ θεῶν* ποίας καλῆς μοίρας ἠξιώθη ἀπὸ τοὺς θεοὺς, *ἄφθιτος* (φθίνω) αἰώνιος, *παρῶν-ὄρων* προτκ., *ἀφίπτατο* ἀντὶ ἀπέπιε(α)το ἀνελήφθη, *σαφῶς* ὀλοφάνερα.—1609·12 *ἀφαιρῶ λύπης* (διααρ.) κάμνω ἀβαρίαν εἰς τὴν λύπην, *παρήμι χόλον* παραιτῶ τὴν ὀργήν, *τὰ τῶν θεῶν ἀπροσδόκητα...* οἱ θεοὶ δίδουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι δὲν περιμένουν, *βλέπω ζῶ*—1613·4 *ὄν τέκος φράζει* (εἰδοποιεῖ) μένειν ζῶν ἐν θεοῖσι.—1615·8 *τοῦ* (τίνος) *θεῶν γέγονας κλέμμα* ποῖος θεὸς σὲ ἔχει κλέψει, *πῶς σε προσεῖπω* μὲ τί ὄνομα νὰ σὲ ὀνομάσω; ζῶσαν ἢ νεκράν; *πῶς δ' οὐ φῶ* καὶ πῶς νὰ μὴ πιστεύσω, διὰ τί νὰ μὴ πιστεύσω, *παραμυθοῦμαι* παρηγορῶ, *μάτην* ψευδῶς, : ὅτι αὐτὰ ἐδῶ τὰ λόγια εἶναι ψευδολογία πρὸς παρηγορίαν, *ὡς τελ.*, *λυγρὸς* (lugeo) φαρμακερός, *σοῦ* γεν. ἀνικμ. εἰς τὸ *πένθους*.—1619·26 *καὶ μὴν* καὶ ἰδοῦ, διὰ τῆς φράσεως προαγγέλλεται ἡ πάροδος προσώπου, *ἔχων...* ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσῃ περὶ αὐτῶν ἐδῶ, *θυγατρὸς ἔνεκα* ὕσον (ἐξαρτᾶται) ἀπὸ τὴν θυγα-

τέρα μας, ἔχει ὀμιλίαν ὀμιλεῖ ἀναστρέφεται, ζῆ ἐν ἀναστρουφῆ, **μόσχος** ὁ Ὁρέστης, **νεαγενής** νεογεννής, ἀριγεννητος, **δραῖ** πρὸς πλοῦν κοιτάζει τὸν πλοῦν, ἔχει τὴν προσοχὴν του εἰς, **τάμα** προσφθέγματα ἔσται σοι χρόνια μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου θὰ σὲ χαιρετίσω, **Τροίηθεν** κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδόν μου, **γένοιτό σοι καλῶς** ὑγίαινε, ὁ θεὸς δεξιὰ, **χαίρων** μετὰ τὸ καλόν, ὑγιής, **σκῦλα** τὰ ὄπλα φονευθέντος; πολεμίου.

1551 Πολυθρόλυτος ἦτο ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἢ εἰκὼν τοῦ Κυθνίου ζωγράφου Τιμάνθους, ὅστις ἀπεικόνισε τὸν Ἀγαμέμνονα ἐν τῇ θυσίᾳ κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Ἰδ. Πίν. Γ'. Προβλ. καὶ τὰ ἡμέτερα **Διδακτικὰ** ἐν σ. 33.—1569 **ἔθρεξε** προβλ. 1473.—1570 Ἡ Ἀριεμῖς ὡς θεὰ τῆς φύσεως εἶναι καὶ κληρονομία τῶν ἀγρίων θηρίων, ὡς ἀδελφὴ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος (ἡλίου) εἶναι προσωποποιία καὶ τῆς σελήνης.—**Διὰ τί τὸ τραγικὸν δὲν ἐτελέσθη πρὸ τῶν θεατῶν; τίνα ἀρετὴν παρατηροῦμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ἀγγέλου καὶ διὰ τί τοῦτο; ὁ Χο. λέγων τοὺς σι. 1627-9 τί κάμνει; πῶς θὰ κληθῆ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς τραγωδίας 1532-τέλους; τί περιέχει; ἐκ πόσων καὶ τίνων σκηνῶν ἀποτελεῖται;**

Διὰ τί ἡ τραγωδία ἐπιγράφεται Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι; Διὰ τί δὲν ἐπεγράφη ἀπλῶς Ἰφιγένεια; Τίς ἡ κυρία ἰδέα τῆς τραγωδίας; Πῶς διαρθροῦται ἡ πρῶξις; Ἐκ τίνων οὐσιωδῶν μερῶν ἀποτελεῖται ἡ τραγωδία; Τίς ἡ σχέσις τῶν ἐπεισοδίων πρὸς τὰ Χορικά; Τίνες αἱ ἀρεταὶ καὶ τίνα τὰ ἐλαττώματα τῆς τραγωδίας; Τίς ἡ τέχνη τοῦ Εὐριπίδου;

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΓΑ. Ἐ γέροντά μου, πέρανα ἐδῶ ἔμπρὸς εἰς τὴν σκηνὴν μου.

ΓΕΡ. Περονῶ· ἀλλὰ τί νέα σχέδια μαγειρεύεις, βασιλεῦ Ἀγαμέμνων;

ΑΓΑ. Θὰ τρέξῃς;

ΓΕΡ. Τρέχω· τὰ ἰδικά μου γηρατεῖα ὕπνον πολὺν δὲν παίρνουν, ὄλος ὁ κόσμος τὸ ἤξεύρει αὐτό, καὶ τὸ βλέμμα μου κόβει πολὺ.

ΑΓΑ. Τότε λοιπὸν σὰν ποῖον τάχα εἶναι τὸ ἄστρον αὐτὸ ἐδῶ, τὸ ὁποῖον διαιτρέπει τὸν οὐρανόν;

ΓΕΡ. Ὁ Σείριος, ὁ ὁποῖος τρέχει πλησίον τῆς ἑπταφώτου Πούλειας, ἀκόμη κατάμεσα εἰς τὸν οὐρανόν.

ΑΓΑ. Δι' αὐτὸ λοιπὸν δὲν ἀκούονται οὔτε πετεινῶν λαλήματα οὔτε τῆς θαλάσσης ἢ βοή, γαλήνη δὲ βασιλεύει εἰς τὸν Εὐριπον ἐδῶ.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ σύ, βασιλεῦ Ἀγαμέμνων, διὰ τί ἀπὸ τὴν σκηνὴν σου ἔξω νευρικά στρεφογουρίζεις; καὶ ὁμως τὰ πάντα εἰς τὴν Αὐλίδα ἐδῶ ἠσυχάζουν, ἀκόμη καὶ τοῦ στρατοπέδου οἱ σκοποὶ ἀκίνητοι εἶναι εἰς τὰς θέσεις των χωρὶς ἢ φρουρὰ νάλλάξῃ. Ἄς πηγαίνωμεν μέσα.

ΑΓΑ. Σὲ ζηλεύω, γέροντά μου, ὅπως ζηλεύω καὶ
κάθε ἄλλον ἄνδρα, ὅστις ἐπέρασεν ὅλην του τὴν ζωὴν,
χωρὶς νὰ τρέμουν τὰ φυλλοκάρδια του, ἄγνωστος,
ἄσημος· ἀλλὰ ποσῶς δὲν ζηλεύω ἐκείνους, ποὺ θέσεις
ἔχουν ὑψηλάς.

20 ΓΕΡ. Καὶ ὅμως ἐδῶ εἶναι ἡ γλύκα τῆς ζωῆς, μάλιστα.

ΑΓΑ. Ἄλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ γλύκα ἔχει τοὺς κιν-
δύνους· καὶ τὰ μεγαλεῖα μὲ τὰς τιμάς των εἶναι μὲν
γλυκά, ἀλλ' ὅταν τἀποκτήσωμεν, φαρμάκια μᾶς ποτί-
ζουν. Διότι ἄλλοτε μὲν ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς
25 θεοὺς ἀναποδογυρίζει τὴν ζωὴν μας, ἄλλοτε δὲ ἡ κοινὴ
γνώμη, ὅταν εἶναι ἐναντίον μας, κάμνει τριψάλα τὴν
εὐτυχίαν μας.

ΓΕΡ. Δὲν μοῦ κάμνουν αὐτὰ τὰ λόγια εὐχαρίστησιν
30 καμμίαν, ὅταν ἀπὸ τρανὸν τάκούω. Ἀγαμέμνων, δὲν σὲ
ἐγέννησεν ὁ Ἄτρεὺς μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰ εὐρίσκῃς
ὅλα μέλι γάλα εἰς τὴν ζωὴν. Ἄλλ' ἀντιθέτως ὀφείλεις
χαρὰν καὶ λύπην ἀνάκατα νὰ δοκιμάζῃς· διότι θνητὸν
σὲ ἔπλασεν ἡ φύσις. Καὶ ἂν σὺ δὲν τὸ θέλῃς, τὸ θέλουν
καὶ θὰ τὸ θέλουν οἱ θεοί. Ἄλλὰ σὺ, ἀφ' οὗ ἐσήκωσες
35 πολὺ τὸ φῶς τοῦ λύχνου, καὶ γράφεις τὸ γράμμα σου
αὐτὸ ἐδῶ, τὸ ὁποῖον ἀκόμη ἔμπρὸς εἰς τὰς χεῖράς σου
κρατεῖς, καὶ ξεγράφεις πάλιν τὸ ἴδιον γράμμα, καὶ τὸ
σφραγίζεις καὶ πάλιν τὸ ἀσφραγίζεις, καὶ πείθῃς τὴν
40 πινακίδα κατὰ γῆς χύνων δάκρυα χονδρά, καὶ τῆς ἀελ-
πισίας ὅλα τὰ συμπτώματα παρουσιάζεις, ὥστε τρελλὸν
νὰ σὲ χαρακτηρίζουν. Τί σὲ πονεῖ; τί σὲ ἀνησυχεῖ, βα-
σιλεῦ; ἔλα ἀνακοίνωσέ μας τοῦ πόνου σου τὸ μυστικόν.
45 Τίμιος καὶ πιστὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ
τὸ εἶπῃς· διότι τὸν καιρὸν ἐκείνον εἰς τοὺς γάμους σου
ὁ Τυνδάρεως προῖκα μὲ ἔδωκεν εἰς τὴν γυναῖκά σου
καὶ πιστὸν τῆς νύμφης συνοδόν.

ΑΓΑ. Ἡ Λήδα ἡ κόρη τοῦ Θεστίου ἐγέννησε τρεῖς

θυγατέρας, τὴν Φοίβην, τὴν Κλυταιμῆστραν τὴν ἰδικὴν 50
μου γυναῖκα καὶ τὴν Ἑλένην· αὐτῆς τῆς τελευταίας τὴν
χεῖρα ὡς μνηστήρες ἦλθον νὰ ζητήσουν οἱ πλουσιώτατοι
νέοι τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλ' ἀναμεταξύ των ἐψιθυρίζοντο
ἀπειλαὶ φοβεραὶ καὶ ἀλληλοσκοτωμὸς ἐμαγειρεύετ' ἀπ'
ἐκείνους, ὅσοι δὲν ἤθελον λάβει τὴν χεῖρα τῆς παρθένου.
Φυσικὰ ὁ παῖρ Τυνδάρεωσ εὐρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν μὴ 55
γνωρίζων τί νὰ κάμῃ, νὰ τὴν δώσῃ ἢ νὰ μὴ τὴν δώσῃ,
καὶ πῶς νὰ βολεύσῃ ἄριστα τὴν περίστασιν. Καὶ τότε εἰς
τὴν ἀμηχανίαν τοῦ ἐπάνω τοῦ ἐπῆλθεν ἡ ἀκόλουθος
ἔμπνευσις, οἱ μνηστήρες μὲ ὄρκους νὰ δεθοῦν ὁ εἷς μὲ
τὸν ἄλλον καὶ τὰς δεξιὰς των πρὸς τοῦτο νὰ δώσουν καὶ
νὰ κάμουν σπονδὰς εἰς τὰ θύματα ἐπάνω εἰς τοῦ βωμοῦ 60
τὰς φλόγας καὶ τὸ ἐξῆς ἐνόρκως νὰ ὑποσχεθοῦν, ὅτι
ὅλοι μαζί θὰ βοηθήσουν ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ
κόρη τοῦ Τυνδάρεω τὴν χεῖρά της θὰ ἔδιδε, ἐὰν τυχὸν
κανεῖς τὴν ἡραπαζεν ἐκ τῆς συζυγικῆς ἐστίας καὶ ἔφευγε
καὶ μὲ αὐτὸ τὸν ἄνδρα της ἐχώριζε βιαίως ἀπ' αὐτήν,
καὶ ὅτι μ' ἐνόπλους δυνάμεις ἐναντίον τοῦ θὰ ἐκστρα-
τεύσουν καὶ τὴν πατρίδα τοῦ θὰ κατασκάψουν ἀδιακρί- 65
τως εἴτε ἐλληνικὴν εἴτε βαρβαρικὴν. Ἄφ' οὗ δὲ μ' αὐ-
τοὺς ἐδέθησαν τοὺς ὄρκους, βλέπεις ὁ γέρον Τυνδά-
ρεωσ τεχνικώτατα τοὺς τὴν ἔπαιξε μὲ τὰ τετραπέρατα
μυαλά του, δίδει εἰς τὴν κόρην τοῦ τὴν ἄδειαν ἐκ τῶν
μνηστήρων ἓνα νὰ ἐκλέξῃ, εἰς ὅποιον θὰ τὴν ἔφερε τὸ
ἔρωτικόν τῆς Ἀφροδίτης φύσημα. Ἐκεῖνη δ' ἐξέλεξε
τὸν Μενέλαον, ὁ ὁποῖος καλύτερα ποτὲ νὰ μὴ τὴν 70
ἔπαιρνε. Διότι μόλις ἦλθεν ἀπὸ τὴν Φρυγίαν εἰς τὴν
Λακεδαιμόνα αὐτὸς ὁ κύριος, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ προνόμιον
καὶ θεὰς νὰ δικάζῃ, ὅπως οἱ μωρόπιστοι Ἀργεῖοι λέ-
γουν, οἱ ὁποῖοι ἀβασανίστως καταπίνουσι τοιοῦτους γε-
λοῖους θρόλους, μὲ καταστόλιστον στολὴν σὰν ὠραῖον
ποικιλόχρωμον ἄνθος, καὶ λαμποκοπῶν ἀπὸ χρυσᾶ στο-

- λίδια βαρβαρικῆς πολυτελείας, ἀρπάζει εἰς τὸν ἀέρα τὴν
 75 Ἑλένην, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀμοιβαῖον αἴσθημα ἐρωτικὸν
 τὸν συνέδεσε, καὶ φεύγει εἰς τὰ βουστάσια τῆς Ἰδης
 ἐπωφεληθεὶς τὴν ἀπουσίαν τοῦ Μενελάου· αὐτὸς δὲ τρέ-
 χων ἐπάνω κάτω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν πόνον του
 τρελλός, ἐπικαλεῖται τοὺς παλαιοὺς ὄρκους τοῦ Τυνδά-
 ρεω, ὅτι ὅλοι ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσουν τὸν
 80 προσβεβλημένον. Συνεπεία τούτου λοιπὸν οἱ Ἕλληνες
 κινητοποιήσαντες γοργὰ τὰς μαχίμους δυνάμεις των,
 ἀφ' οὗ ἔλαβον τὰ ὄπλα των, ἔχουσιν ἔλθει ἐδῶ εἰς τοὺς
 ὄρκους τῆς Αὐλίδος τοὺς σιενοστόμους, ἐφωδιασμένοι
 μὲ στόλον καὶ δυνάμεις ὀπλιτῶν πεζικὰς καὶ μὲ ἄρματα
 πολλά. Καὶ ἐμὲ ἐξέλεξαν ὡς ἀρχιστράτηγον προφανῶς
 85 χάριν τοῦ Μενελάου, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἤμην ἀδελφός του.
 Ἄλλὰ καλύτερά νὰ μοῦ ἔλειπεν αὐτὸ τὸ ἀξίωμα καὶ νὰ
 τὸ ἐλάμβανε κανεὶς ἄλλος. Ἐν ᾧ δὲ ὁ στρατὸς εἶχε συγ-
 κεντρωθῆ καὶ ἦτο συντεταγμένος, ἐκαθήμεθα εἰς τὴν
 Αὐλίδα μὲ τὰς χειρὰς σταυρωμένας, διότι εὐρισκόμεθα
 εἰς ἀδυναμίαν νὰποπλεύσωμεν. Εἰς τὴν ἀμηχανίαν μας
 90 δ' ἐπάνω ὁ μάντις Κάλχας μᾶς ἔδωκε τὴν μαντείαν νὰ
 θυσιάσωμεν εἰς τὴν Ἄρτεμιν, ἣ ὁποῖα ἔχει τὴν ἕδραν
 τῆς ἐδῶ, τὴν Ἰφιγένειαν τὴν ἰδικήν μου κόρην καί, ἂν
 τὴν θυσιάσωμεν, ὅτι θὰ γίνῃ δυνατόν νὰ ἀποπλεύσωμεν
 καὶ νὰ κατασκάψωμεν τὸν πόλιν τῆς Τροίας, ἐὰν ὁμως
 δὲν τὴν θυσιάσωμεν, εἶναι ἀδύνατον αὐτὰ νὰ γίνουν.
 95 Ἄλλ' ἐγὼ μόλις ἤκουσα τοῦτο, ἔδωκα τὴν ἐντολὴν ὁ
 Ταλθύβιος μεγαλοφώνως νὰ κηρύξῃ ἀνὰ τὸ στρατό-
 πεδον ὅτι ὁ στρατὸς ἐλεύθερος εἶναι νὰ φεύγῃ, διότι
 οὐδέποτε θὰ εἶχα τὸ ψυχικὸν σθένος τὴν ἰδικήν μου
 θυγατέρα νὰ φονεύσω. Ἄλλὰ τότε ἀκριβῶς ὁ ἀδελφός
 μου χρησιμοποιοῦν κάθε δυνατόν ἐπιχείρημα μὲ ἔπεισε
 τὴν τρομερὰν πρᾶξιν νὰποτολήσω. Καὶ γράμμα πρὸς
 τὴν σύζυγόν μου ἔστειλα, ἀφ' οὗ ἔγραψα μέσα εἰς

τὰς σελίδας τῆς πινακίδος τὴν θυγατέρα μας νὰ στείλῃ 100
 μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι θὰ ὑπανδρευθῆ τὸν Ἀχιλλέα, ἀπὸ
 τὸ ἓνα μέρος μὲ ὑπερηφάνειαν ἐγκωμιάζων τὴν κοινω-
 νικὴν τοῦ νέου ὑπόληψιν, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δηλῶν
 ὅτι δὲν ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ τοὺς
 Ἀχαιοὺς, ἐὰν ἐγὼ καὶ ἡ Κλυταιμῆστρα δὲν στείλωμεν
 τὴν νύμφην εἰς τὴν Φθίαν· διότι μόνον αὐτὸ ἐδῶ τὸ
 μέσον εἶχα νὰ πείσω τὴν σύζυγόν μου, νὰ κλείσω δηλ.
 ἀνύπαρκτον συνοικέσιον διὰ τὴν κόρην μου. Τὸ μυστή- 105
 ριον δ' αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τὸ γνωρίζομεν μόνοι ἐκ
 τῶν Ἑλλήνων ἐγὼ, ὁ Κάλχας, ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Μενέ-
 λαος. Ἀλλὰ τὴν τότε σκέψιν μου τὴν στραβὴν ξεγράφω
 πάλιν τῶρα καὶ τὴν διορθῶν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπι-
 στολὴν, τὴν ὁποῖαν μὲ εἶδες, γέροντά μου, μέσα εἰς τὰ
 σκοτὴ τῆς νικτὸς νάποσφραγίζω καὶ πάλιν νὰ σφρα- 110
 γίζω. Ἐμπρὸς λοιπόν, ἀφ' οὗ λάβῃς αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπι-
 στολὴν, βιάδιζε κατὰ τὰς Μυκήνας. Θὰ σοῦ ἀνακοινώσω
 δὲ προφορικῶς ὅλα τὰ γραμμένα μέσα, τὰ ὁποῖα κρύ-
 πτει ἡ ἐπιστολὴ μέσα εἰς τὰς σελίδας τῆς· διότι εἶσαι
 πιστὸς εἰς τὴν σύζυγόν μου καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου
 ὄλην.

ΓΕΡ. Λέγε καὶ διάτασσε, ἵνα καὶ μὲ τὸ στόμα λέγω 115
 πράγματα σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιστολὴν σου.

ΑΓΑ. Τρυφερὰ κόρη τῆς Λήδας, μετὰ τὴν προηγου-
 μένην μου ἐπιστολὴν σοῦ μηνύω τῶρα νὰ μὴ στείλῃς
 τὴν κόρην σου εἰς τὴν πολύκολπον πλευράν, δίπλα ἀπὸ 120
 τὴν ὁποῖαν ἀπλώνεται σὰν πτερόν πτηνοῦ ἡ Εὐβοία,
 εἰς τὴν Αὐλίδα τὴν ἀτρικύμιστον· διότι εἰς ἄλλην πλέον
 ἐποχὴν θὰ τελέσωμεν τοὺς γάμους τῆς κόρης μας.

ΓΕΡ. Καὶ πῶς ὁ Ἀχιλλεύς, ἂν ὁ γάμος ματαιωθῆ,
 δὲν θὰ φουσκώσῃ πολὺ καὶ δὲν θ' ἀνάψῃ ἀπὸ θυμὸν 125
 ἐναντίον σοῦ καὶ ἐναντίον τῆς συζύγου σου; ἐδῶ ἀλήθεια
 εἶναι ὁ φόβος. Λέγε τί ἐξηγήσεις ἔχεις ἐπὶ τούτου νὰ δώσῃς.

ΑΓΑ. Ὁ Ἀχιλλεύς, ὅστις εἰς τὴν σκηνοθεσίαν αὐτὴν
μόνον τὸ ὄνομά του δίδει, οὐχὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν
130 του, δὲν ἔχει ἰδέαν γάμου οὔτε τί μαγειρεύομεν οὔτε
ὅτι ὑπεσχέθην εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ δώσω ὡς νύμφην τὴν
κόρην μου εἰς τὸ πλευρόν του καὶ εἰς τὴν ἀγκάλην του
ἐπὶ τῆς γαμηλίου κλίνης.

ΓΕΡ. Ναί, τὸ τόλμημά σου ἦτο φοβερόν, βασιλεῦ
Ἀγαμέμνων, διότι, ἐν ᾧ ἔταξες εἰς τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς
135 τὴν κόρην σου ὡς σύζυγον, ἤθελες νὰ τὴν φέρῃς ἐδῶ ὡς
θῦμα χάριν τῶν Δαναῶν.

ΑΓΑ. Συμφορὰ μου, ἔχασα τὰ μυαλά μου, τρομάρα
μου, μ' ἐστράβωσ' ὁ θεός. Ἀλλὰ πήγαινε, παῖρνε δρό-
140 μον δυνατόν, χωρὶς διόλου νὰ σὲ βάλῃ κάτω τὸ γῆρας.

ΓΕΡ. Τρέχω, βασιλεῦ.

ΑΓΑ. Λοιπὸν μήτε εἰς δάσους βρύσεις νὰ καθίσῃς
μῆτε τοῦ ὕπνου ἢ γλύκα νὰ σὲ δολώσῃ.

ΓΕΡ. Θεὸς φυλάξοι! Τί εἶναι αὐτά, ποὺ λέγεις;

145 **ΑΓΑ.** Παντοῦ δέ, ὅπου περνᾷς σταυροδρόμια, βλέπε,
κοίταζε προσεκτικὰ μήπως προσπεράσῃ βιαστικά, χωρὶς
νὰ τὴν ἀντιληφθῆς, καμμία ἄμαξα φέρουσα τὴν κόρην
μου ἐδῶ εἰς τὸ στρατιόπεδον τῶν Δαναῶν. Λοιπὸν ἂν
150 συναντήσῃς τὴν συνοδείαν, γύριζέ την ὀπίσω βιαστικά,
δούλευε τὰ χαλινάρια γοργά, πρὸς τὴν ἱερὰν τῶν Κυ-
κλώπων ἀκρόπολιν κατευθύνων αὐτήν.

ΓΕΡ. Ὅλα αὐτὰ θὰ γίνουν.

ΑΓΑ. Λοιπὸν πέρανα ἔξω καὶ κάμε πτερά.

ΓΕΡ. Ἄλλ' εἰς τὰ λόγια μου αὐτὰ πῶς θὰ μὲ πιστεύ-
σουν ἢ κόρη σου καὶ ἡ σύζυγός σου; αὐτὸ λέγε μου.

ΑΓΑ. Ἀπὸ τὴν σφραγίδα αὐτὴν ἐδῶ, τὴν ὁποίαν
ἔχει ἐπάνω της ἡ ἐπιστολή, ποὺ φέρεις· αὐτὴν λοιπὸν
155 πρόσεχε νὰ μὴ τὴν χαλάσῃς. Πήγαινε. Ἦδη τὰ φω-
τήματα τῆς αὐγῆς καὶ τὸ πύρινον τοῦ Ἥλιου τέθριππον
160 ἀπλώνουν ἰδοὺ τὸ λευκὸν των φῶς· βοήθησέ με εἰς τὰ

βάσανά μου. Διότι κανείς ἄνθρωπος δὲν μένει μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του οὔτ' εὐτυχῆς οὔτε μακάριος· διότι ἡ φύσις δὲν ἐγέννησεν ἀκόμη κανένα, πού νὰ μὴ ἐγεύθῃ φαρμάκια.

(Ὁ Γέρον ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου. Ὁ Ἀγαμέμνων εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν του. Παρέρχεται ὁ Χορός).

ΠΑΡΟΔΟΣ

ΧΟ. Στε. α'. Ἴδου ἦλθα γύρω ἀπὸ τὴν ἀμμόδη ἀκρο- 165
γιαλιὰν τῆς παραθαλασσίας Αὐλίδος, ἀφ' οὗ ἐξεκίνησα
ἀπὸ τὴν πατρίδα μου τὴν Χαλκίδα, ἡ ὁποία τροφοδοτεῖ
τὰ παραθαλάσσια νερὰ τῆς πηγῆς Ἀρεθούσης, καὶ κατε- 170
πλευσα ἐδῶ διὰ μέσου τῶν στενῶν τοῦ Εὐρίλου ῥευμά-
των, διὰ νὰ ἴδω τὸν σιρατὸν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ κω-
πήλατα θαλασσοπόρα πλοῖα τῶν ὑπερηφάνων παλλη-
καριῶν, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ ἄνδρες μας μᾶς λέγουν ὅτι
μὲ χίλια ἐλάτινα πλοῖα τὰ ὀδηγοῦν ἐναντίον τῆς Τροίας
καὶ ὁ ξανθὸς Μενέλαος καὶ ὁ εὐπατριδῆς Ἀγαμέμνων, 175
διὰ νὰ λάβουν ὀπίσω τὴν Ἑλένην, τὴν ὁποῖαν ὁ Πά-
ρις ὁ βουκόλος ἀπήγαγεν ἀπὸ τὸν καλαμοτρόφον Εὐ- 180
ρώταν ὡς δῶρον τῆς Ἀφροδίτης, ὅταν ἡ Κύπρις παρὰ
τὰ δροσερὰ τῶν πηγῶν νερὰ διεπληκτίσθη διὰ τὰ καλλι-
στεῖα, διεπληκτίσθη μὲ τὴν Ἥραν καὶ τὴν Παλλάδα
Ἀθηνᾶν.

Ἄντ. α'. Ἦλθα δὲ πεταχτὴ διὰ τοῦ ἄλσους τῆς Ἀρ- 185
τέμιδος, ὅπου ποτὲ θυσίαι δὲν ἀπολείπουν, μὲ τῆς αἰ-
δοῦς τὸ ἐρύθημα εἰς τὰς νεανικὰς μου παρεΐας, ἀπὸ τὴν
δίψαν μου νὰ ἴδω τὰς μαχίμους δυνάμεις τῶν ὀπλιτῶν 190
καὶ τὰς σκηνὰς τῶν ἐνόπλων Δαναῶν καὶ τὸ πλῆθος
τῶν ἀρμάτων. Ἀντελήφθην δὲ πολὺ καλὰ τοὺς δύο
Αἴαντας, τὸν υἱὸν τοῦ Ὀϊλέως καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τελα-
μῶνος, τὴν δόξαν τῆς Σαλαμίνοσ, καθισμένους μαζί, 195

καθὼς καὶ τὸν Πρωτεσίλαον καὶ τὸν Παλαμῆδην, τὸν
 ὁποῖον ἐγέννησεν ὁ υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ἐπάνω εἰς κα-
 θίσματα νὰ διασκεδάζουν μὲ τοὺς πολυπλόκους τῶν πεσ-
 200 σῶν σχηματισμούς, καὶ τὸν Διομήδην χαρὰν γεμᾶτον ἀπὸ
 τοῦ δίσκου τὴν ἀπόλαυσιν, πλησίον του δὲ τὸν Μηριό-
 νην, τὸ πρωτοπαλλήκαρον τοῦ Ἄρεως, προκαλοῦντα τὸν
 γενικὸν θαυμασμόν, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Λαέρτου ἀπὸ τὴν
 205 ὄρεινὴν νῆσον, συγχρόνως δὲ τὸν Νιρέα, τὸν ὄραιό-
 τατον ἐξ ὄλων τῶν Ἀχαιῶν.

Ἐπ. Καὶ εἶδ' ἀκόμη τὸν Ἀχιλλέα μὲ τὰ πόδια
 του τὰ περωτιά, τὸν τρέχοντα σὰν ἄνεμον, τὸ γέννημα
 τῆς Θέτιδος καὶ τρόφιμον τοῦ Χίρωνος, ἔνοπλον εἰς
 210 τὴν κροκαλόστρωτον ἀκρογιαλιὰν νὰ τρέχη· εἰς ταχύτητα
 δὲ δρόμου ἠγωνίζετο πεζὸς πρὸς ἄρμα τέθριππον, στρο-
 215 βιλίζόμενος ἐπάνω κάτω διὰ τὴν νίκην. Μὲ τὰς φωνάς
 του δὲ ἠρέθιζε τοὺς ἵππους ὁ ἔγγονος τοῦ Φέρητος, ὁ
 ἄρματηλάτης Εὐμηλος, τὸν ὁποῖον εἶδα μὲ κέντρον νὰ
 220 κτυπᾷ ὄραιοτάτους, μὲ χαλινάρια ὀλόχρυσά εἰς τὸ
 στόμα στολισμένους ἵππους, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μὲν δύο
 οἱ μεσαῖοι, οἱ ζευγμένοι εἰς τὸν ζυγόν, ἦσαν παρδαλοὶ
 ἀπὸ στίγματα τοῦ τριχώματος λευκά, οἱ δὲ πρόσθετοι
 οἱ ἐξωτερικοί, τὰ δύο ἄκρ' ἀντίθετα τῆς ταχύτητος κατὰ
 225 τῶν δρόμων τὰς στροφάς, ξανθότριχοι μὲν ἦσαν εἰς τὸ
 σύνολον, ἀλλὰ κάτω εἰς τῶν μονόπλων ποδῶν τοὺς
 ἀστραγάλους ἦσαν παρδαλοὶ πρὸς αὐτοὺς λοιπὸν ἐπα-
 ράτρεχε πάλλων τὰ ὄπλα του ὁ Πηλεΐδης σύρριζα πρὸς
 230 τὸ μέτωπον τοῦ δίφρου καὶ τὰ χωνιά τῶν τροχῶν.

Στρ. β'. Ἐμέτρησα δὲ τὰ πλοῖα καί, διὰ νὰ ἱκανο-
 ποιήσω τὴν γυναικείαν φιλοπεριέργειάν μου, ἔδοκίμασα
 ἀπὸ τὸ ἀπερίγραπτον θέαμα μίαν ἀπόλαυσιν γλυκυ-
 235 τάτην. Καὶ τὸ μὲν δεξιὸν τοῦ στόλου κέρας κατεῖ-
 χον μὲ πεντήκοντα ταχύπλοα πλοῖα αἱ μάχιμοι τῶν
 Μυρμιδόνων τῆς Φθίας δυνάμεις, ἐπάνω δὲ εἰς τὰ προεξ-

έχοντα ἄκρα τῶν πρυμνῶν τῶν ἴσαντο μὲ τὰ χρυσᾶ 240
ἀγάλματά των αἰ θεαὶ Νηρηίδες ὡς διακριτικὸν γνώ-
ρισμα τῆς ναυτικῆς τοῦ Ἀχιλλέως μοίρας.

Ἄντ. β'. Πλησίον δὲ αὐτῶν ἐδῶ εἶχον ταχθῆ τὰ 242
πλοῖα τῶν Ἀργείων, ἔχοντα ὅλα τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν
κωπηλατῶν· τούτων στρατηγὸς ἦτο τοῦ Μηκιστέως ὁ
υἱός, τὸν ὁποῖον ἀνέθρεψεν ὁ πατήρ του Ἰαλαός, καὶ 245
ὁ υἱὸς τοῦ Καπανέως Σθέnelος· συκρατητὰ δὲ μὲ αὐτὰ
εἶχεν ἀγκυροβολήσει ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως μὲ ἑξήκοντα
πλοῖα ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, τὰ ὁποῖα ἔφερον ὡς διακριτι-
κὸν σῆμα στημένον καὶ ὡς καλὸν σημεῖον διὰ τοὺς ναύ-
τας τὴν θέαν Παλλάδα, ἐπιβαίνουσαν ἄρματος μονό- 250
πλων πτερωτῶν ἵππων.

Στρ. γ'. Εἶδον δὲ κατόπιν τὰς ἐνόπλους δυνάμεις
τῶν Βοιωτῶν, πεντήκοντα τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης πλοῖα,
στολισμένα διὰ σήματος διακριτικοῦ· τοῦτο δὲ ἀπετέλει 255
ἐπάνω εἰς τὸ καμπύλον τῆς πρύμνης ἄκρον τῶν πλοίων
ὁ Κάδμος κρατῶν χρυσοῦν δράκοντα· Λήϊτος δὲ ὁ
γηγενὴς ἐστρατήγει τοῦ στόλου. (Ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ κει- 260
μένου δύο στίχοι) . . . Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ὀϊλέως, ὅστις ἔξε-
κίνησεν ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Θρονίου τὴν ἑξακουστήν,
ὤδηγει τὰ πλοῖα τῶν Λοκρῶν, ἰσάριθμα πρὸς τὰ πλοῖα
τῶν Φωκέων.

Ἄντ. γ'. Ἀπὸ δὲ τὰς Μυκίνας μὲ τὰ Κυπλώπεια 265
μνημεῖα των ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων εἶχε κι-
νητοποιήσει συγκεντρωμένην τὴν ναυτικὴν δύναμιν ἑκα-
τὸν πλοίων, συστράτηγος δὲ αὐτοῦ ἦτο ὁ ἀδελφὸς Μενέ-
λαος, σὰν δύο ἀγαπημένοι ἀδελφοί, διὰ νὰ λάβῃ ἡ Ἐλ-
λὰς ἐκδίκησιν διὰ τὴν γυναῖκα, ἡ ὁποῖα ἐγκατέλειπε τὴν 270
συζυγικὴν στέγην χάριν γάμου μὲ βάρβαρον. Ἀπὸ τὴν
Πύλον δὲ εἶδον τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τοῦ Γερηνίου
Νέστορος (Ἐκ τοῦ κειμένου ἐλλείπουσι δύο στίχοι) . . . , αἱ
ὁποῖαι ἔφερον ἐπὶ τῆς πρύμνης τῶν πλοίων ὡς σῆμα 275

τὸν γείτονά των Ἀλφειόν, ἔχοντα ταύρου πόδας.
 Στρ. δ'. Οἱ δὲ Αἰνιᾶνες εἶχον στόλον ἐκ δώδεκα
 πλοίων, τῶν ὁποίων ἐστρατήγει ὁ βασιλεὺς Γουνεύς·
 280 πλησίον δὲ αὐτῶν πάλιν ἦσαν οἱ κυρίαρχοι τῆς Ἥλι-
 δος, τοὺς ὁποίους ἔλος ὁ στρατὸς Ἐπειοὺς ὠνόμαζεν·
 ὁ Εὐρυτος δὲ ἦτο ὁ βασιλεὺς των· τὰς ναυτικὰς δὲ δυ-
 νάμεις τῶν Ταφίων μὲ τὰς λευκάς των κόπας διηύθυνεν
 285 ὁ βασιλεὺς Μέγης, ὁ υἱὸς τοῦ Φυλέως, ἐκκινήσας ἀπὸ
 τὰς Ἐχινάδας νήσους, τὰς ἐπικινδύνους εἰς τοὺς ναύτας.
 Ἄντ. δ'. Ὁ Αἴας δέ, τῆς Σαλαμῖνος τὸ γέννημα καὶ
 290 θρέμμα, πρὸς τὸ ἀριστερὸν κέρασ, τὸ ἰδικόν του, συνέ-
 δεε τὰ πλοῖα τοῦ δεξιοῦ κέρατος, πλησίον τῶν ὁποίων
 εἶχεν ἀγκυροβολήσει, ἀποτελῶν τὸν σύνδεσμον τοῦτον
 πρὸς τὰ τελευταῖα τοῦ δεξιοῦ μὲ τὰ δώδεκα εὐστροφώ-
 295 τата πλοῖά του· ἡ περιγραφή μου αὕτη ἔγινε σύμφωνα
 μὲ τὰς πληροφορίας μου καὶ τὴν προσωπικὴν μου ἀν-
 τίληψιν ἀπὸ τοῦ στόλου τὴν ἐπίσκεψιν μὲ τὸν στόλον
 λοιπὸν αὐτὸν ἐὰν προκαλέσῃ κανεὶς ἐκ τῶν βαρβάρων
 300 σύγκρουσιν τῶν βαρβαρικῶν πλοίων, δὲν θὰ κατορ-
 θώσῃ νὰ γυρίσῃ σῶος εἰς τὴν πατρίδα του, ὅπως δύνα-
 μαι νὰ κρίνω ἀπὸ τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσία-
 σεν ὁ στόλος ἐδῶ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπὸ τὰς πληροφορίας
 διὰ τὸν συγκεντρωμένον στόλον, τὰς ὁποίας ἔχω λάβει
 κατ' οἶκον καὶ τὰς ὁποίας ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλά.

Α΄ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

(Παρέρχεται ὁ Μενέλαος καὶ ὁ Γέρων προσπαθῶν νάλοσπᾷσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ πρώτου τὴν ἐπιστολήν).

ΓΕΡ. Μενέλαε, κάμνεις ἓνα φοβερὸν πρᾶξικόπημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ κάμῃς.

ΜΕ. Χάσου ἀπ' ἐδῶ· εἰς τοὺς κυρίους σου πολὺ ἀφωσιωμένος εἶσαι.

ΓΕΡ. Ἡ ὕβρις, τὴν ὁποίαν ἐξεστόμισες εἰς βάρος μου, 305
εἶναι παράσημόν μου.

ΜΕ. Μοῦ φαίνεται πῶς μαῦρα θὰ χύσης δάκρυα,
ἐὰν κάμῃς ὅσα δὲν πρέπει.

ΓΕΡ. Δὲν ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ παραβιάσῃς τὴν ἐπι-
στολήν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἔφερον.

ΜΕ. Ναί, ἀλλὰ καὶ σὺ δὲν εἶχες τὸ δικαίωμα τὴν
δυστυχίαν εἰς ὄλους τοὺς Ἕλληνας νὰ φέρῃς.

ΓΕΡ. Εἰς αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια μὲ ἄλλους νὰ τὰ πα-
ραδείχῃς, τοὺς ὑπευθύνους τῆς ἐπιστολῆς· ἀλλὰ κάμε
μου τὴν χάριν καὶ ἄφησέ την αὐτὴν ἐδῶ.

ΜΕ. Ἀδύνατον νὰ τὴν ἀφήσω. 310

ΓΕΡ. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ δὲν θὰ σοῦ τὴν ἀφήσω.

ΜΕ. Τὸ λοιπὸν ἀμέσως μὲ τὸ σκῆπτρόν μου θὰ
σοῦ γεμίσω αἵματα τὴν κεφαλὴν σου.

ΓΕΡ. Ἀλλὰ τὸ ἡξεύρει ὄλος ὁ κόσμος ὅτι εἶναι τιμη-
τικὸν κανεῖς νὰ θυσιάξῃ τὴν ζωὴν χάριν τῶν κυρίων του.

ΜΕ. Ἀφησέ την· δοῦλος καὶ πολυλογία εἶναι ἀσυμ-
βίβαστα.

(Ὁ Ἀγαμέμνων παρέρχεται ἐκ τῆς σκηνῆς.)

ΓΕΡ. Κύριε, μᾶς κάμνει μεγάλο κακὸν ὁ κύριος ἀπ'
ἐδῶ· διότι, ἀπ' οὗ ἦρπασεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς χειράς 315
μου διὰ τῆς βίας τὴν ἰδικήν σου, Ἀγαμέμνων, ἐπιστο-
λήν, δὲν θέλει ποσῶς νὰκούσῃ τί λέγει τὸ δίκαιον.

ΑΓΑ. Μπᾶ! Τί θόρυβος τέλος πάντων εἶναι αὐτὸς
ἐδῶ ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς μου καὶ ἀπρεπεῖς
φωναί;

ΜΕ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀρμοδιώτερος νὰ ὀμιλῶ καὶ ὄχι
αὐτὸς ἀπ' ἐδῶ.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ σὺ, Μενέλαε, διὰ τί διαπληκτίζεσαι μ' αὐ-
τὸν καὶ τὸν σύρεις διὰ τῆς βίας;

ΜΕ. Κοίταξε ἐμέ, διὰ νὰ χρησιμοποιήσω αὐτὸ ὡς 320
προοίμιον τῆς ὀμιλίας μου.

ΑΓΑ. Μήπως ἐφαντάσθης ὅτι θὰ κλείσω ἐνώπιόν σου τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ τρόμον, ἐν ᾧ εἶμαι υἱὸς τοῦ ἀτρομήτου Ἀτρέως;

ΜΕ. Βλέπεις αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἐπιστολήν, δοχεῖον κακοηθεστάτου περιεχομένου;

ΑΓΑ. Τὴν βλέπω καὶ πρωτίστως ἄφησέ τὴν ἐλευθέραν ἀπὸ τὰς χειρὰς σου.

ΜΕ. Ὅχι, πρὶν δεῖξω εἰς ὄλους τοὺς Δαναοὺς τί γράφει ἐδῶ μέσα.

225 ΑΓΑ. Ἀλήθεια λοιπὸν παρεβίασες τὴν σφραγίδα καὶ γνωρίζεις ὅτι δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃς;

ΜΕ. Ναί, τὴν ἡνοιξα, διὰ νὰ σκάσῃς ἀπὸ τὸ κακόν σου, καὶ ἔμαθα ὅλας τὰς βρωμερὰς μηχανορραφίας σου, ὅτι σὺ μυστικὰ ἔμαγείρευσες.

ΑΓΑ. Καὶ πῶς περιῆλθεν εἰς χειρὰς σου; Θεέ μου, πόση εἶναι ἡ ἀναισχυντία σου!

ΜΕ. Τὴν ἐπῆρα τὴν ὥραν πὺν ἀνέμενα ἂν ἡ κόρη σου θὰ ἔλθῃ ἀπὸ τὰς Μυκήνας εἰς τὸ στρατόπεδον.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ μὲ ποῖον δικαίωμα παραμονεύεις τὰ μέλη τῆς ἰδικῆς μου οἰκογενείας; αὐτὴ ἐδῶ ἢ πρᾶξις δὲν χαρακτηρίζει τὸν ἀνάσχυτον ἄνθρωπον;

330 ΜΕ. Διότι αὐτὸ ἤθελα καὶ ἡ ἐπιθυμία μου αὐτὴ μοῦ ἔβαλε ψύλλους εἰς ταῦτιά· ἔπειτα δοῦλός σου δὲν εἶμαι.

ΑΓΑ. Δὲν εἶναι τρομερὸν αὐτὸ ἐδῶ; δὲν θὰ μὲ ἀφήσουν ἡσυχον νὰ διευθύνω τὴν ἰδικήν μου οἰκογένειαν;

ΜΕ. Ὅχι! διότι παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν δὲν πηγαίνεις μὲ τὸν ἴσιον δρόμον.

ΑΓΑ. Ὁραῖα καὶ χαριτωμένα τὰ ἔχεις εἰπεῖ· ἡ σπουδασμένη γλῶσσσα τῶν πονηρῶν κάμνει τὸν κόσμον νὰ τὴν σιχαίνεται.

ΜΕ. Ναί· ἀλλὰ μυαλά, τὰ ὁποῖα γυρίζουν σὰν ἀνε-

μόμυλος, προκαλοῦν ζημίας καὶ χάνουν τὴν ἐμπιστοσύ-
 νην τῶν φίλων. Ἄλλὰ θέλω νὰ σὲ ξεσκεπάσω καὶ μήτε 335
 σὺ ἀπὸ θυμὸν νὰ κλείσης τὰ αὐτιά σου εἰς τὴν ἀλή-
 θειαν οὔτε ἐγὼ θὰ γίνω πολὺ ἐπιθετικός. Γνωρίζεις
 πόσον ἐταπεινώνεσο ἐνώπιον ὄλων, ὅτε ἐξήτεις τὰς ψή-
 φους τῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Δα-
 ναῶν διὰ τὴν ἐκστρατείαν εἰς τὸ Ἴλιον, μὲ τὴν ὑποκρι-
 σίαν μὲν ὅτι τάχα δὲν τὸ ἐγύρευες, ἐν ᾧ κατὰ βάθος
 ἔιτρехον δι' αὐτὸ τὰ σάλια σου, χαιρετίζων διαρκῶς διὰ
 χειραψίας καὶ ἔχων τὰς θύρας σου νύκτα καὶ ἡμέραν 340
 ἀνοιχτάς διὰ τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν πολιτῶν νὰ σὲ
 ἴδουν, καὶ σκορπίζων φιλοφρονήματα ἀνεξαίρετως εἰς
 ὄλους, εἴτε τὰ ἤθελον εἴτε καὶ δὲν τὰ ἤθελον, καὶ μὲ
 τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τῆς δημοκοπίας ἐπιζητῶν νὰ ἐξα-
 γοράσῃς διὰ πλειοδοσίας ὡς ἐν δημοκρασίᾳ τὸ ἀντικεί-
 μενον τῆς φιλοδοξίας σου, τὸ μῆλον τῆς ἔριδος ὄλων
 τῶν ὑποψηφίων; Καὶ ἔπειτα, μόλις περιῆλθεν εἰς χει-
 ράς σου τὸ ἀξίωμα, ἀλλάξας τακτικὴν δὲν ἦσο πλέον εἰς
 τοὺς πρόην φίλους σου φίλος ὅπως προηγουμένως, διότι
 ἦτο ἀδύνατον νὰ σὲ πλησιάσῃ κανεὶς καὶ σπανίως ἐδέ-
 χεσο εἰς τὴν οἰκίαν σου. Ἄλλ' ἓνας εὐγενὴς ἀνὴρ δὲν 345
 δικαιουται, ὅταν ἀνέλθῃ εἰς μεγάλα ἀξιώματα, νὰ μετα-
 βάλλῃ τοὺς τρόπους, ἀλλὰ τότε κυρίως νὰ ἐξυπηρετῇ
 πιστότατα τοὺς φίλους, διότι τότε ὡς ἰσχύων ἔχει τὰ
 μέσα νὰ περιποιῆται τὰ μέγιστα τοὺς φίλους του. Πρῶ-
 τον λοιπὸν σὲ ἐθίξα εἰς αὐτὰ τὰ σημεῖα, ὅπου πρῶτα εὐ-
 ρον τὰ τρωτά σου. Ἐπειτα ἅμα ἦλθες εἰς τὴν Αὐλίδα 350
 μὲ ὄλον τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, ἐφάνης ἐκεῖ ἐν μηδε-
 νικὸν καὶ τὰ ἔχανες ἀπὸ ἐν ὄλως τυχαῖον γεγονός, διότι
 δὲν εἶχες συνοδοὺς οὐρίους ἀνέμους, οἱ δὲ στρατηγοὶ
 τῶν Δαναῶν ἐξαπέλυον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰς διατα-
 γὰς νὰ φήσουν τὰ πλοῖα ἐλεύθερα νὰ φύγουν καὶ νὰ
 μὴ ματαιοπονοῦν παραμένοντα εἰς τὴν Αὐλίδα, πόσον

δὲ ἀξιοθρήνητον ἦτο τὸ πρόσωπόν σου καὶ πῶς τὰ εἶχες
 355 χάσει ἀπὸ φόβον μήπως μὲ ὄλα σου τὰ χίλια πλοῖα δὲν
 κατορθώσης νὰ πλημμυρήσης τὴν πεδιάδα τοῦ Πριάμου
 μὲ τὰς λόγχας τῶν δεράτων σου. Καὶ ἐπεκαλεῖσο τὴν
 ἰδικὴν μου συνδρομὴν λέγων : « Τί νὰ κάμω ; ποῖαν διέξο-
 δον νὰ εὕρω μέσα εἰς τὸ ἀδιέξοδον, διὰ νὰ μὴ χάσω-
 μεν τὴν ἀρχιστρατηγίαν καὶ λαμπρὰν δόξαν μὲ αὐτήν ; »
 Καὶ κατόπιν, ὅταν ὁ Κάλχας παρατηρῶν τὰ θύματα
 εἶπε νὰ θυσιάσῃς τὴν ἰδικὴν σου κόρην εἰς τὴν Ἄρτε-
 μιν καὶ ὅτι τότε οἱ Δαναοὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ πομπεύσουν,
 360 μὲ μίαν ἐνδόμυχον χαρὰν ὑπεσχέθης ὅτι εὐχαρίστως θὰ
 θυσιάσῃς τὴν κόρην σου καὶ στέλλεις τὴν ἐπιστολὴν
 αὐθόρμητος, ὄχι πιεσθεὶς, μὴ τολμήσης νὰ ὀμιλήσῃς περὶ
 βίας, εἰς τὴν σύζυγόν σου νὰ ἀποστείλῃ τὴν κόρην σου
 ἐδῶ μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι τάχα θὰ νυμφευθῇ τὸν Ἀχιλ-
 λέα. Καὶ ὅμως ἔπειτα ἀναθεωρήσας τὴν πρώτην σου
 σκέψιν ἔχεις συλληφθῆ ἐπ' αὐτοφῶρον ὅτι ἔγραψες ἄλλο
 γράμμα μὲ τὴν δικαιολογίαν τάχα ὅτι δὲν ἐννοεῖς πλέον
 νὰ γίνῃς φονεὺς τῆς θυγατρὸς σου, ναί, μάλιστα. Ἐδῶ
 365 εἶναι μάρτυς, χωρὶς νὰ ἀλλάξῃ, ὁ οὐρανός, ὁ ὁποῖος
 ἤκουσεν αὐτὰς ἐδῶ τὰς ὑποσχέσεις σου ἀπὸ τὸ στόμα
 σου. Ἀμέτρητοι δέ, καὶ τοῦτο εἶναι πασίγνωστον, ἔχουν
 πάθει ὅ,τι σὺ μὲ τὴν πολιτικὴν ἐπιδιώκοντες ἀξιώματα
 ὑποβάλλονται εἰς πολλοὺς κόπους καὶ θυσίας, ἀλλ' εἰς τὸ
 τέλος ἀποσύρονται ἀξιοθρήνητοι, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ μω-
 ρὰν καὶ ἄδικον κρίσιν τῶν συμπολιτῶν των, ἀφ' ἑτέρου
 370 δὲ ἀπὸ δικαίαν κατάκρισιν τῶν συμπολιτῶν των ἐξ ἰδίας
 ὑπαιτιότητος, ἐπειδὴ ἔχουν δειχθῆ ὄντως ἀνίκανοι νὰ
 προστατεύσουν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος των. Ἐγὼ
 τοῦλάχιστον κλαίω πρωτίστως τὴν δυστυχησμένην Ἑλ-
 λάδα, διότι, ἐν ᾧ θέλει νὰ κάμῃ κάτι σοβαρόν, θὰ ἀνε-
 χθῆ ἐξ αἰτίας σοῦ καὶ τῆς ἰδικῆς σου κόρης νὰ γίνῃ ὁ
 περιγέλως τῶν βαρβάρων τῶν οὐτιδανῶν. Ὅθεν νὰ μὴ

μὲ ἀξιῶση ὁ θεὸς νὰ ἐκλέξω διὰ τῆς ψήφου μου ἓνα ἄρχοντα τῆς πατρίδος μου ἢ στρατηγόν, διότι εἶναι εὐγενῆς τὴν καταγωγὴν· διότι νοῦν πρέπει νὰ ἔχη ὁ στρατηγός· καθόσον εἶναι δυνατόν πᾶς τις νὰ γίνῃ ἄρχων πό- 375
λεως, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχη νοῦν.

ΧΘ. Εἶναι φοβερὸν πρᾶγμα νὰ λογομαχοῦν ἀδελφοί, ὅταν καμμίαν φορὰν ἐπέλθῃ μεταξὺ των διάστασις.

ΑΓΑ. Θέλω νὰ σοῦ εἶπω πικρὰ λόγια, ἀλλὰ διὰ τὸ καλόν σου, σύντομα, ὄχι μὲ πολὺ σηκωμένην τὴν μύτην μου μέχρι τοῦ βαθμοῦ νὰ χρησιμοποιήσω ἀναιδεῖς λέξεις, ἀλλὰ μὲ ὀλίγην μετριοπάθειαν, ἔχων ὑπ' ὄψει μου ὅτι εἶσαι ἀδελφός μου· διότι καλοπροαίρετος ἄνθρωπος 380
συνήθως δὲν εἶναι ἀναιδής. Εἰπέ μου, διὰ τί ῥουθουνίζεις τρομερὰ μὲ τὰ μάτια κατακόκκινα; ποῖος σοῦ ἔχει κάμει κακόν; τί σοῦ λείπει; ἡ καρδία σου ζητεῖ τιμίαν γυναῖκα; μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ σοῦ τὴν δώσω· διότι ἐδείχθης ἀνίκανος κύριος ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἀπέκτησες. Ἐπειτα διὰ τὰς ἰδικάς σου ἁμαρτίας νὰ τιμωρηθῶ ἐγώ, ὃ ὁποῖος δὲν ἔπαισα; ἢ σὲ πειράζει ἡ φιλοδοξία ἡ ἰδική μου; ἢ μήπως θέλεις νὰ ἔχῃς εἰς τὴν ἀγκάλην σου ὠραίαν 385
γυναῖκα ἀδιαφορῶν διὰ τὴν φρόνησίν της καὶ διὰ τὰ ἠθικὰ στολίσματά της; χυδαῖαι ἠδοναὶ χαρακτηρίζουν πρόστυχον ἄνδρα. Ἐὰν δὲ ἐγώ, λαβὼν προηγουμένως μίαν ἀνόητον ἀπόφασιν διώρθωσα αὐτὴν μὲ νεωτέραν ὀρθὴν σκέψιν, εἶμαι δι' αὐτὸ τρελλός; ἀντιθέτως σὺ εἶσαι τρελλός, διότι, ἐν ᾧ ἔχασες ἄπιστον σύντροφον, θέ- 390
λεις νὰ τὴν πάρῃς πάλιν, διότι ὁ θεὸς σοῦ τὰ φέρει ὅλα βολικά. Οἱ μωροί, οἱ διψασμένοι διὰ γάμον μνηστῆρες ἔδωκαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον. Ἡ δὲ προσωπικὴ ἐκάστου ἐλπίς ὅτι αὐτὸς θὰ προτιμηθῇ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου τοῦλάχιστον θεά, καὶ αὐτὴ μᾶλλον ἐπραγματοποίησε τὸν ὄρκον παρὰ σὺ καὶ τὰ ἰδικά σου μέσα. Αὐτοὺς λοιπὸν τώρα παίρνει καὶ ἐκστράτευε· εἶναι δὲ πρόθυμοι εἰς τοῦτο

μὲ τὰ μωρὰ μυαλά, πού ἔχουν· διότι βέβαια τὸ θεῖον μὲ
 τὰ ἐμπόδια, πού φέρει, δὲν εἶναι μωρόν, ἀλλ' εἶναι εἰς
 395 θέσιν νὰ κρῖνῃ ἐὰν εἶναι ὑποχρεωτικοὶ ὄρκοι, οἱ ὁποῖοι
 συνωμολογήθησαν ἀπὸ κακόβουλον ὑστεροβουλίαν καὶ
 ἐπεβλήθησαν διὰ τῆς βίας. Ἄλλ' ἐγὼ δὲν θὰ φονεύσω
 τὰ ἰδικά μου παιδιά· καὶ δὲν ἐννοῶ σὺ μὲν νὰ τακτο-
 ποιήσῃς θαυμάσια τὰ προσωπικά σου ζητήματα παρὰ
 πᾶσαν φωνὴν τοῦ δικαίου, τιμωρῶν κακοηθεσίαν τὴν σύ-
 ζυγον, ἐγὼ δὲ νὰ λυώνω εἰς τὰ δάκρυα νύκτα καὶ ἡμέ-
 ραν μεταχειριζόμενος τὰ ἰδικά μου σπλάγχνα μὲ τρόπον
 400 κακοῦργον καὶ ἀσεβῆ. Αὐτὰ εἶχον νὰ σοῦ εἶπω, σύντομα
 καὶ καθαρὰ καὶ ἀπλᾶ· ἐὰν δὲ δὲν θέλεις νὰ λογικεύεσαι,
 ἐγὼ θὰ τακτοποιήσω εὐμορφα τὰς προσωπικάς μου ὑπο-
 θέσεις.

ΧΟ. Αὐτὰ ἐδῶ πάλιν τὰ λόγια εἶναι ἀντίθετα ἀπὸ
 ὅσα προηγουμένως ἐλέχθησαν· ἀλλ' εἶναι ὠραῖον αὐτό,
 πού ὑποστηρίζουν, νὰ πονῆ κανεὶς διὰ τὰ τέκνα του.

ΜΕ. Συμφορὰ μου, δὲν εἶχα λοιπὸν ὁ δυστυχῆς φίλους·

405 ΑΓΑ. Ἔχεις, ἐὰν δὲν θέλεις νὰ ἀφανίσῃς ὅσους ἔχεις·

ΜΕ. Ἄλλ' εἰς ποίαν ἄλλην εὐκαιρίαν θὰ μοῦ δείξῃς
 ὅτι εἶσαι ἀδελφός μου ;

ΑΓΑ. Ἐχω τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ συμμερίζωμαι
 τὰς γνωστικάς σου σκέψεις, ἀλλ' ὄχι τὰς μωρίας σου.

ΜΕ. Καθῆκον τῶν φίλων εἶναι νὰ συμμερίζονται
 τὸν πόνον τῶν φίλων.

ΑΓΑ. Νὰ ζητῆς τὴν συνδρομὴν μου, ὅταν πρόκειται
 νὰ μοῦ κάμνῃς καλόν, ἀλλ' ὄχι ὅταν πρόκειται νὰ μὲ
 πικράνῃς.

410 ΜΕ. Δὲν εἶσαι λοιπὸν διατεθειμένος νὰ υποστῆς
 αὐτὴν ἐδῶ τὴν θυσίαν μαζί μὲ τὰς θυσίας, πού ὑφίστα-
 ται ὀλόκληρος ἡ Ἑλλάς ;

ΑΓΑ. Ἄλλ' ἢ Ἑλλάς, ὅπως καὶ σύ, ἀνοηταίνει ἀπὸ
 κάποιαν θεομηνίαν.

ΜΕ. Λοιπὸν μετὰ τὴν προδοσίαν τοῦ ἀδελφοῦ σου κάθισε τώρα καὶ καμάρωνε τὴν ἀρχιστρατηγίαν σου. Ἐγὼ ὁμως θὰ καταφύγω εἰς τίποτε ἄλλα μέσα καὶ θὰ ἀναζητήσω ἄλλους φίλους

ΑΓΓ. (Παρέρχεται ἐν σπουδῇ παιδρὸς; διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρό-
δου.) Ἀχιστράτιγες τῶν Πανελλήνων Ἀγαμέμνων, ἔχω 415
ἔλθει συνοδεύων ἐδῶ πρὸς χάριν σου τὴν κόρην σου
Ἰφιγένειαν, ὅπως τὴν ὠνόμαζες εἰς τὰ ἀνάκτορα. Τὴν
συνοδεύει δὲ ἡ μητέρα της, ἡ Κλυταιμῆστρα ἡ ἰδική σου,
καὶ ὁ υἱός σου Ὀρέστης καὶ φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατόν
παρά, ἅμα τὰς ἴδης, νὰ αἰσθανθῆς μεγάλην χαρὰν, ἐπειδὴ
πολὸν καιρὸν ἀπουσιάζεις ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά σου. Ἄλλ' 420
ἐπειδὴ ἐβιάζοντο νὰ διατρέξουν μεγάλον δρόμον, δι'
αὐτὸ τώρα κουρασμένοι δροσίζουν τὰ γυναικεῖα πόδια
των πλησίον πηγῆς μὲ χρυστάλλινα νερά, καθὼς καὶ
τᾶλογά των· ἄλλ' αὐτὰ ἔπειτα τὰ ἀπελύσαμεν εἰς χλοερὰ
λιβάδια, διὰ νὰ φάγουν χλόην. Ἐγὼ ὁμως ἔχω ἔλθει ὡς
πρωτοπορία, διὰ νὰ λάβῃς καιρὸν νὰ ἐτοιμῶσῃς τὴν
ὑποδοχὴν· διότι ὁ στρατὸς ἔχει μάθει τὸν ἐρχομὸν τῆς 425
κόρης σου, καθόσον ἡ φήμη πτερωτὴ διέσχισε τὰς τάξεις
του. Ὅλα δὲ τὰ πλήθη τρέχουν νὰ ἴδουν τὴν κόρην
σου· διότι οἱ μεγάλοι μεγάλοι εἰς τὰ μάτια ὄλου τοῦ
κόσμου ἔχουν αἴγλην καὶ συγκεντρώνουν τὰ βλέμματα
ὄλων ἐπάνω των. Λέγουν δὲ ἀναμεταξύ των: Ἐκίτι 430
γάμος μυρίζει ἢ τί νὰ συμβαίῃ; ἢ μήπως ὁ βασιλεὺς
Ἀγαμέμνων πονέσας τὴν θυγατέρα του ἔστειλε καὶ τὴν
ἔφερε; Ἄπὸ ἄλλους ὁμως θὰ ἤκουες τὰ ἑξῆς: Πρὶν
γίνῃ ὁ γάμος φέρουν τὴν κόρην διὰ τοὺς ἀρραβῶνας εἰς
τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τῆς θεᾶς τῆς Αὐλίδος. Ποῖος
τάχα θὰ εἶναι ὁ γαμβρός; Ἄλλ' ἐμπρός, ἐτοίμαζε πρῶτα 435
τὰ κἀνιστρα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου,
φορέσατε καὶ οἱ δύο στεφάνια εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ σύ,
βασιλεῦ Μενέλαε, ἐτοίμαζε τὰς ἐορτὰς τοῦ γάμου καὶ

μέσα εἰς τὴν σκηνὴν ὡς λαλήσουσιν τὰ καλάμια καὶ ὡς ἀρχίσουσιν τὰ χοροπηδήματα· διότι ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἔχει φέρει τῆς Λαμπρῆς τὸ φῶς εἰς τὴν παρθένον.

- 440 ΑΓΑ. Καλά, καλά, σὲ ἤκουσα, ἀλλὰ πήγαινε μέσα (ὁ Ἄγγελος εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ βασιλέως), τὰ δὲ ἄλλα θὰ τελειώσουν καλὰ μὲ τὸν δρόμον, ποὺ ἔχει πάρει τὸ ῥιζικόν των. Συμφορὰ μου, τί νὰ εἶπω ὁ δυστυχῆς, ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω ; εἰς τί παγίδας μὲ ἔχει τυλίξει
- 445 σκληρὰ μοῖρα ! κακὸς δαίμων μοῦ ἔσκαψε λάκκον, φυσικὰ πολὺ πονηρότερος ἀπὸ τὰ ἰδικά μου τεχνάσματα. Ἄχ, πόσον πολύτιμον πρᾶγμα εἶναι ἡ ταπεινὴ καταγωγὴ ! Διότι οἱ μικροὶ εὐκόλον εἶναι νὰ κλαύσουν καὶ νὰ εἶπουν ὄλων των τὸν πόνον. Ἀλλὰ διὰ τὸν εὐγενῆ εἰς τὴν καταγωγὴν ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀσυμβίβαστα
- 450 πρὸς τὴν κοινωνικὴν του θέσιν. Καὶ ἐν ᾧ σημαίαν τῆς ζωῆς προβάλλομεν τὸ ὕψος τῆς θέσεώς μας, ἀφ' ἑτέρου εἴμεθα δοῦλοι τοῦ πλῆθους. Π. γ. ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἐντρέπομαι νὰ χύσω δάκρυ, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος πάλιν ἐντρέπομαι ὁ δυστυχῆς νὰ μὴ κλαύσω, ἐν ᾧ ἔχω κατανίσει εἰς τὴν μεγίστην δυστυχίαν. Πολὺ καλὰ, ἀνοίγω τὸ στόμα μου ἀλλὰ τί νὰ εἶπω πρὸς τὴν
- 455 γυναϊκά μου ; πῶς νὰ τὴν δεχθῶ ; μὲ τί βλέμμα νὰ συναντήσω τὸ ἰδικόν της ; διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων κακῶν, ποὺ μὲ εὔρον, μὲ ἀπετελείωσε καὶ μὲ τὸν ἀπρόσκλητον ἐρχομόν της. Καὶ εἶναι τελείως δικαιολογημένη μὲ αὐτό, ποὺ ἔκαμε, νὰ συνοδεύσῃ τὴν θυγατέρα της, διὰ νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν πολυαγαπημένην της κόρην, ἀλλ' εἰς ὅλα αὐτὰ ἐδῶ θὰ εὔρη ὄλον μου τὸν κακοῖθη
- 460 δόλον. Πρὸς δὲ τὴν δυστυχημένην παρθένον—ἀλλὰ τί παρθενολογῶ ; ὁ Ἄιδης, ὅπως φαίνεται, ταχέως θὰ τὴν νυμφευθῇ—πόσον βαθεῖαν συμπάθειαν ἠσθάνθη ! Διότι νομίζω ὅτι θὰ μοῦ ἀπευθύνη τὴν ἀκόλουθον ἰκεσίαν : Πατέρα μου, θὰ μὲ φονεύσῃς ; τοιοῦτον γάμον νὰ κάμῃς

καὶ σὺ καὶ οἱ φίλου σου'. Ὁ δὲ Ὀρέστης παριστάμενος 495
εἰς τὴν σκηνὴν δίπλα μου θὰ φωνάξῃ δυνατὰ χωρὶς νὰ
ἐννοῇ τί λέγει, διότι ἀκόμη εἶναι μικρός, τὰ ὁποῖα ὄμως
ἢ συνείδησίς μου θὰ ἀντιλαμβάνεται καλά. Ἄχ συμ-
φορὰ μου, πῶς μ' ἐσκότωσεν ὁ Πάρις ὁ υἱὸς τοῦ Πριά-
μου, ὁ δρᾶστης ὅλης αὐτῆς ἐδῶ τῆς τραγωδίας, διὰ τοῦ
γάμου του μὲ τὴν Ἑλένην!

ΧΟ. Καὶ ἐγὼ ἠσθάνθην βαθεῖαν συμπάθειαν, ὅπως
ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν ξένοι γυναῖκες νὰ χύνουν πικρὰ 470
δάκρυα δι' αὐτύχημα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

ΜΕ. Ἀδελφέ μου, δός μου νὰ πιάσω τὴν δεξιάν σου.

ΑΓΓ. Ἴδού, σοῦ τὴν δίδω, διότι ἡ ἰδική σου γνώμη
ἔγινεν, ἐν ᾧ ἐγὼ εἶμαι δυστυχής.

ΜΕ. Ὀρκίζομαι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πέλοπος, ὁ
ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ πατὴρ τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τοῦ ἰδικοῦ
σου πατρός, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ πατρός μας Ἀτρείω, 475
ὅτι ἐξ ἅπαντος θὰ σοῦ εἶπω εἰλικρινῶς, ὅ,τι ἔχω μέσα εἰς
τὴν καρδίαν μου, καὶ ἴποτε τὸ ἐπίπλαστον παρὰ μόνον
ὅσα αἰσθάνομαι μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μου. Ἐγὼ, μόλις
σὲ εἶδα νὰ χύῃς δάκρυα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου,
ἠσθάνθην συμπάθειαν καὶ ἔχυσα καὶ ἐγὼ δάκρυα ἀπὸ
τὸν πόνον μου διὰ σὲ καὶ ἀνακαλῶ τὰ παλαιά μου λό-
για, χωρὶς νὰ εἶμαι σκληρὸς ἀπέναντί σου· συμφωνῶ δὲ 480
τώρα ἀπολύτως μαζί σου. Καὶ σὲ συμβουλεύω μῆτε νὰ
φονεύσης τὸ τέκνον σου μῆτε νὰ προτιμήσης τὸ ἰδικόν
μου συμφέρον ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ σου. Διότι δὲν εἶναι δί-
καιον σὺ μὲν νὰ ἔχῃς θρήνους, ἐγὼ δὲ χαράν, καὶ οἱ μὲν
ἰδικοὶ σου νὰ ἀποθνήσκουν, οἱ δὲ ἰδικοὶ μου νὰ ζοῦν.
Διότι τί θὰ κερδίσω μὲ τοῦτο; διότι, ἂν ἔχω δίψαν διὰ 485
γάμον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβω ἄλλην ἐκλεκτὴν γυ-
ναῖκα; Ἄλλὰ θυσιάζων τὸν ἀδελφόν μου, ποῦ δὲν
ἔπρεπε ποσῶς νὰ τὸ γάμω, νὰ προτιμήσω τὴν Ἑλένην,
ἀντὶ τοῦ μάννα τὴν χολὴν; ἤμην ἀνόητος τότε καὶ ἄπει-

ρος νέος, ἕως ὅτου ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδα
 490 τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ τότε ἀντελήφθην τί
 σημαίνει νὰ σκοτώνη κανεὶς τὰ παιδιά του. Ἀλλὰ πρὸ
 πάντων, ἔχων ὑπ' ὄψει μου τὴν συγγένειαν, ἠσθάνθην
 συμπάθειαν διὰ τὴν δυστυχησμένην κόρην, διότι πρόκει-
 ται νὰ θυσιασθῇ ἕξ αἰτίας τῶν ἰδικῶν μου γάμων. Ἀλλὰ
 495 τί σχέσιν ἔχει ἡ ἰδική σου κόρη μὲ τὴν Ἑλένην; Ἄς
 διαλυθῇ ὁ στρατὸς ἀπὸ τὴν Αὐλίδα καὶ ἄς ὑπάγῃ εἰς
 τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ. Ἀλλὰ σύ, ἀδελφέ μου, παῦσε νὰ
 κλαίῃς καὶ νὰ παρασύρῃς καὶ ἐμὲ εἰς δάκρυα. Ἐὰν δὲ
 δικαιῶσαι νὰ ἐνδιαφέρεσαι διὰ τὴν μαντείαν τὴν σχετι-
 κὴν μὲ τὴν ἰδικὴν σου κόρην, ἐγὼ ἄς μὴ δικαιῶμαι τὰ
 500 ἰδικά μου δικαιώματα ἐκχωρῶ εἰς σέ. — Ἀλλὰ, θὰ μοῦ εἴ-
 πετε, ἐν ᾧ ἤρχισα ἀπὸ πύρινα λόγια, τώρα ἤλλαξα τα-
 κτικὴν. Ἀλλὰ τὸ πάθημά μου εἶναι φυσικόν· ἤλλαξα
 στάσιν ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν ἀδελφόν μου. Μία τοιαύτη
 τακτικὴ, ὅπως αὐτή, τὴν ὁποίαν τώρα ἀκολουθῶ, νὰ
 χρησιμοποιῇ κανεὶς τὸ φρονιμώτερον κατὰ τὰς περιστά-
 σεις, χαρακτηρίζει ὄχι ἀνόητον ἄνθρωπον.

ΧΟ. Αὐτά, τὰ ὅποια εἶπες, εἶναι λόγια ἱπποτικῆς
 505 ψυχῆς καὶ ἀντάξια τοῦ Ταντάλου τοῦ υἱοῦ τοῦ Διός· δὲν
 ἐντροπιάζεις τοὺς προγόνους σου.

ΑΓΓ. Εὐγε, Μενέλαε, διότι παρὰ τὰς προσδοκίας μου
 ἐστήριξες τὰ ἐπιχειρήματά σου εἰς βάσεις λογικὰς καὶ
 ἀνταξίας σου. Αἱ ἀδελφικαὶ σχέσεις διαταράσσονται εἴτε
 δι' ἐρωτικῶν λόγων εἴτε ἀπὸ πλεονεξίαν κατὰ τὴν
 510 διανομὴν οἰκογενειακῆς κληρονομίας. Σιχαίνομαι τοιαύ-
 τὴν συγγένειαν, ἡ ὁποία ποτίζει τοὺς ἀδελφοὺς ἀμοι-
 βαίως φαρμάκια. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἔχομεν περιέλθει εἰς
 τὴν σιδηρᾶν ἀνάγκην νὰ δώσωμεν τέλος εἰς τὴν αἵμα-
 τηρᾶν σφαγὴν τῆς κόρης μου.

ΜΕ. Πῶς; καὶ ποῖος θὰ σὲ ἀναγκάσῃ νὰ φονεύσῃς
 τὴν κόρην σου, ἐπὶ τῆς ὁποίας σὺ μόνος ἔχεις δικαιώματα;

ΑΓΑ. Τὸ σύνολον τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀχαιῶν.

ΜΕ. Ὅχι, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀποστείλῃς ὀπίσω εἰς τὰς 515
Μυκήνας.

ΑΓΑ. Πιθανὸν νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν τὴν προᾶξίν μου
αὐτὴν· ἀλλὰ θὰ ἀντιληφθοῦν τὸ ἄλλο.

ΜΕ. Ποῖον; ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ φοβῆσαι πολὺ
τὸν συρφετόν.

ΑΓΑ. Ὁ Κάλχας θάνακοινώσῃ τὴν μαντείαν εἰς τὸν
Ἑλληνικὸν στρατόν.

ΜΕ. Ὅχι, ἐὰν προηγουμένως φονευθῇ· τοῦτο δὲ
εἶναι εὐκόλον.

ΑΓΑ. Ὅλη ἡ σπορὰ τῶν μάντεων εἶναι μία πληγὴ 520
φιλόδοξος.

ΜΕ. Καὶ ἡ παρουσία των οὔτε ἄχρηστος εἶναι, ἀλλ'
οὔτε καὶ χρήσιμος.

ΑΓΑ. Ἀλλὰ δὲν φοβεῖσαι ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον τώρα
μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν;

ΜΕ. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μαντεύσω πράγμα, ἐὰν
δὲν μοῦ τὸ εἴπῃς σύ;

ΑΓΑ. Ὁ Σισυφόσπορος γνωρίζει ὅλην αὐτὴν ἐδῶ
τὴν ἱστορίαν.

ΜΕ. Ἀδύνατον ὁ Ὀδυσσεὺς νὰ βλάβῃ σὲ καὶ ἐμέ. 525

ΑΓΑ. Φορεῖ παντὸς εἴδους προσωπεῖα καὶ πηγαίνει
πάντοτε μὲ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ.

ΜΕ. Βεβαίως ἔχει τὸ ἐλάττωμα τῆς φιλοδοξίας, εἶνα
φοβερὸν ἐλάττωμα.

ΑΓΑ. Φαντάσου λοιπὸν νὰ σηκωθῇ νὰ λάβῃ τὸν
λόγον ἐνώπιον τῶν Ἀργείων καὶ θάνακοινώσῃ τὴν
μαντείαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Κάλχας ὡς ἐξηγη-
τῆς τῆς θελήσεως τῶν θεῶν, καὶ ὅτι ἐγώ, ἐν ᾧ πρῶτα 530
ἔταξα ὅτι θὰ δώσω θῦμα εἰς τὴν Ἄρτεμιν, ἔπειτα
ἀπειθῶ τὸν λόγον μου· αὐτὸς λοιπὸν μὲ τὴν συναρπα-
στικὴν ῥητορικὴν του, ἀφ' οὗ πάρη μαζί του τὸν

στρατόν, θὰ ἐξεγείρη τοὺς Ἄργεῖους νὰ σφάξουν τὴν
 κόρην μου, ἀφ' οὗ προηγουμένως σκοτώσουν σὲ καὶ
 ἐμέ· καὶ ἂν ἀκόμη κατορθώσω νὰ σωθῶ εἰς τὸ Ἄργος,
 535 ἀφ' οὗ ἔλθουν ἐκεῖ, θὰ μὲ περιαρπάξουν μὲ αὐτὰ τὰ
 Κυκλώπεια τείχη καὶ δὲν θὰ ἀφήσουν λίθον ἐπὶ λίθου.
 Αὐτὰ εἶναι τὰ βάσανα, τὰ ὁποῖα μὲ εὗρον ὄχ καυμένος
 ἐγώ, εἰς ποῖον ἀδιέξοδον μὲ ἔχουν φέρει σήμερον οἱ θεοὶ
 μὲ αὐτὰς τὰς ἱστορίας! Ἄλλὰ μίαν χάριν, Μενέλαε, σὲ
 παρακαλῶ νὰ μοῦ κάμῃς, νὰ προσέξῃς, ὅταν γυρίσῃς τὸ
 540 στρατόπεδον, πῶς νὰ μὴ μάθῃ ἡ Κλυταιμίστρα αὐτὰ
 ἔδῳ, πρὶν ἐγὼ λάβω εἰς χεῖράς μου τὴν κόρην μου καὶ
 τὴν παραδώσω εἰς τὸν Ἄϊδην, διὰ νὰ περνῶ τὴν δυσ-
 τυχίαν μου μὲ ἐλάχιστα δάκρυα. Καὶ σεῖς, ξένοι, προσέ-
 χετε νὰ μὴ εἴπτετε τίποτε.

Α' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

Στρ. α'. Εἶναι καλότυχοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τηροῦν
 τὸ μέτρον εἰς τὰς ἀφροδισίους ἀπολαύσεις των καὶ εἰς
 545 τὰ θέλητρα τῆς κλίνης ἀκολουθοῦν μίαν μετρομένην
 ἐγκράτειαν, χωρὶς τῆς ψυχῆς των ἢ γαλήνην νὰ παραχθῇ
 ἀπὸ τὴν τρικυμίαν τῶν παθῶν, διότι ἀκριβῶς εἰς τὸ ζή-
 τημα αὐτὸ ἔδῳ ὁ χρυσομάλλης Ἔρως τεντώνει κατ' ἀρέ-
 550 σκειάν του δύο εἶδη ἐρωτικῶν βελῶν, τὸ μὲν ἓνα δι'
 εὐτυχισμένην συζυγικὴν ζωὴν, τὸ δὲ ἄλλο δι' ἀνεμοζά-
 λην τῆς ζωῆς. Ὠραιοτάτη Ἀφροδίτη, ἀπαγορεύω εἰς τὰ
 τελευταῖα ταῦτα τὴν εἴσοδον εἰς τὸν συζυγικόν μου θά-
 555 λαμον. Εἴθε δὲ ἡ θεὰ νὰ μοῦ δώσῃ μετρομένα θέλητρα
 καὶ οἱ ἔρωτές μου νὰ εἶναι σύμμετροι καὶ νόμιμοι
 καὶ νὰ ἔχω μὲν τὰς ἀφροδισίους ἀπολαύσεις μου, ἀλλὰ
 μακρὰν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις.

Ἄντ. α'. Καὶ εἶναι μὲν διάφοροι αἱ φύσεις τῶν ἀν-
 560θρώπων καὶ διάφοροι οἱ χαρακτῆρες· ἀλλ' ἡ ἀρετὴ καὶ

τὸ ἦθος τὸ καθ' ὄλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως χρηστὸν εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτό, λάμπον πάντοτε ὡς ἀδάμας· καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χρηστοῦ τούτου ἦθους καὶ τῆς ἀρετῆς συντελεῖ μεγάλως ἡ ἀγωγή τῆς ἐκπαιδεύσεως· διότι ἡ μόρφωσις αὕτη καὶ τὸν ἀμοιβαῖον ἠθικὸν σεβασμὸν καλλιεργεῖ καὶ μεταδίδει εἰς ἡμᾶς τὸ ἐξαιρετικὸν χάρισμα νὰ διακρίνωμεν ἓν συνειδήσει τὸ καθῆκον, καὶ τότε ἡ κοινὴ περὶ ἡμῶν γνώμη προσπορίζει εἰς τὴν ζωὴν μας αἰωνίαν δόξαν. Ἔχει πολὺν μεγάλην σημασίαν νὰ ἐπιδιώκωμεν τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀρετῆς, τὸ ὁποῖον διὰ μὲν τὰς γυναῖκας συνίσταται εἰς τὸ σκότος τοῦ συζυγικοῦ θαλάμου, διὰ δὲ τοὺς ἄνδρας εἰς τὸ νὰ ἐπιδιώκουν τὰ ψυχικὰ ἐκεῖνα χαρίσματα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν τὴν ἠθικὴν εὐκοσμίαν, διότι αὐτά, ἔαν εἶναι φυτευμένα μέσα εἰς τὰ στήθη τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἀνθρώπων, προάγουν τὸ μεγαλεῖον τῶν πόλεων.

Ἐπ. Μᾶς ἦλθες, Πάρι, ἀπ' ἐκεῖ, ὅπου σὺ, ναί, ἐμεγάλωσες ὡς βουκόλος βόσκων τὰς ἀγελάδας ἐπὶ τῆς Ἰδης, παίζων μὲ τὰ σουραύλια σου βαρβαρικά κομμάτια, μιμούμενος μὲ τὴν φλογέραν τὸν Ὀλυμπον, ὁ ὁποῖος ἔπαιζε μὲ τὰ Φρυγικὰ καλάμια του. Αἱ ἀγελάδες δὲ μὲ τοὺς ὠραίους μαστοὺς ἐτρέφοντο ἐκεῖ, ὅπου ἡ κρίσις τῶν θειαινῶν σὲ ἐτρέλλανε, διότι σοῦ ἔδωκε τὸ φύσημα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ἔφερεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ ἔλεφαντοστολισμένα ἀνάκτορα, ὅπου ἐνέπνευσες τὸν ἔρωτα μέσα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Ἑλένης τὴν στιγμὴν πού σὲ ἐκοίταζε κατάμματα, ἓν ᾧ συγχρόνως καὶ σὺ ἐδοκίμασες τὴν λοχτάραν τοῦ ἔρωτος. Συνεπεία τοῦ εἰδυλλίου τούτου ἡ μία ἔρις ἐπιφέρει νέαν ἔριν, τὸν πόλεμον τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τρωικῆς ἀκροπόλεως μὲ πεζικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις. (Παρέχεται ἡ κλυταμῆσις μετὰ τῆς Ἰφιγενείας καὶ τοῦ Ὀρέστου, ἐποχομένη ἀμάξης καὶ συνοδευομένη ὑπὸ βασιλικῆ συνοδείας).

590 Στρ. β'. Ἰδέ! Ἰδέ! αἱ εὐτυχίαι τῶν τρανῶν εἶναι
 τραναί· κοιτάξατε τὴν βασιλόπαιδα Ἰφιγένειαν καὶ τὴν
 κόρην] τοῦ Τυνδάρεω Κλυταιμῆστραν πόσον τρανῶν
 595 οἰκογενειακῶν δένδρων εἶναι βλαστοὶ καὶ εἰς πόσον
 ὑψηλὰ τῆς μοίρας σκαλοπάτια ἔχουν ἀναβῆ. Διότι οἱ
 τρανοὶ βέβαια καὶ οἱ πλούσιοι εἶναι θεοὶ εἰς τὰ βλέμ-
 ματα τῶν ἀποκλήρων τοῖς μοίρας.

Ἄντ. β'. Ἄς λάβωμεν θέσιν, γεννήματα καὶ θρέμματα
 τῆς Χαλκίδος, ἃς ὑποδεχθῶμεν τὴν βασιλίссαν καταβαί-
 600 νουσαν ἀπὸ τὴν ἄμαξαν κάτω εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ μὴ παρα-
 πατήσῃ, μαλακὰ δὲ ἃς πάρωμεν εἰς τὰς χειρὰς μας μὲ
 τρυφερὰ αἰσθήματα τὴν ἔξακουστὴν κόρην τοῦ Ἀγαμέ-
 μνονος, ἣ ὁποῖα μᾶς ἤλθε τώρα μόλις, μήπως τρομάξῃ, καὶ
 ἃς προσέξωμεν νὰ μὴ ἐνοχλήσωμεν καὶ νὰ μὴ ταράξωμεν
 605 τὰς Μυκηναίας κυρίας, σὰν ξέναι πού εἴμεθα ξένας.

Β' ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΚΛ. Ὅλα σου αὐτὰ ἐδῶ, καὶ τὴν καλόκαρδον προῦ-
 πάντησίν σου καὶ τὰ ὠραῖά σου λόγια, θεωρῶ ὡς καλὸν
 οἰωνόν, εἶμαι δὲ πολὺ αἰσιόδοξος ὅτι ὁ γάμος, διὰ τὸν
 610 ὅποιον ἔχω ἔλθει ὡς συνοδὸς τῆς νύμφης, εἶναι καλορ-
 ρίζικος. Ἀλλὰ καταβιβάσατε ἀπὸ τὴν ἄμαξαν τὰ προικ-
 κιά, τὰ ὁποῖα φέρω διὰ τὴν κόρην μου, καὶ προσεκτικὰ
 φέρετέ τα μέσα εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνήν. Σὺ δέ, κόρη
 μου, κατέβη ἀπὸ τὴν ἄμαξαν πατοῦσα κάτω χαριτωμένα
 615 καὶ ἐλαφρά. Σεῖς δέ, νεαραὶ κυρίαί, πάρετέ τὴν ἐπάνω
 εἰς τὴν ἀγκάλην σας καὶ καταβιβάσατέ τὴν ἔξω ἀπὸ τὴν
 ἄμαξαν. Καὶ μία ἀπὸ σᾶς ἃς μοὶ δώσῃ τὴν χειρὰ της ὡς
 στήριγμα, διὰ νὰ σηκωθῶ ἄνετα ἀπὸ τὸ κάθισμα τῆς
 ἀμάξης. Μερικαὶ δὲ σταθῆτε ἔμπρὸς ἀπὸ τὴν ἄμαξαν·
 620 διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἵππων τρομάζουν εὐκολὰ καὶ
 δύσκολα διὰ τοῦτο δύναται κανεὶς νὰ τοὺς καθησυχάσῃ·
 παίρνετε καὶ αὐτὸν ἐδῶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὸν

Ὅρεσθην· διότι εἶναι μικρὸς ἀκόμη. Τέκνον μου, κοιμᾶσαι ; ἐξάλλοθης ἀπὸ τὰς κινήσεις τῆς ἀμάξης ; ξύπνα διὰ τὸν γάμον τῆς ἀδελφῆς σου, καλλορρίζικος νὰ εἶναι· διότι, 625
ὅπως σὺ εἶσαι γαλαζοαίματος, γαλαζοαίματον γαμβρὸν θὰ ἀποκτήσης, τὸν υἱὸν τῆς Νηρηίδος, ποὺ εἶναι σὰν θεός. Τέκνον μου, Ἰφιγένεια, λάβε θέσιν δίπλα μου εἰς τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς σου, σταθεῖσα δὲ πλησίον μου κάμε με ζηλευτὴν εἰς τὰ βλέμματα τῶν ξένιων ἐδῶ κυριῶν, καὶ ἔλα λοιπὸν χαίρετίσε τὸν ἀγαπητόν σου πατέρα. 630

ΙΦ. Μητέρα, πρὶν ἀπὸ ἐσέ, καὶ δι' αὐτὸ νὰ μὴ θυμώσης μαζί μου, θὰ ἐναγκαλισθῶ στήθος μὲ στήθος τὸν πατέρα.

ΚΛ. Πολυσέβαστέ μου βασιλεῦ Ἀγαμέμνων, ἰδοὺ ἔχομεν ἔλθει σύμφωνα μὲ τὴν ἰδικὴν σου παραγγελίαν.

ΙΦ. Ἐγὼ ὁμως, πατέρα, θέλω πρώτη νὰ σ' ἐναγκα- 635
λισθῶ ὅστερ' ἀπὸ τόσον καιρὸν. Διότι εἶχα καιρὸν νὰ σὲ ἴδω. Ἀλλὰ νὰ μὴ σοῦ κακοφανῇ αὐτό.

ΚΛ. Ἀλλά, κόρη μου, εἶναι καθήκόν σου αὐτό· πάντοτε δὲ δεικνύεις στοργὴν πρὸς τὸν πατέρα μεγαλυτέραν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα τέκνα μου, ὅσα ἐγὼ ἐγέννησα μὲ τὸν πατέρα σου ἀπ' ἐδῶ.

ΙΦ. Πατέρα, τρελλὴ ἀπὸ χαρὰν σὲ ἐπανεῖδα ὅστερ' 640
ἀπὸ πολὺν καιρὸν.

ΑΓΑ. Ὅπως καὶ ὁ πατέρας σέ· αὐτό, τὸ ὅποιον λέγεις, ἰσχύει ἐξ ἴσου καὶ διὰ τοὺς δύο.

ΙΦ. Χαῖρε· καὶ καλὰ ἔκαμες ποὺ μ' ἔφερες ἐδῶ, πατέρα.

ΑΓΑ. Δὲν γνωρίζω, κόρη μου, ἂν ἐπὶ τούτου πρέπει νὰ εἶπω ναὶ ἢ ὄχι.

ΙΦ. Περιέργον ! μὲ τί ἀνήσυχον βλέμμα μὲ κοιτάζεις, ἐν ᾧ μὲ εἶδες, ὅπως λέγεις, μὲ χαρὰν !

ΑΓΑ. Ἐνας βασιλεὺς καὶ ἀρχιστράτηγος ἔχει πολλὰς 645
ἀνησυχίας.

ΙΦ. Ἄλλὰ τώρα συγκέντρωσε τὴν προσοχὴν σου εἰς ἐμέ, μὴ σε ἀπορροφοῦν αἱ ἀνησυχίαι.

ΑΓΑ. Ἄλλὰ σὺ ἀπορροφῶς τώρα ὄλας μου τὰς σκέψεις καὶ κανεῖς ἄλλος ἐκτὸς ἀπὸ σέ.

ΙΦ. Τότε λοιπὸν μὴ εἶσαι συνωφρωμένος καὶ ἀνοιξέ ὀλίγον τὸ πρόσωπόν σου.

ΑΓΑ. Ἴδου χαίρω ὅπως χαίρω τὴν στιγμὴν, ποῦ σε κοιτάζω, κόρη μου.

650 ΙΦ. Καὶ ἔπειτα χύνεις δάκρυα ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου;

ΑΓΑ. Ναί, διότι ὁ χωρισμὸς μας, ποῦ θάκολουθήσῃ κατόπιν, θὰ εἶναι μακρὸς, μεγάλος καὶ ἄμικτος δι' ἡμᾶς.

ΙΦ. Καὶ ἐννοῶ καὶ δὲν ἐννοῶ τί θέλεις νὰ εἴπῃς, πολυαγαπητέ μου πατέρα.

ΑΓΑ. Τὰ λόγια σου τὰ γνωστικὰ μὲ συγκινοῦν περισσότερο.

ΙΦ. Τότε λοιπὸν θὰ λέγω ἀνοησίας, ἂν πρόκειται μὲ αὐτὰς νὰ σ' εὐχαριστήσω.

655 ΑΓΑ. Φρίκη! Δὲν δύναμαι νὰ σιωπῶ ὥραϊα, συμφωνῶ μαζί σου.

ΙΦ. Μένε, πατέρα, εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν μας πλησίον τῶν τέκνων σου.

ΑΓΑ. Ναί, τὸ θέλω· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ τὸ θέλω, εἶμαι φαρμακωμένος.

ΙΦ. Νὰ χαθῇ ὁ πόλεμος καὶ ὅσα κακὰ μᾶς ἐφιλοδώρησεν ὁ Μενέλαος.

ΑΓΑ. Καὶ ὅμως αὐτά, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐξοντώσει ἐμέ, θὰ ἐξοντώσουν προηγουμένως καὶ ἄλλους.

660 ΙΦ. Πόσον πολὺν καιρὸν ἀπουσίαζες εἰς τοὺς κόλπους τῆς Αὐλίδος!

ΑΓΑ. Ναί, καὶ σήμερον ἀκόμη ἰδὸν κάτι μ' ἐμποδίζει νὰ δώσω τὴν διαταγὴν τοῦ ἀπόπλου.

ΙΦ. Ποῦ λέγουν, πατέρα, ὅτι ἔχουν τὰς κατοικίας των οἱ Φρύγες ;

ΑΓΑ. Ἐκεῖ, ὅπου νὰ μὴ ἔσωνε ποτὲ νὰ εἶχε τὴν κατοικίαν του ὁ Πάρις ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου.

ΙΦ. Μακρινὸν δρόμον παίρνεις, πατέρα, καὶ ἀφί- νεις ἐμέ ;

ΑΓΑ. Κόρη μου, ὡς πρὸς αὐτὸ εὐρίσκεσαι εἰς τὸν 665 αὐτὸν παρονομαστὴν μὲ τὸν πατέρα σου.

ΙΦ. Ἄ ! Νὰ μὴ ἦτο ἄσχημον καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ σὲ νὰ μὲ ἔπαιρνες εἰς τὰ πλοῖα μαζί σου !

ΑΓΑ. Καὶ σὸν πρόκειται νὰ ταξειδεύσης ἐκεῖ, ὅπου ὁ πατέρας σου δὲν θὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸν νοῦν σου.

ΙΦ. Μαζὶ μὲ τὴν μητέρα μου θὰ κάμω τὸ ταξείδιον ἢ μόνη ;

ΑΓΑ. Μόνη, ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀγκάλην πατρὸς καὶ μητρὸς.

ΙΦ. Μήπως τάχα, πατέρα, μελετᾷς νὰ μὲ ἀποκατα- 670 στήσης εἰς ἄλλην οἰκογένειαν ;

ΑΓΑ. Ἄφησέ τα αὐτά. Παρθένοι δὲν πρέπει νὰ γνω- ρίζουν τοιαῦτα πράγματα.

ΙΦ. Πατέρα, ἔλα, σὲ παρακαλῶ, γρήγορ' ἀπὸ τὴν Φρυγίαν, μόλις τακτοποιήσης καλὰ τὰ ἐκεῖ.

ΑΓΑ. Πρῶτα πρέπει νὰ κάμω ἐδῶ κάποιαν θυσίαν.

ΙΦ. Ἄλλὰ μαζὶ μὲ τὴν θυσίαν δὲν πρέπει νὰ λη- σμονῆς καὶ τὰς σχετικὰς μὲ αὐτὴν θρησκευτικὰς διατυ- πώσεις.

ΑΓΑ. Ἔχε ὑπομονήν· θὰ τὰ ἴδῃς ὅλα· διότι ἡ θέσις 675 σου θὰ εἶναι πλησίον τοῦ βωμοῦ.

ΙΦ. Λοιπόν, πατέρα, θὰ στήσωμεν χοροὺς γύρω ἀπὸ τὸν βωμόν ;

ΑΓΑ. Περισσότερον ζηλεύω σὲ διὰ τὴν παντελῆ ἄγνοιάν σου παρὰ τὸν ἑαυτὸν μου, ποὺ τὰ γνωρίζω ὅλα. Ἄλλὰ τώρα νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν βασιλικὴν σκηνήν, διὰ

νὰ σὲ ἴδουν μέσα αἱ φίλαι σου, ἀφ' οὗ μοῦ δώσης προη-
 γουμένως ἕνα φαρμακερὸν φίλημα καὶ τὴν δεξιάν σου,
 680 ἐπειδὴ πρόκειται πολὺν καιρὸν νὰ κατοικῆς μακρὰν τοῦ
 πατρός σου. Ἄχ στήθη καὶ παρειαί, ἄχ ξανθὰ μαλλιά,
 πόσα φαρμάκια σᾶς ἐφόρτωσαν ἡ πόλις τῆς Τροίας καὶ
 ἡ Ἑλένη! Διακόπτω τὴν ὁμιλίαν, διότι, μόλις σὲ ἐθώ-
 685 πευσα, μὲ ἐπῆραν ἔμπρὸς τὰ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν μου.
 Πήγαινε μέσα εἰς τὴν σκηνήν. (Ἡ Ἰφιγένεια εἰσέρχεται.) Σὲ
 δέ, κόρη τῆς Λήδας, παρακαλῶ νὰ συγχωρήσης τὴν στά-
 σιν μου αὐτὴν ἐδῶ, ἐὰν πάρα πολὺ συνεκινήθην, καθ'
 ἦν στιγμὴν πρόκειται νὰ ὑπανδρεύσω τὴν κόρην μου μὲ
 τὸν Ἀχιλλέα. Διότι ἡ ἀποκατάστασις μιᾶς κόρης εἶναι
 μὲν εὐτυχὴς στιγμὴ τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὁμως προκαλεῖ πόνον
 690 εἰς τοὺς γονεῖς, ὅταν ὁ πατέρας, ἀφ' οὗ ἐβασανίσθη
 πολὺ διὰ τὸ μέγλωμα τῶν τέκνων του, δίδῃ αὐτὰ εἰς
 ἄλλας οἰκογενείας.

ΚΑ. Δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος, ὥστε νὰ σοῦ κάμνω
 παρατηρήσεις δι' αὐτό, νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃς δὲ ὅτι καὶ ἐγὼ
 ἢ ἰδίᾳ θὰ πάθω τὸ αὐτό, ὅταν μὲ τὸν γάμον θὰ δίδω τὴν
 κόρην μου ἔξω· ἀλλὰ τὸ ἔθιμον, ὅπως τὸ εὔρομεν ἀπὸ
 τοὺς πατέρας μας, καὶ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου θὰ μετριά-
 695 σουν τὸν πόνον μας αὐτόν. Τώρα λοιπὸν ὡς διὰ τὸ
 ὄνομα γνωρίζω μὲ ποῖον ἐμνήστευσες τὴν κόρην μας·
 Ἄλλὰ θέλω νὰ μάθω ἀπὸ ποίαν οἰκογένειαν καὶ ἀπὸ
 τοῦ εἶναι ὁ γαμβρός.

ΑΓΑ. Ἡ Αἴγινα ἦτο κόρη τοῦ Ἄσωποῦ.

ΚΑ. Καὶ ποῖος θεὸς ἢ ἄνθρωπος συνεζεύχθη αὐτήν;

ΑΓΑ. Ὁ Ζεὺς, ὁ ὁποῖος ἐγέννησε τὸν Αἰακόν, τὸν
 βασιλέα τῆς νήσου.

700 ΚΑ. Ὁ δὲ Αἰακὸς ποῖον ἀφῆκε κληρονόμον τοῦ οἴ-
 κου καὶ τοῦ κράτους του;

ΑΓΑ. Τὸν Πηλέα, ὅστις ἐνυμφεύθη τὴν κόρην τοῦ
 Νηρέως.

ΚΑ. Μὲ τὴν συγκατάθεσίν του τὴν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἢ τὴν ἐπῆρε διὰ τῆς βίας ;

ΑΓΑ. Τοῦ τὴν ἔταξεν ὁ Ζεὺς καὶ τὴν ἔδωκεν ὁ ἄρ-
μόδιος πατέρας.

ΚΑ. Καὶ ποῦ ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μὲ αὐτήν ; μή-
πως μέσα εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ;

ΑΓΑ. Ἐκεῖ, ὅπου ὁ Χίρων κατοικεῖ τὰ ἱερά ῥιζώ- 705
ματα τοῦ Πηλίου.

ΚΑ. Ἐκεῖ, ὅπου λέγουν πῶς ἔχει ἐγκατασταθῆ τὸ
ἔθνος τῶν Κενταύρων ;

ΑΓΑ. Ἐκεῖ οἱ θεοὶ ἐπανηγύρισαν τοὺς γάμους τοῦ
Πηλέως μὲ συμπόσιον γαμήλιον.

ΚΑ. Ἀνέθροψε δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς ἢ Θέτις ἢ ὁ πατήρ ;

ΑΓΑ. Ὁ Χίρων, διὰ νὰ μὴ μιμηθῆ τὰ ἥθη ἀνθρώ-
πων κακῶν.

ΚΑ. Θαυμάσια ὁ παιδαγωγός του ἦτο σοφός, ἀλλὰ 710
σοφώτερος ἦτο ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τοῦ τὸν ἐνεπιστεύθη
πρὸς τοῦτο.

ΑΓΑ. Τοιοῦτος ἄνδρας θὰ εἶναι ὁ σύζυγος τῆς θυ-
γατρὸς σου.

ΚΑ. Δὲν τοῦ εὐρίσκω ἐλάττωμα. Κατοικεῖ δὲ εἰς
ποιάν πόλιν τῆς Ἑλλάδος ;

ΑΓΑ. Εἰς τὴν χώραν τῆς Φθίας γύρω ἀπὸ τὸν Ἀπι-
δανὸν ποταμόν.

ΚΑ. Ἐκεῖ θὰ πάρῃ τὴν κόρην μας ;

ΑΓΑ. Ἐκεῖνον ἐνδιαφέρει τὸ ζήτημα αὐτό, τὸν κύ- 715
ριόν της.

ΚΑ. Νὰ ἔχουν τὴν εὐχὴν μου ἄλλὰ ποίαν ἡμέραν
θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του ;

ΑΓΑ. Ὅταν μὲ τὸ καλὸν ἔλθῃ ἡ πανσέληνος.

ΚΑ. Ἀλλὰ προσέφερες ἤδη εἰς τὴν θεὰν τὴν προκα-
ταρκτικὴν γαμήλιον θυσίαν ;

268 ΑΓΑ. Τὸ ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου· αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ζήτημα μὲ ἀπασχολεῖ τώρα.

720 ΚΑ. Καὶ φυσικὰ θὰ παραθέσης τὸ γαμήλιον συμπόσιον κατόπιν ;

ΑΓΑ. Ναί, ἀφ' οὔ προηγουμένως προσφέρω θυσίαι εἰς τοὺς θεοὺς, τὴν ὁποίαν εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ προσφέρω.

ΚΑ. Ἐγὼ δὲ ποῦ θὰ παραθέσω τὴν γαμήλιον τραπεζαν διὰ τὰς γυναῖκας ;

ΑΓΑ. Ἐδῶ πλησίον τῶν καλλιπρῦμων πλοίων τῶν Ἀργείων.

ΚΑ. Κστ' ἀνάγκην, ἀφ' οὔ καλύτερα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἄς τὰ φέρῃ ὅμως καὶ ὁ θεὸς Ἰδεξιά.

725 ΑΓΑ. Ἡξεύρεις λοιπὸν τί θέλω νὰ κάμῃς, γυναῖκα ; ἀλλὰ νὰ μὴ μοῦ χαλάσῃς τὴν γνώμην.

ΚΑ. Τί πράγμα ; διότι εἶμαι συνηθισμένη νὰ σε ἀκούω.

ΑΓΑ. Ἐγὼ μὲν ἐδῶ, δεῦρο εἶναι ὁ γαμβρός,

ΚΑ. Τί θὰ κάμῃς χωρὶς τὴν μητέρα ἀπὸ ὅσα ἐγὼ δικαιούμαι νὰ κάμω ;

ΑΓΑ. Θὰ δώσω τὴν κόρην σου μαζὶ μὲ τοὺς Δαναοὺς.

730 ΚΑ. Ἀλλὰ τότε ποῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἰδιότης μου θέσις ;

ΑΓΑ. Νὰ ἀναχωρήσῃς διὰ τὸ Ἄργος καὶ ἐκεῖ νὰ μεριμνᾷς διὰ τὰς θυγατέρας μας.

ΚΑ. Καὶ νὰ ἀφήσω μόνην τὴν κόρην μου ; ἀλλὰ ποῖος θὰ κρατῇ ὑψηλὰ τὴν λαμπάδα ;

ΑΓΑ. Ἐγὼ θὰ φέγγω μὲ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τοὺς νεονύμφους.

ΚΑ. Δὲν εἶναι ἡ τάξις αὐτή, ἀλλὰ σὺ νομίζεις αὐτὰ ἐδῶ τὰ ζητήματα ἀσήμαντα.

735 ΑΓΑ. Δὲν εἶναι εὐπρεπὲς νὰ γυρίζῃς ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν μέσα εἰς τοὺς ὀμίλους τῶν στρατιωτῶν.

ΚΑ. Εὐπρεπὲς ἀντιθέτως εἶναι νὰ δώσω τὰ ἰδικὰ μου παιδιὰ ἐγώ, ποὺ τὰ ἐγέννησα.

ΑΓΑ. Ναί, ἀλλὰ καλὸν εἶναι καὶ αἱ θυγατέρες μας, ποὺ ἔχουν μείνει ὀπίσω εἰς τὰ ἀνάκτορα, νὰ μὴ εἶναι μόναί.

ΚΑ. Εἶναι φυλαγμέναι καὶ ἀσφαλισμέναι καλὰ εἰς ἀπόρρητον γυναικωνίτην.

ΑΓΑ. Κάμε μου τὴν γνώμην.

ΚΑ. Μὰ τὴν Ἀργεῖαν θεὰν ὄχι, ποτέ. Σὺ πῆγαινε νὰ κοιτάζῃς τὰ ἔξω, ἐγὼ δὲ θὰ μεριμνήσω διὰ τὰ μέσα, ὅσα πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμα διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης. (Ἡ κλυταιμήτρα ἀπέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ βασιλέως.)

ΑΓΑ. Ἀλλοίμονον· ἄδικα ἐβιάσθην θέλων νὰπομακρύνω μακρὰν τὴν σύζυγόν μου· ἀλλ' ἰδοὺ αἱ ἐλπίδες μου διεψεύσθησαν. Διαρκῶς μηχανεύομαι καὶ ἐφευρίσκω τεχνάσματα διὰ τὸ κακὸν τῶν φιλότατων μου· παντοῦ ἐν τούτοις ναυάγιον. Ἄλλ' ὅμως πηγαινῶ, διὰ νὰ ἐξετάσω μαζὶ μὲ τὸν μάντιν Κάλχαντα τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι μὲν θέλημα τῆς θεᾶς, ἀλλὰ κακὸν τῆς κεφαλῆς μου καὶ βάσανα τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλὰ τί τὰ θέλεις! ἀνάγκη ἀπόλυτος ὁ ἔξυπνος ἄνθρωπος νὰ ἔχη μέσα εἰς τὸν οἶκόν του γυναικα πειθαρχικὴν καὶ περιορισμένην, ἄλλως νὰ μὴ ὑπανδρεύεται. (Ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παροδοῦ.)

Β' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

ΧΟ. Στε· Θὰ φθάσῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸν Σιμόεντα μὲ τοὺς ἀργυροχρῶμους στροβίλους τοῦ συγκεντρωμένου ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ναυτικαὶ καὶ ὀπλιτικαὶ δυνάμεις, εἰς τὸ Ἴλιον, εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Τροίας τὸ θεοφρούρητον ὑπὸ τοῦ Φοίβου, ὅπου ἔχω ἀκούσει ὅτι ἡ Κασσάνδρα, στολισμένη μὲ καταπράσινον δάφνης στέφανον, σκορπίζει κάτω τοὺς ξανθοὺς πλοκάμους της, ὡσάκως ἡ ἀσυγκράτητος μαντικὴ τοῦ θεοῦ ἔμπνευσις ἐνθουσιάζῃ αὐτήν.

Δ. Ν. Γουδῆ. — Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι. *Ἐκδοσις Δ'

Ἄντ. Οἱ δὲ Τρῶες θὰ παραταχθῶσιν ἐπὶ τῆς ἀκρο-
 πόλεως τῆς Τροίας καὶ γύρω ἀνὰ τὰ τεῖχη, ὅταν αἱ μά-
 χιμοὶ τῶν Ἑλλήνων δυνάμεις μὲ τὰς χαλκᾶς ἀσπίδας
 τῶν θὰ πλησιάζουν ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν εἰς τὰ
 765 ῥεῖθρα τοῦ Σιμόεντος μὲ τὰ καλλίπρωρά των πλοῖα κω-
 πηλατοῦντα, ἀξιούσαι νὰ φέρουν διὰ τῆς βίας τῶν πολε-
 770 μικῶν ἀσπίδων καὶ τῶν λογχῶν τῶν Ἀχαιῶν ἀπὸ τὴν
 χώραν τοῦ Πριάμου εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος τὴν Ἑλέ-
 νην τὴν ἀδελφὴν τῶν δύο Διοσκούρων τῶν καταστερι-
 σθέντων ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἐπ. Ἄφ' οὗ δὲ περικυκλώσουν τὸ Πέργαμον, τὴν
 ἀκρόπολιν τῆς Τροίας, γύρω ἀπὸ τοὺς λιθοκτίστους πύρ-
 755 γους δι' αἰμοχαρῶν φαλάγγων, ὅταν κατόπιν ἐκπορθή-
 σουν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὴν πόλιν
 τῆς Τροίας, τότε θάποκεφαλίσουν τοὺς Τρῶας καὶ θὰ
 780 κάμουν τὰς θυγατέρας καὶ τὴν σύζυγον τοῦ Πριάμου νὰ
 χύνουν κρουνηδὸν τὰ δάκρυα. Ἐπίσης δὲ καὶ ἡ κόρη τοῦ
 Διὸς Ἑλένη θὰ χύσῃ μαῦρα δάκρυα διὰ τὴν προδοτικὴν
 ἐγκατάλειψιν τοῦ συζύγου της. Νὰ μὴ μὲ ἀξιῶσῃ ποτὲ
 ὁ θεὸς νὰ δοκιμάσω μῆτε ἐγὼ μῆτε τὰ τέκνα τῶν τέκνων
 785 μου αὐτὴν ἐδῶ τὴν ἀγωνίαν, ὅπως θὰ αἰσθανθοῦν
 αὐτὴν μέσα εἰς τὰ στήθη των αἱ καιαστόλιστοι ἀπὸ
 χρυσᾶ στολίδια γυναῖκες τῆς Λυδίας καὶ αἱ σύζυγοι τῶν
 Τρώων ἐπάνω εἰς τοὺς ἀργαλειούς των τὴν στιγμὴν, ποῦ
 790 θὰ λέγουν αὐτὰ ἐδῶ ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην : , Ποῖος τάχα θὰ
 μ' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰ καπνίζοντα τῆς πατρίδος μου ἐρεί-
 πια σὰν ἄνθος ἀπὸ τὸν βλαστὸν του καὶ τεντωμένην
 800 κάτω θὰ μὲ σύρῃ ἀπὸ τοὺς ὠραίους τῶν μαλλιῶν μου
 πλοκάμους ; Ἄχ, Ἑλένη, σὺ εἶσαι ἡ αἰτία ὄλων, ἡ κόρη
 τοῦ μακρολαίμου κύκνου, ἐὰν ὄντως εἶναι ἀληθινὸς ὁ
 795 μῦθος, ὅτι τάχα σὲ ἐγέννησεν ἡ Λήδα μὲ τὸν κύκνον,
 ποῦ ἐπέταξεν εἰς τοὺς κόλπους της, ὅταν ὁ Ζεὺς μετε-
 μορφώθη εἰς αὐτόν, ἐκτὸς ἐὰν ὅλα αὐτὰ εἶναι μυθολο-

γήματα, τὰ ὅποια διέδωκαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ποιηταὶ 800
 μὲ τοὺς παπύρους των, λόγια τοῦ ἀέρος, τὰ ὅποια δὲν
 ἔχουν καμμίαν ἱστορικὴν βᾶσιν.

Γ' ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

(Παρέρεχεται ὁ Ἀχιλλεὺς διὰ τῆς ἀριστερᾶς παροῦδος.)

ΑΧ. Ποῦ εὐρίσκεται ἐδῶ ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀ-
 χαιῶν ; ποῖος ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας του θὰ ἔχη τὴν καλω-
 σύνην νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ
 Πηλέως τὸν ζητεῖ ἔξω ; Εἶναι ἀνάγκη νὰ τοῦ ὀμιλήσω
 διότι παραμένομεν ἐδῶ πλησίον τοῦ Εὐρίπου οὐχὶ ὑπὸ
 τὰς αὐτὰς συνθήκας ὄλοι. Διότι ἄλλοι μὲν ἀπὸ ἡμᾶς εἰ- 805
 ναι ἄγαμοι καὶ ὡς ἐκ τούτου κάθηνται ἐδῶ πλησίον τῶν
 ἀκτῶν, ἀφ' οὗ ἀφῆκαν ὀπίσω ἐρήμους τὰς οἰκίας των,
 ἄλλοι δὲ ἔγγαμοι καὶ μὲ τέκνα· τόσον ὑπερβολικὸς ἐν-
 θουσιασμὸς ὑπὲρ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ἐδῶ ἔχει ἐνσκή-
 ψει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅχι βέβαια χωρὶς θεῖον δάκτυλον.
 Ἐγὼ λοιπὸν ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ διατυπώσω τὰς ἰδι- 810
 κάς μου δικαίας ἀπόψεις, ἄλλος δέ, ὅποιος θέλει, θὰ
 ἐκθέσῃ τὰς ἰδικὰς του. Ἴδου αἱ ἰδικαὶ μου : ἀφ' οὗ
 ἀφῆκα ὀπίσω τὴν Φάρσαλον καὶ τὸν Πηλέα, παραμένω
 ἀδρανῆς πλησίον τοῦ Εὐρίπου, ὅπου μάλιστα φουσοῦν αἱ
 ἀδύνατοι αὐταὶ αὔραι, συγκρατῶν εἰς τὴν ἀδράνειαν καὶ
 τοὺς Μυρμιδόνας· ἀλλ' ἐκεῖνοι διαρκῶς μὲ πιέζουν λέ- 815
 γοντες : , Ἀχιλλεῦ, διὰ τί καθήμεθα ; πόσον καιρὸν ἀκόμη
 πρέπει νὰ φήσωμεν νὰ περάσῃ ἕως τὸν ἀπόπλουν διὰ τὸ
 Ἴλιον ; κάμνε λοιπὸν ὅ,τι ἔχεις νὰ κάμης, ἄλλως φέρε
 πάλιν τὸν στρατὸν εἰς τὴν πατρίδα, χωρὶς νὰ περιμένῃς
 νὰ τελειώσουν τὰ κλωθογυρίσματα τῶν Ἀτρειδῶν.

ΚΑ. Υἱὲ τῆς θεᾶς Νηρηίδος, μάλιστα ἤκουσα ἀπὸ μέσα 820
 τὴν ὀμιλίαν σου, ἐξῆλθα ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς.

ΑΧ. Ἀγία ἐντροπή, ποία τάχα νὰ εἶναι αὐτὴ ἐδῶ ἡ

Κυρία, τὴν ὁποῖαν ἔχω ἐνώπιόν μου μὲ τόσον ὄρατον πρόσωπον ;

ΚΛ. Δὲν εἶναι περίεργον ὅτι ἀγνοεῖς ἐμέ, μὲ τὴν ὁποῖαν προηγουμένως οὐδεὶς συγγενείας δεσμὸς σὲ συνέδεεν· εἶσαι ὅμως ἀξιέπαινος διὰ τὸν σεβασμὸν σου πρὸς τὴν αἰδημοσύνην.

825 ΑΧ. Ἀλλὰ ποῖα εἶσαι ; διὰ τί ἦλθες εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Δαναῶν, γυναῖκα πρὸς ἄνδρας ὀπλισμένους μὲ ἄσπιδας ;

ΚΛ. Εἶμαι κόρη τῆς Λήδας, ὀνομάζομαι Κλυταιμῆστρα, ἔχω δὲ ἄνδρα τὸν βασιλέα Ἀγαμέμνονα.

830 ΑΧ. Ὠραῖα εἶπες μὲ συντομίαν τὰ σπουδαιότερα συστατικά. Ἀλλὰ ἐντρέπομαι νὰ ἀνοίγω ὁμιλίαν μὲ γυναῖκας. (Ὁ Ἀχιλλεὺς πειρᾶται νὰ φύγῃ)

ΚΛ. Μεῖνε· διὰ τί φεύγεις ; καὶ ἔλα νὰ δώσωμεν τὰς δεξιὰς μας ὡς ἀρραβῶνα εὐτυχισμένου συνοικεσίου.

ΑΧ. Τί εἶπες ; ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω δεξιάν ; μὲ τί πρόσωπον θὰ ἔβλεπα τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐὰν ἤγγιζα ὅ,τι δὲν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον ;

835 ΚΛ. Καὶ πολὺ μάλιστα ἐπιτετραμμένον, ἐπειδὴ θὰ κάμῃς τοὺς γάμους σου μὲ τὴν ἰδικήν μου κόρην, υἱὲ τῆς θαλασσίας θεᾶς Νηρηίδος.

ΑΧ. Τί γάμους εἶπες ; δὲν ἠξεύρω τί νὰ εἶπω, Κυρία, ἐκτὸς ἐὰν λέγεις αὐτὰς τὰς τερατολογίας ἀπὸ κάποιαν ἴσως διανοητικὴν παράκρουσιν.

840 ΚΛ. Αὐτὸ ἐδῶ τὸ παθαίνουν φυσικὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, νὰ συστέλλωνται, ὅταν βλέπουν νέους συγγενεῖς καὶ θέμα τῆς ὁμιλίας τὼν εἶναι ὁ γάμος.

ΑΧ. Οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐζήτησα τὴν κόρην σου, Κυρία, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἀτρειδῶν μοῦ ἔγινε πρότασις γάμου.

ΚΛ. Τότε λοιπὸν τί εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίῃ ἐδῶ ; σὺ πάλιν παραξενεύου μὲ τὰ ἰδικά μου λό-

για ὅπως καὶ ἐγὼ παραξενεύομαι μὲ τὰ ἰδικὰ σου.

ΑΧ. Κάμνε μόνη σου εἰκασίας νὰ λύσης τὸ μυστή- 845
ριον, ὅπως καὶ ἐγὼ· διότι καὶ οἱ δύο ἔχομεν λόγους νὰ
κάμνωμεν εἰκασίας πρὸ τοῦ αἰνίγματος αὐτοῦ ἐδῶ· διότι
εἶναι ἀδύνατον καὶ οἱ δύο ἐπίσης νὰ ψευδόμεθα.

ΚΛ. Ἄλλὰ τάχα εἶμαι θῦμα τρομερᾶς ἀπάτης; ὅπως
φαίνεται, ἀρραβωνίζω χωρὶς γαμβρόν· ἐντρέπομαι διὰ
τὸ πάθημά μου αὐτό.

ΑΧ. Ἴσως ἠθέλησε κάποιος νὰ πειράξῃ καὶ ἐμὲ καὶ σέ.
Ἄλλὰ μὴ δώσης σημασίαν εἰς αὐτὰ καὶ πᾶρέ τα ἕλαφρά. 850

ΚΛ. Χαῖρε· διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ σηκώνω τὰ
μάτια μου μετὰ τὴν ψευδῆ βεβαίωσίν μου καὶ τὸ ἀναξιο-
πρεπὲς πάθημά μου. (Ἡ Κλυταιμίστρα ἀπέρχεται.)

ΑΧ. Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ ἔχω πάθει τὸ ἴδιον ἀπέναντί σου·
τώρα δὲ πηγαίνω μέσα ἐδῶ εἰς τὴν σκηνήν, διὰ νὰ ζη-
τήσω τὸν σύζυγόν σου. (Ἐν ᾧ κατεσθύνεται πρὸς τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς, ὁ Γέρον ἀνοίγει παράλευρον θύραν.)

ΓΕΡ. Ἐξένε, ἔγγονε τοῦ Αἰακοῦ, μείνε, ἔ σὲ βέβαια 855
ἐννοῶ, τὸν υἱὸν τῆς θεᾶς, καὶ σὲ τὴν κόρην τῆς Λήδας.
(Ἄμφότεροι σταματῶσι.)

ΑΧ. Ποῖος μὲ φωνάζει μισοανοίξας τὴν θύραν; πό-
σον τρομαγμένος μὲ φωνάζει!

ΓΕΡ. Ἐνας δοῦλος· δὲν καμαρώνω διὰ τὸν τίτλον
μου αὐτόν· διότι ἡ τύχη δυστυχῶς δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

ΑΧ. Ποίου δοῦλος; ἰδικός μου τοῦλάχιστον ὄχι· ἐγὼ
καὶ ὁ Ἀγαμέμνων ἔχομεν χωριστὰ τὰ ὑποστατικά μας.

ΓΕΡ. Δοῦλος τῆς Κυρίας ἐδῶ, πὺ στέκεται ἐμπρὸς 860
εἰς τὴν σκηνήν, εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ἔδωκεν ὁ πατέρας τῆς
Τυνδάρως.

ΑΧ. Ἴδού, ἔχω σταματήσει· λέγε ἂν μὲ χρειάζεσαι εἰς
τίποτε, διὰ τὸ ὁποῖον μὲ ἔσταμάτησες.

ΓΕΡ. Ἀλήθεια μόνοι λοιπὸν σεῖς οἱ δύο στέκεσθε
πλησίον αὐτῆς ἐδῶ τῆς θύρας;

ΚΛ. Ἐμπορεῖς νὰ μᾶς ὁμιλήσης μὲ τὴν βεβαιότητα
 ὅτι εἴμεθα ἡμεῖς οἱ δύο μόνοι· ἀλλὰ ἔλα ἔξω ἀπὸ τὴν
 βασιλικὴν σκηνήν.

ΓΕΡ. Ἐ χρυοῦ τύχη καὶ πρόβλεψις ἰδική μου, σφάσατε
 αὐτούς, τοὺς ὁποίους ἐγὼ θέλω.

865 Αἶ. Τὰ λόγια σου ἀναφέρονται εἰς τὸ μέλλον· ἀλλ'
 ὁμως προκαλοῦν κάποιον φόβον.

ΚΛ. Ἐὰν θέλεις ὡς ἐγγύησιν τὴν δεξιάν, νά, λέγε
 μὲ θάρρος, ἐὰν θέλεις νὰ μοῦ εἴπῃς κάτι.

ΓΕΡ. Γνωρίζεις βέβαια τί ἄνθρωπος εἶμαι καὶ πόσον
 καλὰς διαθέσεις ἔχω διὰ σὲ καὶ διὰ τὰ παιδιὰ σου.

ΚΛ. Γνωρίζω ὅτι εἶσαι παλαιὸς δοῦλος τῆς οἰκογε-
 νείας μου.

ΓΕΡ. Καὶ ὅτι μαζὶ μὲ τὰ προικιά σου ἔλαβε καὶ ἐμὲ ὁ
 βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

870 ΚΛ. Ἦλθες εἰς τὰς Μυκήνας μαζὶ μου καὶ ἦσο πάν-
 τοτε πιστός μου.

ΓΕΡ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καὶ διὰ σὲ μὲν ἡ ἀφο-
 σίωσις μου εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ μικροτέρα εἰς τὸν σύζυ-
 γόν σου.

ΚΛ. Τώρα τέλος πάντων ξεσκέπαζέ μας ὅ,τι μυστικὰ
 κρύπτεις.

ΓΕΡ. Τὴν ἰδικὴν σου κόρην ὁ πατέρας, ὅστις τὴν ἐγέν-
 νησε, σκέπτεται νὰ τὴν φονεύσῃ διὰ τῆς ἰδίας του χειρὸς.

875 ΚΛ. Πῶς; Φτοῦ! Κλούβια καὶ ἄπιαστα ὅσα λέγεις,
 γέροντά μου· διότι δὲν εἶσαι εἰς τὰ λογικά σου.

ΓΕΡ. Ἀποκόπτων διὰ ξίφους τὸν λευκὸν λαιμὸν τῆς
 δυστυχισμένης.

ΚΛ. Ἄχ συμφορά μου, μήπως ἄρά γε ἔχει τρολλαθῆ
 ὁ σύζυγός μου;

ΓΕΡ. Τὰ ἔχει τετρακόσια, πλὴν εἰς τὰς σχέσεις του μὲ
 σὲ καὶ τὴν κόρην σου· ἀλλὰ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν τὰ
 ἔχει σφαστά.

ΚΛ. Διὰ ποῖον λόγον; ποῖος κακὸς δαίμων τὸν σπρώχνει ἕως ἐκεῖ;

ΓΕΡ. Θέλημα θεοῦ, ὅπως βεβαιώνῃ τοῦλάχιστον ὁ Κάλχας, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κινητοποιηθῇ ὁ στόλος.

ΚΛ. Διὰ ποῦ; συμφορὰ ἰδική μου, συμφορὰ εἰς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν μελετᾷ νὰ φονεύσῃ ὁ πατέρας.

ΓΕΡ. Διὰ τὴν καθέδραν τοῦ Δαρδάνου, διὰ νὰ λάβῃ ὁ Μενέλαος τὴν Ἑλένην.

ΚΛ. Διὰ τὴν κακὴν λοιπὸν τύχην τῆς Ἰφιγενείας ἣτο πεπρωμένον νὰ γίνῃ ἡ ἐκστρατεία διὰ τὴν Ἑλένην;

ΓΕΡ. Ὅλα τὰ γνωρίζεις· ὁ πατέρας πρόκειται νὰ θυσιάσῃ τὴν ἰδικὴν σου κόρην εἰς τὴν Ἄρτεμιν.

ΚΛ. Τὸ δὲ συνοικέσιον τοῦ ἐχρησίμευεν ὡς πρόφασις, ἡ ὁποία μὲ ἔφερεν ἐδῶ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴν μου ἐστίαν;

ΓΕΡ. Διὰ νὰ συνοδεύσῃς ἐδῶ γεμάτη χαρὰν τὴν κόρην σου, διὰ νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃς μὲ τὸν Ἀχιλλέα.

ΚΛ. Κόρη μου, ἔχθεις ἔλθει διὰ τὰ στέφανα τοῦ θανάτου καὶ σὺ καὶ ἡ μητέρα σου.

ΓΕΡ. Καὶ αἱ δύο εἰσθε ἀξιολύπητοι δι' ὅ,τι παθαίνετε· ὁ Ἀγαμέμνων ἀπετόλμησε τραγικὸν πραξικόπημα.

ΚΛ. Εἶμαι χαμένη ἢ δυστυχὴς· δὲν δύναμαι πλέον νὰ κρατήσω τὰ δάκρυα, πὺν τρέχουν.

ΓΕΡ. Ὅπως πράγματι εἶναι φαρμακερὰ τὰ δάκρυα διὰ τὴν στέρησιν τέκνων.

ΚΛ. Ἀλλὰ σὺ, γέροντά μου, ἀπὸ ποῦ λέγεις πὼς ἦντλησες τὰς πληροφορίας σου αὐτάς;

ΓΕΡ. Ἐξεκίνησα νὰ σοῦ φέρω ἐπιστολὴν σχετικὴν μὲ τὴν προηγουμένην.

ΚΛ. Διὰ νὰ μὲ ἐμποδίσῃς ἢ διὰ νὰ μὲ παρακινήσῃς μαζί του νὰ συνοδεύσω τὴν κόρην μου διὰ τὸν θάνατόν της;

ΓΕΡ. Ὅχι νὰ τὴν φέρῃς, θεὸς φυλάξοι! διότι τότε ὁ σύζυγός σου ἔτυχε νὰ εἶναι εἰς τὰ λογικά του.

ΚΛ. Ἀλλὰ τότε, ἐν ᾧ ἔφερες ἐπιστολήν δι' ἐμέ, διὰ τί δὲν μοῦ τὴν παρέδωκες εἰς τὰς χεῖράς μου;

895 ΓΕΡ. Μοῦ τὴν ἀφήρσεν ὁ Μενέλαος, ὁ ὁποῖος εἶναι αἷτιος ὄλου αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κακοῦ.

088 ΚΛ. Τέκνον τῆς Νηρηίδος, υἱὲ τοῦ Πηλέως, τὰ ἀκούεις αὐτὰ ἐδῶ;

ΑΧ. Ἀπὸ τὴν στιγμήν, ποῦ ἤρχισαν αἱ ἀποκαλύψεις, παρακολουθῶ τὴν δυστυχίαν σου, ἀλλὰ φέρω βαρέως καὶ τὴν ἰδικὴν μου προσβολήν.

ΚΛ. Θὰ φονεύσουν τὴν κόρην μου μεταχειρισθέντες ὡς δόλωμα τοὺς ἰδικούς σου γάμους.

ΑΧ. Καὶ ἐγὼ ἔχω παράπονα κατὰ τοῦ συζύγου σου καὶ δὲν τὸ παίρνω ἐπιπολαίως τὸ πρᾶγμα ἄνευ περαιτέρω συνεπειῶν.

900 ΚΛ. (Πίπτουσα εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀχιλλέως.) Δὲν θὰ τὸ θεωρήσω ἐντροπὴν νὰ προσπέσω εἰς τὰ γόνατά σου, μία θνητὴ εἰς υἱὸν θεᾶς· διότι πρὸς τί ἐγὼ νὰ εἶμαι σεμνότυφος; διὰ ποῖον ἄλλο πρᾶγμα πρέπει νὰ δείξω σοβαρώτερον ἐνδιαφέρον παρὰ διὰ τὸ τέκνον μου; ἀλλὰ προστάτευσε, υἱὲ θεᾶς, καὶ ἐμὲ εἰς τὴν δυστυχίαν μου

905 καὶ ἐκείνην, ἣ ὁποία ἔλαβε τὸν τίτλον τῆς συζύγου σου, ψευδῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως τὸν ἔλαβε. Ἐγὼ τὴν συνώδευσα ἐδῶ μὲ τὸν νυμφικὸν στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, διὰ νὰ ὑπανδρευθῇ σέ, ἀλλὰ πραγματικῶς ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν· ἰδικὴ σου προσβολὴ θὰ εἶναι, διότι δὲν τὴν ἐπροστάτευσες· διότι, ἂν καὶ δὲν τὴν συνεζεύχθης διὰ γάμου, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἔλαβες τὸν τίτλον τοῦ ἀγαπητοῦ συζύγου τῆς δυστυχομένης κόρης. Σὲ ἐξορκίζω λοιπὸν εἰς τὴν γενειάδα σου, εἰς τὴν δεξιάν σου, εἰς τὸ ὄνομα

910 τῆς μητρὸς σου· διότι μὲ κατέστρεψε τοῦ ἰδικοῦ σου ὀνόματος ἢ χρῆσις, τὴν τιμὴν τοῦ ὁποίου ἔχεις τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερασπίσης. Δὲν ἔχω ἄλλον βωμὸν νὰ καταφύγω ὡς ἰκέτις παρὰ τὸ ἰδικόν σου γόνου, οὔτε καὶ ἓνα

φίλον δίπλα μου, ἐν ᾧ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα ἔχεις ἀκούσει διτι ἡ στάσις του ἀπέναντί μου ὑπῆρξε θηριώδης καὶ ἀναίσχυντος· ἔχω δὲ ἔλθει, ὅπως βλέπεις, μίᾳ ἀδύνατος γυναίκα εἰς ναυτικὸν στρατόπεδον ἀπειθάρχητον καὶ ἀναιδῶς χαιρέκακον εἰς τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου, πει- 915
 θαρχοῦν δέ, ὅταν εὐαρεστηθῇ εἰς τοῦτο. Ἐὰν δὲ λάβῃς τὴν σφεναρὰν ἀπόφασιν νὰ μὲ λάβῃς ὑπὸ τὴν προστασίαν σου, εἶμαι ἐκτὸς κινδύνου· εἰ δὲ μή, εἶμαι χαμένη·

ΧΟ. Εἶναι ὑπερφυσικὸν πρᾶγμα ἡ μητρότης καὶ γεννᾶ μέσα εἰς τὰς καρδίας ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν μητέρων ἰσχυρὸν φίλτρον, ὥστε νὰ ὑποφέρουν χάριν τῶν τέκνων τὰ μεγαλύτερα βάσανα.

ΑΧ. Ἡ ψυχὴ μου αἵρεται εἰς ὑψηλότερους ὀρίζοντας, εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἰδανικῶν αἰσθημάτων· γνω- 920
 ρίζει δὲ καὶ διὰ τὰς δυστυχίας ἐν μέτρῳ νὰ θλίβεται καὶ διὰ τὴν μεγάλην εὐτυχίαν ἐν μέτρῳ νὰ χαίρῃ. Διότι οἱ τοιοῦτοι ὅπως ἐγὼ ἄνθρωποι ἔχουν κάμει τὸν ὑπολογισμὸν νὰ διέρχωνται τὴν ζωὴν των κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ψυχρᾶς λογικῆς. Ὑπάρχουν λοιπὸν περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὠφελεῖ νὰ μὴ εἶναι κανεὶς πολὺ γνωστικός, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις, ὅπου χρησιμεύει 925
 ἡ ὀρθὴ κρίσις. Ἐγὼ δὲ ἀνατραφεὶς εἰς τὴν σχολὴν τοῦ εὐσεβεστάτου Χίρωνος ἐδιδάχθην νὰ ἔχω ἀπλοῦς τοὺς τρόπους. Καὶ κατὰ ταῦτα εἰς τοὺς Ἀτρεΐδας, ἐὰν μὲν ἀσχοῦν καλῶς τὰ ἡγεμονικὰ αὐτῶν δικαιώματα, θὰ πειθαρῶν· ἐὰν ὁμως ὄχι, τότε δὲν θὰ ὑπακούω. Ἀλλὰ καὶ 930
 ἐδῶ καὶ ἐν Τροίᾳ τηρῶν ἐλευθερίαν κινήσεως θὰ φροντίσω ὅσον ἐξαριτᾶται ἐξ ἐμοῦ νὰ τιμῶ τὸν θεὸν τοῦ πολέμου διὰ τοῦ δόρατός μου. Ὡς πρὸς σὲ δέ, Κυρία, πρὸς τὴν ὁποίαν τόσον σκληρὰ ἐφέρθησαν οἱ φίλτατοι, θὰ δώσω τὴν ἡρεμίαν εἰς τὰ νεῦρά σου, ἀφ' οὗ σὲ περιέβαλα μὲ τόσῃν συμπάθειαν, ὅσην δύναται νὰ δείξῃ μόνον ἓνας νέος, καὶ οὐδέποτε ἡ ἰδική σου κόρη, ἀφ' οὗ 935

ἄπαξ ἐμνηστεύθη ἐμέ, θὰ σφαγῇ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς·
 διότι ἐγὼ δὲν θὰ ἐπιτρέψω εἰς τὸν σύζυγόν σου νὰ μὲ
 τυλίγῃ εἰς τὰς μηχανορραφίας του. Διότι τὸ ἰδικόν μου
 ὄνομα, ἂν καὶ δὲν ἀνέσυρε τὸ ξίφος, θὰ φονεύσῃ τὴν
 ἰδικὴν σου κόρην. Ἄλλ' ὁ πρέγματικὸς ὑπεύθυνος τοῦ
 940 φόνου εἶναι ὁ ἰδικὸς σου σύζυγος· ἐν τούτοις τὸ ἰδικόν
 μου σῶμα δὲν εἶναι πλέον ἀγνόν, ἐὰν ἕξ αἰτίας μου καὶ
 τοῦ ἰδικοῦ μου συνοικεσίου φονευθῆ ἢ παρθένος, τὸ
 θῦμα τρομεροῦ καὶ ἀφορήτου κακουργήματος. Ἔχω δὲ
 ὑποσιτῆ εἰς ἀπάνταστον βαθμὸν προσβολήν, τῆς ὁποίας
 δὲν ἤμην ἄξιος. Ἐγὼ λοιπὸν θὰ ἤμην ὁ προστυχάτατος
 945 ἐκ τῶν Ἀργείων, ἐγὼ τὸ μηδενικόν, ὁ Μενέλαος δὲ θὰ
 εἶχε θέσιν μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν, ὡς νὰ μὴ ἤμην υἱὸς τοῦ
 Πηλέως, ἀλλ' υἱὸς κακοῦ τινος δαίμονος, ἐὰν τὸ ἰδικόν
 μου ὄνομα χρησιμεύσῃ ὡς μάχαιρα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
 συζύγου σου. Μὰ τὸν Νηρέα, ὅστις ἔχει ζήσει καὶ μεγα-
 λώσει μέσα εἰς τὰ θαλάσσια κύματα, τὸν πατέρα τῆς
 950 Θέτιδος, τῆς μητρὸς μου, ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων δὲν
 θὰ ἐγγίσῃ τὴν κόρην σου οὐδὲ μὲ τὸ ἄκρον τῶν δακτύ-
 λων του θὰ θίξῃ τὸν πέπλον τῆς· ἄλλως ἢ Σίπυλος τότε
 θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα πόλεως, τὰ βαρβαροχώρια, ἀπὸ τὴν
 ὁποίαν ἔλκουσι τὴν καταγωγὴν οἱ στρατηλάται, τὸ ὄνομα
 955 δὲ τῆς Φθίας οὐδαμοῦ θὰ ἀκούεται. Ἄλλο μὲ μαῦρα
 κριθάλευρα καὶ ἀγιασμοὺς θὰ κάμῃ τὰ προκαταρκτικὰ
 τῆς θυσίας ὁ μάντις Κάλχας. Ἄλλὰ τί εἶδους μάντις
 εἶναι ὁ ἀνθρώπος αὐτός, ἀφ' οὗ σπανίως ἀληθεύει, κατὰ
 τυχαίαν σύμπτωσιν, πολλάκις δὲ ψεύδεται, ὅταν δὲ δὲν
 ἐπιτύχῃ, γίνεται ἄφαντος διολισθαίνων ἀριστοτεχνικά·
 Ἔχω εἰπεῖ αὐτὰ ἐδῶ ὄχι διότι διψῶ ἀπὸ γάμον, ἀμέ-
 960 τρητοὶ κόραι ζητοῦν τὸν γάμον μου· ἀλλὰ διότι ὁ βασι-
 λεὺς Ἀγαμέμνων μὲ προσέβαλεν· εἶχεν ἐν τούτοις τὴν
 ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ ἐμὲ τὸν ἴδιον τὴν ἄδειαν νὰ
 χρησιμοποίησῃ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα ὡς δόλωμα τῆς

κόρης· ἡ δὲ Κλυταιμῆστρα ἀπὸ τὸ ὄνομά μου πρωτίστως ἐπέσθη νὰ δώσῃ τὴν κόρην εἰς ἐμὲ ὡς σύζυγον. Καὶ 965 βεβαιῶ ὅτι θὰ ἔδίδα τὴν ἄδειαν χάριν τῶν Ἑλλήνων, ἐὰν ἡ ἐκστρατεία εἰς τὸ Ἴλιον προσέκρουεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο· δὲν θὰ ἠρνούμην νὰ ἐξυπηρετήσω τὸ κοινὸν συμφέρον ἐκείνων, μὲ τοὺς ὁποίους συνεξεστράτευα. Ἄλλὰ τώρα, ὅπως βλέπω ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὴν ἐξέλιξιν, οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχω εἰς τὴν συνείδησιν τῶν στρατηλατῶν τοῦλάχιστον καὶ εἶναι τὸ πλεόν εὐκόλον δι' αὐτοὺς νὰ μὲ μεταχειρίζωνται ὅπως θέλουν, καὶ καλὰ καὶ ἄσχημα. Ἐὰν ἔχουν τὸ δικαίωμα αὐτὸ θὰ τὸ ἐξακρι- 970 βώσῃ ταχέως τὸ ξίφος μου, τὸ ὁποῖον πρὶν ἔλθω εἰς τὴν Φρυγίαν, θὰ βάψω μὲ κηλίδας αἵματος φονικοῦ, ἐὰν τολμήσῃ κανεὶς νὰ μοῦ ἀποσπάσῃ τὴν θυγατέρα σου. Ἄλλὰ μὴ ἀνησυχῆς· εἰς τὸ πρόσωπόν μου ἔχεις εὖρει ἓνα πανίσχυρον θεόν, ἐν ᾧ δὲν εἶμαι· ἀλλὰ θὰ μὲ κάμουν τοιοῦτον.

ΧΘ. Υἱὲ τοῦ Πηλέως, τὰ ὅσα εἶπες εἶναι ἀντάξια καὶ 975 σοῦ καὶ τῆς θαλασσίας Νηρηίδος, τῆς σεβασμίας θεᾶς.

ΚΑ. Δόξα τῷ θεῷ· πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ σ' ἐπαινέσω χωρὶς νὰ φανῶ οὔτε ὅτι σὲ κολακεύω μὲ τὰς ὑπερβολάς μου οὔτε ὅτι εἶμαι ἀχάριστος μὲ τὰς πιτωχικὰς μου εὐχαριστίας; διότι οἱ εὐγενεῖς, ὅταν ἐπαινοῦνται, ἀηδιάζουν, 980 μισοῦν τρόπον τινὰ τοὺς ἐπαινέτας των, ἐὰν εἶναι ὑπερβολικοὶ εἰς τοὺς ἐπαινους των. Ἐντρέπομαι δέ, διότι ἐξ αἰτίας προσωπικοῦ μου παθήματος παρατάσσω λόγια προκαλοῦντα συμπάθειαν, ἐν ᾧ αἱ ἰδικαί μου συμφοραὶ εἶναι ξένα διὰ σέ. Ἄλλ' ὅμως ὁ εὐγενὴς κάμνει ἀσφαλῶς καλὴν ἐντύπωσιν μὲ τὸ νὰ φαίνεται χρήσιμος εἰς τοὺς δυστυχοῦντας, καὶ ἂν αὐτὸς δὲν θίγεται ὑπὸ τῶν συμφορῶν. Λοιπὸν λυπήσου μας· διότι ἔχομεν πάθει 985 ἀξιολύπητα. Διότι πρῶτον μὲν, ἐν ᾧ ἐπίστευσα ὅτι σὲ ἔχω γαμβρόν μου, εἶδα τὰς ἐλπίδας μου διαψευσθείσας·

ἔπειτα ὁ θάνατος τῆς ἰδικῆς μου κόρης δυνατὸν ἴσως νὰ
 γίνῃ κακὸς οἰωνὸς διὰ τὸν μέλλοντα γάμον σου, πρᾶγμα,
 990 ἀπὸ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ φυλαχθῆς. Ἄλλὰ καὶ ὠραῖα
 ἤρχισες καὶ ὠραῖα ἐτελείωσες τὴν ὁμιλίαν σου· διότι ἡ
 σωτηρία τῆς κόρης μου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἰδικὴν σου
 θέλησιν· θέλεις λοιπὸν ὡς ἰκέτις νὰ περιπτυχθῆ τὰ γό-
 νατά σου; Βεβαίως αὐτὴ ἐδῶ ἢ πρᾶξις της εἶναι ἀνά-
 995 μοσιος διὰ μίαν παρθένον· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐγκρίνεις, θὰ
 ἔλθῃ μὲ τὴν αἰδημοσύνην εἰς τὰ εὐγενῆ της βλέμματα·
 ἀλλ' ἐὰν καὶ χωρὶς τὴν παρουσίαν της, ὅπως τώρα, ἐπι-
 1000 τύχω τὸ αὐτὸ ἀπὸ σὲ ἀποτελεσμα, ἅς μὲνῃ μέσα εἰς τὴν
 σκηνὴν· διότι ἡ αἰδημοσύνη ἔχει πάντοτε τὴν σεμνὴν της
 ἀξίαν. Ἄλλ' ὅμως ἡ αἰδημοσύνη μιᾶς γυναικὸς ὀφείλει
 καὶ αὐτὴ νὰ ἔχῃ τὰ δυνατά της ὄρια.

ΑΧ. Σὺ, Κυρία, μήτε τὴν κόρην σου νὰ φέρῃς ἐμπρός
 μου ἔξω μήτε νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς τὴν δυσφήμησιν τῶν
 ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν τί συμβαίνει μεταξὺ
 1000 ἡμῶν τῶν δύο· διότι ἕνας στρατὸς συγκεντρωμένος, ὡς
 ἐλεύθερος ἀπὸ οἰκογενειακὰς ἀπασχολήσεις, ἀγαπᾷ τὰ
 πονηρὰ σχόλια καὶ τὴν κακογλωσσίαν. Ἐξ ἅπαντος ὅμως
 εἴτε μὲ ἰκετεύετε εἴτε δὲν μὲ ἰκετεύετε, τὸ ἀποτελεσμα
 διὰ σᾶς θὰ εἶναι τὸ αὐτό· διότι ἐγὼ δι' ἓνα πρᾶγμα
 1005 θάνατάβω σοβαρώτατον ἀγῶνα, νὰ σᾶς ἀπαλλάξω ἀπὸ
 τὴν συμφορὰν. Ἐν μόνον πρᾶγμα ἄκουε καὶ χώνευσέ το
 καλά, ὅτι θὰ τηρήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου· ἐὰν ὅμως σὲ
 ἀπατῶ καὶ σὲ περιγελῶ μὲ λόγια τοῦ ἀέρος, νὰ μοῦ πάρῃ
 ὁ θεὸς τὴν ζωὴν· ἀλλ' ἐὰν σφῶσω τὴν κόρην σου, ἀνα-
 καλῶ τὴν κατάραν μου.

ΚΑ. Νὰ χαρῆς ὅ,τι ἀγαπᾷς διὰ τὴν ἀδιάλειπτον προ-
 στασίαν σου πρὸς τοὺς δυστυχεῖς.

ΑΧ. Ἄκουε λοιπὸν τώρα, διὰ νὰ πάρῃ ἓνα καλὸν
 δρόμον τὸ ζήτημα.

ΚΛ. Τί ἐννοεῖς μὲ αὐτό, ποῦ εἶπες ; διότι ὀφείλω νὰ 1010
συμμορφωθῶ μὲ ὅ,τι εἶπες.

ΑΧ. Ἄς κάμωμεν καὶ μίαν ἀπόπειραν νὰ καταφέ-
ρωμεν τὸν πατέρα νὰ σκεφθῆ καλύτερα.

ΚΛ. Εἶναι πολὺ δειλὸς καὶ φοβεῖται ὑπερβολικὰ τὸν
στρατόν.

ΑΧ. Ναί, ἀλλ' ὅμως ἐπιχειρήματα βάλλουν κάτω
ἄλλα ἐπιχειρήματα.

ΚΛ. Εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶμαι ἀπαισιόδοξος· ἀλλ' ἐν
τούτοις εἶπέ μου τί πρέπει νὰ κάμω.

ΑΧ. Πρῶτα πρῶτα νὰ ἰκετεύης ἐκεῖνον νὰ μὴ σκο- 1015
τόνη τὰ παιδιά του· ἐὰν ὅμως ἀντιλέγη, τότε πρέπει νὰ
ἔλθης πρὸς ἐμέ· διότι, ἐὰν ἤθελε πεισθῆ εἰς τὴν αἴτησίν
σου, δὲν θὰ παρίστατο ἀνάγκη τῆς ἰδικῆς μου ἐπεμβά-
σεως· διότι ἡ συγκατάθεσις του ἐξασφαλίζει τὴν σωτη-
ρίαν. Ἐκτὸς τούτου καὶ ἐγὼ θὰ φανῶ εὐγενέστερος πρὸς
φίλον καὶ ὁ στρατὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη παράπο- 1020
νον ἐναντίον μου, ἐὰν διεξάγω τὴν ὑπόθεσιν μὲ φρόνη-
σιν μᾶλλον παρὰ μὲ τὴν βίαν. Ἐὰν δὲ τὸ προκείμενον
ζήτημα λάβῃ μίαν καλὴν λύσιν, θὰ χαροποιήσῃ τοὺς
φίλους καὶ σέ, χωρὶς νὰ χρειασθῆτε τὴν ἰδικὴν μου
ἐπέμβασιν.

ΚΛ. Πόσον φρόνιμα εἶναι τὰ λόγια σου ! πρέπει
λοιπὸν νὰ κάμω ὅ,τι ἐγκρίνεις. Ἄλλ' ἐὰν πάλιν δὲν κα- 1025
τορθώσωμεν κανὲν ἀπὸ ὅσα ἐγὼ θέλω, ποῦ θὰ σὲ ἴδω-
μεν ἐκ νέου ; ποῦ πρέπει νὰ ἔλθω ἢ δυστυχῆς, διὰ νὰ
εὔρω τὴν παντελεήμονα χεῖρά σου ;

ΑΧ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μὲ ζητήσης ; ἐγὼ θὰ παρα-
κολουθήσω ὅπου πρέπει ἀγρύπνως τὴν ὑπόθεσίν σου,
διὰ νὰ μὴ σὲ ἴδῃ κανεὶς ἐκ τῶν Δαναῶν βαδίζουσιν τρο-
μαγμένην διὰ μέσου τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπόλη- 1030
ψιν τοῦ πατρικοῦ οἴκου πρόσεχε νὰ μὴ τὴν προσβάλλῃς·
διότι ὁ Τυνδάρεως ἀσφαλῶς εἶναι ἀνώτερος κακογλωσ-

1010 σιᾶς· διότι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν.

ΚΛ. Θὰ γίνῃ ὅ,τι λέγεις τῶρα· διατάσσε· ὀφείλω νὰ
εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σου. Ἐὰν δὲ ὑπάρχουν θεοὶ
1035 ἐπόπται τοῦ δικαίου, ἐπειδὴ εἶσαι δίκαιος, θάμειφθῆς
ἀπ' αὐτοῦς. Ἄλλως τίς ἢ ἀνάγκη νὰ ἀγωνιζώμεθα ὑπὲρ
τῆς δικαιοσύνης;

(Ἀμφότεροι ἀπέρχονται, ἡ Κλυταιμῆστρα εἰς τὴν σκηνήν, ὁ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ στρατόπεδον.)

Γ' ΣΤΑΣΙΜΟΝ

1010 ΧΟ. Στρ. Σὰν τί τάχα νὰ ἦτο τὸ γαμήλιον ἄσμα, τὸ
ὄποιον ἀντήχησεν ἐν συναυλίᾳ μὲ τὴν Λιβυκὴν φλογέ-
ραν καὶ μὲ τὴν φιλενάδα τοῦ χοροῦ κιθάραν καὶ μὲ τὰ
1040 καλάμινα σουραύλια, ὅταν αἱ καλλιπλόκαμοι Πιερίδες
Μοῦσαι ἦλθον εἰς τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως ἐπάνω εἰς
τὰς κορυφὰς τοῦ Πηλίου κτυποῦσαι τὴν γῆν μὲ τὰ
1050 χρυσοσάνδαλα πόδια των τὴν ὄραν, ποὺ οἱ θεοὶ εἶχον
στρωθῆ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ γαμηλίου συμποσίου,
1045 ὕμνοῦσαι τὴν Θέτιν καὶ τὸν Αἰακίδην Πηλέα ἐπάνω εἰς
τὸ ὄρος τῶν Κενταύρων μέσα εἰς τὰ δάση τοῦ Πηλίου!
1050 Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Δαρδάνου, ὁ Τρῶς Γανυμήδης, ἡ προσ-
φιλῆς γλύκα τῆς κλίνης τοῦ Διός, ἦντλει διαρκῶς νέκταρ
μέσα ἀπὸ τὴν κοιλίαν χρυσῶν κρατῆρων. Αἱ δὲ πεντή-
1055 κοντα κόραι τοῦ Νηρέως στροβιλιζόμεναι κυκλικὰ δίπλα
ἀπὸ τὴν ἀμμουδιὰν τῆς θαλάσσης τὴν λαμπυρίζουσαν
ἀπὸ λευκότητα ἐπανηγύρισαν τοὺς γάμους διὰ τῶν χο-
ρῶν των.

Ἄντ. Συγγχρόνως δὲ κρατῶν ἐλατόκλαρα εἰς τὰς χεῖ-
ρας καὶ στεφανωμένος μὲ πρασινάδα εἰς τὴν κεφαλὴν
1060 ὁ ἀλογοπόδαρος ὄμιλος τῶν Κενταύρων ἦλθεν εἰς τὸ
1060 συμπόσιον τῶν θεῶν καὶ εἰς τὰ βαρέλια τοῦ Βάχχου. Μὲ
ζωηρὰς δὲ φωνὰς ἐφώναξαν δυνατά : , Ἐ κόρη τοῦ Νη-
ρέως, ὁ μάντις Χίρων ὁ γνωρίζων τῆς μαντικῆς τέχνης

τὰ μυστήρια διεκήρυττεν ὄνομαστί ὅτι σὺ θὰ γεννήσης 1065
 υἷόν, μεγάλην τῆς Θεσσαλίας δόξαν, ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς
 λογχοφόρους τῶν Μυρμιδόνων ὀπλίτας θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν
 ἔνδοξον τοῦ Πριάμου χώραν, διὰ νὰ μεταβάλλῃ αὐτὴν εἰς 1070
 τέφραν, ὀπλισμένος περὶ τὸ σῶμα μὲ δπλα χρυσᾶ, καλ-
 λιτεχνήματα τοῦ Ἡφαίστου, δῶρα τῆς θεᾶς μητρὸς του
 Θέτιδος, ἡ ὁποία τὸν ἐγέννησε. Τότε οἱ θεοὶ ἐσκόρπισαν 1075
 τὰς εὐλογίας των εἰς τοὺς τρισευτυχισμένους γάμους τῆς
 εὐγενοῦς, τῆς ἐπιφανεστάτης ἐξ ὄλων τῶν Νηρηίδων,
 καὶ εἰς τοὺς ὑμεναίους τοῦ Πηλέως.

Ἐπ. Τούναντίον τοὺς πλοκάμους τῶν ὠραίων μαλ- 1080
 λιῶν τῆς ἰδικῆς σου κεφαλῆς μὲ νεκρικὸν στέφανον θὰ
 στεφανώσουν οἱ Ἀργεῖοι, ἀποκόπτοντες δι' αἵματηρᾶς
 μαχαίρας τὸν ἀνθρώπινον λαιμόν σου, ὡς νὰ ἦσο παρ-
 δαλὴ δάμαλις ὄρεινῆ, ἐλθούσα ἀπὸ σπήλαια βραχώδη,
 ἄθικτος ἀπὸ ζυγὸν καὶ ταῦρον, χωρὶς νὰ μεγαλώσῃς 1085
 μέσα εἰς τὴν ποιμενικὴν μουσικὴν τῶν σουραυλιῶν οὐδὲ
 μέσα εἰς τὰ συρίγματα τῶν βουκόλων, ἀλλὰ μέσα εἰς τὴν
 ἀγκάλην τῆς μητρὸς σου, στολισμένη ὡς νύμφη διὰ γά-
 μον μὲ ἓνα ἐκ τῶν βλαστῶν τοῦ δένδρου τοῦ Ἰνάχου.
 Ποῦ θὰ τολμήσῃ νὰ προβάλλῃ τὸ πρόσωπόν της ἢ αἰδῶς ἢ
 ἢ ἀρετὴ, διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν δύναμίν της, ἐὰν ἔχει τοιαύ- 1090
 την; καθ' ἣν ἐποχὴν ἢ μὲν ἀσέβεια εἶναι παντοδύναμος,
 πρὸς δὲ τὴν ἀρετὴν οἱ ἄνθρωποι περιφρονητικῶς στρέ-
 φουν τὰ νῶτά των, ἢ δὲ ἀνομία ἔχει σαρώσει τὴν εὐνο- 1095
 μίαν καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἀγωνίζονται ἠνωμένοι πρὸς
 ἀποτροπὴν τῆς ὀργῆς τῶν θεῶν;

Ε Ξ Ο Δ Ο Σ

ΚΛ. Ἐξῆλθα ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνὴν, διὰ νὰ κοιτάξω
 μήπως ἔρχεται ὁ ἄνδρας μου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀφήσῃ τὴν
 κατοικίαν του ἀπὸ πολλὴν ὥραν καὶ ἀπουσιάζει. Ἡ δὲ 1100
 δυστυχισμένη κόρη μου πνίγεται μέσα εἰς τὰ δάκρυα,

θρηνοῦσα ἐναλλάξ μὲ ὄλους τοὺς τόνους τοῦ πόνου, μό-
 λης ἔμαθε τὸν θάνατον, τὸν ὅποιον σχεδιάζει ὁ πατέρας.
 (Ὁ Ἀγαμέμνων παρέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.) Ἄλλὰ
 κοίταξε, περιεργος σύμπλωσις! ὁ Ἀγαμέμνων, τὸν ὅποιον
 εἶχα εἰς τὸν νοῦν μου, ἰδοὺ βαδίζει πλησίον, ὁ ὅποιος
 1105 ἀμέσως θὰ ξεσκεπασθῆ ὅτι ἐμαγεύρευσεν ἀσεβῆ πρά-
 γματα ἐναντίον τῶν τέκνων του.

ΠΑΡ. Κόρη τῆς Λήδας εἰς κατάλληλον στιγμὴν σέ
 ἔχω εὔρει ἔξω τῆς σκηνῆς, διὰ νὰ σοῦ εἴπω μακρὰν ἀπὸ
 τὴν κόρην μας λόγια, τὰ ὅποια αἱ μελλόνυμφοι δὲν πρέ-
 1001 πει νὰ ἀκούσουν.

ΚΛ. Ἄλλὰ τί εἶν' αὐτό, ποῦ ἔχει ἀπορροφήσει τὴν
 σκέψιν σου, τοῦ ὁποίου τὴν εὐκαιρίαν δὲν θέλεις νὰ
 1044 χάσης;

1110 **ΠΑΡ.** Φώναξε τὴν κόρην ἔξω καὶ ἄφησέ τὴν νὰ πη-
 γαίνῃ μαζί μὲ τὸν πατέρα· διότι ὁ ἀγιασμός εἶναι εἰς
 τὴν διάθεσίν μας ἔτοιμος καὶ τὰ κριθάλευρα, διὰ νὰ τὰ
 πασπαλίζωμεν διὰ τῶν χειρῶν εἰς τὸ πῦρ τοῦ βωμοῦ
 πρὸς ἀγιασμόν, καὶ οἱ μύσχοι, οἱ ὅποιοι πρὸ τῶν γάμων
 1080 πρέπει νὰ θυσιασθῶσι πρὸς τιμὴν τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος,
 1086 φουσῶντες μαῦρον αἷμα ἀπὸ τὸν λαιμόν των κατὰ τὴν
 1090 σφαγὴν.

1115 **ΚΛ.** Αἱ λέξεις σου εἶναι ὠραῖαι, ἀλλὰ τὰ ἔργα σου
 δὲν γνωρίζω πῶς πρέπει νὰ τὰ ὀνομάσω, διὰ νὰ τὰ χα-
 1100 ρακτηρίσω ἐπιτυχῶς. (Φωνάζει μέσα εἰς τὴν σκηνήν.) Σὺ δέ,
 1106 κόρη μου, ἔλα ἔξω, διότι πάντως γνωρίζεις τὰς προθέ-
 σεῖς τοῦ πατρός σου, καὶ φέρε, τέκνον μου, τὸν Ὀρέ-
 στην, τὸν ἀδελφόν σου, ἀφ' οὗ τὸν σκεπάσης μὲ τὸν
 πέπλον σου. (Ἡ Ἰφιγένεια ἐξέρχεται ἐκ τῆς σκηνῆς μετὰ τοῦ Ὀρέ-
 1120 του.) Ἴδου εἶναι ἐνώπιόν σου αὐτὴ ἐδῶ, ὑπακούουσα
 εἰς τὰς διαταγὰς σου. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν ἄλλην ἀποψιν
 1001 τοῦ ζητήματος ἐγὼ θὰ ὀμιλήσω ἐξ ὀνόματος αὐτῆς
 καὶ ἐμοῦ.

ΑΓΑ. Τέκνον μου, διὰ τί κλαίεις καὶ διὰ τί τὸ βλέμμα σου δὲν εἶναι πλέον χαρωπὸν, ἀλλὰ σκεπάζεις τὸ πρόσωπόν σου μὲ τὸν πέπλον καὶ ἔχεις καρφωμένα τὰ μάτια εἰς τὴν γῆν;

ΚΑ. Αἴσχος! ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσω τὴν ἱστορίαν τῶν συμφορῶν μου; διότι οὐδὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ χρησιμο- 1125 ποιήσω κάθε αἰσχρὰν πράξιν σου ὡς πρώτην, καὶ ἂν αὐτὴ εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν τελευταίων ἢ μέσων ἢ ὀπουδήποτε.

ΑΓΑ. Ἄλλὰ τί συμβαίνει; πῶς ἔχετε εὐρεθῆ ὅλοι σύμφωνοι ἐναντίον μου καὶ τὸ βλέμμα σας παρουσιάζει σύγχυσιν καὶ ταραχὴν;

ΚΑ. Ἄνδρα μου, εἶπέ μου εἰλικρινῶς ὅ,τι σὲ ἐρωτήσω.

ΑΓΑ. Δὲν χρειάζομαι προτροπᾶς· θέλω μόνον νὰ 1130 μοῦ ἀπευθύνῃς ἐρωτήσεις.

ΚΑ. Σκέπτεσαι νὰ φονεύσῃς τὴν κόρην τὴν ἰδικήν μου καὶ τὴν ἰδικήν σου;

ΑΓΑ. Οὐφ! εἶπες πράγματα τραγικὰ καὶ βάλλεις μὲ τὸν νοῦν σου ὅ,τι δὲν πρέπει.

ΚΑ. Μὴ ἀνησυχῆς καὶ φρόντισε πάλιν νὰ μοῦ δώσῃς ἀπόκρισιν εἰς τὴν πρώτην μου ἐκείνην ἐρώτησιν.

ΑΓΑ. Ναί, ἂν αἱ ἰδικαὶ σου ἐρωτήσεις εἶναι λογικαί, θὰ λαμβάνῃς καὶ ἀποκρίσεις λογικάς.

ΚΑ. Ἐπιμένω εἰς τὴν πρώτην μου ἐρώτησιν καὶ σὺ 1135 μόνον εἰς αὐτὴν νὰ ἀπαντήσῃς.

ΑΓΑ. Ἐθεῖα μοῖρα καὶ τύχη καὶ κακός μου δαίμων.

ΚΑ. Ναί καὶ ἰδικός μου καὶ ἰδικός της, ὁ ἴδιος διὰ τρεῖς δυστυχημένους.

ΑΓΑ. Ποῖος σὲ ἔβλαψε;

ΚΑ. Ἐμὲ ἐρωτᾷς δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; τὰ ὑπουλα μυαλά, τὰ ὁποῖα ἐμηχανεύθησαν αὐτὰ ἐδῶ, πρῶτα πρῶτα αὐτὰ τὰ ἴδια εἶναι ἄμυαλα.

- 1140 **ΑΓΑ.** Εἶμαι χαμένος. Τὰ μυστικά μου ἔχουν προδοθῆ.
ΚΛ. Τὰ γνωρίζω ὅλα καὶ ἔχω μάθει ὅλα, ὅσα σὺ σχε-
 διάξεις νὰ μοῦ κάμῃς. Ἀκριβῶς δὲ ἡ σιωπὴ σου αὐτὴ
 καὶ οἱ πολλοὶ στεναγμοὶ σου εἶναι ὁμολογία τῆς ἐνοχῆς
 σου. Μὴ χάνῃς τὰ λόγια σου.
- 1145 **ΑΓΑ.** Ἴδου σιωπῶ· διότι τί ἀνάγκην ἔχω μὲ τὰς ψευ-
 δολογίας μου νὰ κερδίσω ἐκτὸς τῆς συμφορᾶς μου καὶ
 τὸν τίτλον τῆς ἀναισχυντίας ;
- ΚΛ.** Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄκουε· θὰ ὁμιλήσω καθαρὰ καὶ
 ἕξαστερα καὶ δὲν θὰ χρησιμοποιοῦμαι ὑπαινιγμούς, ἀπο-
 τελοῦντας παρωδίαν τῆς ἀληθείας. Καὶ πρῶτα μὲν, διὰ
 νὰ σοῦ προσβαρῆσω πρῶτα πρῶτα τοῦτο, μὲ ἐνυμφεύ-
 θης χωρὶς τὴν θέλησίν μου καὶ μὲ ἔλαβες γυναϊκά σου
 1150 διὰ τῆς βίας, ἀφ' οὗ ἐσκότωσες τὸν πρῶτόν μου ἄν-
 δρα τὸν Τάνταλον καὶ ἐξεσφενδόνισες κατὰ γῆς ζωντα-
 νὸν τὸ ἰδικόν μου μωρόν, ἀποσπάσας αὐτὸ βιαίως ἀπὸ
 τὴν ἀγκάλην μου. Καὶ τότε οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Διὸς καὶ
 ἀδελφοί μου ἐξεστράτευσαν ἐναντίον σου ἐπιβαίνοντες
 1155 ἵππων, οἱ ὅποιοι ἀπήστραπτον ἀπὸ τὴν λευκότητα· σὲ
 ἔσφωσεν ὁμοῦ ὁ πατήρ μου, ὁ γέρον Τυνδάρεως, ἐπειδὴ
 ἔπεσες εἰς τὰ γόνατά του, καὶ τότε μὲ παρέλαβες ἐκ δευ-
 τέρου ὡς σύζυγόν σου. Τότε κατόπιν τῆς συμφιλιώσεώς
 μας θὰ βεβαιώσῃς καὶ σὺ πόσον ἄψογον διαγωγὴν ἔδειξα
 καὶ ἀπέναντι σοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας σου, καὶ
 1160 εἰς τὸ ζήτημα τῆς τιμιότητος λευκὴ καὶ τὴν περιουσίαν
 σου πολλαπλασιάζουσα, ὥστε ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία νὰ σὲ
 συνοδεύῃ πάντοτε καὶ κατὰ τὴν εἴσοδόν σου εἰς τὰ ἀνά-
 κτορα καὶ κατὰ τὴν ἐξοδόν σου. Σπάνιον δὲ ἀπόκτημα
 δι' ἓνα ἄνδρα εἶναι νὰ λάβῃ τοιαύτην σύζυγον· ἀλλ' ἐὰν
 θέλεις ἔλεεινὴν γυναῖκα, οἱ δρόμοι εἶναι γεμάτοι. Γεννῶ
 δὲ μαζί σου αὐτὸν ἐδῶ τὸν υἱόν σου καὶ πρὸ αὐτοῦ
 1165 τρεῖς θυγατέρας, ἐκ τῶν ὁποίων σὺ σκληρὰ μὲ ἀποστε-
 ρεῖς ἀπὸ μίαν. Καὶ ἂν κανεῖς σὲ ἐρωτήσῃ : , Διὰ τί θὰ τὴν

φονεύσης, εἰπέ μου τί θὰ ἀπαντήσης τότε; ἢ πρέπει νὰ
 εἶπω ἐγὼ τὰς ἰδικὰς σου δικαιολογίας: Διὰ νὰ λάβῃ ὁ
 Μενέλαος τὴν Ἑλένην. Ἀλήθεια εἶναι ὥραϊον πρᾶγμα
 τὰ ἰδικὰ σου παιδιὰ νὰ πληρώνουν τὰ ἀντίποινα διὰ τὴν
 διαγωγὴν ἀμαρτωλῆς γυναικός. Ζητοῦμεν νὰ ἐξαγορά-
 σωμεν τὰ πλέον σιχαμερὰ διὰ τῆς θυσίας τῶν φιλτάτων. 1170
 Ἔλα τώρα, ἐὰν μὲ ἀφήσης εἰς τὸ ἀρχοντικόν μας συνε-
 πεία τῆς ἐκστρατείας σου καὶ ἀπουσιάσης ἐκεῖ ἐπὶ μα-
 κρόν, τί καρδίαν φαντάζεσαι ὅτι θὰ ἔχω ἐκεῖ μέσα, ὅταν
 θὰ βλέπω κενὰ ὄλα τὰ καθίσματα τῆς κόρης μου ἐδῶ,
 κενὰ τὰ διαμερισματά της, θὰ κάθημαι δὲ μόνη μου κλαί- 1175
 ουσσα, μοιρολογοῦσα πάντοτε αὐτὴν ἐδῶ; Τέκνον μου, σὲ
 ἐστότωσεν ὁ πατέρας σου, ὁ ὁποῖος σὲ ἐγέννησε, ὁ ἴδιος
 διὰ τῆς ἰδίας του χειρός, ὄχι ἄλλος, ὄχι διὰ ξένης χειρός,
 τοιοῦτον ἀπαιτητὸν λογαριασμὸν ἀφήσας εἰς τὰ ἀνά-
 κτορά του ἀνοιχτόν. Διότι μικρὰ μόνον ἀφορμὴ θὰ 1180
 ἐχρειάζετο, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγὼ καὶ αἱ θυγατέρες μου,
 πού ἔχουν μείνει ὀπίσω, θὰ σοῦ κάμωμεν τὴν ὑποδοχὴν,
 ἢ ὁποῖα σοῦ ἀξιίζει. Λοιπὸν δι' ὄνομα τῶν θεῶν μήτ'
 ἐμὲ νάναγκάσης νὰ γίνω κακὴ ἀπέναντι σοῦ μήτε σὺ
 αὐτὸς νὰ γίνης κακὸς ἀπέναντι ἐμοῦ. Ἀλλ' ἔστω ἅς δε- 1185
 χθῶμεν ὅτι θυσιάζεις τὴν κόρην σου· τί εὐχὰς θὰ εἶπης
 τότε κατὰ τὴν θυσίαν; τί καλὰ πράγματα θὰ εὐχηθῆς
 διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ σφάζῃς τὸ τέ-
 κνον σου; κακὸν καὶ μαῦρον γυρισμὸν, ὅπως ἐπαίσχυν-
 τος εἶναι καὶ ἡ ἀναχώρησίς του ἀπὸ τὴν πατρίδα ἐν
 μέσφ ἄρῶν καὶ ἀναθεμάτων; ἀλλ' ἐγὼ δικαιῶμαι νὰ
 εὐχηθῶ κάτι καλὸν διὰ σέ; ἀλήθεια λοιπὸν χωρὶς ἄλλο
 τότε μωροὺς θὰ ἐφανταζόμεθα τοὺς θεοὺς, ἐὰν ἐκστομί- 1190
 σωμεν εὐχὴν εὐνοϊκὴν ὑπὲρ τῶν αὐτουργῶν τοῦ φόνου.
 Ὅταν δὲ ἐπανέλθῃς εἰς τὰς Μυκήνας, θὰ τολμήσης νὰ
 περιπτυχθῆς τὰ τέκνα σου; Ἀλλ' ἀσφαλῶς τοιοῦτον δι-
 καίωμα δὲν ἔχεις. Ποῖον δὲ ἀπὸ τὰ τέκνα σου πράγματι

θὰ σὲ ἀτενίσῃ, διὰ τὴν φονεύσῃς κανὲν ἐξ αὐτῶν μετὰ
 τὸν ἐναγκαλισμὸν τοῦ; Τὰ ὑπελόγισες αὐτὰ ἕως τῶρα
 1195 ἢ σὲ ἐνδιαφέρει μόνον τὴν κινήσῃς ἐπιδεικτικὰ τὸ σκῆπτρόν
 σου δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ τὴν φέρῃς τὸν τίτλον τοῦ
 στρατηλάτου; Ἄλλ' αὐτὴν τὴν δικαίαν πρότασιν ὄφει-
 λες τὴν κάμῃς ἐνώπιον τῶν Ἀργείων; Ἀχαιοί, θέλετε
 νὰ πομπεύσετε διὰ τὴν Τροίαν; βάλλετε τότε κλήρους
 τίνος ἢ κόρη πρέπει τὴν θυσιασθῆ. Διότι μόνον αὐτὸ
 1200 ἐδῶ ἦτο δίκαιον καὶ ὄχι ἐξαιρετικῶς σὺ τὴν θυσιάσῃς
 χάριν τῶν Δαναῶν τὴν ἰδικὴν σου κόρη, ἢ, ἂν θέλετε
 καὶ ἄλλην λύσιν, ὁ Μενέλαος, τὸν ὁποῖον ἀκριβῶς ἐνδι-
 ἔφερον ἢ ὑπόθεσις αὐτῆ, τὴν θυσιάσῃ τὴν Ἑρμιόνην διὰ
 τὰς ἀμαρτίας τῆς μητρὸς τῆς. Ἀλλὰ τῶρα τί γίνεται;
 Ἐγὼ μὲν, ἢ ὁποῖα φυλάττω ἀγνὴν τὴν κλίνην σου, θὰ
 μείνω χωρὶς τὴν θυγατέρα μου, ἢ δὲ ἀμαρτωλὴ, ἐν ᾧ
 1205 ἔχει ἐν Σπάρτῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα κόρη, θὰ ἔχῃ τὴν καλὴν
 τύχην τὴν μείνῃ ἐκεῖνη ἄθικτος. Ἐὖν κανὲν ἐξ ὅσων λέγω δὲν
 εἶναι λογικόν, ἀποκρίσου; ἐὰν ὅμως καλὰ τὰ ἔχω εἰπεῖ,
 1185 ἄλλαξε σκέψιν καὶ μὴ φονεύσῃς καὶ τὴν ἰδικὴν σου καὶ
 τὴν ἰδικὴν μου κόρη, καὶ τότε θὰ εἶσαι γνωστικός.

ΧΘ. Ἄκουσέ τῃν διότι ὄντως εἶναι ὥραϊον προᾶγμα,
 Ἀγαμέμνων, οἱ γονεῖς τὴν ἐνώνουν τὰς προσπαθείας
 1210 τῶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν τέκνων τῶν εἶναι ἀδύνατον
 τὴν εὐρεθῆ ἄνθρωπος τὴν φέρῃ ἀντίρρησης εἰς αὐτά.

ΙΦ. Ἐάν, πατέρα, εἶχα τὸ χάρισμα τῆς φωνῆς τοῦ
 Ὀρφέως, τὴν πείθω μὲ τὴν μουσικὴν, ὥστε τὴν μὲ ἀκο-
 λουθοῦν καὶ βράχοι, καὶ τὴν μαγεύω μὲ τὰ λόγια ὁποῖον
 ἤθελα, αὐτὸ τὸ μέσον τὴν ἐχρησιμοποιοῦν. Ἀλλὰ δυσ-
 1215 τυχῶς τῶρα τὴν χρησιμοποιήσω τὰ δάκρυα, τὴν μόνην
 τέχνην ποὺ ἔχω. (Ῥίπτεται εἰς τὰ γόνατα τοῦ πατρὸς.) Ὡς
 ἰκετήριον δὲ κλάδον ἐξαρτῶ ἀπὸ τὰ γόνατά σου τὸ
 ἰδικόν μου σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐγέννησεν ἢ μητέρα μου
 ἀπ' ἐδῶ μὲ σέ, μὴ μὲ σκοτώσῃς πρόωρα διότι εἶναι γλυκὺ

πράγμα νὰ βλέπη κανεὶς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου· καὶ μὴ
 μὲ ἀναγκάσης νὰ ἴδω τὸ σκότος τοῦ ἄδου. Πρώτη ἐγὼ 1220
 σὲ εἶπα πατέρα καὶ σὺ πρῶτος ἐμὲ κόρην σου· πρώτη
 δὲ ἐγὼ ἐκάθισα ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά σου καὶ σοῦ ἔδωκα
 καὶ μοῦ ἔδωκες γλυκὰ χάδια. Καὶ σὺ μὲν μοῦ ἔλεγες αὐτὰ
 ἐδῶ : , Ἄρά γε, τέκνον μου, θὰ σὲ ἴδω εὐτυχισμένην
 μέσα εἰς τὸ ἀρχοντικὸν συζύγου σου, νὰ ζῆς ἐκεῖ μέσα 1225
 ἀκτινοβολοῦσα μακαριότητα, ὅπως πρέπει εἰς κόρην ἰδι-
 κήν μου ; Ἐγὼ δὲ πάλιν κρεμασμένη γύρω ἀπὸ τὸ γέ-
 νειόν σου, τὸ ὁποῖον καὶ τώρα κρατῶ μὲ τὴν χειρά μου,
 ἔλεγα : , Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ πῶς ἄρά γε θὰ σὲ ἴδω μίαν ἡμέ-
 ραν ; Ἄρά γε θὰ σὲ δεχθῶ, πατέρα μου, εἰς τὸ ἀρχοντι-
 κόν μου γέροντα πλέον μὲ ἐγκάρδια καλοδεξίματα, ἀν- 1230
 ταποδίδουσα εἰς σὲ τὰς κουραστικὰς φροντίδας σου διὰ
 τὴν ἀνατροφὴν μου ; Ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια ἐγὼ μὲν τὰ
 ἐνθυμοῦμαι, ἀλλὰ σὺ τὰ ἔχεις λησμονήσει καὶ θέλεις νὰ
 μὲ φονεύσης. Μὴ, σὲ ἱκετεύω εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Πέλο-
 πος καὶ τοῦ πατρός σου Ἀτρέως καὶ εἰς τὴν ζωὴν αὐτῆς
 ἐδῶ τῆς μητρός μου, ἣ ὁποία, ὡς νὰ μὴ τὴν ἔφθναναν οἱ
 πρῶτοι πόνοι, πού μὲ ἐγέννησεν, ἰδοὺ θὰ πῆ δευτέρα 1235
 καὶ τὰ σημερινὰ ἐδῶ φαρμάκια. Εἰς τί πταίω διὰ τοὺς
 γάμους τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἑλένης ; διὰ τί νὰ ἔλθῃ
 ἐδῶ ὁ κακορρίζικος διὰ τὸν χαμὸν τὸν ἰδικόν μου, πα-
 τέρα ; κοίταξέ με, χάρισέ μου ἕνα βλέμμα καὶ ἕνα φί- 1240
 λημα, διὰ νὰ ἔχω μετὰ τὸν θάνατόν μου, ἐὰν δὲν πει-
 σθῆς εἰς τὰ λόγια μου, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτο
 τοῦλάχιστον εἰς ἐνθύμησίν σου. (Στρέφεται πρὸς τὸν μικρὸν
 Ὀρέστην, ὃν φέρει εἰς τὰς χειρας.) Ἀδελφέ μου, ναὶ μὲν εἶσαι
 μικρὸς ἀκόμη, διὰ νὰ φαίνεσαι χρήσιμος εἰς φιλικὰ πρόσ-
 ωπα, ἀλλ' ὅμως δάκρυσε μαζί μου, ἰκέτευσεν τὸν πατέρα
 μας νὰ μὴ θανατωθῆ ἡ ἀδελφή σου· ναί, καὶ τὰ νήπια
 ἀκόμη αἰσθάνονται τὰς συμφοράς. Ἴδου μὲ τὴν σιωπὴν 1245
 τοῦ σὲ παρακαλεῖ, πατέρα, ὁ μικρὸς ἐδῶ. Συμπόνεσε

τὴν δυστυχίαν μου καὶ μὲ αἴσθημα βαθείας συμπαθείας
 λυπήσου τὴν ζωὴν μου. Ναί, εἰς τὸ γένειόν σου σὲ ἰκε-
 τεύομεν δύο ἀγαπητὰ πρόσωπα· τὸ ἓνα εἶναι ἀκόμη τρυ-
 φερὸν βλαστάρη, τὸ δὲ ἄλλο κόρη ἀνεπτυγμένη. Θὰ σὲ
 1250 χεῖρημα· οἱ ἄνθρωποι μὲ μεγίστην χαρὰν βλέπουν τὸ φῶς
 τοῦ ἐπάνω κόσμου, ἀλλ' ὁ κάτω κόσμος δὲν ἀξίζει τίποτε·
 ὅποιος λοιπὸν εὐχεται τὸν θάνατον εἶναι τρελλός. Προτι-
 μότερον προᾶγμα εἶναι κακὴ ζωὴ παρὰ ὠραῖος θάνατος.

ΧΘ. Ἐλεεινὴ Ἑλένη, ἐξ αἰτίας σοῦ καὶ τῶν γόμων
 σου ἔχει πέσει σοβαρὰ διάστασις ἀνάμεσα εἰς τοὺς Ἀ-
 τρεΐδας καὶ εἰς τὰ τέκνα των.

1255 ΑΓΑ. Ἐγὼ εἶμαι εὐαίσθητος καὶ εἰς ὅ,τι προκαλεῖ
 συμπάθειαν καὶ εἰς ὅ,τι προκαλεῖ ἀντιπάθειαν, διότι
 ἀγαπῶ τὰ τέκνα μου· διότι ἄλλως θὰ ἤμην τρελλός.
 Ἄλλ' ἡ θέσις μου εἶναι τραγικὴ εἴτε ἀποτολήσω τὴν
 προᾶξιν, γυναῖκα, εἴτε καὶ ὄχι· καὶ ὁμως εἶμαι ὑποχρεω-
 μένος νὰ ἐκτελέσω αὐτήν. Βλέπετε πόσον εἶναι τὸ ναυ-
 1260 τικὸν τοῦτο στρατόπεδον καὶ πόσοι εἶναι οἱ Ἕλληνας
 ὀπλιῖται μὲ τὰ χαλκᾶ των ὄπλα, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀδύνατον
 νὰ πλεύσουν ἐναντίον τοῦ πυργωτοῦ Ἴλιου, ἐὰν δὲν σὲ
 θυσιάσω, ὅπως λέγει ὁ μάντις Κάλχας, καὶ δὲν εἶναι δυ-
 νατὸν νὰ ἐκπορθήσωμεν τὴν ἔνδοξον τῆς Τροίας καθέ-
 δραν. Ἐνας δὲ τρελλὸς φιλοπόλεμος ἐνθουσιασμὸς μαί-
 1265 νεται μέσα εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ναποπλεύ-
 σουν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐναντίον τῆς χώρας τῶν
 βαρβάρων καὶ νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὰς ἀρπαγὰς τῶν Ἑλ-
 ληνίδων συζύγων· αὐτοὶ λοιπὸν θὰ φονεύσουν τὰς θυ-
 γατέρας μου, ὅσαι ἔχουν μείνει εἰς τὰς Μυκῆνας, καὶ σᾶς
 καὶ ἐμέ, ἐὰν δὲν ἐκπληρώσω τὴν θέλησιν τῆς θεᾶς. Δὲν
 1270 εἶμαι δουλικὸν ὄργανον τοῦ Μενελάου, τέκνον μου, οὐδ'
 ἔχω ὑποκύψει εἰς τὰς ὀρέξεις ἐκείνου, ἀλλ' εἰς τὸ θέ-
 λημα τῆς Ἑλλάδος, χάριν τῆς ὁποίας, εἴτε θέλω εἴτε δὲν

θέλω, ὀφείλω νὰ σὲ θυσιάσω· εἰς τὴν σιδηρᾶν λοιπὸν ταύτην ἀνάγκην ἔχμεν ὑποκύψει. Διότι ἡ πατρίς μας πρέπει νὰ γίνῃ ἐλευθέρη ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σέ, τέκνον μου, καὶ ἀπὸ ἐμέ, καὶ νὰ μὴ ἀρπάζονται ὑπὸ τῶν 1275 βαρβάρων διὰ τῆς βίας αἱ γυναῖκές μας, ἐν ᾧ εἴμεθα Ἕλληνες. (Ὁ Ἀγαμέμνων ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου.)

ΚΛ. Ἄχ τέκνον μου, ἄχ ξένοι, ἄχ δυστυχία μου· ὁ θάνατός σου εἶναι ἄφρευκτος. Ὁ πατήρ σου φεύγει, ἀφ' οὗ σὲ παρέδωκε θῦμα εἰς τὸν Ἄϊδην.

ΙΦ. Ἄχ δυστυχία μου, μητέρα· διότι ἡ τύχη μᾶς ἔχει 1280 τονίσει τὰ ἴδια μοιρολόγια νὰ λέγωμεν καὶ αἱ δύο, καὶ δὲν ὑπάρχει πλέον δι' ἐμὲ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας οὔτε τὸ φῶς ἐδῶ τοῦ ἡλίου. Ἄχ, ἄχ, χαράδρα τῆς Τροίας, ποὺ τὴν δέρνουν τὰ χιόνια, καὶ βουνὰ τῆς Ἰδης, ὅπου κάπο- 1285 τε ὁ Πρίαμος τὸν Πάριν, τρυφερὸν βρέφος ἀκόμη, ἀφ' οὗ τὸν ἀπέσπασε μακρὰν ἀπὸ τὴν ἀγκάλην τῆς μητρός, τὸν ἐπέταξε μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εὗρῃ ἐκεῖ τὸν θάνατον, αὐτόν, τὸν ὁποῖον οἱ πολῖται τοῦ Ἰλίου ὠνόμαζον διὰ 1290 τοῦτο συνήθως Ἰδαῖον Ἰδαῖον. Εἶθε τὸν Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος γυρίζων μὲ τὰ βόδια εἰς τὰ βουστάσια ἀνετράφη ὡς βουκόλος, ποτὲ νὰ μὴν τὸν ἔβαλλε νὰ κατοικήσῃ γύρω ἀπὸ τὰ κατακάθαρα νερά, ὅπου εὐρίσκονται αἱ πηγαὶ τῶν 1295 Νυμφῶν καὶ τὰ λιβάδια τὰ θαλερὰ μὲ τὰ δροσερὰ τῶν ἄνθη, ὅπου αἱ θεαὶ εἶχον νὰ δρέπουν λουλούδια ῥόδων καὶ ὑακίνθων· ἐκεῖ κάποτε ἡ Παλλὰς Ἀθηναῖα καὶ ἡ παν- 1300 οὔργος Ἀφροδίτη καὶ ἡ Ἥρα καὶ ὁ Ἐρμῆς, ὁ ἄγγελος τοῦ Διός, ἡ μὲν μία, ἡ Ἀφροδίτη, καμαρώνουσα διὰ τὰ ἐρωτικά τῆς φίλτρα, ἡ δὲ ἄλλη, ἡ Παλλὰς, διὰ τὸ δόρυ, 1305 καὶ ἡ Ἥρα ὡς βασιλικὴ σύζυγος τοῦ παντάννακτος Διός, ἦλθον διὰ τὴν φρικτὴν κρίσιν καὶ διὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς καλλονῆς, διὰ θάνατον ὅμως ἰδικόν μου*.

* Ἐνταῦθα παρελείφθησαν οἱ δύο στίχοι 1310-1 ὡς ἐφθαρμένοι καὶ ἀκατάληπτοι.

Ἐκεῖνος δέ, ὁ ὁποῖος μὲ ἐγέννησε τὴν δυστυχισμέ-
 νην, ἄχ μητέρα, ἄχ μητέρα, μὲ ἐγκατέλειπεν ἔρη-
 1315 μον καὶ ἔφυγε. Ἄχ ἐγὼ ἢ τρισδυστυχισμένη, ἀφ' οὗ
 με ἐφαρμάκωσε, μὲ ἐφαρμάκωσεν ἡ κατηραμένη Ἑλένη,
 1320 φονεύομαι, χάνομαι ἀπὸ ἀσεβῆ σφαγὴν ἀσεβοῦς πατρός.
 Εἴθε ἡ Αὐλὶς αὐτὴ ἐδῶ νὰ μὴ ἐδέχετο μέσα εἰς τοὺς ὄρ-
 μους αὐτοὺς ἐδῶ τὰ πλοῖα μὲ τὰ χαλκᾶ των ἔμβολα, στό-
 λον, ὅστις θὰ συνώδευε κωπήλατος τοὺς Ἕλληνας εἰς
 τὴν Τροίαν, καὶ νὰ μὴ ἐφύσα ὁ Ζεὺς ἐντὸς τοῦ Εὐρύπου
 1325 ἐναντίους ἀνέμους, ἐξαποστέλλων διαφόρων εἰδῶν αὐ-
 ρας εἰς τοὺς διαφόρους ναυτιλλομένους, δι' ἄλλα μὲν
 ἰστιοφόρα γλυκεῖαν καὶ εὐπρόσδεκτον, εἰς ἄλλα δὲ
 φαρμακεράν, ὥστε ἄλλα νὰ ὑποκύπτουν εἰς τὴν ἀνω-
 1330 τέραν βίαν, ἄλλα νὰ ἀποπλέουν, ἄλλα νὰ διπλώ-
 νουν τὰ πανιά, ἄλλα δὲ νὰναβάλλουν τὴν ὥραν τοῦ
 ἀπόπλου. Ἀλήθεια, ὅπως βλέπω, τὸ γένος τῶν ἐφη-
 μέρων ἀνθρώπων ἀνέκαθεν ἦτο πολυβασανισμένον,
 ἀλήθεια πολυβασανισμένον, ἡ δὲ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων
 ἀνευρίσκετο πολὺ δυστυχῆς. Ἄχ ἄχ, κόρη τοῦ Τυνδά-
 1335 ρεω, ἡ ὁποία μεγάλας προκαλεῖς συμφοράς, μεγάλας
 ποτίζεις τοὺς Δαναοὺς πικρίας.

ΧΟ. Ἐγὼ τοῦλάχιστον αἰσθάνομαι βαθεῖαν συμπά-
 θειαν διὰ τὴν κακὴν συμφορὰν ποὺ σ' εὔρε, εἰς τὰ νύ-
 χια τῆς ὁποίας ποτὲ νὰ μὴ περιέπιπτες.

ΙΦ. Μητέρα μου, ποὺ μὲ ἐγέννησες, βλέπω πλήθη
 στρατοῦ νὰ πλησιάζουν.

ΚΛ. Ἐγὼ τοῦλάχιστον βλέπω, τέκνον μου, τὸν υἱὸν
 τῆς θεᾶς, χάριν τοῦ ὁποίου σὺ ἔχεις ἔλθει ἐδῶ.

1340 ΙΦ. Ἀνοιξατέ μου τὴν θύραν, ὑπηρέται, διὰ νὰ κρυ-
 φθῶ μέσα. (Θέλει νὰ φύγη.)

ΚΛ. Ἀλλά, τέκνον μου, διὰ τί φεύγεις;

ΙΦ. Ἐντρέπομαι νὰ ἀτενίσω τὸν Ἀχιλλεῖα ἐδῶ.

ΚΛ. Διὰ τί τάχα;

ΠΦ. Τὸ ἀτυχὲς ἐπεισόδιον τῆς μνηστείας μου προκαλεῖ τὴν ἐντροπὴν.

ΚΛ. Τὸ κατάντημά σου τὸ σημερινὸν δὲν σοῦ ἐπιτρέπει νὰ δεικνύῃς λεπτότητα τρόπων. Μείνε λοιπόν· ἄς δεικνύωμεν ἀξιοπρέπειαν ἐκεῖ, ὅπου αὕτη ἔχει τὴν θέσιν της. (Ὁ Ἀχιλλεὺς παρέρχεται μετ' ὀλίγων ἐνόπλων.)

ΡΧ. Δυστυχισμένη Κυρία, κόρη τῆς Λήδας. **ΚΛ.** Λέγεις μεγάλην ἀλήθειαν. 1345

ΡΧ. Ἀκούω φοβερὰν ὀχλοβοὴν μέσα εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀργείων. **ΚΛ.** Τί φωνάζουν; δός μου ἐξηγήσεις.

ΡΧ. Διὰ τὴν ἰδικὴν σου κόρην. **ΚΛ.** Τὰ λόγια σου εἶναι κακὰ σημάδια.

ΡΧ. Ὅτι πρέπει νὰ τὴν σφάξουν. **ΚΛ.** Καὶ δὲν εὐρέθη κανεὶς νάντειπῃ;

ΡΧ. Ναί, καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος εὐρέθην ἐκτεθειμένος εἰς θορυβώδεις ἀποδοκιμασίας καὶ εἰς τὸν κίνδυνον. **ΚΛ.** Ποῖον, Κύριε;

ΡΧ. Νὰ μὲ λιθοβολήσουν. **ΚΛ.** Μήπως διότι ἤθελες νὰ σφύσῃς τὴν κόρην μου;

ΡΧ. Ἀκριβῶς δι' αὐτό. **ΚΛ.** Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἐτόλμα νὰ ἐγγίσῃ τὸ ἰδικόν σου σῶμα;

ΡΧ. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες. **ΚΛ.** Ἀλλὰ δὲν εἶχες δίπλα σου τὸν στρατὸν τῶν Μυρμιδόνων;

ΡΧ. Πρῶτοι ἐκεῖνοι ἦσαν ἐχθροί μου. **ΚΛ.** Τότε λοιπόν, τέκνον μου, εἴμεθα χαμένοι.

ΡΧ. Διότι μὲ ἀπεκάλουν νευρόσπαστον τῆς μνηστῆς μου. **ΚΛ.** Καὶ τί τοὺς ἀκεκρίθης;

ΡΧ. Νὰ μὴ φονεύσουν τὴν μέλλουσαν σύζυγόν μου. **ΚΛ.** Διότι αὐτὸ ἦτο τὸ δίκαιον. 1355

ΡΧ. Τὴν ὁποίαν μου ἔταξεν ὁ πατέρας της. **ΚΛ.** Καὶ μάλιστα τὴν μετεκάλεσεν ἀπὸ τὸ Ἄργος.

ΡΧ. Ἄλλ' ἢ φωνή μου ἐπνίγετο μέσα εἰς τὰς κραυγὰς. **ΚΛ.** Διότι ὁ ὄχλος εἶναι τρομερὸν κακόν.

ΑΧ. Ἄλλ' ὅμως θὰ σὲ προστατεύσω. ΚΛ. Καὶ θὰ πολεμήσης ἕνας ἐναντίον πολλῶν ;

ΑΧ. Βλέπεις αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἐνόπλους ; ΚΛ. Νὰ χαρῆς τὰ εὐγενῆ σου αἰσθήματα.

1360 ΑΧ. Ναί, θὰ τὰ χαρῶ. ΚΛ. Λοιπὸν ἀποκλείεται πλέον ἢ σφαγὴ τῆς κόρης μου ;

ΑΧ. Μάλιστα, ἐφ' ὅσον ἐγὼ τοῦλάχιστον ζῶ. ΚΛ. Ἄλλὰ θὰ ἔλθῃ κανεὶς νὰ βάλῃ χεῖρα εἰς τὴν κόρην μου ;

ΑΧ. Ναί, ἀμέτρητοι· ἐπὶ κεφαλῆς δ' αὐτῶν θὰ εἶναι ὁ Ὀδυσσεύς. ΚΛ. Μήπως ὁ Σισυφόσπορος ;

ΑΧ. Ἀκριβῶς αὐτός. ΚΛ. Ἐνεργῶν ἐξ ἀτομικῆς πρωτοβουλίας ἢ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατοῦ ;

ΑΧ. Κατόπιν ἐκλογῆς, ἀλλὰ τῇ ὑποδείξει του. ΚΛ. Ἀλήθεια, κατόπιν ἐκλογῆς ἀμαρτωλῆς, διὰ νὰ προβῆ εἰς μιὰρὸν φόνον.

1365 ΑΧ. Ἄλλ' ἐγὼ θὰ τὸν ἐμποδίσω. ΚΛ. Θὰ τὴν ἀπαγάγῃ δὲ βιαίως παρὰ τὴν θέλησίν της ;

ΑΧ. Προφανῶς ἀρπάζων αὐτὴν ἀπὸ τὰ ξανθὰ μαλλιά της. ΚΛ. Καὶ ἐγὼ τί πρέπει νὰ κάμω τότε ;

ΑΧ. Νὰ κρατῆς σφιγκτὰ τὴν κόρην σου. ΚΛ. Διότι αὐτὸ θὰ ματαιώσῃ τὴν σφαγὴν.

ΑΧ. Καὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν σφαγὴν θὰ καταλήξῃ τὸ πρῶγμα.

1370 ΙΦ. Μητέρα μου, ἀκούσατε τὰ ὅσα θὰ σᾶς εἴπω· διότι βλέπω ὅτι ἀδίκως θυμώνεις ἐναντίον τοῦ συζύγου σου· διότι δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὰ ἀδύνατα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔχομεν τὸ καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὰς καλὰς του διαθέσεις· ἀλλὰ καὶ σὺ πρέπει νὰ εἶσαι προσεκτικὴ εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ σημεῖον, μήπως ἐπισύρῃ τὸ μῖσος τοῦ στρατοῦ καὶ χωρὶς νὰ κατορθώσωμεν τίποτε πάθῃ ἐπὶ πλέον καμμίαν συμφορὰν. Ἐπειτα ἄκουσε, μητέρα μου, ποῖαι σκέψεις μοῦ ἐπῆλθον τὴν ὥραν, πού

ἐβασάνιζα τὸ πρᾶγμα· ἔχω λάβει τὴν σταθερὰν ἀπόφα- 1375
 σιν νὰ ἀποθάνω· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιθυμῶ ἐν-
 τὶμως νὰ τὸ πράξω, παραμερίζουσα ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν
 ἀναξιοπρεπῆ σκέψιν. Ἔλα λοιπὸν τώρα, μητέρα, βασά- 1380
 νιζε μαζί μου πόσον λογικὰ σκέπτομαι· αὐτὴν τὴν σι-
 γμὴν ὅλη ἢ ἀπέραντος Ἑλλάς εἰς ἐμὲ ἔχει ἐστραμμένα τὰ
 βλέμματά της καὶ ἐγὼ κρατῶ εἰς τὰς χεῖρας μου καὶ τὴν
 διαπεραίωσιν τῶν πλοίων καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν
 Φρυγῶν, καὶ ἐγὼ θὰ θέσω τελείαν καὶ παῦλαν ἐν τῷ 1385
 μέλλοντι εἰς τὰς ἀρπαγὰς γυναικῶν ἐκ τῆς εὐτυχισμένης
 Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἐὰν αἰσθάνονται τὸν πει-
 ρασμὸν νὰ προβαίνουν εἰς τοιοῦτόν τι πραξικόπημα,
 μετὰ τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῆς ἀρπαγῆς τῆς
 Ἑλένης, τὴν ὅποίαν ἤρπασεν ὁ Πάρις. Ὅλα αὐτὰ διὰ
 τοῦ θανάτου μου θὰ λείψουν καὶ ἡ δόξα μου ὡς ἔλευ-
 θερωτρίας τῆς Ἑλλάδος θὰ μείνῃ ἀθάνατος. Ἄλλ' ἐκτὸς 1385
 τούτου ἔχω καὶ ἓνα ἄλλον ἀκόμη λόγον νὰ μὴ ἀγαπῶ
 ὑπερβολικὰ τὴν ζωὴν μου· μετέγεννησες δηλ. κοινὸν
 ἀγαθὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅχι ἀποκλειστικῶς διὰ μόνον
 τὸν ἑαυτὸν σου. Ἄλλ' ἰδοὺ ἀμέτρητοι ἄνδρες ὀπλισμένοι
 δι' ἀσπίδων, ἀμέτρητοι κωπηλάται, διὰ τὴν προσβολὴν
 τῆς πατρίδος τῶν θὰ προβῶσιν εἰς θαρραλέαν κατὰ τῶν
 ἐχθρῶν δρᾶσιν καὶ θὰ θυσιασθῶσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος·
 καὶ ἐγὼ, πὺν εἶμαι μιὰ ψυχὴ, νὰ ἐμποδίσω ὅλ' αὐτὰ 1390
 ἐδῶ; ποίαν ἄρᾳ γε εὐλογον ἀντίρρῃσιν δυνάμεθα εἰς
 ταῦτα νάντιτάξωμεν; Ἐπειτα ἄς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὸ ἄλλο,
 τὸ ἐξῆς. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ Κύριος ἐδῶ νὰ διαπληκτισθῆ
 με ὅλους τοὺς Ἀργεῖους χάριν μιᾶς γυναικὸς καὶ νὰ φο-
 νευθῆ. Ναί, ἡ ζωὴ ἐνὸς ἀνδρὸς εἶναι πολυτιμότερα ἀπὸ
 τὴν ζωὴν ἀμετρήτων γυναικῶν. Ἐὰν δὲ ἡ Ἄρτεμις ἐξε- 1395
 δήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ ἐμὲ ὡς θῦμα, θὰ ἐμπο-
 δίσω ἐγὼ, μία γυναῖκα, τὴν θεάν; Ἄλλὰ τοῦτο εἶναι
 ἀδύνατον· χαρίζω τὸ σῶμά μου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θυσιά-

στατέ με, ἐκπορθήσατε τὴν Τροίαν. Ναί, ἡ πρᾶξις μου αὐτὴ θὰ εἶναι μνημεῖόν μου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, αὐτὴ θὰ εἶναι καὶ τὰ παιδιὰ μου καὶ οἱ γάμοι μου καὶ ἡ δόξα μου. Φυσικὸν δὲ εἶναι, μητέρα, οἱ Ἕλληνες νὰ ἄρχουν τῶν βαρβάρων καὶ ὄχι οἱ βάρβαροι τῶν Ἑλλήνων· διότι ἐκεῖνοι μὲν εἶναι δούλοι, οὗτοι δὲ ἐλεύθεροι.

ΧΘ. Τὰ αἰσθημάτά σου, κόρη μου, εἶναι εὐγενῆ, ἀλλ' ἡ θέλησις τῆς μοίρας καὶ τῆς θεᾶς εἶναι σκληρὰ καὶ ἄδικος.

1405 ΑΧ. Κόρη τοῦ Ἀγαμέμνονος, θὰ μὲ καθίστα εὐτυχεῖ κάποιος ἐκ τῶν θεῶν, ἐὰν εἶχα τὴν καλὴν τύχην νὰ σὲ νυμφευθῶ Ζηλεύω δὲ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὴν Ἑλλάδα, διότι ἔχει τοιαύτην κόρην, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος σέ, διότι ἔχεις πατρίδα τὴν Ἑλλάδα. Διότι εἶναι ὠραῖον αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶπες, καὶ ἀντάξιον τῆς πατρίδος· διότι, ἀφ' οὗ ἔπαυσες τὰ παράπονά σου κατὰ τῆς θεᾶς, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων διετέλεις, κατέληξες εἰς σκέψιν λογικὴν
1410 καὶ ἀναπόφευκτον. Ὁ πόθος μου δὲ νὰ σ' ἀποκτήσω σύζυγόν μου ἐπιτείνεται ἔτι μᾶλλον, ὅταν ἀποβλέψω εἰς τὸν χαρακτῆρά σου· διότι εἶσαι εὐγενῆς. Ἀλλὰ πρόσεχε εἰς αὐτά, πού θὰ σοῦ εἴπω· ἐγὼ δηλ. θέλω νὰ σοῦ κάμω καλὸν καὶ νὰ σὲ λάβω σύζυγον εἰς τὴν οἰκίαν μου· καὶ θὰ τὸ φέρω βαρέως, ἔστω μάρτυς μου ἡ Θέτις, ἐὰν δὲν σὲ σώσω, φθάνων εἰς τὸ τέλος καὶ εἰς διαπληκτισμοὺς
1415 μὲ τοὺς Δαναοὺς· πρόσεξε καλά, ὁ θάνατος εἶναι φαρμακερὸν κακόν.

1420 ΙΦ. Αὐτὰ ἔχω νάπαντήσω χωρὶς καμμίαν συστολὴν ἐνώπιον κανενός· ἄρκοῦν αἱ μάχαι καὶ ἡ ἀνθρωποσφαγή, τὰς ὁποίας προκαλεῖ ἡ κόρη τοῦ Τυνδάρεω διὰ τὴν καλλονὴν τοῦ σώματός της· δι' αὐτὸν τὸν λόγον, Κύριε, μήτε σὺ νὰ πέσης ἕξ αἰτίας μου μήτε ἄλλον νὰ φονεύσης. Ἄφησέ με δὲ νὰ σώσω τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν μου.

ΑΧ. Καρδιά εὐγενεστάτη, ἀφ' οὗ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπό-

φασίς σου, δὲν ἔχω πλέον καμμίαν ἀντίρρησην εἰς τοῦτο· διότι τὰ αἰσθήματά σου εἶναι εὐγενῆ· διότι πῶς νὰ μὴ παραδεχώμεθα τὴν ἀλήθειαν; Ἄλλ' ὅμως εἶναι ἴσως ἐνδεχόμενον καὶ νὰ ἀλλάξῃς αὐτὰς ἐδῶ τὰς σκέψεις σου. Διὰ νὰ ἐκτιμήσῃς λοιπὸν τὴν εἰλικρίνειαν τῶν λόγων 1425 μου, σοῦ δηλῶ ὅτι αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἐνόπλους θὰ ἔλθω νὰ τοὺς τοποθετήσω πλησίον τοῦ βωμοῦ μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ σὲ ἀφήσω, ἀλλὰ νὰ ἐμποδίσω τὸν θάνατόν σου. Ἄλλὰ καὶ σὺ ταχέως, ὅταν ἴδῃς τὸ ἕξφοσ πλησίον τοῦ λαιμοῦ σου, θὰ συμμορφωθῇς μὲ τὰς ὑποδείξεις μου. Λοιπὸν δὲν θὰ σὲ ἀφήσω νὰ ἀποθάνῃς ἀπὸ ἄγνοιαν τῆς 1430 φρίκης τοῦ θανάτου· ἀλλ' ἀφ' οὗ μεταβῶ μὲ τοὺς ἐνόπλους αὐτοὺς ἐδῶ εἰς τὸν ναὸν τῆς θεᾶς, θάναμένω τὴν ἐκεῖ ἄφιξίν σου. (Ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπέρχεται μετὰ τῶν ἐνόπλων.)

ΙΦ. Μητέρα, διὰ τί ἄφρονος βρέχεις μὲ δάκρυα τοὺς ὀφθαλμούς σου;

ΚΛ. Ἔχω ἢ δυστυχῆς ἀφορμὰς νὰ ὑποφέρω ἀπὸ ψυχικὸν πόνον.

ΙΦ. Παῦσε μὴ μὲ δειλιάζῃς· ἄκουσε δὲ ἐμὲ εἰς ὅ,τι 1435 τῶρα θὰ σοῦ εἴπω.

ΚΛ. Λέγε, τέκνον μου, διότι ἢ μητέρα οὐδὲν θὰ σοῦ ἀρνηθῇ.

ΙΦ. Λοιπὸν μήτε πλόκαμον ἀπὸ τὰ μαλλιά σου νὰ κόψῃς μήτε νὰ φορέσῃς πένθιμον πέπλον.

ΚΛ. Τί εἶναι αὐτό, ποὺ εἶπες τῶρα; διὰ τὸν χαμόν σου

ΙΦ. Κανένα χαμόν· ἔχω σωθῆ, ἐξ αἰτίας μου δὲ θὰ 1440 γίνῃς ἐνδοξος.

ΚΛ. Τί εἶπες; δὲν πρέπει νὰ πενθῶ διὰ τὸν χαμόν τῆς ζωῆς σου;

ΙΦ. Ποσῶς, ἐπειδὴ δὲν θὰ μοῦ στήσετε τάφον.

ΚΛ. Ἄλλὰ τί λοιπὸν; δὲν ἐγείρουν συνήθως τάφον διὰ τοὺς ἀποθανόντας;

ΙΦ. Τὸ μνημᾶ μου θὰ εἶναι ὁ βωμὸς τῆς θεᾶς, τῆς κόρης τοῦ Διός.

1445 ΚΑ. Τότε, τέκνον μου, θὰ σὲ ἀκούσω· διότι τὰ λόγια σου εἶναι φρόνιμα.

ΙΦ. Ναί, διότι ἡ τύχη μου εἶναι λαμπρὰ καὶ εἶμαι εὐεργέτις τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑ. Τώρα τί εἰδήσεις νὰ φέρω εἰς τὰς ἀδελφάς σου διὰ σέ;

ΙΦ. Καὶ ἐκείνας νὰ μὴ τὰς ἐνδύσης εἰς τὰ μαῦρα.

ΚΑ. Ἀλλὰ νὰ εἶπω εἰς τὰς θυγατέρας μου τίποτε φιλικὰ λόγια ἐκ μέρους σου;

1450 ΙΦ. Ναί, χαιρετίσματα. Καὶ τὸν Ὀρέστην αὐτὸν ἐδώ νὰ μοῦ τὸν ἀνατρέφῃς καὶ νὰ τὸν κάμῃς ἄνδρα.

ΚΑ. Κοίταξέ τον διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ ἐναγκαλίσου τον.

ΙΦ. Φίλτατέ μου, ἐβοήθησες τὴν ἀγαπητὴν σου ἀδελφὴν ὅσον ἠδύνασο.

ΚΑ. Ἔχεις τίποτε νὰ κάμω εἰς τὸ Ἄργος, διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσω;

ΙΦ. Νὰ μὴ τρέφῃς μῖσος κατὰ τοῦ πατρός μου καὶ οὐζύγου σου.

1455 ΚΑ. Ἐκεῖνος ἐξ αἰτίας σου δραματικούς ἀγῶνας θάναγκασθῆ νάντιμετωπίσῃ.

ΙΦ. Χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ μὲ ἐθυσίασε χάριν τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑ. Ἀλλὰ δολίως, κατὰ τρόπον πρόστυχον καὶ ἀνάξιον τοῦ Ἀτρέως.

ΙΦ. Ποῖος θὰ ἔλθῃ νὰ μὲ ὀδηγήσῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ μὴ μὲ μαλλοτραβοῦν καὶ μὲ ξεμαλλιάσουν;

ΚΑ. Ἐγὼ θὰ ἔλθω μαζί σου.

ΙΦ. Σὺ ὄχι· αὐτό, πού λέγεις, δὲν εἶναι ὀρθόν.

1460 ΚΑ. Θὰ σὲ κρατῶ ἀπὸ τὸν πέπλον.

ΙΦ. Ἀκουσέ με, μητέρα, καὶ μένε· διότι αὐτὸ εἶναι

ὠραιότερον καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ σέ. Ἀλλ' ἕνας ἀπ' αὐ-
 τούς ἐδῶ τοὺς ἀκολούθους τοῦ πατρός μου ἄς μὲ συνο-
 δεύῃ εἰς τὰ λιβάδια τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ νὰ θυσιασθῶ
 ἐκεῖ. (Εἰς τῶν ἀκολούθων τοῦ Ἀγαμέμνονος προσφέρεται νὰ ὀδηγήσῃ
 αὐτὴν ἐκεῖ.)

ΚΛ. Τέκνον μου, φεύγεις; ΙΦ. Ναί, καὶ ἀσφαλῶς
 δὲν θὰ γυρίσω πάλιν.

ΚΛ. Καὶ ἀφήνεις τὴν μητέρα σου; ΙΦ. Ναί, ὅπως 1465
 βλέπεις, κατὰ τρόπον ποὺ δὲν ἐφαντάζεσο.

ΚΛ. Σταμάτα, μὴ μὲ ἀφήσῃς εἰς τὴν ἐρημιάν μου.

ΙΦ. Δὲν θέλω νὰ κλαίῃς. Σεῖς δέ, νεαραὶ κυραὶ,
 ὑμνήσατε μὲ παιᾶνα τὴν κόρην τοῦ Διὸς Ἄρτεμιν διὰ
 τὴν καλήν μου τύχην· ἱερὰ δὲ σιγὴ ἄς ἐπακολουθήσῃ
 μεταξὺ τῶν Δαναῶν. Ἄς ἀρχίσουν δὲ τὴν θυσίαν ἀπὸ
 τὰ κάνιστρα, ἄς καίεται δὲ τὸ πῦρ μὲ τὰ καθαρτικὰ κρι- 1470
 θάλευρα καὶ ὁ πατήρ μου ἄς βαδίξῃ ὀλόγυρα περὶ τὸν
 βωμὸν κατὰ δεξιὰ· διότι πηγαίνω νὰ δώσω εἰς τοὺς Ἑλ-
 ληνας σωτηρίαν καὶ νίκην.

Στε. Ὅδηγήσατε εἰς τὸν βωμὸν ἐκείνην, ἣ ὁποία θὰ 1475
 ἐπιφέρῃ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου καὶ τῶν πόλεων τῶν
 Φρυγῶν. Δίδετε μου, φέρετέ μου στεφάνους νὰ στεφα-
 νώσω τὴν κεφαλὴν μου· ἰδοὺ οἱ πλόκαμοί μου διὰ τὴν
 στέψιν καὶ ἀγιασμόν. Τιμῆσατε τὴν Ἄρτεμιν μὲ κυκλι- 1480
 κοὺς χοροὺς γύρω ἀπὸ τὸν ναόν, γύρω ἀπὸ τὸν βωμόν,
 θεὰν πανευτυχῆ· διότι, ἀφ' οὗ ἡ μοῖρά μου τὸ ἀπαιτεῖ,
 διὰ τοῦ αἵματός μου καὶ διὰ τῆς θυσίας μου θὰ ἐξο- 1485
 φλήσω τὸν ἐκκρεμῆ χρησμόν. Σεβαστή, σεβαστὴ μη-
 τέρα μου, δὲν θὰ σοῦ δώσω τὰ δάκρυά μου· διότι τὸ 1490
 τοιοῦτον ἐν θυσίᾳ δὲν ἐπιτρέπεται. Ἐμπρός, ἔμπρός,
 νεαραί, ὑμνεῖτε μαζί μου τὴν Ἄρτεμιν, τὴν τι-
 μωμένην ἐδῶ, εἰς τὴν ἀντιπέραν ἀκτὴν τοῦ πορθμοῦ τῆς 1495
 Χαλκίδος, ὅπου τὰ πολεμικὰ πλοῖα παραμένουν ἀκίνητα
 εἰς τοὺς στενοστόμους ὄρμους αὐτῆς ἐδῶ τῆς Αὐλίδος
 ἕξ αἰτίας μου.

Ἦ Πελασγική μου πατρὶς καὶ σεῖς Μυκῆναι, ἡ ἰδική μου κατοικία.

1500 ΧΟ. Ἐπικαλεῖσαι τὴν πόλιν τοῦ Περσέως, τὸ ἔργον τῶν χειρῶν τῶν Κυκλώπων;

ΙΦ. Μὲ ἐμεγάλωσες διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος· δὲν μοῦ κακοφαίνεται δὲ διὰ τὸν θάνατόν μου.

ΧΟ. Διότι ἀσφαλῶς θὰ σὲ λαμπρύνῃ αἰωνία δόξα.

1505 ΙΦ. Τί χαρά! τί χαρά! Ἡμέρα ἠλιόλουστε καὶ φῶς τοῦ Διός, ἄλλην ζῶην καὶ μοῖραν θὰ περάσωμεν. Σὲ ἀποχαιρετῶ, ἀγαπητόν μου φῶς. Χαῖρε, χαῖρε. (Ἡ Ἰφιγένεια ἀπέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου, ἐν ᾗ ἡ Κλυταιμῆστρα, ὅτε πλέον ἢ Ἰφιγένεια εἶχε καταλίπει τὴν ὀρχήστραν, εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνήν.)

1510 ΧΟ. Ἄντ. Κοιτάξατε τὴν κόρην, ἡ ὁποία θὰ ἐκπορθήσῃ τὸ Ἴλιον καὶ τὰς πόλεις τῶν Φρυγῶν, βαδίζουσαν πρὸς τὸν βωμὸν τῆς αἰμοχαροῦς θεᾶς, ἀποθνήσκουσαν

1515 μέσα εἰς ῥαντίσματα αἱμάτων καὶ σφαζομένην εἰς τὸν ὠραῖον λαιμόν, ἀφ' οὗ προηγουμένως στεφανωθῆ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἀγιασθῆ μὲ πηγαῖον ὕδωρ. Σὲ περιμέ-

πρῶν ἡν δρόσον καὶ μὲ ἀγιασμόν καὶ ὄλος ὁ στρατὸς τῶν Ἀχαιῶν, ἀνυπομονῶν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἴλιου. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἄς ἀνυμνήσωμεν τὴν Ἄρτεμιν,

τὴν κόρην τοῦ Διός, τὴν βασίλισσαν τῶν θεαινῶν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἔκβασις τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ εἶναι εὐτυχής. Δέσποινα, ἥτις εὗρισκεις εὐχαρίστησιν εἰς τὰς

1525 ἀνθρωποθυσίας, ὀδήγησε τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν χώραν τῶν Φρυγῶν καὶ εἰς τὴν δολίαν τῆς Τροίας

1530 νικᾶς λόγγας καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μὲ στέφανον λαμπρότατον καί, μὲ δόξαν ἀείμνηστον.

ΑΓΓ. Κόρη τοῦ Τυνδάρεω, Κλυταιμῆστρα, πέρασε ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνήν, διὰ νὰ ἀκούσῃς τί θὰ σοῦ εἶπω ἐγώ.

ΚΑ. Μόλις ἤκουσα τὴν φωνήν σου, ἰδοὺ ἦλθα ἐδῶ,

τρέμουσα ἢ δυστυχῆς καὶ ἀπὸ τὸν φόβον μου τρομαγμένη, 1535
 μήπως ἔχεις ἔλθει φέρων δι' ἐμὲ καμμίαν ἄλλην συμφο-
 ρὰν ἐκτὸς τῆς τωρινῆς.

ΑΓΓ. Ἀντιθέτως θέλω νάνακοινώσω διὰ τὴν κόρην
 σου πράγματα θαυμασιὰ καὶ καταπληκτικά.

ΚΛ. Τότε λοιπὸν μὴ ἀναβάλλης, ἀλλὰ λέγε ὅσον
 δύνασαι ταχύτερον.

ΑΓΓ. Ἀγαπητὴ Κυρία, ὅλα θὰ τὰ μάθης λεπτομερῶς. 1540
 Θὰ σοῦ ἐκθέσω δὲ τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἐκτὸς
 ἂν σφάλῃ ἢ μνήμη μου καὶ μπερδευθῇ ἢ γλῶσσά μου
 ἐπάνω εἰς τὴν διήγησιν. Λοιπὸν ὅταν εἰς τὸ ἄλσος τῆς
 κόρης τοῦ Διὸς Ἀρτέμιδος ἐφθάσαμεν καὶ εἰς τὰ λιβά-
 δια τάνθοστολίστα, ὅπου ἦτο ὁ τόπος τῶν συγκεντρώ 1545
 σεων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὀδηγοῦντες τὴν κόρην σου,
 ἀμέσως πληθὴ Ἀργείων συγκεντροῦντο πανταχόθεν.
 Μόλις δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων εἶδε τὴν κόρην του
 βαδίζουσαν εἰς τὸ ἄλσος διὰ τὴν θυσίαν, ἀνεστέναζε καὶ
 πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ πρόσωπον ἀποστρέψας ἔχυνε δάκρυα, 1550
 σκεπάσας τοὺς ὀφθαλμούς του μὲ τὸν πέπλον. Ἄλλ' ἐ-
 κείνη σταθεῖσα πλησίον τοῦ πατρὸς εἶπε τὰ ἑξῆς περί-
 που : Πατέρα, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, προσφέρω
 δὲ οἰκειοθελῶς τὸ σῶμά μου, ἀφ' οὗ μὲ ὀδηγήσετε εἰς
 τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς, νὰ τὸ θυσιάσετε, ἐὰν αὐτὸ εἶναι ἢ 1555
 θέλησις τῶν θεῶν, χάριν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ὅλης Ἑλ-
 λάδος. Καὶ ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ, εἰς τὴν ἐπιχείρησίν
 σας εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ νίκην εἰς τὰ ὄπλα σας
 καὶ αἰσίαν ἐπάνοδον εἰς τὴν πατρίδα. Κατόπιν τῆς στά-
 σεώς μου αὐτῆς κανεῖς ἐκ τῶν Ἀργείων ἐπάνω μου τὴν
 χεῖρά του νὰ μὴ βάλῃ, διότι χωρὶς φωνᾶς καὶ διαμαρτυρίας 1560
 μὲ γενναίαν τὴν καρδίαν θὰ προσφέρω τὸν λαίμῳ μου.
 Τόσα μόνον εἶπεν ὁλος δὲ ὁ στρατὸς ἔμεινε μὲ ἀνοικτὸν
 τὸ στόμα, ἀκούων τὰ γενναῖα τῆς κόρης λόγια καὶ βλέ-
 πων τὰ εὐγενῆ τῆς αἰσθήματα. Τότε ὁ Ταλθύβιος, ὁ
 Δ. Ν. Γουῶν.—Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἐν Αἰδίῳ Ἐκδοσις Δ' 9

ὅποῖος ἦτο ἀρμόδιος εἰς τοῦτο, σταθεὶς εἰς τὸ μέσον ἐκί-
 1565 ρυξε νὰ τηρήσῃ ὁ στρατὸς ἱερὰν σιγὴν· ὁ δὲ μάντις Κάλ-
 χας, ἀφ' οὗ ἀνέσυρε διὰ τῆς χειρὸς του ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν
 θήκην ξίφος κοπιτερόν, τὸ ἐτοποθέτησε μέσα εἰς χρυσοῦν
 σφυρηλατημένον κἀνιστρον καὶ ἐστεφάνωσε τὴν κεφα-
 λὴν τῆς κόρης. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως, ἀφ' οὗ ἔλαβε κἀνι-
 1570 στρον μὲ κριθάλευρα καὶ ἀγιασμὸν συγχρόνως, ἐρράντι-
 σεν ὀλόγυρα τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς καὶ εἶπε· Ἰκὼρ τοῦ
 Διὸς, ποῦ σκοτώνεις τὰ θηρία, σύ, ἢ ὅποια μέσα εἰς τὴν
 νύκτα περιφέρεις τὸ λαμπρόν σου φῶς, δέξου αὐτὸ ἐδῶ
 τὸ θυμὰ, τὸ ὅποῖον ὡς δῶρον σοῦ προσφέρομεν καὶ ὁ
 στρατὸς τῶν Ἀχαιῶν καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, τὸ
 ἀμόλυντον αἶμα τοῦ λαμοῦ ὠραίας κόρης, καὶ δὸς νὰ
 1575 γίνῃ ἢ θαλασσία ἐκστρατεία χωρὶς ζημίας καὶ νὰ κυριεύ-
 σωμεν διὰ τῶν ὄπλων τὴν ἀκρόπολιν τῆς Τροίας. Τότε
 οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ ὅλος ὁ στρατὸς ἐστάθησαν εἰς προσοχὴν
 ἔχοντες τὰ βλέμματά των ἐστραμμένα εἰς τὴν γῆν. Ὁ
 ἱερεὺς δέ, ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸ ξίφος, ἀνέπεμψε μίαν εὐχὴν καὶ
 ἐκοίταζε προσεκτικὰ τὸν λαμόν, ποῦ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ
 1580 καταφέρῃ τὸ κτύπημα· ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδικῆς μου καρδίας
 ὁ πόνος δὲν ἦτο μικρὸς καὶ ἐστάθην κοιτάζων κάτω·
 ἀλλ' ἔξαφνα ἐπρόβαλε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας θαῦμα·
 διότι τοῦ μὲν κτυπήματος τὸν κτύπον ἦτο δυνατόν
 πᾶς τις καθαρὰ νὰ τὸν ἀντιληφθῆ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶδεν
 εἰς ποῖον μέρος τῆς γῆς κατεγωνιάσθη ἢ παρθένος. Βάλ-
 λει δὲ φωνὴν ὁ ἱερεὺς καὶ ὅλος ὁ στρατὸς ἐπαναλαμβάνει
 1585 αὐτήν, διότι εἶδον ἀπὸ δάκτυλον κάποιου θεοῦ ἕνα ἀφάν-
 ταστον τερατῶδες φαινόμενον, τὸ ὅποῖον, καὶ ἄς τὸ ἔβλε-
 πον διὰ τῶν ἰδίων των ὀφθαλμῶν, ἦτο ἀδύνατον
 νὰ τὸ πιστεύσουν· δηλ. ἦτο σωριασμένη κατὰ γῆς ἔλα-
 φος σπαρταρίζουσα τεραστίων διαστάσεων, ὑπέροχος
 εἰς τὴν θεάν. Ἀπὸ τὰ αἶματα λοιπὸν αὐτῆς, τὰ ὅποια
 ἐξηκοντίζοντο ὑψηλά, ἐρραντίζετο ὁ βωμὸς τῆς θεᾶς.

Καὶ μέσα εἰς τὴν κατάπληξιν αὐτὴν ὁ Κάλχας εἶπε μὲ 1590
 χαρὰν, φαντάζεσαι μὲ πόσῃν : ,Στρατηγοὶ τοῦ πανελλη-
 νίου τούτου στρατοῦ, βλέπετε αὐτὸ ἐδῶ τὸ θῦμα, τὸ
 ὅποῖον ἡ θεὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἔβαλεν ἐπὶ τοῦ
 βωμοῦ, ἔλαφον ὄρεσιβιον ; αὐτὴν κατ' ἔξοχὴν προτιμᾶ,
 περισσότερον ἀπὸ τὴν κόρην, διὰ νὰ μὴ μιάνῃ τὸν 1595
 βωμὸν διὰ τῆς σφαγῆς ἰθύματος εὐγενοῦς. Εὐχαρίστως
 δὲ ἐδέχθη τὸ θῦμα τοῦτο καὶ δίδει εἰς ἡμᾶς αἴσιον
 πλοῦν διὰ τὴν ἐκστρατεῖαν ἐναντίον τοῦ Ἰλίου. Κα-
 τόπιν λοιπὸν αὐτῶν ὅλοι οἱ ναῦται παίρνετε θάρρος καὶ
 βαδίζετε εἰς τὰ πλοῖα· διότι σήμερον πρόπει, ἀφ' οὗ ἀφή- 1600
 σωμεν τοὺς στρογγύλους τῆς Αὐλίδος ὄρμους, νὰ δια-
 σχίσωμεν τὰ κύματα τοῦ Αἰγαίου.· Ἄφ' οὗ δὲ ὀλόκλη-
 ρον τὸ θῦμα ἀπηνθρακώθη μέσα εἰς τὰς φλόγας τοῦ
 πυρός, ἀνέπεμψε τὴν κατάλληλον εὐχὴν νὰ ἀξιωθῇ ὁ
 στρατὸς νάποπλεύσῃ. Μὲ ἔστειλε δὲ ὁ Ἄγαμέμνων, διὰ
 νὰ σοῦ ἀνακοινώσω αὐτὰ ἐδῶ καὶ νὰ σοῦ εἶπω ἀκόμη 1605
 ποῖαν καλὴν τύχην τῆς ἐπεφύλασσον οἱ θεοὶ καὶ ποῖαν
 ἀθάνατον δόξαν ἀπέκτησεν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. Σοῦ ἱστορῶ
 δὲ ὅλ' αὐτὰ ὡς αὐτόπτης μάρτυς, ἡ κόρη σου ὀλοφάνερα
 ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν. Μετρίαζε λοιπὸν τὴν λύπην
 σου καὶ κάμε ἀβαρίαν τοῦ θυμοῦ σου ἐναντίον τοῦ συ-
 ζύγου σου· διότι οἱ θεοὶ δίδουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅ,τι 1610
 ἐκεῖνοι δὲν περιμένουν καὶ σφύζουν ὅσους ἀγαποῦν. Διότι
 ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶδε καὶ νεκρὰν καὶ ζωντανὴν τὴν κό-
 ρην σου.

ΧΘ. Ἀλήθεια τί χαρὰν αἰσθάνομαι πού ἤκουσα
 αὐτὰ ἀπὸ τὸν Ἄγγελον ! διότι ἀναγγέλλει ὅτι τὸ τέκνον
 σου ἐν ζωῇ μένει μεταξὺ τῶν θεῶν.

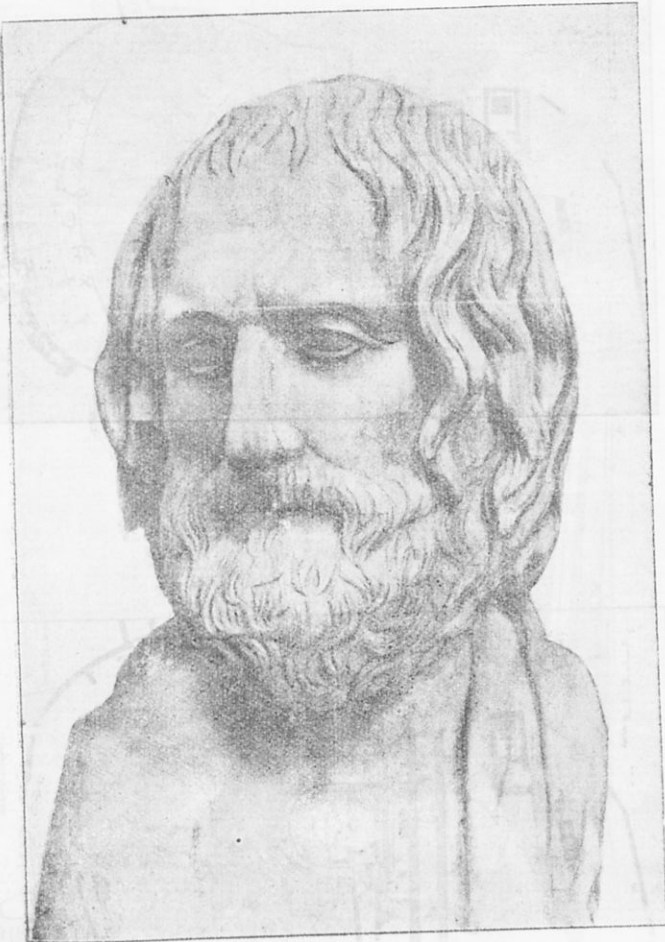
ΚΛ. Κόρη μου, ποῖος ἐκ τῶν θεῶν σὲ ἔχει κλέψει ; 1615
 πῶς νὰ σὲ χαιρετίσω ; καὶ πῶς νὰ μὴ πιστεύσω ὅτι ὅλα,
 ὅσα μοῦ λέγουν, εἶναι ψεύματα, διὰ νὰ μὲ παρηγοροῦν,
 διὰ νὰ παύσω τὸ φαρμακερὸν πένθος διὰ σέ ;

1620 **ΧΟ.** Ἄλλ' ἰδοὺ ἔρχεται καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων,
ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσῃ δι' ὅσα
εἶπεν αὐτὸς ἔδῳ.

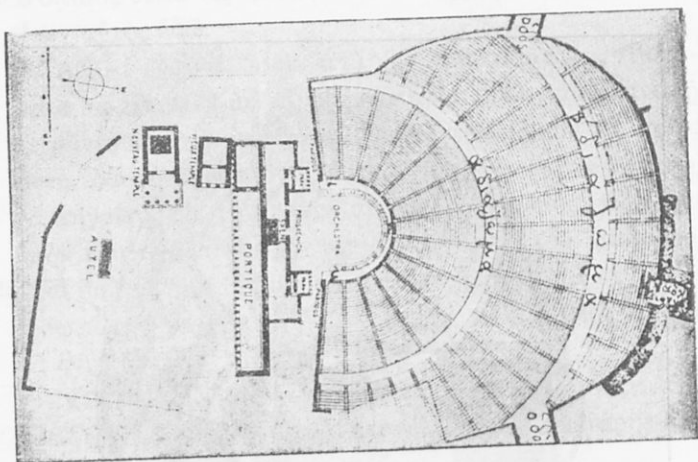
ΑΓΑ. Γυναῖκα, ὅσον ἀπὸ τὴν θυγατέρα μας δυνά-
μεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἴμεθ' εὐτυχεῖς· διότι πράγματι ζῆ
μὲ συντροφίαν τοὺς θεούς. Τώρα ὀφείλεις, ἀφ' οὗ λάβης
αὐτὸ ἔδῳ τὸ τρυφερόν βλαστάρι μας (δεικνύει τὸν υἱόν του).
νὰ πηγαίνῃς εἰς τὴν πατρίδα· διότι ὁ στρατὸς τώρα ἔχει
ὄλην του τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἀπόπλου.
1625 **Και** σοῦ ἀφήνω ὑγείαν· μετὰ πολὺν καιρὸν θὰ σὲ χαιρε-
τίσω, ὅταν γυρίσω ἀπὸ τὴν Τροίαν. Καὶ ὁ θεὸς νὰ σοῦ
τὰ φέρῃ δεξιά.

ΧΟ. Μὲ τὸ καλὸν νὰ φθάσῃς εἰς τὴν Φρυγίαν, Ἄ-
τρείδη, μὲ τὸ καλὸν δὲ νὰ ἐπανέλθῃς, ἀφ' οὗ πάρης ἀπὸ
τὴν Τροίαν ὠραιότατα λάφυρα.

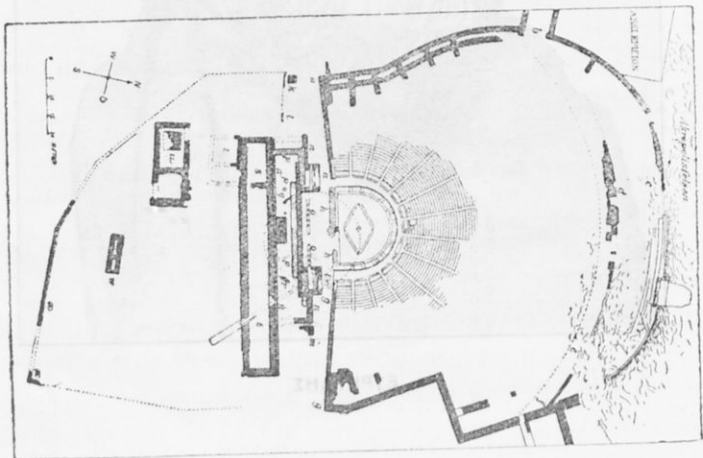

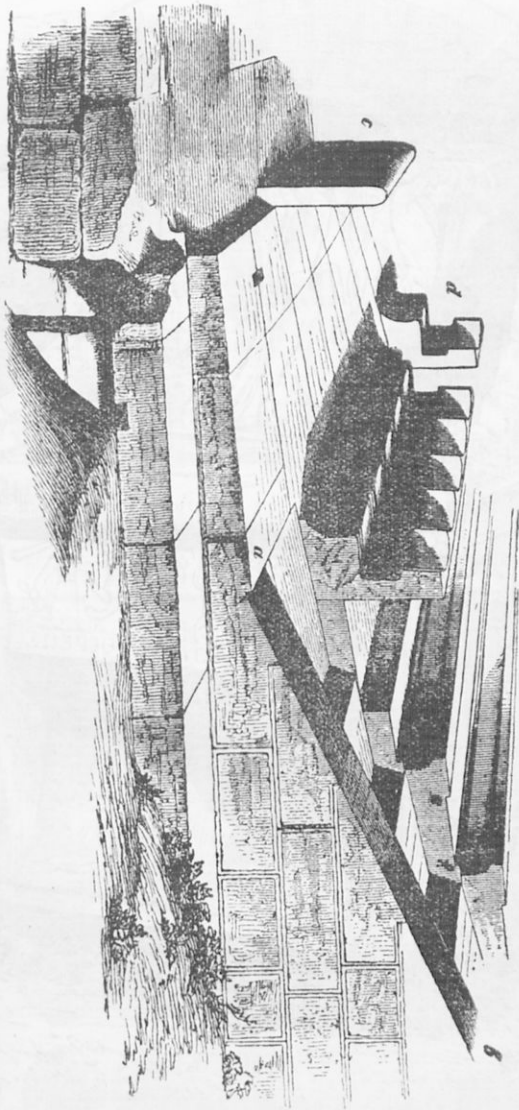
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

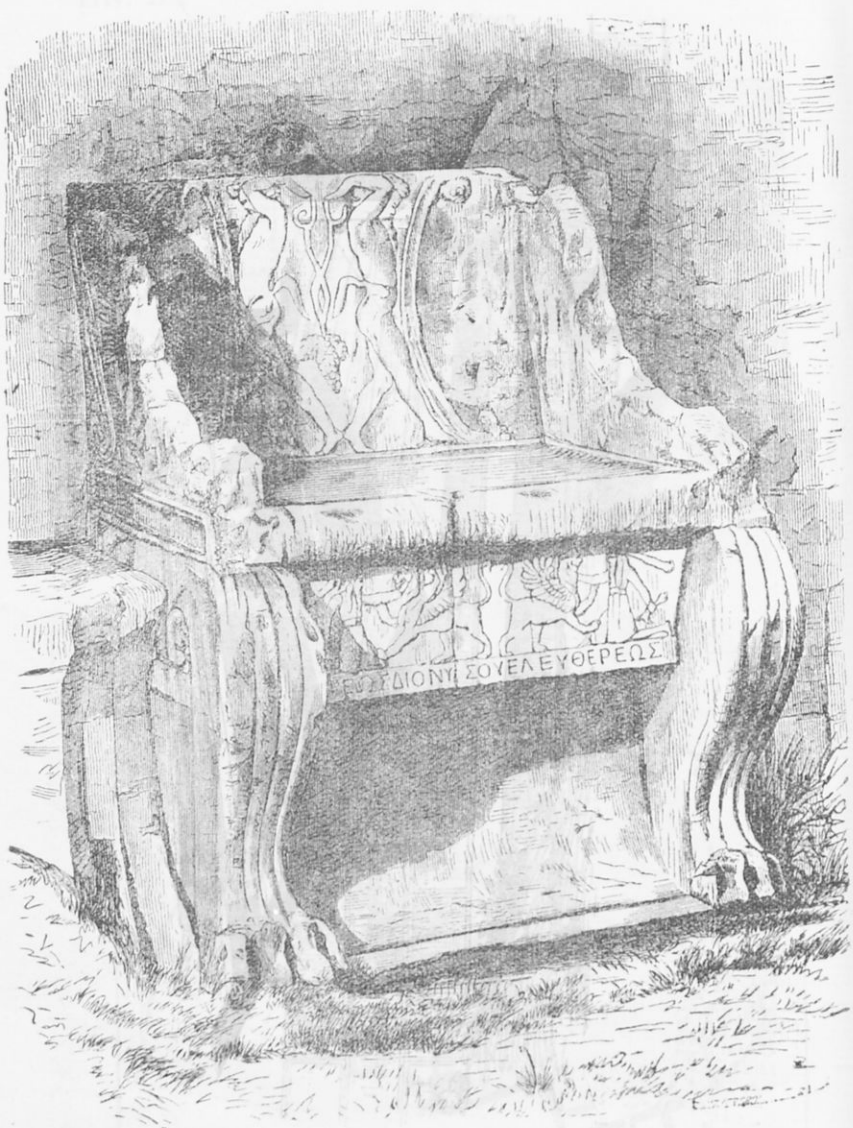
Ι. Ὡς εἶχε τὸ πάλαι.

ΙΙ. Ὡς ἔχει σήμερον.
ΤΟ ΛΥΚΟΥΡΓΕΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

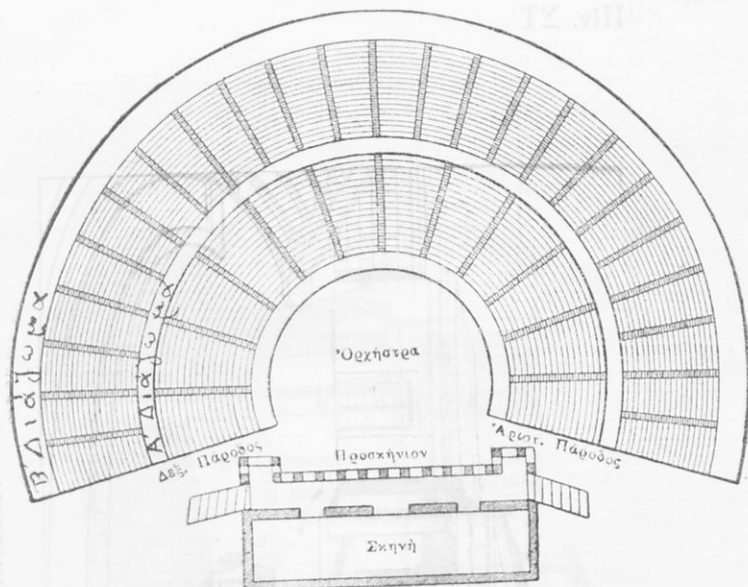

ΕΔΩΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΘΡΟΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ

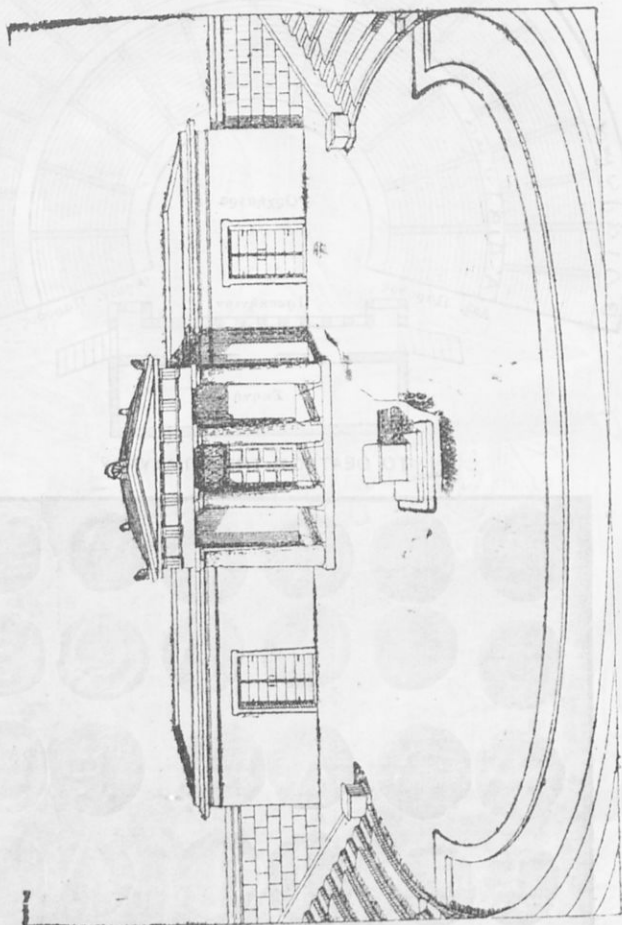
I. ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

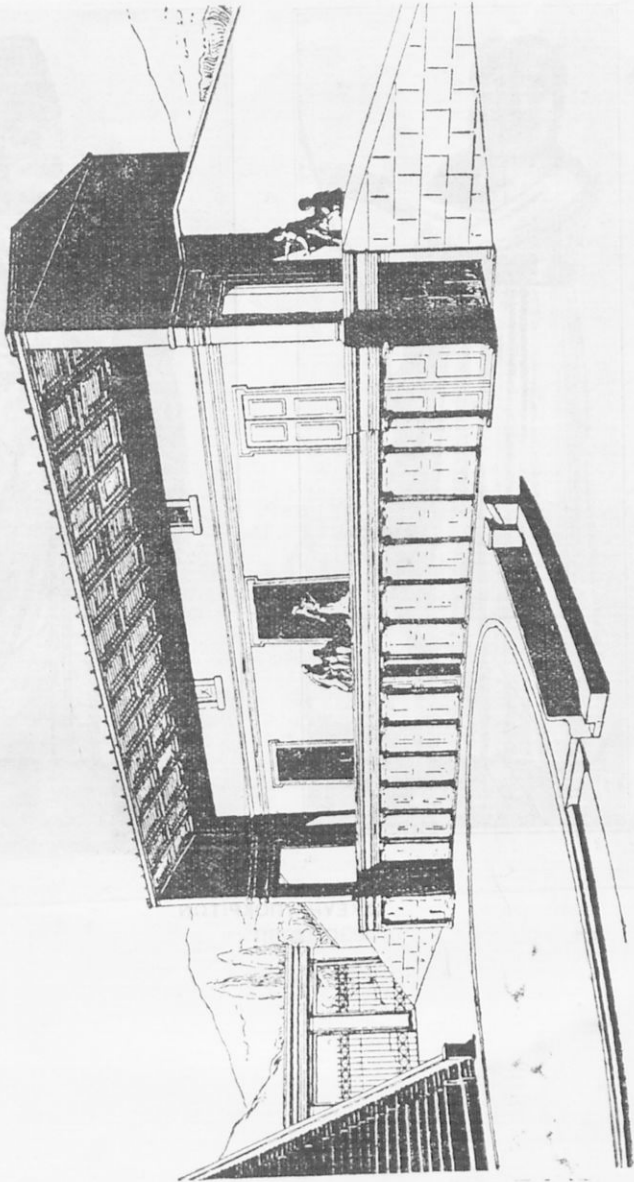
II. ΣΥΜΒΟΛΑ

Πίν. ΣΤ'

ΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ ΩΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ

ΣΚΕΥΗ ΥΠΟΚΡΙΤΩΝ

Κατάκομος αζρά.

Κανθός άνήρ.

Λευτός άνήρ.

Ούλος νεανίαςος.

Έσκνεον π ρόδακον.

Έσκνεον πρόδακον.

ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Ἐκ τοιχογραφίας τῆς ἐν Πομπηεῖς οἰκίας τοῦ τραγικοῦ ποιητοῦ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ Δ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟΝ

Αποστόλετε τὸν Πάυλον καὶ
Στέφανον βήλαις, τὸ ἑστὸν ἕκαστος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τόπου· οὗτοι
δοκίμοι τοῦ λαοῦ ἐσὶν καὶ ἔχουσιν
ἐπισημασίαν τῶν ἀποστόλων καὶ
ἐκείνων, τὸ ἑστὸν καὶ λαοὶ καὶ
ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί καὶ
ἐκείνων, ὡς καὶ ἐπισημασθέντες
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας. Ἐπιτίθει
ἐπὶ αὐτοὺς τὰς χεῖρας σου καὶ
εὐλόγησον αὐτούς, ὅτι οὕτως ἔστιν
ἡ θέλησις τοῦ κυρίου καὶ ἡ
ἐπισημασίαις σου ἡμεῖς καὶ
οἱ ἀποστόλοι καὶ οἱ κληρικοί
καὶ οἱ λαοὶ, ὡς καὶ ἐπισημασθέντες
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΟΥΔΗ

Ἀγαπητοὶ μαθηταί,

Ἀποφεύγετε τὰ φαῦλα καὶ ἄσεμνα βιβλία, τὰ ὅποια μαρμαίνουσι τὴν ἐξάνθησιν τοῦ σώματος σας καὶ τοῦ πνεύματός σας. Μελετᾶτε τὰ ὠραῖα βιβλία τῶν Ἐκθέσεων, τὰ ὅποια καὶ πλοῦτον μέγαν γνώσεων σας παρέχουν καὶ ἀρίστους μαθητὰς θὰ σας ἀναδείξουν καὶ ἰσχυρότατα ὄπλα σας διαθέτουν, διὰ νὰ ἐπιπλεύσετε εἰς τὴν σκληρὰν βιοπάλην. Ζητεῖτε παρὰ τῶν φιλοστόργων γονέων σας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς χειμερινὰς ἢ θερινὰς ἐξετάσεις σας, ὡς ἔπαθλον τῆς χρηστότητός σας καὶ τῆς ἐπιμελείας σας μίαν πληρῆ σειρὰν Ἐκθέσεων. Εἶναι τὸ εὐθηνότερον, ἀλλὰ καὶ πολυτιμότερον δῶρον, τὸ ὅποιον ἔχουν νὰ σας δώσουν.

† Δ. Ν. ΓΟΥΔΗΣ